உ

கடவுள் துணை.

தாயுமானசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு

இஃது

யாழ்ப்பாணம் மேலைப்புலோலி

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களாற்

பரிசோதிக்கப்பட்டதை,

சென்னைக் குயப்பேட்டை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922.

இதன் விலை ரூபா. 1—8.

7382a

உ

சிவமயம்.

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி

மகாவித்வான்

ஸ்ரீமத் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

தாயுமானசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

வணக்கம்.

வாயுமா ணவமலமு மறுபிறப்புந் துறவுறத்தான் பாறவீசி, யாயும்வே தாகமத்தி னருள்வலியிற் சிவஞான வாழிமூழ்கிப், பாயுமால் விடைப்பரம * னிருவியலும் பார்த்துணர்ந்து பதத்தி னென்றூந், தாயுமானவன்றனிரு சரணமலர் சிரமதனிற் றரித்து வாழ்வாம்.

புராதனமெய்ச் சிவஞான போதமெனுஞ் சித்தாந்தப்பொருளியாவுந், தராசுமுனை யாங்குறுவிச் சாயாமலுலகத்திற் றமிழைப்பாடிப், பராவுசிவ மயமாகிப் பரஞானத் தனிமைநெறிப் பரிமேலேறி, நிராமயதே யத்தேகி நிறைதாயு மானவனை நினைந்து வெல்வாம்.

---

* இரு இயல் ஆவன:—தடத்தலக்கணம், சொரூபலக்கணம் என்பனவாம். இவை முறையே பொதுவியல்பு, சிறப்பியல்பு எனவுங் கூறப்படும்.

உலகின்க ணின்று ஒன்றேடொன்று முரணி யிகலு றுஉம் பலவேறு வகைப்பட்ட சமயங்கள் போலாது, சமயா த்தமாய் முடிந்த நிலையதாகி விளங்கும் அத்துவிதசைவ சித் தாந்தத்தை நிலைநாட்டிய தந்தையானவரும், பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருளி னியல்புகளையெல்லாம் உலக முணர் ந்துய்வான்பெற வைத்தருளிய தாயுமானவரும், எம்மவர்க்குச் சருவமானவரும் ஆகிய ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளது திருப்பா டல்கள் காரணமாக, அவர் ஒரு சமயத்தையுஞ் சாராதபொ துநிலையர் என ஓர் சாராரும், தமது விவர்த்தவாதக் கொள் கையை யுடையார் என ஏகான்மவாதிகளாகிய மாயாவாதிக ளும் மயங்குவாராயினர். இருவர்மாறுகோள் ஒருதலை துணி தல் எம்மவர்க் கிலக்கணமா விருத்தலான், அவர் தங் கூற் றுக்களையெல்லாம் அடிகளது சரிதவாயிலாகவும், திருப்பாசுர வாயிலாகவும் நடுவு நிலையோடாராய்ந்து நிச்சயித் துண்மை காட்டுவான் ஈதெழுந்த தென்க.

வேதங்களாற் பூசிக்கப்பட்டதும், சுத்தாத்துவித சைவ சைவசித்தாந்தம் என்னும் அரசு வீற்றிருப்பதும், புகழாற் றிக் கெங்கும் போயதுமாகிய திருத்தலம் சோழ நாட்டின்றென் கோடிக்கணுள்ள ஸ்ரீவேதாரணிய புரியேயாம். ஆங்கு இற்றைக் குச் சுமார் 230-வருடங்களுக்குமுன்னர், வேளாளவருண த்திலே, உழுவித்துண்போர் வகையினருள் தோன்றிய கேடி லியப்பபிள்ளை என்பார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கல்வி கேள்வி கேள்விகளின் முதிர்ந்து, குருலிங்க சங்கம பக்தியிற்

பிறந்து, தம் பெயர்க்கேற்பக் கேடிலராய், அவ்வூர்ச் சிவதல விசாரணைக் கர்த்தராயிருந்தார். அதுகாலைத் திரிசிரபுரத்திலே செங்கோனடாத்தி யாசுபுரிந்த ஸ்ரீமாந் முத்துவிசய ரகுநாத சொக்கலிங்க நாயகர் என்னும் வேந்தரேறு * பிள்ளை அவர்களது நற்குண நற்செய்கைகளையும், கல்வி கேள்வி யறிவின் பெருமையையுங் கேள்வியுற்று வரவழைத்து, சிறந்த சம்பிரதி உத்தியோகத் தமர்த்தினர்.

பிள்ளையவர்கள் அரசனது வேண்டுகோட்படி உத்தியோக மேற்று, அதற்குரிய கடமைகளைக் குறைவறப்புரிந்துவந்தனர். அங்ஙனம் நிகழு நாளிலே தமக்கு ஒரே பேறுவாய்த்த சிவசிதம்பரப் பிள்ளை என்னும் அருமைக் குமாரனைச் சந்ததியின்றியிருந்த தந்தமையனார்க்கு முன்னமே சுவீகாரமாகக் கொடுத்துவிட்டமையால், தமக்குச் சந்ததியுண்டாகத் திருவருள் செய்யுமாறு,

* பிள்ளை என்பது வேளாளர்க்குரிய காரணவாக்கப் பெயருளொன்று. இறைவனிடத் திருநாழி நெற்பெற்ற காமாட்சியம்மையார், அதனை விருத்திசெய்தற் குரியார் இவரேயெனத் திருவுளங்கொண்டு "பிள்ளையே!" என்றழைத்தமையால் வந்ததெனக் காரணங்கொள்க. அது "உள்ளங்குழைந்தா யுழவாற் பெருக்கவிதை—பிள்ளையெனக் கூயுதவப்பேறுங்கை" எனத் திருக்கை வழக்கங்கூறியதனாலும் பெறுதும்.

* தக்கிண கைலாயத்துள் ஒன்றாய வத் திரிசிராமலைக்கணெழுந்தருளியிராநின்ற தாயுமானேசுரரைத் திரிகாலங்கடோறும் தந் தேவி சகிதமாகச் சென்று ஒருமையுற்று மெய்யன்புடன் றரிசித்தும், நித்திய நைமித்திகாதிகள்செய்தும், விரத மநுட்டித்தும், தானம்செய்தும் வருவாராயினர். அக்காலை, பரதகண்டத் துள்ளாரது தவமெலாந்திரண்டொரு வடிவெடுத்துவந்தாற்போலவும், மன்பதைகளின் மலவிருள்துமிக்க இம்மண்ணுலகிற் றோன்றுவான் விமலன் விடுத்தருளியவோர் சித்தாந்த ஞானசூரியன் மானவும் மகவொன் றவதரித்தது. அப்போழ்தத்துத் தந்தையார், அகமிக மகிழ்ந்து செய்யவேண்டியனவெல்லாஞ்செய்து, தாயுமானேசுரர்க்குக் காணிக்கை முதலியனவுஞ் செலுத்தி, சாதகருமமுஞ் செய்வித்தார். சோதிடத்தில்வல்லார், "சுபவோரையிலே ஐந்துகோளுச்சமாகத்தோன்றியதனால் இவர் தேவாம்சமாக அவதரித்தார் என்றும், அனைத்துலகையுமாளவல்ல நரேந்திரனாக நிலவுவர்" என்றுங்கூறக்கேட்ட இருமுதுகுரவர் மகிழ்ச்சியை யென்னென்பேம். தாயுமானேசுரர் அருளாலுதித்தமையால் அப்பிள்ளைக்கு அக்கடவுளின் பெயரையே நாமகரணஞ்செய்தனர்.

---

* திரிசிராமலை தக்கிணகைலாயத்துள் ஒன்றென்பதை, செவ்வந்திபுராணம், தக்கிணகைலாசபுராணம் என்பவற்றிற் காண்க. திரிசிரபுரம், திரிசிராப்பள்ளி எனவும் பெயர். இக்காலத்துத் திருச்சிறாப்பள்ளி எனவழங்கப்படுகின்றது.

அப்பால், தாயுமான சுவாமிகள் வடமொழி தென்மொழிக்க ணுள்ள இலக்கிய இலக்கணங்களையும், வேதசிவாகமோப நிடத மிருதி புராண இதிகாச முதலியனவற்றையும் நன்கு கற்று வல் லவராயினர். அவையன்றித் தேவார முதலிய பன்னிரு திரு முறைகளையும், மெய்கண்டசாத்திரம், அருணகிரிநாதர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்புகழ் முதலியவற்றையும் தக்காருழையாரா ய்ந்து அன்புடன் பாராயணஞ் செய்தார். இங்ஙனம் வருநா ளிலே தகப்பனார் இகவாழ் வொருவ, அரசன் அவரது சம்பிரதி உத்தியோகத்தை ஏற்குமாறுவலாற்காரஞ்செய்ய, மறுக்கவியலா மையான் அதை ஏற்று நடத்திவந்தார். தாயுமான சுவாமிகள் சம்பிரதி உத்தியோகத்திற் பதினன்கு வயதிலேயே அமர்ந்தா ரென்ப. அப்போதில் ஓர்காரிய நிமித்தம் அரசனைக் காண்புான் போந்த சுவாமிகளது திருவடிச்சுவடுகள் அரண்மனையுட்புகுக் குவித்தற்காகக் கொட்டப்பட்டிருந்த மணன் மேற்பதிந்து செவ் வேவிளங்கின. பிரதானியும் அரசனும் அவ்வழிவந்தார் பதுமை ரேகை பதிந்து காணுஞ் சுவடுகளைப்பார்த்து மிக்க ஆச்சரிய முற்று, யாவர் இவ்வழி வந்தார் என, ஆங்கு நின்றார் சம்பிரதி யாரே வந்தவர் என்றனர். அரசனும் பிரதானியும் ஐயுறீஇ, அவ்வுண்மை யாராய்வான் சுவாமிகளை ஆங்கழைப்பித்தும் பின் னர் அனுப்பிவிட்டுச் சுவடுகளையொத்து நோக்கித் தஞ் சந்தேகந் தீர்ந்து மகிழ்வுற்றார். பிரதானி அரசனைப்பார்த்து அரசரேறே! சம்பிரதியாரது அழகைக்கண்டு ஆடவரு மவாவுவரன்றோ? “இலங்கெழிலளவு குணமென வுரைப்பர்” இதற்கு மேற்கோ

ளாக அவரையே யிக்காலத்து யான் துலங்குறக் கண்டேன். அவரது வடிவத்தை உற்று நோக்கியுள்ளேன்.

அகவடி யுகிர்விரல் புறவடி கரடே
கழலே கணைக்கால் முழந்தாள் குறங்கே
கடி தடங் கொப்பூழ் வயிறதின் வரையே
யிடையே மயிரி னொழுக்கே முலையுகிர்
விரலே முன்கை யங்கை தோளிணை
கழுத்தே முகநகை செவ்வாய் மூக்குக்
கண்ணே காது புருவ நுதலெனு
மாறைந் துறுப்புட னிரண்டும் பாதம்.

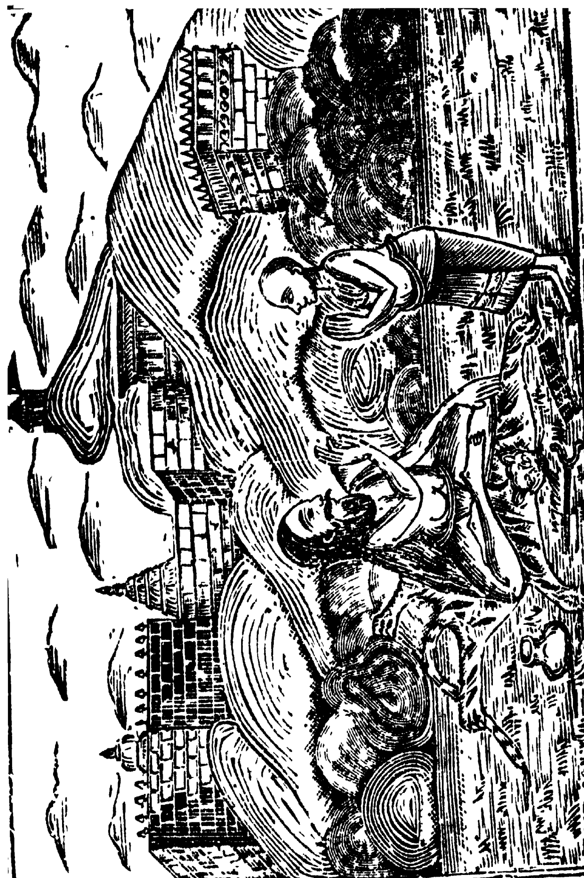
என்று சங்கப்பாட்டியலிற் கூறப்பட்டபடி, அவரது முப்பத் திரண்டு உறுப்புக்களும் ஆண்டன்மையோடு தெய்வத்தன்மை சிறந்து, சாமுத்திரிகா லக்கணங்கள் நிரம்பப்பெற்று விளங்கு கின்றன. அவர் இன்னுஞ் சிறிது காலத்துள் உலகமெலாந் தன் னேவல் கேட்ப ஆணைசெலுத்தும் மகைஸ்வரிய மகௌதாரிய மகா மண்டலாதிபதியாகிப் புகழ்நிறுவலொருதலை. நிருபவோ! அவரது காற்சுவட்டிற் பிரகாசிக்கும் பதும ரேகைபோல் எவர்க்கு மிருப்பதை யின்றுகாறுங் கண்டு கேட்டிலேன். அவரது நெடுங்கரங்கள் கணைக்காலின் கீழ்த்தூங்குவது தானுங் கண்டிலிரோ? என்று கூறினன். அது தொடங்கி நாய கன் அவரிடத்து மிக்க பிரீதியும் அச்சமு முடையனாயினன்.

இருவினையொப்பு நேருங்காலமாதலால் இவர்க்கு உண்மை யாராய்தலே பெருங்கடமை யெனத் தோன்றிற்று. அரச னிடத்தில் கவி, கவிராயர், கவிச்சக்கிரவர்த்தி, பண்டிதர், பாரதி, பாவலர், நாவலர், வித்துவான், மகாவித்துவான், வித்துவ சிரோமணி, ஆசிரியர், புலவர் முதலிய பட்டங் களைத் தரித்துச் சன்மானம் பெற வருவோர் எவரையும், யதார்த்தவாதஞ் செய்து தக்க விடை கொடாமையால் "உண் மைகாணுதிர்" என்று விடுப்பார். அரசனும் இவரது இளம் பருவத்தையும், கல்வி கேள்விகளின் அருமையையும், அதற் குத் தகுந்த வொழுக்கத்தையும் கண்டு நனிவியந்து பேரன் புடையனாயினன். தலையிற் றீப்பிடிக்கக் கண்டான் வேறொன் றினையும் நாடாது தண்ணீரையே தேடுவதுபோல, இவரும் தம் ஐயங்களை யொழித்து உண்மைகாட்ட வல்ல, ஞானசிரி யர் யாண்டையர், எற்றைத்தினத் தெதிர்ப்படுவர் என்றேக்க முற் றெதிர்பார்த்திருந்தார்.

அங்ஙனமமரு நாளிலே, அடிகளார் பிறவிதோறும் ஈட் டிய பெருந்தவப்பேறு காரணமாகவும், இற்றைஞான்றும் பிற் றைஞான்று முள்ளவுயிர்கள் முப்பொருளி னுண்மையறிந்து, சித்தாந்த நிலையேறிச் சிவஞான நிட்டாபரராய், அத்துவித முத்தியை யடைந்துய்தற்குச் சாதனமானவற்றை யோதுவிக்கு முண்மை காரணமாகவும், திருவருண் ஞானப்பெருஞ் செல் வப் பிழம்பாகிய திருமூலநாயனார் மரபிலே தோன்றி, திருக் கைலாய பரம்பரைச் சந்தானமாகிய மெய்கண்டதேவ நாயனு

ரது வழிக்குரவரிடத்து ஞானோபதேசம் பெற்ற சற்குரு மூர்த்திகளாகிய மௌனகுரு சுவாமிகள் திரிசிராமலைப் பரமநாதனைத் தரிசிப்பான் ஆண்டுற்றனர். நந்தந்தையுமான தாயுமானார் அவரைக் கண்டமாத்திரையே, தலைவனைக் கண்டுழித்தன்வயமிழக்கும் உழுவலன்புடைப் பதிவிரதைபோலப் பரவசப்பட்டு, காந்தங்கண்ட ஊசிபோன்று தம்மனம் அவர்மாட்டிழுக்கப்பட்டாராய், அடியுற வணங்கி, "எம்பெரும! தந் திருக்கரத்துள்ள புத்தகம் யாதோ" வென்றனர குருசுவாமிகள் யாதொன்று முரையாராய் ஏகினர். பின்னரும் பன்முறை வினவி நிழல்போல் தொடர்ந்தனர். அவ்விடங்கடோறுஞ் சுற்றித்திரிந்து, ஊரடங்கிய யாமம் பதினைந்து கடிகையளவிலே தாயுமானவர் சந்நிதி சென்று * பதுமாசனத் துட்கார்ந்த மௌனாசாரியர் இவர் பக்குவங்கண்டு "சிவஞான சித்தி" என்றனர். தாயுமானார் அகமிக மலர்ந்து, அந்த நாளிலே வாதவூர் நாதனை ஞானபோதத்தாலேதந் தொலைத்துச் சாதங் காட்டிப் பாதமளித்தாண்ட பரமபதி, இந்த நாளி லெளியேனையும் ஞானசித்தி

* பதுமாசனமாவது யோகாசனங்களுள் ஒன்று. அஃதாவது இடப்பக்கத் தொடையின்மேல் வலக்காலினையும், வலப்பக்கத் தொடையின்மேல் இடக்காலினையும் மாறவைத்து, இருகாற் பெருவிரலையு மிருகரங்களானும் மாறியுறப்பிடித்திருத்தல். அதனை 'சவ்வியபாக வூருமேல்" என்னுஞ் சூதசங்கிதைச் செய்யுளானறிக.

யான் மோனபதி யளித்தாட்கொள வெழுந்தோ வென்று துதித்து, அருட்கடலே!

1—சிவம் யாது?

1—ஞானம் என்பதென்னை?

3—சித்தி எது? என்று வினவ, ஆசாரியசுவாமிகள் அவரை நோக்கி. அன்புளாய்!

1—சிவம் என்பது பதி.

2—ஞானம் என்பது (அந்தப்பதியை உள்ளவாறறிய) அறிவு.

3—சித்தி ஆவது அவ்வறிவை வருவிப்பது என்றார். தாயுமானவர் கேட்டுத் தவராச!

1. அப்பதிப்பொருள் ஊர் குணம் குறி செயல் பெயர் முதலியன வில்லாதது; சொல்லளவைக்கும் பொருள் அளவைகட்கு மெட்டாதது; என்று வேதாகமங்கள் முழங்கவும், தேவரீர் அவையிற்றிற்கு முரணாகச் சிவம் என்றல் பொருந்துமோ?

2. சிவம் எனவே, அசிவம், (அமங்கலம்) சிவாசிவம் (மங்கலாமங்கலம்) என்பனவும் பெறப்படலால் அப்பொருளவை?

3. அப்பொருள்கள் சிவத்திற்குப் பேதமோ, அபேதமோ, பேதாபேதமோ?

4. வியாபகமோ? வியாப்பியமோ? வியாத்தியோ? சுசாதியோ? விசாதியோ? சுகதபேதமோ? இவை அல்லா தனவோ?

5. "உண்மையுமா யின்மையுமாய் இருப்பவன்பதி" என்ருன்றே ரருளிய துண்மையாயின், சிவம் (மங்கலமுடையது) எனக்கூறல் சால்பேயோ? என்னே? அமங்கலம், மங்கலாமங்கலமும் அவனேயாகலால்.

6. பிரமப்பொருளன்றி யிரண்டாவது பொருள் இல்லையென்று வேதங் கூறவும், சிவஞானம் என்பதற்குப் பொருள் சிவனையறியும் அறிவு எனின். சிவன் ஞேயப் பொருளாகவும், ஞானம் காட்சிப் பொருளாகவும் முடிதலால், ஞாதுரு (அறிபவன்) ஞானம் (அறிவு) என்பன வெவை?

7. அந்த ஞாதுரு பரிபூரணனுகிய சிவனுக்கு வேருநின்று அறிவனே? ஒன்ருய் நின்றறிவனே? வேறும் ஒன்றுமாய் நின்றறிவனே?

8. சிவன் அறியப்படுமேல், அறி பொருளெல்லாம் தூலமாகியும், அழிவனவாயும், விகாரப்படுவனவாகியும், அறிவானுக்கு வேறவாகியும், கண்டப் படுவனவாகியும், விளங்கு முண்மையால், அவனும் சடத்துவம், அழிவு, விகாரம், பேதம், கண்டப்படுகை முதலிய தன்மையனுய், சித்து, சத்து, நிர்விகாரம், அத்துவிதம் அகண்ட முதலியவற்றை யிழக்குமன்றே.

9. அறியப்படுதல் கருவி கூடியவிடத்தோ? கழன்ற விடத்தோ? கூடிய விடதமெனின் கருவிகள் எல்லாம் பசு பாச ஞானங்களாகலின் அந்த ஞானங்களா னறியப்படானே? கழன்றுழியெனின் அறிதலெங்ஙன்?

10. சிவம் அறியப்படுதல் ஐயங்காட்சியானோ? திரிபு காட்சியானோ? மானதக் காட்சியானோ? சையோகம், சையுத்த சமவாயம், சையுக்த சமவேத சமவாயம், சமவேத சமவாயம், விசேடண விசேடிய பாவம் என்னும் வகைத்தாயவாயிற் காட்சியானோ? தன்வேதனை க் காட்சியானோ? யோகக் காட்சியானோ? விகற்பக் காட்சியானோ? நிருவிகற்பக் காட்சியானோ? சுவார்த்தாநு மானத்தினலா? பரார்த்தாநு மானத்தினலோ? சபக்கம், விபக்கம், சபக்க விபககம், ஒப்பு, பாரிசேடம் உலக வாதங்களானேயோ?

11. ஞானம் அறிவானுக்கு இயற்கையா? செயற்கையா? இயற்கையெனிற் சித்தித்தல் வேண்டா. செயற்கையெனிற் சித்திக்கமாட்டா அஞ்ஞானமு மங்ஙனேயன்றே?

12. அங்ஙனஞ் சிந்தித்தல், * சமுதாயவாதமோ? ஆரம்பவாதமோ? விவர்த்தவாதமோ? பரிணமவாதமோ? விருத்திவாதமோ?

---

* சமுதாயவாதமாவது எள்ளாகிய குப்பை யென்பது. இது புத்தர் சமணர் கொள்ளுமதம். ஆரம்பவாதமாவது நூலாகிய வாடைபோல்வ தென்பது. இது தார்க்கிகர்

[என்றின்னனவாய தம் ஐயப்பாடுகளை யெல்லாம் விண்ணப்பிக்க குருசுவாமிகள் புன்னகை புரிந்து, சகல வர்க்கத்து ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகிக்கும் உபதேச முறைமையை ஓர்ந்து]

* ஔத்திரி தீக்கைக்கு அவரப்போது அருகரல்லாமையால் அதற்கு அங்கமாயுள்ள † அறுவகைத் தீக்கையுளானவியற்றி, மைந்த! நீ வினவிய ஐயப்பாடுகளை யெல்லாம் அறுத்து, விபரீத ஞானத்தையும் வீட்டி, சிவஞானநெறி

மதம். விவர்த்த வாதமாவது கயிற்றிற் பாம்பு போலவும், பேய்த்தேராகிய நீர்த்தோற்றம் போலவும் உள்ளதென்பது. இது ஏகான்ம வாதிகளாகிய மாயாவாதிகள் மதம். பரிணாம வாதமாவது பாலினுண்டாகிய தயிர்போல முற்றும் பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாம் புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலும் என இருவகைத்து. படங்குடிலாதல் போலவும், வித்து மரமாதல் போலவும், உள்ளது விருத்திவாதம்.

* ஔத்திரி - உதகசகிதமாகப் பண்ணுவது. உதகசகிதம் - ஓமத்தோடு கூடியது. அது கிரியாவுத்திரி, ஞானவுத்திரி என இருவகைப்படும்.

† அறுவகைத் தீக்கையாவன—சட்சு தீக்ஷை, பரிச தீக்ஷை, வாசக தீக்ஷை, மானததீக்ஷை, சாத்திரதீக்ஷை, யோக தீக்ஷை என்பனவாம். இவையிற்றை வருணபத்ததி, சைவ சந்நியாச தீபிகை, காலோத்தரம், சித்தாந்தசேகரம், ஞானப் பிரகாச வியாக்கியானம் என்பவற்றிற் பாக்கக்காண்க.

பாகிய அத்துவித ஞானத்தைக் கொடுப்பது இந்நூலே யாம். இஃது நங்குரு மரபி னில்லிய சகலாகமபண்டிதர் என் னும் அருணந்தி சிவாசாரியமூர்த்திகளா னருளப்பட்டது. இத னைப் பூசித்துப் பாராயணஞ்செய்து வருகின்றும். சிவஞான போத வழிநூலாயுள்ள இது வேதாகம சாரமாகிய சித்தாந்த வியல்பினை யெடுத்துத் தாபித்தலாற் சுபக்கம என்றும், வேதா கமங்கட்குப் புறப்புறமாகவும், புறமாகவும், அகப்புறமாகவும், அகமாகவுமுள்ள சமயக் கோட்பாடுகளை யெடுத்துக் கண்டனஞ் செய்தலாற் பரபக்கம் என்றும் இருவகைப்படும். மாணவ!

* "பாரிலுள்ள நூல்களெலாம் பார்த்தறியச்சித்தியிலே யோர்விருத்தப் பாதி போதும்."

என்று, அவர் வினவிய வினக்கட்கெல்லாந் தக்க விடைகொடுத் துச், சித்தாந்த சரித்திரம் பதினன்கனையும் முறையே உபதே சித்தருளினர். பதியிலக்கணம், பசுவிலக்கணம், பாசவிலக்க ணம், ஞாஞஞான இலக்கணம், அத்துவித விலக்கணங்களா யெல்லாம் போதித்தருளுங் காலத்தில் தேசிகநாதர் "இருநில னய்த்தீயாகி நீருமாகி" தானெனை முன்படைத்தானதறிந்து தன் பொன்னடிக்கே "எழிசையா யிசைப்பயனு யின்னமுதா

* இதனை "பாதிவிருத்தத்தா லிப் பரிவிருத்தமாக வுண் மை—சாதித்தார் பொன்னடியைச் சாருநா ளெந்நாளோ" என்று குருமரபின் வணக்கத்துள் தாயுமானுர் அநுவதித்ததுங் காண்க.

யென்னுடைய தோழனுமாய்" "பன்னிலூறும் பழத்தினுமின் சுவையென்னி லூறியெனக்கே களிதரும்-உன்னி லுன்னு முன்னுவிடில் விட்டிடும்" எனவரூஉம் தேவார அருட்பாக்களை யும், "இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத்தெழுகின்ற ஞாயி றேபோன்று - சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந் தொன்றும்" ஆதியுமந்தமு மில்லாவரும் பெருஞ்சோதியை" எனவரூஉந் திருவாசகத் திருவருட்பாக்களையும், "உற்றவர் பெற்றவாற்றவர் முற்றும் - அற்றவர்க்கற்றறவனல்லவர்க்கு" எனவரூஉம் இருபாவிருபதின் செய்யுளையும்.

குமர குருபர குணதர நிசிகரர்
திமிர தினகர சரவண பவகிரி
குமரி சுதபகி ரதிசுத சுரர்பதி 'குலமானும்

அரவு புனைதரு புனிதரும் வழிபட
மழலை மொழிகொடு தெளிதர வொளிதிகழ்
அறிவையறிவது பொருளென வருளிய பெருமாளே.

என்ற திருப்புகழின் திருப்பாவையும் ஏனையவற்றையும் உதக ரித்துண்மை காட்டினரென்ப. அதுபற்றி யன்றோ தாயுமான சுவாமிகளும் தாம் அருளிச்செய்த அருளுருரைக் கண்ணியில்,

"இருநிலனாய்த் தீயாகி யென்ற திருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக் கண்டணைந்து பேச்சறுவதென்னாளோ."

என்பது முதலாக அவற்றை யெல்லா மெடுத்தாண்டு மன்ப தைப் பக்கத்தாரைத் தம்வயப்படுத்தினா. நிற்க, இவ்வுப

தேசத்தானே வைதிக சைவ சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தமே உண்மைநிலை யென்றும், சிவபெருமானே பரமபதி யென றும், அவருடன் இரண்டறக் கலத்தலே அத்துவித முத்தி யென்றும் உணர்ந்து உலகாசையைத் துறந்து முழுமுட்சுதது வ முற்றார். மௌனதேசிகர், "நீ இன்னுஞ் சிறிது காலமிரு ந்து இல்லற நடாத்திப் புத்திரனையீன்று நிற்றி; பின்னா யாம்வந்து நிட்டைகூடு முபாயமளிப்பேம்" என்றனர். ஆசா ரியர் பிரிவையாற்றாமல் தாயுமானார் வருந்த "சும்மா இரு" என்று அகன்றனர். இதற்றைச் சுவாமிகளது திருப்பாட லில். மௌனகுரு வணக்கத்துள்,

சிந்தையற நில்லென்று சும்மாவிருத நிமேற்
 சின்மயா னந்த வெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநா னதுவா யிருக்க
 செப்பித்ர மிகநன் றுகாண்
எந்தைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழவரு
 ளிய * நந்தி மரபு வாழ்க

---

* நந்தி மரபு ஆவது - தககிஞமூர்த்தி சிவஞானபோ தத்தைத் திருநந்தி தேவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர் சனற் குமார முனிவர்க்கும், அவர் சத்தியஞான தரிசனிகளுக் கும், அவர் பரஞ்சோதி முனிவர்கசும், அவர் மெய்கண்ட தேவர்க்கும், அவர் அருணந்தி சிவாசாரியர் முதலாயினேர் க்கும், அவர் மறைஞான சம்பந்த நாயனூர்க்கும், அவர் உமா பதி சிவாசாரியர்க்கும், அவர் அருணமச்சிவாயர்க்கும் உப தேசித்த வரன்முறைவழியாம்.

வென்றடியர் மனமகிழ வேதா கமத்துணி
　பிரண்டில்லை யொன்றென் னவே
வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்திநெறி
　மௌனோப தேச குருவே
மந்த்ர குருவேயோக தந்த்ரகுருவே மூலன்
　மரபில்வரு மௌனகுருவே. என்றதனானும்,

"வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநிர் வாகநிலையும்"

"சமய நடைசாராமல் 'வேதாந்த சித்தாந்த சமரசசிவாநுபூதி, மன்னவொரு' சொற்கொண் டெனைத்தடுத் தாண்டபின் வாழ்வித்த ஞான குருவே" என்றதனானும்,

* "காட்சியநு மானமுத ஞாவிதங்க டேர்ந்து
காணுமெனக் குழறு படைபுடை பெயர்த்திட்வு
நான்குசா தனமு மோர்ந்திட்

¶ டணுபக்க சம்புபக்க மாமிரு விகற்பமும்" என்றதனானும் அறிக.

---

* காட்சி முதலியன வென்றது, காண்டல், கருதல், உரை, இன்மை, ஒப்பு, ஒழிவு, உண்மை, உலகவழக்கு, இயல்பு என்னும் பொருளளவையை என்க. நாலுமெனக் குழறுபடையாவது மாயாவாதக்கொள்கை. நான்கு சாதனமாவன — நித்தியா நித்திய வத்துவிவேகம், இகமுத்திரார்த்த பல்போக விராகம், சமாதிசட்க சம்பத்து, முமூட்சுத்துவம் என்பனவாம்.

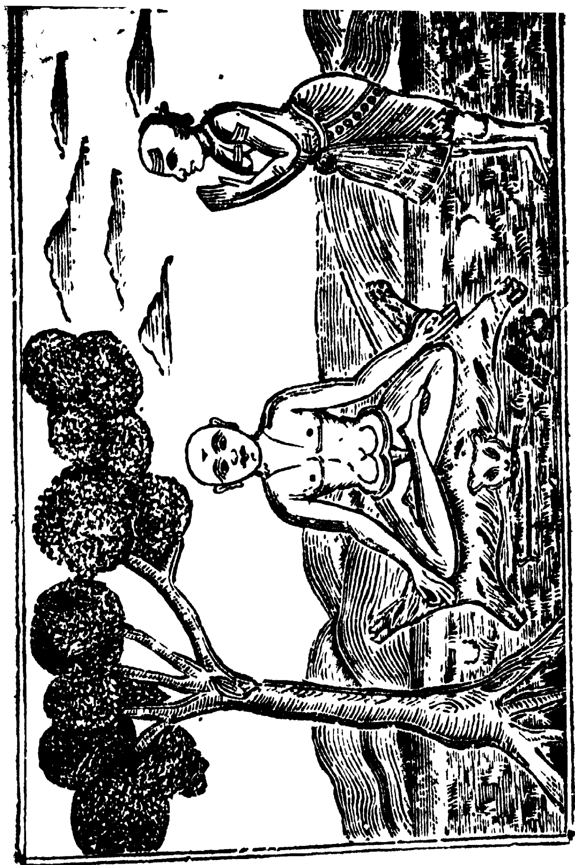
¶ அணுபக்க சம்புபக்கமாவது — சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்திய நிமித்தம் நவபேதங்களாகும் இருவகைப் பகுதி, அவற்றின் விரிவை, யாழ்ப்பாணத்து ஞானப்பிரகாச முனிவர் செய்தருளிய "சித்தியார்" உரைக்கண்டெளிக.

இப்பால் ஆசாரியர் சேதுதரிசனஞ் செய்து, குமரிமூழ்கிப் பொதிய மலைபோய் அகத்திய பகவானை யடைந்தருள் பெற்று நிட்டையி லமர்ந்தனர். ஈண்டுத் தாயுமான சுவாமிகள் உபதேச மொழிகளை யெல்லாஞ் சிந்தித்து அவற்றின்படி யொழுகலால் விரத்திதோன்ற, இலௌகிகத் தொழிலை மறந்து வந்தார். சொக்கநாயக அரசன் அவரது தன்மைகளையெல்லாம் கேள்வி வாயிலா னறிந்தும், அற்புதத் தன்மையான பல செய்கைகள் அவரிடத்து நிகழ்ந்ததை நேரிற்கண்டும், அச்சமும் அதிசயமும் அன்பும் உற்று, அவரை யழைத்து உயர்ந்த ஆசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து, சுவாமீ ! தேவரீரது மகிமைகளை அறியாமையால் என் உத்தியோகத்தில் அமர்த்தினேன். இனிமேல் தேவரீருக்கு யானே குற்றேவல் செய்யப் பணித்தருளவேண்டுமென்றிரந்து, அவர் நிலைக்கு முட்டுறுவண்ணம் ஒழுகினன். சுவாமிகள் * சரியையிற் சரியை, சரியையிற் கிரியை, சரியையில் யோகம், சரியையில் ஞானம் என்பவற்றை யெல்லாம் அநுட்டித்து வந்து கிரியாபாத போசனமுற்றார்.

---

* சரியையிற் சரியையாவது - திருக்கோயில் அலகிடல், மெழுக்குச்சாத்துதல், நந்தவனம் வைப்பித்தல், தலதீர்த்தயாத்திரை செய்தல் முதலியன. சரியையிற் கிரியையாவது இடபாரூடர், கல்யாணசுந்தரர், பிச்சாடனர், உமாமகேசர் முதலிய இருபத்தைந்து மூர்த்திகள், விநாயகர், கந்தர் முதலிய ஆவரண மூர்த்திகள் என்பவற்றுள் ஒன்றை வழிபடுதல். சரியையில் யோகமாவது, நெஞ்சின்கண் சீகண்ட வுருத்திரமூர்த்தியைத் தியானித்தல். சரியையில் ஞானமாவது அத்தியான பாவனையின் உறைப்பினால் மெய்யநுபவ வுணர்வு நிகழ்தலாம்.

அக்காலை யரசன் மண்ணுலகொருவினன். அரசன் மனைவி யிவாது அழகைப் பலமுறை கண்டுள்ளா ளாகலின் ஆசை மீதூர்ந்து அவரிடஞ் சென்று, "என்னரசாட்சிக்குத் தேவரீரை த்தலைவராக்குவல். என் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுந் தம்ம வே. என் வேண்டுகோட் கிணங்கி யெளியேனது பெருங் குறையை முடித்தருளவேண்டு" மென்று இரந்தாள். பெரு மானார் அவள் மனமடங்க வேண்டிய நீதிகளையெல்லாம் உரை த்து அறிவு வரச்செய்து, தாபதப் பக்கமாக்கி இங்கிருத்த னன் றன்றென்றுணர்ந்து இராமநாத புரத்திற்கு எழுந்தருளினா. அதனைத் தமையனாராகிய சிவசிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களும், சிறியதாயார் குமாரராகிய அருளையபிள்ளை அவர்களும், கேள்வி யுற்று, ஆங்குச்சென்று சந்ததி விளங்கும்படி திருமணஞ் செய் தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். அவர்க்கு அவ்விடயத் திற் பிரியமில்லாதிருந்தும் தங்குரு சுவாமிகளதாஞ்ஞையு மது வாதலானும், தமயனார் வேண்டுகோளு மன்னதாகலானும் மறுத் தல் பாவமென் றெண்ணி யுடம்பட்டு, தங்குலத்திற் றோன்றிய மாட்சி வாய்ந்த நங்கையாளொருத்தியைத் திருமணஞ் புரிந்த னர். இல்லாளோடு தாமரையிலையி னீர்போற் கூடி யில்லற தருமங்களையும் நடாத்தி வந்தார். அதுகாலை மங்கையர்க்கரசி யாந் தேவியார் ஓராண்மகவை யீன்று வைத்துச் சிவபதமடைந் தனர். அக்குழந்தை பெயர் கனகசபாபதிப்பிள்ளை. அக்குமா ரரும் "மகன்றந்தைக்காற்று முதவியிவன்றந்தை என்னோற் றான் கொல்லென்னுஞ்சொல்" என்பதற் கிலக்கியமாய் விளங்

கினர். தாயுமானரும் * கிரியாபாத நான்கையுமுடித்து, யோக பாத சோபான முற்றார். மௌனதேசிகர் அவணெழுந்தருளி ஞானவுத்திரி யென்னுந் தீட்சைசெய்து, யோகநிட்டைகளி னியல்புகளை யுணர்த்தித் துறவுபெற ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்ற னர். அதுதொடங்கி அடிகளார் கௌபீனதாரியாய் வெளிப் பட்டு † யோகபாதத்தை யநுட்டித்து, சிவஞானப் பெருஞ் செல்வராய் நிட்டை கூடுவாராயினார். சோதிடர்களும் பிர தானியும் கூறியவாறே புலிராசர் கவிராசர் ஆதியபண்பதை கள் யாவரும் போற்றும் சிவயோகத்தவராசராயினார். அரசர் கள் மலை, நதி, நாடு, ஊர், மாலை, குதிரை, யானை, கொடி, முரசு, ஆணை யென்னுந் தசாங்கத்துடன், வெண்கொற்றக் குடை, நவமணிமுடி, சிங்காசனம் என்னுஞ் சிறப்படையாளங் களையும் உடையராதல் போலத் தாயுமான சுவாமிகளும் அவா

* கிரியையிற்சரியை – சிவபூசைக்கு வேண்டப்படும் உபகா ணங்களை யெல்லாஞ் செய்துகோடல். கிரியையிற் கிரியை ஐவகைச்சத்தி முன்னாகச் சிவலிங்க வடிவிற் செய்யும் பூசனை. கிரியையில் யோகம் அகத்தேபூசை ஓமம் தியானம மூன்றற் கும் மூவிடம் வகுத்துக்கொண்டு செய்யும் அந்தரியாகம. கிரி யையில்ஞானம அவ்வந்தரியாக வுறைப்பின்கண் நிகழும் ஓரநு பவவுணர்வு.

† இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம் என்னு நான் கும் யோகத்திற் சரியை. பிரத்தியாகாரமுந தாரணையும் யோகத் திற்கிரியை. தியானம் யோகத்தில் யோகம். சமாதியோகத்தில் ஞானம் என்க. இவற்றை யோககாரிகையினும், திராவிடமா பாடியத்தினும், தத்துவப்பிரகாசத்தினுங் காண்க.

வின்மை, மெய்யுணர்வு, துறவாதிய குணம் என்னும் மலையும், நித்தியானந்தம என்னும் நதியும், வேதமுதலிய கலைகளானும் அறிதற்கரிய சிற்சத்நிததானம் ஆகியநாடும, அநுபூதி என்னுஞ் சுத்தப் பெருவளமுடையவூரும், விடயவழிச்செல்லாமல் நிறுத்தித் தன்வயமாக்கும் அருள் என்னும் மாலையும், எவ்வெப்பொருளினிடத்தும் விரைந்து சென்று அவ்வப்பொருளாய் நிற்கும் வியாபகத்துவம் என்னும் குதிரையும், வினைகட்டறுத்துப் பாசப்பகையை யெறிந்து, அன்பாகிய வேகமுற்று ஆரணி செனனி உரோதயித்திரி என்னுஞ் சத்திகளாகிய மும்மதங்களுடன் தத்துவ கூட்டங்களுட் புகுந்து ஆனந்தத் தேனையளிக்கும சிவஞானம் என்னும் யானையும், சமயநிலைகளுக்கெல்லாம் மேற்பட்டு, அத்துவிதப் பெரும்பயனை விளக்கித் துன்பச் சுமையை நீக்குவதற் கேதுவாய வைதிக சைவ சித்தாந்தம் என்னும் வெற்றிக்கொடியும், தசநாடிகளுந் தசநாதமாகத் தோன்றலின் நாதம் என்னும் முரசும், பிருதிவி முதல் நாதமீறாய் அகம்புறம் என்னுங் கருவிகளாகி விளங்கும் உலகமெங்கணுமுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அறிவித்தல் என்னும் ஆணையும் ஆகிய தசாங்கங்களுடன், எவற்றையும், ஒருசேரவோரியல்பான் அறியும் பேரறிவு என்னும் ஒரு பெருஞ்சுடர்முடியும், மும்மலப்பகையானேறும் பிறவி வாதனையையும் போக்கித் தன்னடிக்குள் வைத்துப் பேரின்ப நிழலைச்செய்யும் அந்தண்மை என்னும் வெண்கொற்றக்குடையும், சமாதி என்னுஞ் சிங்காதனமும் உடையராய், மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம்என்னும் சதுரங்கசேனைகளுந் தம்மேவல் கேட்டடங்கி நிற்க, மும்மண்ட

லத்திலும்தங்கிள்ளாக்குச் செல்ல, * தவசராய்விளங்கினரென்க.

நில வுலகத்துள்ள உயிர்களெல்லா முணர்ந்தீடேறுந் திருவுளத்தானே தம் அநுபவசாரங்களையெல்லாந் திரட்டி அத்தியற்புத திருப்பாடல்களாகப் பொழிந்தனர். அவற்றையெல்லா முடன்றிரிந்த அருளையர் முதலாய மாணவர் எழுதினரென்ப. சுவாமிகள் அருளையர்க்குத் தத்துவோபதேசஞ்செய்து, இராமநாதபுரஞ்சென்று ஆங்கேயே சிவத்தோடு இரண்டறக் கலத்தலாகிய அத்துவித முத்தியையடைவான் சமாதிகூடினர். அருளையசுவாமிகள் அகவற்பாவினாலே சுவாமிகளைத் துதித்து, சிவயோகசாதனராய்க் கனகசபாபதிப்பிள்ளை அவர்கட்கு மெய்யுணர்வருளித்துறவுற்றார். இக்குருபாரம்பரையில் தஞ்சைமாநகரின் கீழ்ப்பால் அன்னப்பன் பேட்டையிலுள்ள அம்பலவாணசுவாமிகள் ஆதீனத்தில் அருணாசலப்பிள்ளை என்பார் இருந்தனர் என்ப. இச்சரிதம் வேதாரணிய ஆதீனத்திலே எமது சந்தான தீக்ஷிதாசாரியசுவாமிகளது உபதேசப்படியும் திருப்பாடற்படியும் எழுதப்பட்டது. எஞ்சிய சரிதங்களையெல்லாம் ஸ்ரீ. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் சென்னை ஞானபோதினியில் 5-புத்தகம் இலக்கச் சஞ்சிகையில் வெளிப்படுத்தினர். ஆங்குப் பார்க்கக் கண்டுகொள்க.

தாயுமானசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

---

* தவம் என்றது கண்டுச் சிவஞானநிட்டையை அதனை "ஐம்புலவேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தனை - தம்முதல் குருவுமாய்த் தவந்தனிலுணர்த்தவிட் டன்னிய மின்மையின ரன் கழல்செலுமே" என்னுஞ் சிவஞானபோதச் சூத்திரத்தானறிக.

திருப்பாடற் சிறப்பு.

வெள்ளமருவு விரிசடையான்வேதவனத்தான் விமலேச, னுள்ளமருவத் திருமூல னுறவின்மருவு மொருமவுன, வள்ள லருளுங் கருணைவெள்ள வாரிமடுத்தே மறைசைநகர்ப், பிள்ளை முனிவ னருண்முகிலாய்ப் பெய்தான்கருணைத் தமிழ்மழையே.

திருமூலன் மரபினெழுங் குருமவுனி திருவருளைத்திரட்டி வாரி, யருளுறு மானந்த வநுபூதிச் சாரமெலா மருந்தினாளு, மருளோடி மிருளோட மறைக்காட்டி னெழுந்தாயு மானேன் ஞானப், பொருளாருஞ் சித்தாந்தத் தமிழ்மழையை யுலகமுயப் பொழிந்தான்மாதோ. 2

சிராப்பளிமா மலைமேவுஞ் செவ்வந்திப் பெருமானருள் செய்ய வாங்கிப், பராபரமு மெந்நாளும் பைங்கிளியும் பலபா வும் பாடிப்பாடித், தராதலமா னுடர்க்கெல்லாந் தண்ணமுதாத் தந்தருளுந் தாயுமான, நிராமயனா ருள்பெரிய கவிதையினற் பொருளதனை நினைந்துநிற்பாம். 3

அன்னையத் தனுமாய்க் குருவுமாய்த் தேவா யமர்பிள்ளை முனிவன்மெய்யருளான், மன்னுதத் துவத்தை யவனருளறியா மதியிலே னுய்ந்திடற்குமோ, வென்னவாகிடுமே கான்மவா றீயர்க்கும் பிறர்க்குமா வெடுத்தனன்வேறின், றென்னமாதவஞ் செய் திட்டனேமறைசை யெம்பிரான் புகழுரைத் திடற்கே.

நீரணி சடையா னிருமலன் வரத னிட்கள சகளமா நிறை ன், சீரணி கருணைத் திருவுரு வாகித் திருமறைக்காட்டெ
செல்வ, னீரடிக் கமலத் தாயுமான வன்றனிருந்தமிழ்ப் பெருமையெவ் னளவோ, பாரினிற் படுமோ வெடுத்தமா விட யம் பகருவ லினியினிப்பாக. 5

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமத்

தாயுமானசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாடல்களுள்

முதன் மூன்றுபாடல்களுக்கும் உரை.

1 - வது பாடல்.

திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங்கெ னாதபடி யெங்கும்ப்ர காசமா
        யானந்த பூர்த்தியாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
        யகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
        தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்
றட்டாம லின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
        தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
        வெங்கணும் பெருவழக்காய்

யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ளதெது மேற்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டனவெ லாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்குவாம்

இந்நூலாசிரியர் மேலே [2-வது பாட்டில்] "பெரியபொருளைப் பணிகுவாம்" எனவியந்து வாழ்த்துதல் செய்யும் சிவத்தின் வியாபக முதலிய பலவற்றையும் தொகுத்து "முடிந்தது முடித்தல்" என்னும் உத்தியால், கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டது இச்செய்யுளின் கருத்தாம்.

அங்கு இங்கு எனாதபடி என்பது—அண்டபகிரண்டங்களாகிய சேய்மைக்கணுள்ளதெனவும், அன்றிப் பூமி பாதலங்களென்னும் அணிமைக்கணுள்ளதெனவும் கண்டுரைக்கப் படாமை.

இனம்பற்றி உங்கு எனவுங்கூட்டி அவற்றிற்கு இடைவெளியின்கணுள்ளதெனவு முரைக்க.

'என்னாத' என்பது 'எனாத' எனத் தொக்குநின்றது

எங்கும் ப்ரகாசமாய் என்பது:—மேல், கீழ், உள், புறம், நடு, பக்கங்களனைத்திலும் பரந்துநிற்கும் பேரொளியாகி,

ஆனந்த பூர்த்தியாகி என்பது:—அவ்வாறே யகண்டபூரணானந்தமாகி.

ஆனந்த பூர்த்தி—வடசொற் புணர்ச்சி யாதலின் இயல்பாயது.

அருளொடு நிறைந்தது எது என்பது:—தனது திருமேனியாகிய பேரருளொடு விபுவாயுள்ளது எப்பொருள்?

ஒடு உருபு "ஈட்டிய விரண்டாம்வேத நூறுருவோடெழுந்தது" என்றாற்போல ஒற்றுமைப் பொருட்கண் வந்தது.

அருள் ஆவது - அபின்னசத்தி; நிறைவு ஆவது - உதியாமல் முக்காலத்திலும் உள்ளதாகி, ஓங்கிப்போகாமல், குறையாமல், இடையறாமல், அசைவின்றிப் பரந்துநிற்குந் தன்மை. இதனைப் பூரணமென்றும் விபுவென்றுங் கூறுவர். இந்நூலாசிரியர் மேலே "அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி யானந்த மானபரமே" என்றும், "பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணானந்தமே" என்றும் பலவிடங்களிலும் கூறியவாறுணர்க.

அன்றியும், அங்கு - வீடுபேறாகிய அம்மைக் கண்ணும், இங்கு - உயிர்வாழ்க்கைக் கிடமாகிய இம்மைக் கண்ணும், எனவும் ஒன்று. இனம்பற்றி உம்மைக் கண்ணுமெனக் கூட்டியுரைக்க. எனவே, அண்டதத்துவம் பிண்டதத்துவமுதலிய அனைத்திடமுமாம். மென்பதுபெற்றாம். அவையாவன: பிருதிவியண்டம் புவலோகமுதல் சிவலோகமுளவாக

எழுலோகமும், மேல் அண்டகடாகமும் பிரம்மாண்டமும், மேல் அப்பு தேயு வாயு ஆகாயங்களாகிய அண்டங்களும், மேல் மனம் புத்தி ஆங்காரம் குணம் ஆகிய அண்டங்களும், இவைக்குமேற் பிரகிருதியண்டமும், மேல் அராகம் வித்தை கலை நியதி காலங்களாகிய அண்டங்களும், மேல் அசுத்த மாயையும், அதன்மேல் சுத்தமாயையிற் சுத்த வித்தை மாகேச்சுரம் சாதாக்கியங்களும், அவைக்குமேற் பரவிந்து பரநாதங்களும், எண்பத்து நூறாயிரம் யோசனை கனமுள்ள பூமியும், கனிட்ட பாதலமும், கீழே ஆடகேசுரர்க்குப் புவனமாகிய எழு பாதலங்களும், கூர்மாண்டரென்னும் உருத்திரபுவனமுமாய் அண்டகடாகமுட்பட்ட புவனமும், இன்ன அண்டங்களனைத்திற்கும் ஆதார பூதமாய்ச் சிவசத்தியான ஆதாரசத்திக்கும் அப்பாலும் சிவத்தின் பூரண அளவு எல்லைப்படாததலால்,

"ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்சோதி"

எனவும்,

"அப்பாலைக்கப்பாலைப்பாடுதுங் காண்"

எனவும் பெரியருரைத்தவாற்றா னுணர்க.

அங்குள்ளது எனின் இங்கில்லதெனவும், இங்குள்ளது எனின் அங்கில்லதெனவும், அங்கிங்குள்ளதுஎனின் எங்குமில்லதெனவும், எங்குமுள்ளது எனின் ஏற்றத்தாழ்ச்சியா யிருக்கிறதெனவும் ஐயப்பொருட்கு இடமாகாமே "அங்கிங்கெனாதபடி

யெங்கும்பிரகாசமாய் ஆனந்தபூர்த்தியாகி" என வற்புறுத்திக் கூறினர்.

அனாதி முத்த சித்துருவாகிய பதிக்கு அருளே திருமேனி என்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்திரம் 1. பாட்டு 47.)

"உருவருள்குணங்களோடு முணர்வருளுருவிற்றோன்றுங்
கருமமுமருளாரன்றன் கரசரணாதிசாங்கந்
தருமருளுபாங்கமெல்லாந் தானருடனக்கொன்றின்றி
யருளுருவுயிருக்கென்றே யாக்குவனமலன்றானே."

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தன் அருள் வெளிக் கதே என்பது:—அங்ஙனம் தனது அருளாகிய வெளியினிடத்தே,

கடவுளின் பொதுக்குணங்களெட்டில் ஒன்றாகிய பேரருளு டைமை யெனும் பெயரைக்கொண்டு "அருள்வெளி" என்ற னர். இதே பரவெளி. சிதாகாச மென்பதும் சிதம்பரமென்பதும் அதற்கே பெயராம். இதினின்றும் அண்டவெளி தோன்றி, யதினின்றும் மனவெளி தோன்றித் தோற்று முறையானே யொடுங்கும். மனவெளியென்பது மனம் விரிந்த இடம் அண்ட வெளியென்பது ஒவ்வோரண்டத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் வெளி பரவெளியென்பது எல்லாவற்றையும் தன்னு ளடக்கியிருக் கும் வெளியாம்.

அகிலாண்ட கோடியெல்லாம் தங்கும்படிக்கு என்பது:—அனந்தங்கோடி அண்டபுவனங்கண் முற்றும் பரிணமித்துத் தங்குமாறு;

இச்சைவைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்தது எது? என்பது:—அருளைக் கருதி இச்சையைவைத்து உயிர்கட்குள் உணர்வாகி விரிந்துள்ளது எப்பொருள் ?

அருள்வெளி என்பது தனது சந்நிதானமாம்; ஆகவே, தனது சந்நிதான மாத்திரத்தாலே எல்லா வுலகங்களுந் தோன்றி விரிந்து அடங்கு மென்பதாயிற்று. தனது அருள் ஆதியிலொன்றாயிருந்து, பின்னர் இச்சை ஞானம் கிரியை களாகி, முறையே மலத்தால் மூடப்பட்டுள்ள ஆன்மாக்க ளுக்கு அருள்செய்தற்பொருட்டு வைத்த கிருபையை "இச் சைவைத்து" என்றும், தனது ஞானசத்தியால் அவர்களது நலத்தை விரும்பி அறிதலை "உயிர்க்குயிராய்" என்றும், கிரியாசத்தியால் அவர்களுக்குத் தநுவாதி பிரபஞ்சங்களைத் தருதலை "தழைத்தது" என்றுங் கூறினர்.

ஆன்மாவும் இச்சை ஞானம் கிரியைகளை உடையதாயி னும் அவற்றை அநாதியாகிய மலம் மறைத்து நிற்கும். மெய்ப்பொருளின் சத்திகள் ஒன்றானும் மறைக்கப்படாமல் தான் அவற்றின் முகமாக ஆன்மாவுக்குக் கன்மவளவையால் போகாதிகளைக் கொடுத்து, அவற்றால் தாக்கப்படாமல், தன் னந்தானாய் யதிர்ந்துவிளங்கு மியல்பிற்று. இதுவே அவ்விரண் டிற்கும் வேற்றுமை எனக்காண்க.

தாது சந்நிதிமாத்திரமின்றி யாண்டும் பிறிதோரிடமின்று தலால் "அருள்வெளிக்குளே" என்று தேற்றப் பொருளிற் கூறினர்.

"இச்சைவைத் துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்தது" என்றதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத் 1. பா 63)

"ஒன்றதா யிச்சா ஞானக் கிரியையென் றொருமூன்றாகி
நின்றிடுஞ் சத்தி யிச்சை யுயிர்க்கரு ணைசமாகும்
நன்றலார் ஞான சத்தி யானயந் தறிவ னுதன்
அன்றருட் கிரியை தன்னு லாக்குவ னகிலமெல்லாம்."

தன் சந்நிதியின்கண் முத்தொழில்களும் நிகழுமென்பதற்கு உதாரணம்:—

(திருவிளையாடற்புராணம், பாயிரம்.)

"பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியாணை தாங்கி
மூவண்ணறன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்னுன்விளையாட்டினவினையைவெல்வாம்."

மனவாக்கினில் தட்டாமல் நின்றது எது ? என்பது:— மனத்தான் இத்தன்மைத்தென நினைத்தற்கும், வாக்கால்இன்ன தென உரைத்தற்கும் இயையா வண்ணம் அதீதமாய் நின்றது எப்பொருள் ?

இனம் நோக்கிக் காயத்தாலும் பற்றற் கமையாதெனவும் உரைக்க இதனுல் திரிகரணமெனும் தத்துவ மூன்றற்கும் மேலாய் நிலைபெற்றுள்ளது அப்பொருள் என்றதாம்.

இத்திரிகரணங்களிலும் அப்பொருள் தங்கியிருந்தும் அப்படி தங்கியிருப்பதை யுணராம லிருப்பதுந் தவிர, அஞ்ஞான விசேஷத்தால் தட்டுப்படாமலும் கூட விருக்கின்றதெனல்.

உள்ளேநின்று சங்கற்ப விகற்பங்களைச் செய்வதால் சலம் என்றும், இந்திரியங்களைப் புறத்தே விடயங்களிற் செலுத்துவதால் அசலம் என்றும் கூறப்பட்ட மனம் பிரகிருதியில் தோற்றம். சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் நான்கு வாக்குகளும் விந்துவில் தோற்றம். இவையெல்லாம் பசு பாச ஞானங்களின் வழிப்பட்டு இயங்கிப் பின்பு பதிஞானம் மேற்பட்டெழும் எழுச்சியின்கண் கீழ்ப் பட் டடங்குமாதலால். அவற்றில் "தட்டாமல் நின்றதெது" என்றார். இஃது நின்மலதுரியம். இந்நிலையின் கண் மனச் செயலும் வாக்கின்காரியங்களும் இல்லையாய் நிற்க, மேல் அவற்றோடு சிறிதுந் தாக்கற்றதாய்ச் சிவம் அதீதமாகிநிற்கும் என்பதாம்.

வாக்கு நான்கனுள் சூக்குமை விந்துவினுள்ளே அரும்பும்; பைசந்தி இதயத்துள் மயின் முட்டையுட் சலம் போன்று மலரும்: மத்திமை கண்டத்துள் சவிகற்பமா யுணரத்தக்க ஒலியாய்க் காய்க்கும்; வைகரிவாயினின்றும் செவியிற் கேட்கப்படுவதாய்ப் பொருள்தரு மொழியாய்க் கனிந்து வெளிப்படும்; இவை வாக்கின் உற்பத்தியாம்.

மனவாக்கு முதலியவற்றில் தட்டாதது என்றதற்கு உதாரணம்:—

[திருவிளையாடற்புராணம் நான்மாடக்
கூடலானபடலம்.]

"பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு
புலனல்ல வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளல்ல வினையன்றி நின்ற
வெளியென்ப கூடன் மறுகில்
பாதங்க ளோவ வலையிந்த ஞதி
பகர்வாரை யாயு மவரே."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மன வாக்கினில் தட்டாமனின்றதற்கு மற்றொரு பிரகாரமாக வுரைப்பினுமாம்; அஃதாவது:—மனம் – மானதக்காட்சியும், வாக்கு – (வேதமுதலியவாக்காகிய) நூல்களும், இவை முதலிய அளவைகளாலும் பற்றப்படாதது என்பதாம். வாக்கினிலும் என உம்மை விரிக்க.

"ஆசிலாசார தபோதன ரின்புறு
வாசகாதீத மனோலய பஞ்சரன்"

என்றதனுனுமுணர்க.

சமயகோடிகளெலாம்||தம் தெய்வம் எம் தெய்வம் என்று எங்கும் தொடர்ந்து எதிர் வழக்கிடவும் நின்றது

எது ? என்பது:—பல்வேறு சமயங்களெல்லாமும் தமது தமது தெய்வமென்றும், எமது எமது தெய்வமென்றும் முறையிட்டு, எவ்வெவ்விடங்களினும் ஒருவரையொருவர் விடாது பற்றி எதிர்த்து வாதித்திடுமோறும், அவ்வச் சமயங்கடோறும அவரவர்கடவுளராய் வீற்றிருப்பது எப்பொருள் ?

எல்லா மென்பதில் உம்மை தொக்கது.

'வழக்கிடவும்' என்றதால் அவரவரும் சிந்திக்கவும் வாழ்த்தவும் வணங்கவும் நின்றது எனவுணர்க.

பல்வேறு சமயங்களாவன:—உலகாயதம் பௌத்தம், சமணம், மீமாஞ்சை, மாயாவாதம், பாஞ்சராத்திரம், இவைபுறச்சமயம், சைவம், பாசுபதம், வாமம், வைரவம், மாவிரதம், காளாமுகம், இவை உட்சமயம்; இன்னும் காலேகவாத முதலிய பலவுமாம்.

இச்சமயங்கள் பலவாறு வாதிக்குந் தொடர்பனைத்தும் ஈண்டுச் சொல்லப்புகின் வரையறைப் படாமையின் அவற்றுட் சில சிலவே சுருக்கி யெடுத்துக் காட்டுதும்.

உலகாயதன் பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்றமு மொடுக்கமுமின்றி அது தானே தோன்றி யழியும் எனவும், வேறொரு கர்த்தா அதனையுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லை எனவும் வாதிக்க, சித்தாந்தி அவைகளை மறுத்துரைப்பது.

பௌத்தரிற் சௌத்திராந்திகன் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம், ஆகிய பஞ்சகந்தச் சார்பால்

யெல்லாந் தோற்றமென வாதிக்க. பிறனொருவன் கருத்தா வன்றி ஒன்று நிகழாது என மறுப்பது.

காலேகவாதி காலமே கர்த்தா என்று வாதிக்க. அதை மற்றொருவன் மறுப்பது.

நையாயிக வைசேடிகர் பரமாணுவிலே பரிணமித்த பிரபஞ்சம் அழிந்து பரமாணுவான பின்னும் ஆத்மாவின் கன்மத்துக் கீடாகப் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றி நின்று கழிந்திடும் என்று வாதிக்க, அக்கன்மமும் அணுவும் அசேதனமாதலால் முறையறிந்து தாமாகவே தோற்றுவியாறு அவ்வணுரூபமும் பிரளயத்திலே யழியும் என்றும், இப்பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணம் மாயையே என்றும் வாதிக்க, மற்றொருவன் மறுத்துத் தனது கொள்கையை நிறுத்துவது. இங்ஙனம் பலவாறு வாதிக்கப்படுவனவும் மறுக்கப்படுவனவுமாம். இவை முதலியன சமயகோடிகளின் வழக்குகள்.

சைவத்திற்குத் தாண்டவபூஷணமென்னும் மூர்த்தியாயும், பாசுபதத்திற்குத் திருநீறுஞ் சடைமுடியுந்தரித்த மூர்த்தியாயும், மாவிரதத்திற்கு என்புமாலை தரித்த மூர்த்தியாயும், ளாமுகத்திற்குப் படிகமும் புத்திரதீபகமணியுந் தரித்த த்தியாயும், வாமத்திற்கு அக்கினியும் உபவீதமுந் தரித்த த்தியாயும், வைரத்திற்குத் தமருகமும் சிலம்புந் தரித்த மூர்த்தியாயும், பாஞ்சராத்திரத்திற்குச் சங்கமுதலிய ஐம்படையுந்தரித்த மூர்த்தியாயும், சாத்தேயத்திற்குச் சத்திமூர்த்தியா

யும், இன்னும் பௌத்தாதிகளுக்குப் பௌத்தன் முதலிய மூர்த்திகளாயும் வீற்றிருந்து, அவரவர் நினைந்த வடிவோடுஞ்சென்று, எண்ணியாங் கெய்துவித்தும், தேகாந்தத்தில் முத்தி பதங்கள் அருளியும் விளங்குவது. இஃதே அவ்வச் சமயங்களிலும் நின்றது என்பது. அங்ஙனம் தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத் திருவருட்பாவும் "ஆறொன்றிய சமயங்களினவ்வவர்க் கப்பொருள்கள் - வேறொன்றிலாதன" என முழங்குவதூஉங் காண்க.

எங்கணும் பெரு வழக்காய் யாதினும் வல்ல வொரு சித்தாகி இன்பமாய் என்றைக்கும் உள்ளது எது? என்பது:—இவ்வாறு யாண்டும் அறுதி பெருமையா யுள்ள வழக்காகி, எவ்வகைத் தொழிலினும் வல்லதாய், ஒப்பற்றசித்துருவாகி, பேரின்பவடிவாகி, எக்காலத்தும் நித்தியமாயிருக்கின்றது எப்பொருள் ?

ஓரிடத்தும் ஒருகாலத்தும் ஒருவரானும் ஒருவாற்றானும் அவரவர் கொள்கைகளும், உத்தேசம், இலக்கணம் (சாதனை இவை முதலியவற்றால் வாதிக்கப்பட்டும், அநுவதிக்கப்பட்டும், தோல்வி வெற்றிகளுண்டாய்ச் சிறிதும் ஒழிவு பெறுதல் அருமையாதல் பற்றிப் 'பெருவழக்கு' என்னப்பட்டது. ஒரு பொருண்மேல் இருவர் மாறுகொண்டு செல்லும் வழக்குப் போலாது, இது அவரவரும் அங்கங்கு அவ்வக்காலத்துத் தத்தம் பல்வேறு கொள்கைகளை மேற்கொண்டு தொடர்வதாம்.

எவ்வகைத் தொழிலினும் வல்லது என்பது—சிருட்டி-படைத்தல், திதி - காத்தல், சங்காரம் - துடைத்தல், திரோபவம் - மறைத்தல், அநுக்கிரகம் - அநுக்கிரகித்தல் என்னும் ஐந்தொழில்களும் வல்லமையுண்மை எவ்வகைப்பட்ட தொழில்களும் இவ்வைந்தனுள் அடங்குமா றுய்த்துணர்க.

இவை தூலம சூக்குமம் காரணம் என்பவற்றால் மூவைந்தாகும். அவற்றுள் மாயையினிடமாக உயிர்கட்குத் தநுகரண புவன போகங்களைத் தருவது படைப்பாம்.

தநு—எண்பத்துநான்கு லட்சபேதமாம்.

காரணம்—சீவன் வித்தை சிவன் என மூவகைத்து விடயாதிகளை அறியுந்தன்மை சீவகாரணமாம்.

உயிர்கள் போகங்களை நுகர்வதற்கு முக்காலமாயும், அவற்றை வினைக்கீடாய் அளவிடுவதாயும், உயிர்கட்கு இச்சையாதி மூன்றனையும் எழுப்பும் சார்பாயும், தன்னையும் விடயத்தையும் வேற்றுமை யறியவொட்டாமல் மயங்கச்செய்வதாயும் இருக்கின்றது வித்தியாகாரணமாம்.

ஆன்மாக்கட்கு இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமும் வருவித்து அவற்றை முத்தியிற் சேர்ப்பது சிவகாரணமாம்.

வித்யாகாரணத்தைப் பொருந்தி நடத்தும் புவனங்கள் இருநூற்றிருபத்து நான்காம்.

போகங்களாவன—சிவிகை குடை தேர் யானை குதிரைக ளும், அறுசுவை மாதர்கீதம் முதலியனவுமாம்.

இவைகளுங்குட் சரீரத்தையும் கரணத்தையும் யான் என் றும், புவனபோகங்களை எனது என்றும் உயிர்கள் கருதச் சுகாதிகளை யநுபவிக்கச்செய்தல் காத்தலாம்.

உயிர்களால் காணப்பட்ட வற்றை ஒடுக்கல் துடைத்த லாம்.

இவற்றுட் பலநாளுமழுன்றும் வெறுக்காமல் ருசிப்பித்தல் திரோபவித்தலாம்.

பின்னர் நித்தியமும் அநித்தியமுமாகிய பொருள்களைப் பகுத்துத் தெரிவிப்பது அநுக்கிரகித்தலாம்.

இங்ஙனம் எண்பத்து நான்கிலக்க பேதமான உடல்களி னிடத்தே பரமகர்த்தா ஐந்தொழில்கள் செய்வது தூலமென் றும், அத்தூலவுடலில் அவத்தைக் கருவிகளில் ஐந்தொழில் கள் செய்வது சூக்குமம் என்றுஞ் சொல்லுவர்.

காரண பஞ்சகிருத்யம் குருமுகமாக வழிபட்டுக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டைகூடி அநுபவிக்குவதாகலான், அம்முறையை அவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கது. இவ் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல சத்தும், சித்தும், இன்பமும் தானேயாம்.

இங்ஙனம் சத்து, சித்து, ஆனந்தமாகிய தனக்குச் சச்சி தானந்த னெனப் பெயராம்.

'என்றைக்குமுள்ளது' எனவே அப்பொருளில்லாத கால மில்லை யென்றாயிற்று.

மேல் கங்குல் பகல் அற நின்ற எல்லை உளது எது? என்பது, சத்திநிபாதத்தின்கண் இரவும் பகலும் இல்லையாக நின்றதொரு நிலைக்களத்தே தானேயாயுள்ளது எப்பொருள்?

'மேல்' என்பது வினை ஒப்பு மல பரிபாகத்துக்கு மேற் பட்ட இடம். அதுவே சத்திநிபாதமாம்.

ஆன்மா, பயனின் முயற்சிகளையும் தேகபோகப் பற்றுக் களையும் முற்றத்துறந்து பிறிதொரு பயனையுங் கருதாமல், தத்துவங்களைச் சடமென்றறிந்து கழன்று, சத்தும் அசத் தும் பகுத் துணர்சத்தாயது ஆன்மாவென்றும், அவ்வாறு காட்டியது அருளென்றும் உள்ளுணர்ந்து, அவ்வருளைப் பற்றுதலாலும், நிட்டையிற் பெயராது நிற்றலாலும், முன்றையே மாயை கன்மங்களுக் கிடமாகிய சகலாவத்தை யையும் ஆணவத்துக் கிடமாகிய கேவலாவத்தையையும் நீங் கின இடமாகிய சுத்தநிலையின்கண் போதஞ் சிறிதுந் தோன் றாமல் நிற்க, பலகோடி சூரியர் ஓரிடத் தொருங்கு தோன் றினாற்போல நீக்கமற நிறைபேரொளியாய்ச் சடசித்துக்களின் உள்ளும் புறம்புமாகிப் பூரண நிரவய நிட்கள சொரூபமாக எங்கெங்கும் பரந்து விளங்கும். இச்சுத்தநிலையே இராப்பக லற்ற இடமென்றும், மறப்பு நினைப்பற்ற விடமென்றும், இன்னும் பலவாறாகவும் பெரியோர்கூறுவர்.

இவ்வெல்லைக்கண் மேலீடாய் நின்ற திருவருட் போகத்தையும், சிவத்தையும் எதிரிட்டுக்காணும் தற்போத நீங்கிச் சிவயோகமெய்துதல் முத்தான்மாக்கட் கியையுமென வேதாகமங்கள் கூறுவனவாம.

இவ்வெல்லையே தாதநெறி முதலிய நான்கு நெறிகளுள் சன்மார்க்கநெறியாய், மகாமலப்பிணிப்புக் கட்டறுத்துச் சிவானந்தப் பெரும்பேறு மருவிப் பாச இரிவும் பதியிற் புகலுமின்றி ஒருநிலையாம் இயல்பு.

இதுவே ஞானவரம்பும், மௌனாரம்பமும், பேசாவநுபூதி பிறந்தவிடமுமாம். (உதாரணம்.)

(கொன்றைவேந்தன்.)

"மோனமென்பது ஞானவரம்பு"

(கந்தரநுபூதி.)

"தூசாமணியுந்துகிலும்புனைவா
ணேசாமுருகாநினதன்பருளா
லாசாநிகளந்துகளாயினபின்
பேசாவநுபூதிபிறந்ததுவே."

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தனக்கு வழித்துணையாகக் குடும்பபாரம் தலைக்கொண்டு, அதன் பாதுகாப்பி னோக்கத்தால் நெடுங்கால மறிவுமழு

ங்கி, இனி – எக்காலத்தில் யாண்டு ஓர் சுகங்கூடப் பெறுவ லென் றேக்கமுற் றுள்ளயர்ந்து நோக்கி யிருந்தவன். தன தோர் நல்வினையுளதாக; ஒருநகரின்க ணிருந்தாங்கெய்திய முதியோனை யெதிர்ப்பட்டு வணங்கிக் குறையிரத்தலும், அன்னோனிரங்கி, "அஞ்சலை எனது அநுஞையாற்றான் அந்நகர்க்க ணெய்துகியாயின் அந்நகராதிபதி தயவினாற்சுகமே வாழ்வை" என வுபகரித்து வழிப்படுத்த, தானு மம்முதி யோனைப் பணிந்து வழிக்கொண்டு, இடையிலுள்ள பலமி ருகாதிகளடர்ந்த மலை காடு யாறு கவர்நெறிகள் யாவும் பிற் பட அரிதிற் கடந்துசென்று அந்நகரினெல்லைக்க ணணுக லும், ஆண்டுள்ள செல்வக்கிளர்ச்சியை நோக்கிநோக்கி விய ந்து, அந்நகரையணைந்து, மந்திரத் தலைவ னுதவியாற் புரவ லனைக் கண்டிறைஞ்சி, அவன் தயவுபெற்று, அவன் அர சிய னெறிநின்று நீடுவாழப் பெற்றோனாகி அங்கணியங்குங் கால், நேர்படுகின்ற நகரின் எல்லையை நோக்குந்தோறும் இது தொடங்கியன்றோ நமக்குச் சுகோதயப் பேறுண்டா யிற்றென்று அதன் பெருமையைக் கருதி அவ்வெல்லை யும் வந்தித்தல் செய்வானாக.

இக்கருத்தேபற்றிப் பெரியோர் கோயில்முதலிய திருப்பதி கடோறு மெய்தியக்கால் அத்தலங்களின் திருவெல்லையை முன்னர் வணங்கு மியல்பை அடியார் புராணந்தோறும் புரா ணகர்த்தர் கூறியிருப்பது. அம்முறைபிறழ்வின்றி, முத்திய னெல்லைக்கும் முத்திப்பதிக்கும் அணுக்கமான அநுசி

தான முள்ளதால், "எல்லை யுளது" என அக்குறிப்பு ண்மை புலப்படுத்துவான் நூலாசிரியரும் போற்றினர் போலும்.

"**அது கருந்துக்கு இசைந்தது**" என்பது:—அவ்வாறாய மெய்ப்பொருளுணர்ச்சியே பதிவர்க்கம் பசுவர்க்கங்களின் கரு த்தெவற்றிற்கும் ஒப்பமுடிந்தது,

"**அதுவே கலைடன எலாம்**" என்பது:—அம்மெய்ப் பொருளே தூல சூக்குமங்களாற் காணப்பட்ட பூதபௌதிக ங்களாகிய விடய பதார்த்தங்க ளனைத்தும் ஆதலால்,

இந்து அசுத்த நிலையில் காணப்படுவதாகிய ஞேயமாம் ஆகவே சுத்தநிலையிற் காணப்படும் ஞேயமும் ஒன்றுண்டென் பதாயிற்று. இச்சுத்தநிலை மேற்கூறிய திருவருளையே கண் ணாகக்கொண்டு யாண்டுங் காணப்பட்டவனைத்தும் சிவமே யாகவும், பிறிதொன்றின்றாகவும காண்பதாம். உதாரணம்:—

"நவிலுங்கால்மேல்கீழ் நடுபக்கமெங்கும்
சிவமொழிய வேறில்லைதேர்."

என்பதனானும்,

"பார்ப்பனவெல்லாம் பரமாயறிதல்
சீர்படுபோறி வுடையோர்திறனே."

என்பதனானும்,

சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா-30.

"அறியாமை யறிவகற்றி யறிவி னுள்ளே
யறிவுதனை யருளினு னறியாதே யறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடுங்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாகிற்
பிரியாத சிவன்றனே பிரிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெலாந் தானாய்த் தோன்றி
நெறியாலே யிவையெல்லா மல்ல வாகி
நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னுயே."

மற்றும் வருவனவற்றுனுங் காண்க

"மோனமாந் வெளியது ஆகவும் கருத் அஞ்சலி செயது வாம்" என்பது:—அம்மெய்ப் பொருளை மௌனரூபமான வெளியீடாகவும் தியானித்துக் கைகூப்பி வணங்குதல் செய்வாம்-எ-று.

"வெளியது" என்பதில் "அது" பகுதிப்பொருள் விகுதி "வெளியதாகவும்" என்றதால் எங்கும்பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி யருளோடு நிறைந்ததாகவும், இச்சைவைத் துயிர்க் குயிராய்த் தழைத்ததாகவும், தட்டாமனின்றதாகவும், வழக் கிடவு நின்றதாகவும், என்றைக்கும் உள்ளதாகவும், எல்லையுள தாகவும், அதுவே கண்டனவெலாமாகவும், தனித்தனிக் கருதி அஞ்சலிசெய்குவாம். அன்றியும் கடையிற் கூறிய வாறாகவும் கருதி அஞ்சலிசெய்குவாம் எனவும் உரைக்க.

இவ்வாறு கூறியவாற்றான் ஆதாரங்க ளனைத்திற்கும் அதீத மாகிய நிராதாரப் பரமகுருவை [தக்ஷிணாமூர்த்தியை] அஞ்சலி செய்தமை கண்டுகொள்க.

அதுவன்றி இந்நூலாசிரியர் தாம் சொல்லப்புகுந்த சுருதி குரு அநுபவங்களையும் அவற்றின் பயனையும் அருட்சார்பாய் நின்று ஒருவாற்றா னுணர்த்துமதாகிய இந்நூல் இனிது முடி தற் பொருட்டு "ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்" என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் "எண்குணமுங்காட்டி" "சௌபான பக்ஷங்காட்டி" மந்திரஞ்சிக்ஷை சோதிடாதிமற்றங்க நூல்வணங்க மௌனமோலி யயர்வறச் சென்னியில் வைத்து ராசாங்கத்தி லமர்ந்தது வைதிக சைவமழகிதந்தோ!" இதுவன்றித் "தாயகம் வேறில்லை இல்லை" "அருளைக் காட்டத்தக்க நெறியி(ந்) நெறியேதான் சன்மார்க்கம்" என்றும், சின்மயானந்தகுரு என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் "சித்தாந்த முத்தி முதலே" என் றும், இன்னும் பலவிடங்களினும் புழிச்சுதல்செய்தபடி இவ் வாசிரியர்க்கு வேதாந்தத்தெளிவாகிய சித்தாந்தமே சிறப்புடைத்தாதலால் அஃதொன்றே உடன்பாடென்பது பெறப்படு கின்றது.

உதாரணம்:—

சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா - 15. 16.

"வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்
ஆதிநூ லநாதியம லன்றருநூ லிரண்டு
மாரணநூல் பொதுச்சைவ மருஞ்சிறப்புநூலா

நீதியினு லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு
நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னெழிபொருள் வேதாந்தத்
தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூ
னிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்."

"சித்தாந்தத் தேசிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
செனனமொன்றி லேசிவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து
முத்தாந்தப் பதமலர்க்கீழ் வைப்ப னென்று
மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்கராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி."

"மௌன உருவெளி" என்பதில் * குடிலை ஆகிய மூல மநு † வினின்றும் சிவம் சத்திகளின் திருநோக்கத்தால் வெளி வந்தருளிய முதற்கடவுள் என்பதும் அமைந்து கிடத்தலின், தொல்லோர் வழக்கின்படி தாமும் மெய்ப்பொருளை அம்முதற் கடவுளாகவும் கருதி அஞ்சலிசெய்தனர் என உரைத்தலு மமையும்.

யோகிகள் மூலமுதல்வை மௌனாக்ஷரமென்றும் மூங்கை எழுத்தென்றுங் கூறுவர். உதாரணம்:—

* பிரணவம். † மந்திரம்.

திருமந்திரம்.

"ஊமையெழுத்தொடு பேசுமெழுத்துறி
லாமையகத்தினி லஞ்சுமடங்கிடு
மோமயமுற்றது வுள்ளொளிபெற்றது
நாமயமற்றது நாமறியோமே."

முதற்கடவுளாகிய மூத்தபிள்ளையார் மூல மநுவினின்றும் வெளிவந்தருளிய வரலாற்றை விநாயகபுராணத்திற் கண்டு கொள்க.

அன்றியும், இந்நூலாசிரியர் மேலே "மௌனகுரு வணக்கம்" என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் "மூலன்மரபில் வருமௌனகுருவே" என்று தமது ஆசிரியரை வழிபடுகின்றாராகலின், அத்துணை யியல்பு வாய்ந்த சிவமே தம்மையாட்கொள்வான் திருவுளங் கொண்டு மேற்கூறிய திருமூலநாயனார் மரபிற் குருவடிவாய் எழுந்தருளிவந்து தமக்குப் பந்தமோசனஞ் செய்வித்தமையை யுட்கொண்டு, அவரை ஈண்டும் வணங்குதல் செய்தபடி என்பதுங் காண்க.

இங்ஙனங் குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துவது உள்ளுறையணியாம்.

திருமூல நாயனார் ஸ்ரீ கயிலாயத்திலே ஸ்ரீ நந்திதேவரது அருள்பெற்று அணிமாவாதி அட்ட சித்திகளினும் வல்ல சிவயோகியார். அகத்திய முனிவர்பாலுள்ள நட்பினால் அவருடன் சிலநாள் வசிக்கவேண்டிக் கயிலையினின்றுங் காசி சிதம்பரமுதலிய அங்குள்ள தலங்களைத் தரிசித்து வந்து, திருவாவடு துறைக்கண் பரமசிவத்தைப்பணிந்து, அத்தலத்தின்

கண் வசிக்கவிரும்பிக் காவிரிக்கரைச் சார்பிலுள்ள வனத்தில் வரும்போது, அங்கு தம்மை மேய்த்திருந்து அந்நாளிற் கால ஞ்சென்றுவிட்ட மூலன் என்னும் பெயருள்ள வோரிடையனைச் சூழ்ந்து கதறிக்கொண்டிருந்த பசுமந்தையைக் கண்டிரங்கி, அவற்றின்றுயர் நீக்கற்பொருட்டுத் தமது யாக்கையை ஓரிடத்திற் சேமித்துவைத்து, அவனுடலிற் பிரவேசித்துப் பசுக்களையன்று முழுதும் மேய்த்து, பின்பு அதனத னிடங்களில் அவற்றைப்போக்கி, கணவனிறந்தது தெரியாத இடையன் மனைவி வந்தழைக்கவும் மறுத்துவிட்டு, தாம் சேமித்து வைத்த விடத்திற் போய் பார்க்க தமதுடல் அங்கில்லாமை கண்டு அது பரமசிவத்தின் அருளென் றுள்ளுணர்ந்து, தாம் பிரவேசித்த யாக்கையொடுசென்று, ஆவடுதுறைக்கண் பரமசிவத்தைத் தரிசித்து, கோயிலின் மேற்பாலுள்ள அரசமர்த்தினிழற்க ணமர்ந்து, ஆகமங்கள் கூறுகின்ற சரியையாதி நான்கு பாதங்களையும், ஆண்டுக்கொரு பாசுரமாக மூவாயிரந் திருமந்திரஞ் சொல்லி யருளினர். அவரது திருமரபிற் றோன்றிய மௌனகுரு சுவாமிகளின் மரபினரோ இந்நூற் கருத்தாகிய தாயுமான முனிவர்.

"எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்தபூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்ததும்" "இச்சை வைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்ததும்" "மனவாக்கினிற் தட்டாமல் நின்றதும்" "எங்குந் தொடர்ந்து எதிர்வழக்கிடவு நின்றதும்" "யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி இன்புமாய் என்றைக்கும் உள்ளதும்" கங்குல்பக லறநின்ற எல்லை யுளதும், ஆகிய இவ்வறுவகைத் தன்

மைத்தாயபொருளென்றே ஞேயத்தழுந்தின சீவன்முத்தர் கண்டனவெலா மாகுமாதலின், அதனை "மௌனகுரு வெளியதாகவும் கருதி யஞ்சலி செய்குவாம்" என முடிக்க.

இவ்வாறனையும் வாய்பாடுகளாகக்கொண்டு நூன்முகத்தில் "பரிபூரணானந்தம்" என்னுந் தொடர்நிலை முதல் "சிற்சுகோதய விலாசம்" என்ப திறுதியாகிய புன்னிரு தொடர் நிலைகளினும், அதன் வியாபக இலக்கணங்களை ஒவ்வொன்றிற் கிவ்விரண்டாக ஒருவாறு குறிப்பித்து, அம்மெய்ப்பொருளைப் பழிச்சல் செய்கின்றாரென்க.

அப்பன்னிரண்டின்மேற் கூறும் "சிதம்பர ரகசியம்" என்னும் தொடர்நிலையில் வத்துநிண்ணயமும், ஏனைத்தொடர் நிலைகளில் அதனைச் சார்ந்த பன்னெறிகளுங் கூறினர்.

அம்மெய்ப்பொருள் இவ்விதத் தன்மைத்தாம் விளங்குவதென்று நுவன்றதால் இதுபொருட்டன்மையணி. பொருள் வகை பின்னர்க் கூறுதும்.

இறைவன் ஆன்மாக்க ளுய்யும் பொருட்டுக் கடாக்ஷித்தருளிய வேதாகம நெறியைப் பற்றாதாக்கன்றி, அந்நெறியைப் பற்றிய வழி உளதாகும் தத்துவஞான முடையார்க்கு, (நியானசமாதிகளாற் சீவன் முத்தத்துவப் பேறுகைவந்துள்ள தாயுமானமுனிவர்,) தமது சிவானந்தானுபவத் தேர்ச்சியை ஒருவாறு புலப்படுத்துவான் எடுத்துக்கொண்ட இம்முதற் செய்யுள், சொற்கள் வாளா விரியாமையும், பொருள்கள் விபரீத ஐயங்கட் கிடமாகாமையும், சிரவணஞ் செய்வார்க்கு

இன்பந்தருகையும், சீரிய சொற்களுடைமையும், சந்தச்சுவையுடைமையும், ஆழியகருத்தைக் கொண்டிருக்கையும், காரண காரிய முறைகளையுடைமையும், சான்றோர் ஆட்சியோடு மாறுபடாமையும், சிறப்பாகிய பொருட்பேற்றைப் பயத்தலும், உதாரணமுடையதாதலும் ஆகிய பத்தழகோடுங் கூடி நிற்கின்றது, காண்க.

2 - வது பாடல்.

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையி
னுடலனந்தஞ்செய்யும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழுகின்றசமயமு மனந்தமதனான்ஞான
சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடி வருடித்ததெனவன்பர்
கண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலைநங்
கடவுளைத்துரியவடிவைப்

பேரனந்தபேசி மறையனந்தஞ்சொலும்
　　பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேரருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
　　பெரியபொருளைப்பணிகுவாம்.

"ஊரோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—ஊர்களோ அள வில்லனவாகிய பேதங்கள் ;

பல்லாயிரகோடி அண்டங்களிலும் சேய்மை, அணிமை நடுவிற் பலவேறு வகையாய் அளவில்லனவாய் உள்ள ஊர்க ளாம்.

"பெற்றபேரோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—அவை கொண்டுள்ள பேர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

மேற்கூறிய வூர்கள் பலவற்றுள்ளுந் தோன்றுந் தேகிக ளடையும் பேர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களெனினு மமையும்.

"சுற்றும் உரவோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—தேகி களைச் சூழ்கின்ற உறவாதிகளோ அளவில்லனவாகிய பேதங் கள்;

உறவினராவோர் ஒருவரை யொருவர் சூழ்ந்து நத்தியிருப்ப தால் 'சுற்றுமுறவு' எனப்பட்டனர்.

'சுற்றும் உறவு' என்றதால் அளவில்லனவாகிய பகையும் நொதுமலும் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க. உறவாதிகளாவன:— மனைவி, மக்கள், தாய், தந்தையர் முதலியபலர்.

"வினையினால் உடலோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—வினைகள் காரணமாகத்தோற்றும் உடல்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

'வினை' நல்வினை தீவினையென விருவகையாம்: வினையினாலன்றித் தேகமெடுப்பதில்லை யாதலால் வினையினால் உடல், என்றனர்.

உள்ளம் முதலியவற்றின் விகாரமே யிருவினைக்குங் காரணம்; அவ்வினைகளே பிறப்பிறப்பிற்குக் காரணம்; இவை மேல் நடு கீழ் ஆகியமூவுலகத்தினும் தோற்றிக் கெடுவனவாம். 'எ.ரு எண்பத்துநான்கிலக்க யோனிபேதமென வரையறுக்கப்பட்டதேனும், ஒவ்வொரு பேதத்தினும் எண்ணிறந்த உடல்கள் தோன்றி அழிவனவாதலால் 'உடல் அனந்தம்' என்னப்பட்டது. எ.ரு எண்பத்துநான்கிலக்க யோனிபேத மென்பதற்கு உதாரணம்:—

சிவஞானசித்தியார்.

"அண்டசஞ்சுவேதசங்க ளுற்பிச்சஞ்சராயுகத்தோ
டெண்டருநாலெண்பத்து நான்குநூறுயிராந்தா
னுண்டுபெல்யோனியெல்லா மொழித்துமானுடத்துதித்தல்
கண்டிடிற்கடலேக்கையா னீந்தினன்காரியங்காண்."

"செயும் வினையோ அனந்தபேதம்" என்பது:—அவ்வுடல்களோடு கூடிய வுயிர்கள் செயுஞ் செய்கைகளோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல், ஓம்பல், பயிறல், பயிற்றல், பொருந்தல், பொருத்தல், ஈட்டல், உழுதல், உழுதுவித்தல், காத்தல், அழித்தல், விரும்பல், வெறுத்தல், எதிர்த்தல், நள்ளுதல் முதலிய பலவேறு வகைப்படுவனவாம். மனமிலய மாகுமளவாம் செய்வினைகளளவுபடாமையின் அனந்தமாயின.

"கருத்தோ ஆனந்த (பேதம்)" என்பது:—தேகிகள் பல வாறு கருதும் எண்ணங்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள் ;

அவற்றை யீண்டு விரிக்கிற் பெருகும் தேவாரத் திருவருட்பாக்களிற் பரக்கக் கண்டுகொள்க.

"உண்பதுநாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பதுகோடி நினைந்தெண் ணுவன."

என்னும் ஔவையார் வாக்கானும்,

"ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல."

என்னும் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் இயற்றிய விருத்தியானுங் கண்டுகொள்க.

செயுஞ் செய்கைகள் தேகாதியவயவங்களாலாம், கருதும் எண்ணங்கள் மனாதி யந்தக் கரணங்களாலாம்.

இவ்வினைகளுங் கருத்துகளும் யோக முயற்சியையும் அக் கருத்தையு நோக்குங்கால் பயனில்லனவாய்க் கழியும்.

"பெற்ற பேர் சீரோர் அனந்த (பேதம்)" என்பது:— மேற்கூறிய ஊர் முதலியவற்றைத் தத்தம் வினைக்கீடாய்ப் பெற்றவர்களது செல்வமுதலியவையோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களாம் ;

செல்வ முதலியவற்றின் எதிராகிய வறுமை முதலிய பேதங்களுங் கொள்க.

"சொர்க்கமோ நரகமுமோ அனந்தபேதம்"

என்பது:—(தேகிகள் அவ்வவ் வந்தத்திலடையும்) முத்தி பதங்களும் நரகங்களும் தனித்தனி அளவில்லனவாகிய பேதங்கள் ;

சொர்க்கநரகங்கள் புண்ணியமிகுதியானும் பாவமிகுதியானும் அடையப்பட்டவையாம் ; ஆகவே, நடுவாகிய கன்ம பூமி அவ்விரண்டனையும் சமமாக அநுபவிக்கும் இடமென்பதுகாண்க.

சொர்க்கங்களாவன:—இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களாம்.

நரகங்களாவன:—தனிட்ட பாதலங்கட்கும், அசுரகண்டம் சர்ப்பகண்டம் இராக்கதகண்டம் இவை ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்றுயுள்ள ஏழுபாதலங்கட்கும் கீழே அடுக்காயுள்ள இரௌரவம், கும்பிபாகம், அபிசிகம் முதலிய அநேக பேதங்களாம்.

செய்கையுங் கருத்து மளவில்லனவாதலின் அவற்றாலடையும் பலனாகிய சொர்க்கநரகமு மளவில்லனவாம்.

"நற்றெய்வமுமோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—(அவரவர்களும் பூசிப்பதுப்போற்றி அங்கங்கும் வழிபாடுசெய்யும்) நன்மையுள்ள தெய்வங்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்

தம்மை வழிபடுகின்றார்க்கு இயன்றவாற்றாற் பேற்றையளிக்கின்ற உண்மைநோக்கி 'நற்றெய்வம்' என்றார்,

பரமார்த்தமாய தெய்வம் ஒன்றேயாயினுந் தேகிகள் பல வேறு வகையாகியும், அவர்கள் மனோவாக்குக் காயங்களால் அர்ச்சிக்குங் கர்மம் அளவிலாப் பேதங்களை யுடையனவாகியு மிருக்கையால், அவ்வவற்றிற்கேற்பச் சுகதுக்கங்களையூட்டு நிமித்தம் பகவான் திருவிளையாடலாக அனந்த கரும காண்டங்களை நியமித்து அனந்த வுருவங்களைக் கொண்டிருத்தலால் 'தெய்வமுமனந்தம்' என்றார்.

"திகழ்கின்ற சமயமுமோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—(முடிவுபெறாமல் அங்கங்கும்) விளங்காநின்ற சமயங்களுமோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களாம்;

அவ்வச் சமயங்களும் வாதிக்கப்பட்டு ஒழிவு கூடாமல் அனந்தமான அளவைகளைக்கொண்டு நிற்கின்றன; ஆதலால், "திகழ்கின்ற சமயமும்" என்றார். உதாரணம்:—அவிரோத உந்தியார்.

"ஒன்றோடொன்றொவ்வா மதங்களொன்றொன்றிற்
பொன்றுவதில்லையே யுந்தீபற
பொய்யென்பதெத்தைநா முந்தீபற."

பூர்வத்திற் சமயங்க ளறுவகைபா யிருந்தன. உதார ணம்:—

திருமந்திரத் திருவருட்பா.

"ஒன்றதேபேரூர் வழியதற்காறுள
தென்றதேபோலு மிருமுச்சமயங்க
ணன்றிதுதீதிது வென்றுரைமாந்தர்கள்
குன்றுகுரைத்தெழு நாயையொத்தாரே."

என்பதனாலும்,

"முதலொன்றானை முதுதுடன்வாலுந்
திதமுறுகொம்பு செவிதுதிக்கைகான்
மதியுடனந்தகர் வகைவகைபார்த்தே
யதுகூறலொக்கு மாறுசமயமே."

என்பதனானு மறிக. இவை அகச்சமயமெனக் கொள்க.

பிற்காலத்தில் இச்சமயங்களினின்றும் பலவேறுவகைப், புறச்சமயங்கள், அகப்புறச்சமயங்கள், புறப்புறச் சமயங்கள் முதலியவுற்பத்தியாகி, யொவ்வொன்றினின்று மனேக சமய ங்க ளுண்டாகி யிருத்தலான் 'சமயமு மனந்தம்' என்றார்.

தெய்வ பேதமும் சமயபேதமும் சிற்சில முன்னுரைக் கப்பட்டன.

"அநனல்" என்பது:—(இங்ஙனம் மேற்போந்த ஊர்முத லியவைகளின் ஒவ்வொன்றின் பேதங்கள் எண்ணில் அடங் கரியனவா யிருக்கும்) நோன்மையினாலே,

"ஞான சிற்சத்தியால் உணர்ந்து" என்பது:—ஞானமே திருமேனியாகியும் உயிருக்கு ஒளியாகியு மிருக்கும் சிற்சத்தி யருளால் மேற்கூறிய விடயங்களையும் இனிச் சொரூபத்தை யும் பாகுபாட்டா லறிந்து,

அநாதியே ஆன்மாவை இருவகை மறைப்புக்களாய் விஷய சொரூபங்களை மறைத்துள்ளது ஆணவமலமாம். ஆணவத்தி னிலககணம் சித்தியாரிற் றெற்றெனக் காண்க.

உயிர்க்குப் பரிபாகமேறுவான் தநுகரணாதிகளைக் கொடுத்து முன்னர் விடயமறைப்பை நீக்கவும், பின்னர்ச்சுருதி யாதி யாற் சொரூபமறைப்பை நீக்கவும், அவ்விருவகை ஞானங்க ளையுந் தருவது அருட்சத்தியே யாகலாற் 'சிற்சத்தியாலுண ர்ந்து' என்றது,

எனவே, அவ்வுயிர் உணர்த்த உணரு மாத்திரையே யன் றித் தனக்கென வேறொரு சத்த மில்லாததாய சிற்றறி வினதா மாகலான் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. கூறவே நித் தா நித்தப்பொருள்களை 'அருண்முன்னீடாயறிந்து என்பதாம். இவ்வாறுணர்தல் சீவன் முத்தத்துவமாம். உதாரணம்:—

அவிரோதவுந்தியார்.

"பல்சித்திமுத்தி பாலுலடைதலாற்
றெல்சீவருமுனா ருந்தீபற
சுதந்தாகீனரென் றுந்தீபற."

(சிவஞானசித்தியார், சூத் - 8. பா - 28.)

"சூரியகாந் தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோல்
ஆரியனு மாசான்வந் தருளாற் றோன்ற
வடிஞான மான்மாவிற் றோன்றுந் தோன்றத்
தாரியனுஞ் சிவந்தோன்றுந் தானுந் தோன்றுந்
தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளேதோன்றும்
நேரியனைப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கும்
நின்றநிலை யெல்லாமு நிகழ்ந்து தோன்றும்."

"கார் அனந்தம் கோடி வருடித்தது என" என்பது:— அளவில்லன வாகிய மேகசாலங்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து ஏக காலத்தில் இடையறாமற் பொழிந்தனபோலு மென்னும்படி,

"அன்பர் கண்ணும் விண்ணும் தேக்க" என்பது:— அன்பர்கள் கண்களும் அவைநாடும் ஞானகாயமுந் தேங்குமாறு,

"கருதரிய ஆனந்தமழை பொழியும் முகிலை" என்பது:— நினைத்தற் கியையாத ஆனந்தப் பெருமழையை விடாது பொழியாநின்ற நிலைமைத்தாய முகிலை,

"அன்பர் கண்ணும் விண்ணுந் தேக்கப்" பொழியுமானந்தமழையை யேனையோர் மனத்தினாலேனு மதித்தலு மரிதாகலான் "கருதரிய" என்றார்.

சம்வர்த்தம் முதலிய எழுமேகங்களும் மணி... ...லிய வன்றி ஆனந்தமழையைப் பொழியமாட்டா வாகலானும், இது அவைபோலாது கருணைமழையைப் பொழிவ தாகலானும், இம்மழை பொழியக்கண்ட அன்பர்க்கு ஒரு நினைவு முண் டாய்ச் சலியாதாகலானும், "கருதரிய ஆனந்தம்" என்றார்.

இவ்வாறு வருவது அற்புத உருவக அணியாம்.

கைம்மாறு எதிர் பாராது நீரைச்சொரிந்து உலகுயிரைக் காக்கும் மேகம்போல அருண்மழையைப் பொழிந்து ஆன்ம கோடிகளை யீடேற்றலால் "முகிலே" என்றார்.

"நம்கடவுளை" என்பது:—நமது கடவுளை,

"கடவுள்" என்பது எல்லாவற்றையும் கடந்துள்ளதாகலாற் காரணக்குறியாயிற்று.

எல்லாவற்றையும் கடந்துள்ளதாவது:—பூத முதலிய இரு பத்துநான்கு தத்துவங்களும் பிரகிருதியி லொடுங்க, புருட தத்துவ முதலியன மாயையிலொடுங்க, சுத்தவித்தை முதலி யன விந்துவிலொடுங்க, சத்தி சிவங்களின் கூறுகிய அபர விந்து அபரநாதங்கள் சுத்தமாயையிலொடுங்க, இவையெல்லாங் கடந்து நின்றது சுத்தசிவம் ஆதலால் கடவுள் எனப்பட் டது. உதாரணம்:—

(சிவஞான சித்தியார் சூத்திரம்-2 பா-72.)

"மெய்தரு பூத மாதி மோகினி யந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும் புகன்று

மெய்யினுஞ் சைவ மாதி யிருமூன்றும் வித்தை யாதி
யெய்துதத் துவங்களேயுமொன் றுமின்றெம்மிறைக்கே."

ஞேயத்தழுந்தின சீவன் முத்தரான தம்மைப்போலச் சிவ சந்நிதி யநுசந்தான முடையோரையும் உள்ளிட்டுக் கொண்டு "நமதுகடவுள்" என்று சுதந்தரித்துக் கூறினர். அங்ஙனங் கூறின் சங்கற்பவிகற்பங்கள் தோன்றுமே யென்னும்போதம் சிறிது மில்லாராகலால், உடைமையை உடைப் பொருளாக "நமது" என வுபசரித்தனர். அன்றி மலபரிபாகத்தின்மேல் ஞானம் பிரகாசித்துச் சதாசாரியன் அருளால் நிட்டை கைகூடிச் சீவன் முத்தராய் விகற்பமின்றி ஓடும்பொன்னும் ஒப்பக் கண்டு, மெய்ப்பொருளின் வியாபகத்தில் வியாப்தமாகப் பொருந்தி அதனை ஙகாமலுடைந்தையாய் அதனையே நோக்கியிருக்கை அவர்க்கியல்பாகலால், அவ்வாறு கூறவுங்கூடுமெனக் கோடலுமொன்று. உதாரணம்: —

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா. 29.)

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத் திநிபாத
மேவுதலு ஞானம்விளைந் தோர்குருவி னருளாற்
க்கனுட்டித் தேநிட்டை புரிந்து ளோர்கள்
பூதலத்திற் புகழ்சீவன் முத்த ராகித்
பிரி யாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்
றமனியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரனை
ாக்கவுறைந் திவனவனை யவனிவனை விடாதே
யுடந்தையாய்ச் சிவன்றேற்ற மொன்றுமே காண்பர்."

"துரிய வடிவை" என்பது:—துரியஞான சொரூபத்தை,

எல்லாவற்றையும் தன்னியல்பானேயறிந்து, ஆன்மாக்களை அறிவிக்குமதே துரியஞானமாம், துரியம் மேலான ஞானமாம். நின்மலாவத்தையிலே தற்சொரூப தரிசனந்தோன்றுவது துரியம்; அஃது அறிவே மயமாயிருத்தலாம். இவ்வாறு தோற்றுவித் தருளிபதாகலின் "துரியவடிவு" என்றார். உதாரணம்—

(திருமந்திரத் திருவருட்பா)

"அறிவறி கின்ற வறிவு நனவா
மறிவறி யாமை யடையக கனவா
மறிவறி வவ்வறி யாமை சுழுத்தி
யறிவறி வாகு மான துரியமே."

என்பதனானும்,

"சிவமா யவமான மும்மலந் தீரப்
பவமான முப்பாழைப் பற்றறப் பற்றத்
தவமான சததிய ஞானனந் தத்தே
துவமா துரியஞ் சொரூபம தாமே."

என்பதனானும்,

"பரம குரவன் பரமெங்கு மாகித்
திரமுற வெங்கணுஞ் சேர்ந்தொழி வற்று
நிரவு சொரூபத்து ணீடுஞ் சொரூப
மரிய துரியத் தணைந்து நின்றானே."

என்பதனானுங்காண்க.

"பேர் அனந்தம்பேசி மறை அனந்தம்சொலும்" என்பது:—அளவில்லனவாகிய அபிதானங்களை யெடுத்து எண்ணிலவாகிய வேதாகமங்கள் எத்தாநின்ற,

பேரனந்தமாவன:—நிர்க்குணம், நிராமயம், நிரஞ்சனம், நிராலம்பம், நிர்விடயம், நிட்களம், அசங்கம், நிர்வசனம், நிர்த்தொந்தம், நித்தம், முத்தம், தற்பரம், விசுவாதீதம், பரிபூரணம், சயம்பு, சிவம், பதி, பரம், அபரம், பராபரம், அந்நியம், அநந்நியம், தற்பதம், பரபதம், அநுபூதி, பரமாகாயம், அற்புதம், நிரதிசயம், தேசோமயம், சின்மயம், சிற்பரம், ஆதி, அநாதி, ஏகம், அநேகம், அகண்டம், பரஞ்சோதி, மாயாதீதம், குணாதீதம், வன்னிரோதா, சத்தியன், அரு, உரு, புருடன், புருட்டோத்தமன், புருகூதன், மெய், சதது, பரமான்மா, பரதத்துவன, பரப்பிரமம், யாகமுதல்வன், மும்மண்டலேசன் முதலிய பலவும், பலவேறு சமயிகள் கூறுவனவும், அன்பர்கள் துதிப்பனவும் ஆம்.

மறையனந்தமாவன·—நானகுவேதங்கள், அவற்றின் சாகைகள், இருபத்தெட்டு மூல ஆகமங்கள், இவற்றின் பிரிவுகள், உபாகமங்கள், இவற்றின் பகுதி விகுதிகள் முதலியவையாம். தாரகம் காயத்திரி முதலியன பகுதிகளும், அங்கம், கலைகள் முதலியன விகுதிகளும் ஆம்.

"மறை அனந்தம்" என்பதற்கு உதாரணம்:—

"இன்னவை யிரண்டு மிவனருள் வலியா
லீன்றநான் மறையைய நான்கும்

பின்னிவ னருளா லளவில வான
பிரணவ மாதிமந் திரமும்
அன்னவா ருன தாரகத் தகார
மாதியக் கரங்களு முதித்த
சொன்னவக ரத்திற் சிவாகம நூலிச்
சுரவர னடுமுகத் துதித்த."

தேசிகள் பக்குவத்திற் கேற்பக் கடவுணிலை பலவாக வேதங்கள் சொல்லி யிருத்தலின் "மறையனந்த மாகச்சொலும்" எனப் பொருள்கோடலு மொன்று உதாரணம்:—

(அஞ்ஞவதைப்பரணி.)

"பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப்
பட்டதொரு பொருளிணையாம் பணிதல் செய்வாம்."

(அவிரோதவுந்தியார்.)

"சுருதிகள் சொல்பல் சமயத் துணிவுமப்
பரசிவ பந்தமென் றுந்தீபற
பகர்நாமம் வேறுவே றுந்தீபற"

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"பெரிய மௌனத்தின் வைப்பை" என்பது—பெருமைத்தாய மௌன நிக்ஷேபத்தை,

பண்டையோ ருகத்தின் கண், சனகாதி நான்கு பிரமவிருடிகளும் பரமசிவத்தைப் பிரார்த்தித்து "எங்களறிவு அமைந் தடங்கும் வகைமையை அடியேங்கட் குணர்த்தியருளுதி" என விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதனைத் திருவுள்ளத்

தடைத்து, கல்லாலி னீழற்கண் வீற்றிருந்து, வேதாந்தத்தெளி வாகிய ஆகமத்தியம்பும் திரிபதார்த்த வியல்புகளையு முபதேசித் தருளலும், அதனைக் கேட்டுணர்ந்து பின்னரும் "அறிவமைந் தடங்குதற்கு இன்றியமையாக் கருவியாகிய ஞானபோதகத்தை யும் போதித்தருளல் வேண்டும்" என்ன, பரம்குரவன் புன்முறு வலரும்பி அதற்கு யாதும் எதிர் கூறாருகி, "அது வாயாற் புக ல்வதன்று, இவ்வண்ணமிருக்கையே அந்நிலையாகும்" என்று அவர்கட்கு உணர்த்துவானாகித் தனது திருமார்பின்கண் ஒரு கையைச் சேர்த்து, ஒருகையில் மோன முத்திரையைக் காட்டி, யோகியர்போல நின்றபடி அவரும் அவ்வாறுணர் ந்து அறிவொடுக்கம் பெற்றாரென்ப. இங்ஙனமாகிய மோன த்தினிலையுந்தானே யாகலானும், அதுவே பரமுத்தியாகிய வைப்பாகலானும், "பெரியமௌனத்தின் வைப்பு" என்றார்.

மௌனநிலையி லிருப்போர் அடையும் நிட்சேபத்தையெனி னுமாம். உதாரணம்:—

(கண்ணுடையவள்ளலார்.)

"தானே சிவமான சத்தியஞா னனந்த
மோனநிலை சொல்காழி முன்னோனே"

என்பதானும்,

"மாயைமயக் கற்றறுத்தற் போத மற்று
மவுனநிலை யுற்றோர்கள் பெற்ற பேறே."

என்பதானுமறிக.

"பேசரும் அனந்தபதம் (அனந்த) ஞானம் (அனந்த) ஆனந்தம் ஆம்" என்பது—பேசற்கரிய அந்தமில்லாததான பதமும், அந்தமில்லாததான ஞானமும், அந்தமில்லாததான ஆனந்தமுமே தனது மெய்யாகின்ற,

முடிவில்லாதனவாகிய பதத்தையும், ஞானத்தையும், ஆனந்தத்தையும மனதிற்கொளலே வெகு அருமை அவற்றை வாக்கினால் வசனித்தல் அதினு மருமையாதலால் "பேசரும்". என்றார்.

அனந்த பதமாவது—முடிவில்லா நித்தமுத்தியாம் அது கேவல சகலங்கள் நீங்கி, அருளைத் தரிசித்து, காண்பானுங் காட்சியுமா யறிந்துவந்த தற்சுதந்தரத்துவமும் விட்டு, தற்போதமும் நீங்கி, ஆனந்தாநுபவம் பெற்று, ஒன்றுந் தானாகாமல் ஒன்றாயிருந்த சிவத்தில் இரண்டறக்கலந்து, போத வாசனையு மொழிந்த சுகாதீதமாகிய நிலையாம்; ஆகலின் "பேசருமனந்தபதம்" என்றார். இந்நிலையே சிவயோக சிவ போகங்களாம்.

அனந்தஞானமாவது முற்றுமுணர்தலாம்.

அனந்த ஆனந்தமாவது: வரம்பிலின்ப முடைமையாகிய பரமசுகமாம். அவை முறையே வேதாகமங்களை யருளிச் செய்தமையையும், திவ்யாகமத்தின் வழியே செல்வார்க்கு வினைகளையொழித்து அநுக்கிரகிக்கின்றமையும் ஆமெனக் காண்க

இனம்பற்றித் தன்வயத்தனாதல் முதலிய எனைய ஆறுகுணங் களையும் கூட்டியுரைக்க.

அவையாவன:—

"தன்வயத்தவன் றூயவுடம்பினன்
றூனி யற்கை யுணர்வின னருதல்
பன்னு முற்ற வுணர்த லியல்பினன்
பாச நீங்குதல் பேரரு ளாகுதல்
மன்னு மீறில வாற்ற லுடைமையும்
வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குணம்."

என்பனவாம்.

"**பெரிய பொருளைப் பணிதுவாம்**" என்பது:—பரமகர்த் தாவை வணங்குவாம், எ-று.

இப்பொருளினும் உயர்வும் ஒப்புமுள்ளது பிறிதொன்றின் மையாக, இஃதே எல்லாவற்றிற்கும் பெரியதாகலான், "பெரிய பொருள்" என்றார். பாராதியண்டப் பரப்பு அனைத்தும், அவற் றுட் சராசரமனைத்தும் விரிக்கின் பசுபாசங்களுளடங்கும்; இவ் விரண்டும்பதியிலடங்கும். அடங்கவும்தான் சுதந்தரனய் அவைக் கெல்லாமாதாரமாகி அவற்றொடு தாக்கற்று நிற்பதாகலான் எல் லாவற்றிற்கும் பெரியபொருளாம். உதாரணம்:—

(அவிரோதவுந்தியார்)

"பல்லோர் துணிவும் பராதிமூன் றுந்தேர்த
லல்லால்வே றில்லெனு முந்தீபற
வவரவர் கொள்கை வேறுந்தீபற."

ஊர் முதற் சமயம் ஈறாயுள்ள விடயங்கள் தனித்தனி அனந்தம் என்னும் பேதங்களா யுள்ளன; அவற்றின் தோற்றக்கேடுகளைச் 'சிற்சத்தியாலுணர்ந்து' 'ஆனந்த மழைபொழியு முகிலும்' 'நம் கடவுளும்' 'துரியவடிவும்' 'பெரிய மௌனவைப்பும்' 'அனந்தபதமும்' 'அனந்தஞானமும்' 'அனந்தானந்தமு' ஆகிய 'பெரியபொருளைப் பணிகுவாம்' என முடிக்க.

இது சிவத்தைப் பணிந்தது.

'கருத்தோ அனந்தம்' என்பதிலுள்ள ஓகாரத்தையும், 'நற்றெய்வமும் அனந்தபேதம்' என்பதிலுள்ள 'பேதம்' என்னும் சொல்லையும் எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக.

'தெய்வமும்' 'சமயமும்' என்பவற்றுள்ள உம்மைகள் சிறப்பும்மை; மற்றவை எண்ணும்மைகள்.

3 - வது பாடல்.

அத்துவிதவத்துவைச் சொப்ரகாசத்தனியை
　　யருமறைகண் முரசறையவே
யறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
　　வாதியையநாதியேக
தத்துவசொரூபத்தை மதசமயந்தம்பெருச்
　　சாலம்பரகிதமான
சாசுவதபுட்கல நிராலம்பவாலம்ப
　　சாந்தபதவ்யோமநிலையை

நித்தநிர்மலசகித நிஷ்பிரபஞ்சப்பொருளை
  நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய்நின்றொளிர்
  நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
  திவ்யதேஜோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபர
  தெய்வத்தையஞ்சலிசெய்வாம்.

"அத்துவித வத்துவை" என்பது:—**சிவத்துடன்** இரண்டற அநாதியே கலந்துள்ளதாகிய பொருளை,

'பண்ணும் ஓசையும், பழமும் சுவையும், அவற்றினின்றும் வேறன்றும், அவைபோல அபின்னமாகக் கலந்திருக்கின்றதால் வத்துவை யேகமென்றுமலும் துவிதமென்றுமலும் சுருதி கூறிய வண்ணம் "அத்துவிதம்" என்றார்

உதாரணம்:—(வள்ளலார்.)

"அத்துவிதமொன்றேயா மாங்கிரண்டின்மையெனி
லத்துவித மன்றேவது." என்பதனாலும்,

(திருமந்திரம்.)

"அன்பு சிவமிரண் டென்ப ரறிவில
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகில
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி
னன்பே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே." என்பதனாலும்,

"அத்துவிதப்பொருளென் றாரணங்களோதுகின்ற
சச்சிதா நந்தத் தனிப்பொருளை."

என்பதனானுமுணர்க.

'பகுவான்மாக்களைச் சிவத்துடன் அத்துவிதப்படுத்துவதாகிய வத்துவை' எனலுமாம். இது பக்குவமுடையவருக்கு இருவினையொப்புமல பரிபாகமுண்டாகச் சத்திநிபாதம் விளைந்தவழி மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோலச் சிவமே மானிடவுருவமேந்திக் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி, அவர்கள் உடல்பொருள் ஆவியாகிய மூன்றையுங் கைக்கொண்டு, ஞானவனுக்கிரகஞ்செய்து, மும்மலங்களைநீக்கி, அவர்களைத் தன்னோடு சுத்தாத்துவித நிலையை யடையச்செய்தலாம். உதாரணம்:—

(அவிரோதவுந்தியார்.)

"மாய்க்குநோய்க்கன்றே மருந்தீகுவாரின்மா
றேய்க்குமோர் பக்குவற் குந்தீபற
தேசிக னய்ச்சிவ முந்தீபற."

(வள்ளலார்.)

"குருவுருவங் கொண்டிக் குவலயத்துட் டோன்றிப்
பருவமலை நீக்கும் பரன்."

(திருவாசகம்.)

"அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து
குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே."

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இவ்வாறு அத்துவிதப்படுவதே வீடு. உதாரணம்:—

(திருவாய்மொழி)

"நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய்
நல்லிந் திரிய மெல்லாமீர்த்
தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா
ழுலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
சென்றாங் கின்ப துன்பங்கள்
செற்றுக் களைந்து பசையற்றா
லன்றே யப்போ தேவீ
டதுவே வீடு வீடாமே.

என்பதனானும்,

(சிவானந்தமாலை.)

"மித்தையுடற்கட்டறுத்துமெய்யருளாற்மெய்யொழிக்குந்
தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றிச்—சுத்தத்
தனியாகித்தானும்போய்த்தற்பரமாய்விட்டாற்
சென்னியானிதுசத்தியம்." என்பதனானும்.

(அவிரோதவுந்தியார்.)

"அந்தப் பாதத்தோ டாண்டற் றயிக்கமா
மந்தநன் னிட்டையே யுந்தீபற
அத்துவித வீடென் றுந்தீபற."

என்பதனானுமுணர்க.

'வீடு' என்பதற்குப் பொருள்—விடுதலை. விடுதலையா வது பந்தநீக்கமாதலின் பந்தமொன்று உண்டென்பதும்,

அஃது உண்டாகவே பந்தத்தினாலே கட்டுப்பட்டிருந்து அதி னின்றும் விடப்படுவோன் உண்டெனபதும், பந்தம் சடமா கையினாலும், பந்தமுடையோன் சுதந்தர ஈனனாகையினாலும், உயிர்களுக்குப் பந்தத்தைநீக்கி முத்திகொடுப்பான் ஒரு சுதந் தரகர்த்தா உண்டெனபதுஞ் சர்வமத சம்மதமாம். உதார ணம்:—

(சிதம்பரசுவாமிகள்.)

"வீடென்றுரைதரு சொற்குப்பொருளோ விடுதலை யாதலி னால், வீக்குண்டோனுங் கட்டுமாக விளங்குந் திடமாகப், பீடு றுகட்டுத் தானாய்விட்டுப் பெயராதிதுசடமாம், பிணிபட்டோ னசு சந்தரனாமிப் பிணிபோசசெய்வோன்; நீடுசுதந்தர மூள னொருவன் நேருமிவ்வேதுவினா, னிகழ்பதி பசு பாசமெனை முப்பொருளீச்சமயமென்றருளி; வேடனை வெல்லுங் குரு வாயெனையாண் டெம்பொரு ளீயன்றோ, வேதகிரிப்பவ ரோக வயித்திய வேணிமுடிக்கனியே."

மேற்கூறிய பக்குவான்மாவாகிய சற்சீடனது குணதிசயங் கள்:—

(சிவநெறிப்பிரகாசம்.)

"கூசியிடா திட்டபணி செய்து குருபத்தி
குறைவிலராய் நம்பினராய்த் துரோக மின்றி
மாசிலராய் மனவாக்குக் காயத்தாற் குருவின்
வாக்கியபா லனஞ்செய்யு மதிமானு மாயே."

அன்றியும்,

"ஆதாரவுஞ் சாந்தியுநற் பொறுமை தானு
மசத்தியமில் லாவுரையு மாசாரந் தவமுந்
தீதான செயன்மறந்து நன்றியறிந் திடலுஞ்
சிவாகமத்தைக் கேட்டதனைத் தெளித லானும்
போதலறப் பொறிவழியி னிற்ற லாதிப்
புகன்றுடைய நற்குணங்கள் பொருந்தி மேலும்."
முதலியவாம்.

இது காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்ததெனவுணர்க.

"சொற் பிரகா சத்தனிமை" என்பது:—மந்திரவடிவப் பேரொளியாகிய ஒன்றை,

பிரபஞ்சவுற்பத்திக்கு உபாதான காரணங்கள் குண்டலிசத்தி, அசுத்தமாயை, பிரகிருதி எனமூன்றும். அவற்றுட் குண்டலி சுத்தமாயிருத்தலால், பராசத்தி அதனை அதிட்டித்துநிற்க வாக்குண்டாய், அதிற்றோன்றிய மந்திரங்களே திருமேனியாய், உயிர்களுக்குப் புத்திமுத்திகளைக் கொடுத்தலால், "சொற்பிரகாசம்" என்றார். மந்திரம் சிவனுக்குத் திருமேனியாகு மாதலால் தனக்கும் அத்திருமேனியுள்ளதென்பது போதரும்.

உதாரணம்:—(சிவஞானசித்தியார், சூத்-1. பா-59.)

"மந்திரமதனிற்பஞ்சமந்திரம்வடிவமாகத்
தந்திரஞ்சொன்னவாறிங் கென்னெனிற்சாற்றக்கேணீ
முந்தியதோற்றத்தாலுமந்திரமூலத்தாலு
மந்தமில்சத்தியாதிக்கிசைத்தலுமாகுமன்றே."

என்பதனானும்,

"பங்கயற்கண் ணரியபரம் பரனுருவே
தனக்குரிய படிவ மாகி"

என்பதனுனு முணர்க.

சொல்லின் தெளிவாகிய ஒன்றையெனினுமாம்.

உதாரணம்—

(பட்டினத்துச் சுவாமிகள்.)

"சொல்லினுஞ்சொல்லின்முடிவிலும்வேதச்சுருதியிலு
மல்லினுமாசற்றவாகாயந்தன்னிலுமாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லினுமன்பரிடத்திலுமீசனிருப்பதல்லால்"

என்பதனுனும்,

(திருவுந்தியார்)

"சொல்லும்பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமங்
கல்லவுமானுனென் றுந்தீபற
யம்பிகைபாகனென் றுந்தீபற"

என்பதனுனுமுணர்க.

சில பிரதிகளிற் சொப்பிரகாசத்தனியை:—(சுயமாய்ப்பிரகாசிக்கும் ஒன்றை) யொன்றிருக்கின்றது. இது பின் வருவனவற்ருற் கூறியது கூறலெனுங் குற்றத்துக் குடன்படுமாகலாற் பிசகேயாம்.

"அருமறைகள் முரசு அறைய" என்பது:—அருமையாகிய வேதங்கள் பலரு மறியுமாறு முழங்காநிற்ப,

அருட்சத்தியே யுயிர்க்கு உணர்வாகிப் பேரின்பத்தை யடைவிக்கின்றது என வேதாகமங்கள் ஐயமற வுணர்த்துகின்றது என்பதற்கு "மறைகள் முரசறைய" என்ருர்.

வேதத்துட்பொருள் யாவருக்கு மெளிதல்ல வாதலால் "அருமறை" என்றார். சகல இரகசியங்கட்கும் உறைவிடம் வேதங்களாகலினாலும், இவற்றின்பொருள் புதைபொருளா யிருத்தலினாலும், வேதங்கள் "மறை" எனும் பெயர் பெற் றன. முரசறைதல்—வெளிப்படுத்தல்.

"அறிவினுக்கு அறிவாகி ஆனந்தமயமான ஆதியை" என்பது:—சிற்றறிவாகிய வுயிர்களுள் அறிவாகிப் பேரின்பப் பெருக்கே தனதுமயமான ஆதிசத்தியை.

உயிரானது உடலுக்கும் அந்தக்கரணங்கட்கும் அன்னிய மானதென்றும், பாசவுணர்வொழிந்து நின்றவிடம் பசுவு ணர்வென்றும், பசுவுணர்வொழிந்து நின்றவிடம் பதியுணர் வென்றும், தனது ஞானக்கிரியைகள் மலமறைக்கப்பட்டு அவத்தைப்படுமென்றும், தன்னைக்கர்த்தர் சத்திதானேயான அருள்காரணமாகக் கருவிமுதலியவற்றா லுணர்த்துமென் றும், பக்குவச் செயலைக்கண்டு வியாபகமான அறிவையுநல்க, முத்தியில் ஆனந்தம் பெறுவையென்று முணர்த்துதலை "அறிவினுக் கறிவாகி ஆனந்த மயமான ஆதி" என்றனர்.

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-5. பா-8.)

"தெரிந்துகொண் டொரோவொன் றாகச்
சென்றைந்து புலனும் பற்றி
புரிந்திடு முணர்வி னோடு
போகமுங் கொடுத்தி யோனி

திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து
செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம்
விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி
வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்.

எனவும்,

(கந்தபுராணம்.)

"அருளி னீர்மையா லைந்தொழில் புரிபவன்"

எனவும்,

(சௌந்தரியலகரி.)

"சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியொடுசேரி னைத் தொழிலும் வல்லதாம்."

எனவுங்கூறியவாற்றால், பஞ்சகிருத்தியங்களும் ஆதிசத்தி யின் சேர்க்கையால் நடக்குமெனலும் ஒன்று. இவ்வாறு கூறு தலும் சத்தியும் சிவமும் ஒன்றுதல்பற்றி என்க. உதார ணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூ-2. பா-77.)

"சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ்
சத்திதான் சிவத்தை யீன்று
முவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங்
குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவன் பிரம சாரி யாகும்
பான்மொழி கன்னி யாகுந்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித்
தன்மை தான் றெரியு மன்றே."

"அறிவினுக்கறிவாகி" என்பதற்குதாரணம்:—

(வள்ளலார்.)

"அறிவுக் கறிவா யறிவிப்பான் சில்லோர்க்
கறிவுருவு கொண்டருளு வான்.

(கந்தபுராணம்.)

"ஒருமையா லுணருவோ ருணர்வினுக் குணர்வதாம்
பெருமையா னெங்கணும் பிரிவரும் பெற்றியான்."

என்பனவற்றாற் காண்க.

ஈச்சுரனுக்குரிய கல்யாண குணங்களில் "வரம்பிலின்பம்"—(அளவிலாப்பேரின்பம்) ஒன்றாதலால் "ஆனந்தமயம்" என்றார். உதாரணம்:—

(வள்ளலார்.)

"இன்ப வயனீச னின்பம் விளைத்தலாற்
சம்புவெனும் பேருந் தகும்."

(திருமந்திரம்.)

"இன்பமு மின்பக் கலவியு மாய்நிற்கும்"

என்பனவற்றாற் காண்க.

"ஆதியை" எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாகிய முதற் பொருளை (பரமசிவத்தை) யெனினுமாம்.

உதாரணம்:—

(திருமூலர்.)

"அருளும் வகைசெய்யு மாதிப் பிரானும்."

என்பதனாலும்,

"பகலவன் பல்லுயிர்க் காதியு மாமே"

என்பதனானுமறிக.

"அநாதி ஏக தந்துவ சொரூபத்தை" என்பது:—ஆதியந்த மில்லாததாய சிவமே தானாகியும், தானே சிவமாகியும் ஒன்று யுள்ள உண்மைவடிவம்,

சத்தி சிவத்தின் வேற்றுமை யின்றி நிற்குமென்பதாம். சத்தி யுஞ்சிவமும் இரண்டென்னில், நீக்கமுற்று நிற்பதெனப் பொருள்பட்டு, சருவவியாபகம் பின்னப்படுமாதலால், சூரியனும் கிரணமும்போல, தன்னியல்பினிற்பதும் புறம்பேநின் றுணர்த்துவதுமாகிய இரு தன்மையையுடைய பேரறிவாய சைதன்ய மொன்றே புறப்பொருளை நோக்கு நிலையிற் சத்தியெனவும், அதனை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவும், வேதாகமங்க ளுணர்த்துமாற்றால் "அநாதியேகம்" என்றும், அனலின் தன்மைபோன்று சுடுதல் அடுதன்முதலிய தொழிலால் வேறுவகை யாமாறுபோல, சிவசத்தி ஒன்றே காரியவேறுபாட்டால் சிற்சத்தி, பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி என் றைவகையாயும், நிவிர்த்தி முதலிய ஐவகையாயும், இன்னும் பலவேறு வகையாயும் நிற்குமாதலால், "தத்துவ சொரூபம்" என்றுங்கூறினர். அவ்வச் சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அச்சத்திகட்கு இடமான விந்துவும் பலவேறுவகை யான விருத்திப்பட்டு அவ்வப் பெயர் பெறுமென்றுணர்க. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார்.)

"மருவிடு மஞதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே."

(கந்தபுராணம்.)

"இத்திறத்தா லவசமதா யீறுமுத னடுவுமிலா
வத்தனது திருவடிக்கீ ழடங்கியே யாணையினுன்."

எனவும்,

"அண்ணலுமேகன்ருனு மளப்பருங்குணத்திஞலும்."

"ஒருத்தனே யவிஞசி யாகிய
வொளியாயவ ஞெளிர்கின்ருன்."

எனவும்,

(தத்துவராயர்.)

"தலம்வந்த தத்துவஞ ரெம்மையே
யின்றுசார்ந்தனரே."

"போதமேதத்துவரு பம்மிதனைச் சங்கையற்ற
மாணவகபுத்தியிடை நன்ருய்ப்புதை."

எனவும் வருவனவற்ருற் காண்க.

"மநுசம்மதம் பெறச் சாலம்ப ரகிதமான சாசுவதம் [illegible]ட்கலம் நிராலம்பம் ஆலம்பம் சாந்தபதம் வியோம[illegible]லைய" என்பது:—பற்பல சமயங்களினும் பலவேறு பொருண்மைபடக் கூறுங் கொள்கைகளில் அவ்வவ்வாற்

ருனின்றுய், அவைக் கதீதமுமாகின்ற சாலம்ப ரகிதமும் சாசுவதமும் புட்கலமும் நிராலம்பமும் ஆலம்பமுமான சாந்த பதமென்னும் பரவெளியை,

"மதசம்மதம்பெரு" என்பதற்குதாரணம்:—

(பட்டினத்துச் சுவாமிகள்.)

"அன்றென்னு மாமென்று மாறு சமயங்க
ளொன்றேயொன் றெவ்வா றுரைத்தாலும்."

என்றார்,

(பிரம கீதை.)

"வேதமா கமபு ராண மிருதிகள் வேறு மார்க்க
ரோதுமா கமங்க டர்க்க மொன்றொன் றெவ்வாதாகும்."

என்றும் வருவனவற்ருற்காண்க.

சாலம்பம் – ஆதாரத்தோடு கூடியது; சாலம்பரகிதம்–தானென்றேடும் பிடிப்பில்லாதது; எல்லாவற்றிற்கும் தான் ஆதாரமா யிருத்தலன்றி, தனக்குத் தன்னிலும் வேறே ராதாரமின்றி யுள்ளது. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார்.)

"நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னுயே"

என்பதனுனும்,

"ஆதாவின்றிச்சற்று மனைத்திற்கா தாரமாருய்"

என்பதனுனுங் கண்டுகொள்க.

சாசுவதம்—முதலு முடிவு மில்லாதது.

(பிரமகீதை.)

"எப்பொருள் களுக்குந் தோற்றமு நிலையு
மிறுதியு மிதன்கணே யாகி
யொப்பிட லொன்று மின்றியே யென்று
முள்ளதா யுரையுணர் விறந்த."

என்பதாலும்.

(சிவஞானசித்தியார்.)

"அந்தமொ டாதி யில்லா னளப்பில னுதலாலே."

என்பதாலு மறிக.

புட்கலம்—நிறைவு. உதாரணம்:—

(கந்தபுராணம்.)

"ஒருவர் பாலினும் பிறந்திடா'னருவதா யுருவா
யிருமை யாயுறை பூரண னியாவர்க்கு மீசன்."

(வள்ளலார்.)

"போக்கொடு வரவுமில்லாப்
பூரணப் பொருள்வந் தெய்தும்."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

நிராலம்பம்—தன்னிலும் பிறிதொரன் றியற்கைபானே யில்லாதது. உதாரணம்:—

(பிரமகீதை.)

"ஒழிந்ததொரு பொருளில்லை யுள்ளதெல்லா மவனேமுன்
கழிந்தபொருள் மேலும் வாக்கடவ பொருடானுமவன்."

(கந்தபுராணம்.)

"மூல காரண மில்லதோர் பராபர முதல்வன்."
என்பனவற்றாற் காண்க.

ஆலம்பம்—எல்லாவற்றிற்கும் தானே ஆதாரமா யிருப்பது. உதாரணம்:—

(திருவாசகம்.)

"ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருனை யறியகிற் பாரே."

(தேவாரம்.)

"தக்கானைத்தானன்றிவேறொன்றில்லாத்தத்துவனை."
என்பனவற்றாற் காண்க.

சாந்தபத வியோமநிலை—அகங்காராதிகளில்லாத தானமாகிய ஆகாயம். உதாரணம்:—

(அருணகிரிநாதர்.)

"இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருக்கை
யெளிது அல்லவே."

(தல மான்மியம்.)

"மங்கல்செய் மலம்புலன்கண் மாளவோட்டி
மன்னுயிரை யாட்கொள்ளும் விருது கட்டித்
தங்கமன்ம தணிந்திடமே தங்கு மெங்கட்
டைமகன்றன் றிருவடியைத் துணைக்கொள்வாமே."

(ஞானவாசிட்டம்.)

"திடவிசும்பன் றுயிருந்தும் விசும்பான
நிலையதுவாம்."

என்பனவற்றாலறிக.

யோகமாவது அகத்தொழின் மாத்திரையானே ஈச்சுரன் அருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு அது இந்திரியங்களை யொடுக்கி மனத்தை விடயங்களின் வழி செல்லவொட்டாமல் திருப்பி, ஒரு குறிப்பில் நிறுத்தி, உச்சுவாசம் நிச்சுவாசமென்னும் இரேசகபூரகவாயுவைத் தடுத்து, நடுநாடியாகிய சுழுமுனைமார்க்கத்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி, மூலாதாரமுதலிய ஆறாதாரங்களின் அந்தர்மா திருகாக்கிரமத்தையறிந்து, அவ்வவ் வாதாரங்களி னதிதேவதைகளை யுபாசித்து, அவர்களனுக்கிரகத்தா லவ்வாதாரங்களி லதோமுகமான பதுமங்களைப்பேதித்து, அவற்றின்மேல் பிரமரந்திரமளவும் அசபையுடன் சென்றணைந்து, அங்கு அதோமுகமாக விருக்கும் சகத்திரதள தாமரைமுகையை ஈசுரனருளால் அங்கு உதிக்கும் சிவார்க்கனாலே மலரச்செய்து, அந்தத் தாமரைப்புட்பத்தின் கேசாக்கிரத்திலே உள்ள சந்திரமண்டலத்தை ஆகுஞ்சனஞ் செய்தலினாலே மூலாக்கினியை அக்கினி பீசாட்சர உச்சாரணத்தினாலே எழுப்பி, நாடி சக்கரங்களைப் பேதித்து, அவ்வக்கினியினாலே சந்திரமண்டலத்தை யிளகப்பண்ணி அந்த வமிர்தத்தைச் [illegible]வழியா விழுத்து, உடல் முற்றும் நிறையக்

செய்து, அதிலுண்டாகும் சுகோதயத்தில் அந்தமயமான ஞான மிர்தாவத்தையை யடைந்துநின்று, சோம சூரியாக்கினிப் பிர காசாதிகளாகிய பிரத்தியேகப் பிரகாசங்க ளெல்லாம் சூரியோ தயத்தில் நட்சத்திராதிப் பிரகாசங்களடங்கினாற்போலத் தன்னி டத்தடங்கப் பரவொளிநடுவிற் சர்வதோமுகமாய்ப் பெருஞ்சோ தியான சிவத்தைச் சத்தியோடு நேர்நோக்கிச் சுயம்பிரகாசமா யதனுளழுந்து மியல்பாதலாலும், சாந்தி யோகத்திற்குக் காரண மாதலாலும், யோகியர்புக் கழுந்துவது பரவெளிச்சோதி யுள்ளா கலாலும் 'சாந்தபத வியோமநிலை' என்னப்பட்டது.

உதாரணம்:—

'காலை நேர்பெற வோட்டியே கனலினை மூட்டிப்
பால மார்பயன் வீட்டியே தன்னுறு படிவத்
தேனு மன்பினின் மஞ்சன மாட்டியே யிறைக்குச்
சீல மாமலர் சூட்டியுட் பூசனை செய்தான்.'
'காலமூ வாயிரங் கழிந்த பின்முறை
மாலுறு மருத்தெனு மாவைத் தாண்டியே
மூலவெங் கனலினை முடுக்கி மூட்டுறா
மேலுறு மமிர்தினை மிசைதன் மேயினான்.'

இடத்தின்பொருளை யிடமாகவுபசரித்தனர்.

நித்தும் நின்மலசுகிதும் நிட்பிரபஞ்சப் பொருளை' என்பது:—நித்தத்வமும் இயற்கையிலே அநாதி மலமில்லாத தும் பிரபஞ்சாவத்தைகடந் துள்ளதுமாகிய பொருளை.

விடயங்களை ஒவ்வொன்றாய் விசாரித்தறிய அவை துன் யத்தன்மையன வென்று அனுபவத்தாற் கண்டு ஒழிவுபெ றலும், ஆன்மா தனது நிலைமையையும் உணரப் பெறும். பெறவே. நித்தமாயுள்ள திதுவென மேலே யுணரக்கிடைத் தற்குத் திருவருள் முன்னிற்பதாகலான் இது மெய்ப்பொ ருளின் குணமென்றும், சமவேதம்பற்றி நித்தத்துவமும் சிவம் மலத்தான் மறைக்கப்படாத இயல்புடைமைத் தாக லால் அதன்குணமாகிய சத்தியும் அவ்வியல்பாகலால் நின் மலசகிதமும், ஆன்மாக்கட்குச் சுகதுக்கங்களைப் பக்குவத்தில் இல்லையாகப்பண்ணிப் புலங்கொளுத்தி வீட்டின்கணுய்ப்பத ற்குச் சத்தி கருவியாய் முன்னிற்றலால் 'நிட்பிரபஞ்சப் பொருளுமாம்' என்பது காண்க.

உதாரணம்:—

(கந்தபுராணம்.)

'நித்தனு முயிர்க்கு ணீங்கா நிருத்தனு மவனே
யென்னும்.'

(வள்ளலார்.)

'பராபரமாய் நித்தமாய்ப் பரிபூரணமாய்.'

என்பதனானும்,

'நீருறு தீயே நினைவதே லரிய நின்மலா
நின்னருள் வெள்ளம்.'

(கந்த புராணம்.)

'நிர்க்கு ணத்தனே நிமல னன்னவன்.'

என்பதனும்,

(வள்ளலார்.)

'உலகமேழையுங் கடந்தவ னடிகளை யுவப்பாம்.'
'உலகப் பற்றை யொழித்த நிபுணன்'

என்பதனுமறிக.

'நிர்விடய சுத்தமான நிர்விகாரந்தை' என்பது:—விடயப் பற்றுக்க ளொன்று மில்லாததாய்ச் சுத்தமாக யாதொன்றின் வயத்தும் தானெய்தாமல் யாவும் தன்வயத்தனவாவுள்ளதை,

மயக்கவடிவாகிய கேவலாவத்தையும், விகற்ப வடிவாகிய சகலாவத்தையுமே விடயமாகும். அவையில்லாதது நிர்விடயம். இதுவே சுத்தாவத்தையாம். இதில் நின்ற திருவருளை யெவைக்கும் தாரகமாதலால் நிர்விடயமும், சுத்தமும், நிர்விகாரமுமாம் என்பதுகாண்க. நிர்விடயம்–அபரிச்சின்னம்; சுத்தம்–தான் பூரணமாகவிருந்து பிறிதொன்றாலும் மறுவொண்ணாமை; நிர்விகாரம்–விகாரங்களை யடையாதது. உதாரணம்:—

'விடயப் பேயை விலக்கியவிபுதன்.'

(தேவிகாலோத்தரம்.)

"பொருவிலா நித்தசுத்தப் பொருளினை
யடைவான்றே."

(கந்தபுராணம்.)

"சுத்தனு முணர்தற் கொண்ணுச் சோதியு
மியாண்டு மேவும்."

(வள்ளலார்.)

"அறிவுக் கறிவா யவிகாரி யாகி
நிறைதல் பதிநிச் சயம்."
"அவிகாரி யீசனருளை நீ பெற்று
லவிகாரி யாவையன்றி யச்சோ."

என்பனவற்று லறிக.

"தடத்தமாய் நின்று ஒளிர் நிரஞ்சனம் நிராமயத்தை" என்பது:—இஃதெனவும் அஃதெனவும் இஃதன்றெனவும் அஃ தன்றெனவும் பிருதிவி முதலிய கருவிகளாயும் அவை யல்லா ததுமாகி நடுவாய் நின்று விளங்காநின்ற நிரஞ்சனமாகிய நிரா மயத்தை,

தனக்கு வேண்டுதலும் வேண்டாமையுமாகிய பற்றொரு சிறிதுமின்றாய்த் திருவருட்போத ரானவரை வீட்டின்கணுய்ப் பதும், தோற்றக்கேடில்லாத அருட்சத்தியேயாகலின், "நிரஞ் சன நிராமயமும்" ஆமாறு காண்க. தடத்தம்—பொதுவாயிருக்

கை; நிரஞ்சனம்—பற்றில்லாதது; நிராமயம்—அவத்தை யில்லாதது. உதாரணம்:—

(தேவாரத் திருவருட்பா.)

"புக்காலை யெப்பொருட்கும் பொதுவானானை."

(வள்ளலார்.)

"சாற்றிரண்டுமற்ற சமநிலைய சுத்தத்து
வீற்றிருப்ப னெங்கள் விமலன்."

(தத்துவராயர்.)

"நிரஞ்சன நிராமய பராபர புராதன."

(திருவள்ளுவர்.)

"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை"

(வள்ளலார்.)

"நிராமயமாய் நிட்களமாய் நீங்காப் புராதனமாய்."

(தேவாரத் திருவருட்பா.)

"நிராமய பராபர புராதன பராவுசிவ
ராக வருளென்."

என்பனவற்றாற் காண்க.

"சித்தும் அறியாதபடி சித்தத்தில்நின்று இலகு தீபம் தேசோமயத்தை" என்பது:—சிந்திக்குந் தன்மைத்தாகிய சித்தம் இன்னபடித்தென அறியாவண்ணம் அச்சித்தத்தினிடத்தே நின்று உள்ளும் புறம்புமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உயர்வினுளுயர்வான தேசோராசியை,

பானுவும் கண்ணும் நீரும் நிழலும்போலச் சிவசந்நிதியின் கண் தற்போதங்கழன்று நீங்கா திருப்பவராகிய பரையோகர், ஒன்றென்றும் இரண்டென்றுமாகாத கலப்பிற் பரம சுகத்து டன் பொருந்திநிற்க, இருள் நக்ஷத்திரங்கள் சந்திரன் முத லியன சூரியஒளிமுன் றோன்றுதவாறுபோல, எல்லாமும் எங்கும் எப்போழ்தும் அகண்டாகார சோதியே பரந்து நிற் குமாற்றால், "திவ்யதேசோமயமுமாம்" என்பதுணர்க. இவ் வனுபவக் காட்சிதோன்றித் தற்போதம் நீங்கினவழி விகற் பமின்றி எங்குமாகப் பிரகாசிக்கின்றமையால் "சித்தமறியாத படி சித்தத்தினின்றிலகும்" என்றபடி. உதாரணம்:—

(அமுத சாரம்.)

"உள்ளத்தி னின்று மொளித்தான் பரன்சுரவன்.

(பிரமகீதை.)

"நீம ரங்தொறு மடைந்தழி வுறுது தெரிவா
காமை நின்றணி யால்வடிவு காணு மதுபோ
லாமு டம்பிலழி வின்றி மறை கின்றவமல
னேமெ னும்பொரு ளுணர்ந்திட வுடம்பி லொளிபாம்.'

(தேவாரத் திருவருட்பா.)

"சிந்தையு ளொன்றி நின்ற வெம்மான்."
"ஊற்றாகி யுள்ளே யொளித்தாய் போற்றி."

என்றும்,

(திருமூலநாயனார்.)

"பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர்."

(பிரபுலிங்கலீலை.)

"தூயபர மானந்த பரஞ்சோதி தோன்றக்கண்
டிருந்தார்."

(அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.)

"அதல விதலமுத லந்தத்த லங்களென
வவனி யெனவமர ரண்டத்த கண்டமென
வகில சலதியென வேண்டிக்கில் லீண்டுமென – வங்கிபானு
அமுத கிரணமென வந்தத்து மந்த்ரமென
வறையு மறைகளின ருந்தத்து வங்களென
வணுவிலணுவெனநிறைந்திட்டு நின்றதொர்ப–ரப்பிரகாசம்"

(திருமூலநாயனார்.)

"பரமாண்டத் தூடே பராசத்தி பாதம்
பரமாண்டத் தூடே படரொளி யீசன்
பரமாண்டத் தூடே படர்தரு நாதம்
பரமாண்டத் தூடே பரனட மாடுமே."

(வள்ளலார்.)

"நிராமயமாய் நிட்களமாய் நித்தியமாய் நின்மலமாய்ப்
புராதனமா யசஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப் புனிதமாய்ச்
சராசரமாய்ச் சாக்கியாய்ச் சத்தியமாய்ச் சித்துருவாய்ப்
பராபரமாய் வெறுவெளியா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம்."

"ஈசனுய்ப் பரம தத்துவ ஞகி
யீறிடை முதலில ஞகி
யேசறு மணியா யெவைக்குமா தார
மாகியே தனக்கவை யிலையாய்ப்
பாசமோ சகனு யநாதிமுத் தனுமாய்ப்
பகருஞா ஞனந்தக் கடலா
யாசையாற் காண்பேர்க் கற்புத வடிவா
மம்பிகா பதியினைப் பணிவாம்."

என்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரமதான பரதேவதையை
நலி செய்வாம்' என்பது:—சித்தாகிய பரமாகாயத்தில் பூர
ரமாயிருக்கும் சிவசத்தியை அஞ்சலித்து வணங்கல் செய்
வாம், எ-று.

சிற்பரவெளி—பரம் ஆகாயமாம்; இதன் பொருளை முதற்
பாட்டுரையிற்காண்க. ஆகவே, பரமாகாய சரீரியான சிவம் என்ப
தாம்; எனவே, சிவத்தினுட் கிடையாதனோடு பூரணுகாரமாய்த்
தான் அதுவாகியும் அது தானுகியும் உள்ளது சத்தி என்றவா
ரும். உதாரணம்:—

(சிவஞான சித்தியார், சூத் - 5-பா-9.)

'அருளது சத்தியாகுந் தன்றனக்கருளையின்றித்
தெருள்சிவமில்லையந்தச்சிவமின்றிச்சத்தியில்லை
மருளினையருளால்வாட்டிமன்னுயிர்க்களிப்பன்கண்கட்
கிருளினையொளியாலோட்டுமிரவியைப்போலவீசன்.'

ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமோசன காரியார்த்தமாகக் கேவல சுத்தாவத்தைகளிற் சிவத்தினது திருவருளின் தாரதம்மியாதிக்கேற்ப அச்சிவசத்தியும் பரை ஆதிவிருப்பு அறிவு தொழில்களான ஐந்து சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி முதலிய ஐந்து கலாசத்திகளாயும், வாமை முதலிய அட்டசித்திகளாயும், உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் காரிய வேறுபாட்டாற் பல்வகை உருவங்களையும் பெயர்களையும் பெற்று ஆறுகோடி மாயா சத்திகளாகியும் பெற்று ஆறுகோடி மாயாசத்திகளாகியும் பிரிந்தும், சிவத்தோடென்றும் பிரியாமலும் நிற்றலால் 'அத்துவிதவத்துவை' எனத் தொடங்கி 'சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபரதேவதையை, எனமுடித்து, அதனுண்மையை எடுத்துவாழ்த்துதல் செய்தனர்.

இனிச்சிவம் எவ்வாற்றுணிற்கும் அவ்வாற்றுற் சத்தியும் சமவேதமாய் நிற்குமென்னு மியலால் 'அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்பிரகாசமா யானந்தபூர்த்தியாகி' என்னும் செய்யுளில்'ஆனந்தபூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்தது' என்பதற்கு 'அத்துவிதவத்துவாகிய சொற்பிரகாசத்தனி, என்பதனையும், 'உயிர்க்குயிராய்த்தழைத்தது' என்பதற்கு 'ஆனந்தமயமான ஆதி, யென்பதனையும், 'மனவாக்கினில் தட்டாமனின்றது' என்பதற்கு 'ஏகதத்துவசொரூபம்' என்பதனையும், 'வழக்கிடவுநின்றது' என்பதற்கு 'மதசம்மதம்பெருச் சாந்தபதவியோமநிலை' என்பதனையும், சித்தாகி யின்பமாயென்றைக்கு முள்ளதெது' என்பதற்கு 'நிட்பிரபஞ்சப்பொருள்' என்பதனையும், கற்பக லறநின்ற எல்லையுளது, என்பதற்கு 'சுத்தமான நிர்விகாரத்தை' என்பதனையும்,

அது கருத்திற்கிசைந்தது' என்பதற்கு, 'நடத்தமாய், நின்ரு ளிர் நிராமயம்' என்பதனையும், 'அதுவே கண்டன வெலாம்' என்பதற்கு, 'திவ்யதேசோமயம்' என்பதனையும், 'மௌனவுரு வெளியதாகவும் கருதி அஞ்சலிசெய்குவாம்' என்பதற்கு 'சிற்பர வெளிக்குள் வளர் தற்பரமதான பரதேவதையை யஞ்சலிசெய் வாம்' என்பதனையும் நிரை நிரையாகக்கூட்டிப் பொருளுரைத் துக் கொள்க.

சிவம் எவ்வாறு நிற்கும் அவ்வாறு சத்தியுமா மென்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-75.)

சத்தியாய்விந்துசத்தி யாய்மனோன்மணிதானாகி
யொத்துறுமகேசையாகி யுமைதிருவாணியாகி
வைத்துறுஞ்சிவாதிக்கிங்ஙன் வருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திறநின்ருனீச னத்திறமவளுநிற்பள்.

(விநாயகபுராணம்.)

'எத்திற மிறைவ னின்றன னவனுக்
கியைதரா வத்திற நின்று
மெத்திய வுயிரின் மலவிருள் கெடுத்து
விளங்குபூ ரணையையேத் தெடுப்பாம்.'

மற்றும் வருவனவற்ருலுணர்க.

சத்திக்கும் சிவத்திற்கும் பேதமின்மை என்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-76.)

'சத்திதானாதமாதி தானாகுஞ்சிவமுமந்தச்
சத்திதானாதியாகுந் தரும்வடிவானவெல்லாஞ்
சத்தியுஞ்சிவமுமாகுஞ் சத்திதான்சத்தனுக்குச்
சத்தியாஞ்சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ்சத்திதானே.

தேவதை, கடவுள், தெய்வம், சிவம் முதலிய சொற்கள் அஃறிணைப் பெயர்களாயினும் உயர்திணை முப்பாலிலும் வழங்கிவருகின்றனவாதலாற் பரதேவதை என்பதைப்பரமசிவன் என ஆண்பாலாகக் கோடலுமாம்.

'சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரம்' என்பதற் குதாரணம்:—

(நெஞ்சுவிடுதூது.)

'வெறுவெளியாய்ப்பாழாய் வெறும்பாழுக்கப்பா
லுறுபொருளாய் நின்றவொருவன்.'

(சிவப்பிரகாசம்.)

'சொற்பெறுமதீதம்வந்து தோன்றுமேதோன்றிநின்ற
சிற்பரமதனுள்ளச் செயலறுத்திடவுதிக்குந்
தற்பரமாகிநின்ற சாக்கிராதீதந்தானே.'

(அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.)

'யானா கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற்பரமே.'

(திருவம்மானை.)

'சத்திய மானது சத்தேகா ணம்மானை
தற்போதம் போனவிடந் தற்பரமா மம்மானை.'

(திருவுந்தியார்.)

'இரவுபக லில்லா வின்பவெளி யூடே
யிரவி யிரவிநின் றுந்தீபற
விரய விரயநின் றுந்தீபற.'

(விநாயகபுராணம்.)

'நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய்
நினைவுக் கெட்டாச்
சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா
னந்த மாகி
யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா
யமல ஞான
மெத்தியமுள் ளத்தமர்ந்த விநாயகமான் மியத்தவத்தோர்
விரும்பிக் கேட்பார்.'

தயா, உமா, மாலா, க்ருபா, ஸீதா, ப்ரமா, பூஜா, கலா, கதா, க்ரியா முதலிய வடசொற்களி னீற்றுயிர்கெட்டு ஐகார மேற்றுத் தயை, உமை, மாலை, க்ருபை, ஸீதை, ப்ரமை, பூஜை, கலை, கதை, க்ரியை யெனத் தமிழில் வழங்குவது போலத் தேவதா என்னும் வடமொழியி னீற்றுயிர்கெட்டு ஐகாரமேற்று 'தேவதை' யெனத் தமிழில் வழங்கிவந்தது.

உதாரணம்:—

சத்திக்கும் சிவத்திற்கும் பேதமின்மை என்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-76.)

'சத்திதானதமாதி தானகுஞ்சிவமுமந்தச்
சத்திதானதியாகுந் தரும்வடிவானவெல்லாஞ்
சத்தியுஞ்சிவமுமாகுஞ் சத்திதான்சத்தனுக்குச்
சத்தியாஞ்சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ்சத்திதானே.

தேவதை, கடவுள், தெய்வம், சிவம் முதலிய சொற்கள் அஃறிணைப் பெயர்களாயினும் உயர்திணை முப்பாலிலும் வழங்கிவருகின்றனவாதலாற் பரதேவதை என்பதைப்பரமசிவன் என ஆண்பாலாகக் கோடலுமாம்.

'சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரம்' என்பதற் குதாரணம்:—

(நெஞ்சுவிடுதூது.)

'வெறுவெளியாய்ப்பாழாய் வெறும்பாழுக்கப்பா
லுறுபொருளாய் நின்றவொருவன்.'

(சிவப்பிரகாசம்.)

'சொற்பெறுமதீதம்வந்து தோன்றுமேதோன்றிநின்ற
சிற்பரமதனுலுள்ளச் செயலறுத்திடவுதிக்குந்
தற்பரமாகிநின்ற சாக்கிராதீதந்தானே.'

(அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.)

'யானு கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானய் நிலைநின் றதுதற்பரமே.'

(திருவம்மானை.)

'சத்திய மானது சத்தேகா ணம்மானை
தற்போதம் போனவிடந் தற்பரமா மம்மானை.'

(திருவுந்தியார்.)

'இரவுபக லில்லா வின்பவெளி யூடே
விரவி விரவிநின் றுந்தீபற
விரய விரயநின் றுந்தீபற.'

(விநாயகபுராணம்.)

'நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய்
நினைவுக் கெட்டாச்
சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா
னந்த மாகி
யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா
யமல ஞான
மெத்தியமுள் ளத்தமர்ந்த விநாயகமான் மியத்தவத்தோர்
விரும்பிக் கேட்பார்.'

தயா, உமா, மாலா, க்ருபா, சீதா, ப்ரமா, பூஜா, கலா, கதா, க்ரியா முதலிய வடசொற்களி னீற்றுயிர்கெட்டு ஐகார மேற்றுத் தயை, உமை, மாலை, க்ருபை, சீதை, ப்ரமை, பூஜை, கலை, கதை, க்ரியை யெனத் தமிழில் வழங்குவது போலத் தேவதா என்னும் வடமொழியி னீற்றுயிர்கெட்டு ஐகாரமேற்று 'தேவதை' யெனத் தமிழில் வழங்கிவந்தது. உதாரணம்:—

வேத முதலாய் விரிந்தபன் னூல்களு
மோதி யோதியு முறையாய்ப் பொருடற்
போத மிறந்தோர் பொருந்துந் தேவதை
சீதமலரடி சிந்தையில் வைப்பாம்.'

இச் செய்யுளினும் 'வத்துவை' 'தனியை' 'ஆதியை' 'சொரூபத்தை' 'வ்யோம நிலையை' 'நிட்பிரபஞ்சப் பொருளை' 'நிர்விகாரத்தை' 'நிராமயத்தை' 'தேசோமயத்தை' 'அஞ்சலி செய்வாம்' என்த் தனித்தனிக்கூட்டியு முரைத்துக்கொள்க.

இந்தச் செய்யுளுக்கு ஈசுவரி பரமாகப் பெண்பாலினும், ஈசுவரன் பரமாக ஆண்பாலினும் பொருளுரைத்தமைகாண்க.

அ, அன், ரகிதம், நிர், நின், நிஷ் இவை வடமொழி எதிர்மறையைக் குறிக்கும் உபசர்க்கங்க ளென்னும் முதல டைமொழிகள்.

எ, இன்-அசைநிலைகள்.

அது—பகுதிப்பொருள் விகுதி.

பிரகாசம், ஒளிர், இலகு, தேசு என்பனவும்; அத்துவிதம், தனி, ஏகம் என்பனவும்; சாசுவதம், நித்தம் என்பனவும்; வியோமம், வெளி என்பனவும்; நின்மலம், சுத்தம் என்பனவும் தனித்தனி ஒருபொருட் கிளவிகள்.

ஆதி, அநாதி; ரகிதம், சகிதம்; நிராலம்பம், ஆலம்பம் இவை ஒன்றற்கொன்று முரணாகவந்த சொற்கள்.

தனி, ஆதி, நிலை, நிர்விகாரம், நிராமயம், தேசோமயம் முதலியவற்றை யிவற்றையுடைய பொருளெனவுருவகஞ் செய்யப்பட்டது.

'ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும், பாயிரமல்லது பனுவலன்றே' யென்றிருப்பதால் நூல் செய்யப்புகுந்த இக்கிரந்தகர்த்தர் இம்மூன்று செய்யுளாற் பாயிரம் புகன்றனர். இதுதெய்வவணக்கம் கூறியபடி இவை கடவுள்வாழ்த்துத் துறையின் பகுதிகளாம்.

ஸ்ரீமத் தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடல்களில் முதல்மூன்று பாட்டுகளுக்கு மகா வித்துவானாகவிருந்த புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரவர்க ளியற்றிய உரை எமக்கு வெகு அருமையாகக் கிடைக்க, அவசியமுள்ள இடங்களிற் சீர்திருத்தி, ஆங்காங்குச் சேர்க்கவேண்டியவைகளைச் சேர்த்து, பலசாத்திரங்களி னின்றும் உதாரணங்களை யெடுத்துக் காட்டி அச்சிடுவித்தனம்.

சிவமயம்.

நூலினுட்பிரிவு.

நூலினுட்பிரிவு முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்.

திருவருள்விலாசப் பரசிவ வணக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்ப்ரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
அருளொடுநிறைந்தது தன்னருள் வெளிக்குள்ளே
யகிலாண்டகோடியெல்லாம்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெலாந்
தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுநின்றதெது
வெங்கணும்பெருவழக்கா
யாதினும்வல்லவொரு சித்தாகியின்பமா
யென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெது வது
கருத்திற்கிசைந்ததுவே

கண்டனவெலாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம்.

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினால்
உடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனுன்ஞான
சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடி வருஷித்ததெனவன்பர்
கண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலைநங்
கடவுளைத்துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசி மறையனந்தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைபவைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம்.

அத்துவிதவத்துவைச் சொர்ப்ரகாசத்தனியை
யருமறைகண்முரசறையவே
அறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியையநாதியேக
தத்துவசொரூபத்தை மதசம்மதம்பெறாச்
சாலம்பரகிதமான

நாசுவ தபுட்கல நிராலம்பவாலம்ப
 சாந்தபதவ்யோமநிலையை
நித்தநிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
 நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய்நின்றொளிர்
 நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
 திவ்யதேசோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபர
 தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம். 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரிபூரணானந்தம்.

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன
 மனோவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்றுறவு
 மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய விவகரிப்பேனந்த
 நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வேன்றேகநீங்குமெனவெண்ணிலோ
 நெஞ்சந்துடித்தயருவேன்
பேசாதவானந்த நிட்டைக்குமறிவிலாப்
 பேதைக்கும்வெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்குமொருவழிபெரிய
 பேரின்பநிட்டையருள்வாய்

பாசாடவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகுதெவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே 1

தெரிவாகவூர்வன நடப்பனபறப்பன
செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையு மோகங்கொள்பௌதிகஞ்
சென்றிதங்கவிருக்கும்
விரிவாயபூதங்க ளொன்றோடொன்றாயழியு
மேற்கொண்டசேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்ப நிறைசூனியமுபசாந்த
வேதவேதாந்தஞானம்
பிரியாதபேரொளி பிறங்கினறவருளருட
பெற்றோர்கள்பெற்றபெருமை
பிறவாமைமென்றைக்கு மிறவாமையாய்வந்து
பேசாமையாகுமெனவே
பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
பரிபாககாலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 2

ஆராயும்வேளையிற் பிரமாதியாளுனு
மையவொருசெயலுமிலலை
அமைதியொடுபேசாத பெருமைபெறுகுணசந்த்ர
ராமெனவிருந்தபேரு

நேராகவொருகோப மொருவேளைவரவந்த
நிறைவொன் றுமில்லாமலே
நெட்டுயிர்த்துத்தட் டழிந்துளந்தமைவரை
நிர்வாகரென்றுபெரும்
பூராயமாயொன்று பேசுமிடமொன்றைப
புலம்புவார்சிவராத்திரிப்
போதுதுயிலோமென்ற விரதியருமறிதுயிற்
போலவேயிருந்துதுயில்வார்
பாராதிதனிலுள்ள செயலெலாமுடிவிலே
பார்க்கிலென்செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 3

அண்டபகிரண்டமும் மாயாவிகாரமே
யம்மாயையில்லாமையே
ஆமெனவுமறிவுமுண் டப்பாலுமறிகின்ற
வறிவினையறிந்துபார்க்கின்
எண்டிசைவிளக்குமொரு தெய்வவருளல்லாம
லில்லையெனுநினைவுமுண்டிங
கியானெனதறத்துரிய நிறைவாகிநிற்பதே
யின்பமெனமன்புமுண்டு
கண்டனவெலாமல்ல வென்றுகண்டனைசெய்து
கருவிகரணங்களோயக்
கண்மூடியொருகண மிருக்கவென்றாற்பாழ்த்த
கர்மங்கள்போராடுதே

பண்டையுளகர்மமே கர்த்தாவெனும்பெயர்ப்
பக்ஷநானிச்சிப்பமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 4

சந்ததமுமெனதுசெய லினதுசெயலியாளெனுந்
தன்மைநினையன்றியில்லாத்
தன்மையால்வேறலேன் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசுபாவமிதுவே
இந்தநிலைதெளியநா னெகருகிவாடிய
வியற்கைதிருவுளமறியுமே
இந்நிலையிலேசற் றிருக்கவென்றான்மடமை
யிதசத்ருவாகவந்து
சிந்தைகுடிகொள்ளுதே மலமாயைகன்மந்
திருமபுமோதொடுவழக்காய்ச்
சென்மமவருமோவெனவும் யோசிக்குதேமனது
சிரத்தையெனும்வாளுமுதவிப்
பந்தமறமெய்ஞ்ஞான தீரமுந்தந்தெனைப்
பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 5

பூதலயமாகின்ற மாயைமுதலென்பர்சிலர்
பொறிபுலனடங்குமிடமே
பொருளென்பர்சிலர்கரணமுடிவென்பர்சிலர்குணம்
போனவிடமென்பர்சிலபேர்

நாதவடிவென்பர்சிலர் விந்துமயமென்பர்சிலர்
நட்டநடுவேயிருந்த
நாமெனபர்சிலருருவ மாமெனபர்சிலாகருதி
நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்ட நிலயமென்றிடுவர்சிலர்
பேசினருவென்பாசிலபேர்
பின்னுமுனனுங்கெட்ட சூனியமதென்பர்சிலர்
பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
பாதரசமாய்மனது சஞ்சலப்படுமலாற்
பரமசுகநிட்டைபெறுமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 6

அந்தகாரத்தையோ ரகமாக்கிமின்போலெ
னறிவைச்சுருக்கினவரார்
அவ்வறிவுதானுமே பற்றினதுபற்று
மழுந்தவுந்தலைமீதிலே
சொந்தமாயெழுதப படித்ததார்மெய்ஞ்ஞான
சுகநிட்டைசேராமலே
சோற்றுத்துருத்தியைச் சதமெனவுமுண்டுண்டு
தூங்கவைததவராார்கொலோ
தந்தைதாய்முதலான வகிலப்ரபஞ்சந
தனைத்தந்ததெனதாசையோ
தன்னையேநோவனோ பிறரையேநோவனோ
தற்காலமதைநோவனோ

பந்தமானதுதந்த வினையையேநோவனோ
  பரமார்த்தமேதுமறியேன
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. 7

வாராதெலாமொழிய வருவனவெலாமெய்த
  மனதுசாக்ஷியதாகவே
மருவுநிலைதந்ததும் வேதாந்தசித்தாந்த
  சமரசமாகவே
பூராயமாயுணர வூகமதுதந்ததும்
  பொய்யுடலைநிலையன்றெனப்
போதநெறிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
  போகமேவீடெனவே
நீராளமாயுருக வுள்ளன்புதந்தது
  நின்னதருளின்னுமின்னு
நின்னையேதுணையென்ற வென்னையேகாக்கவொரு
  நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
பாராதிறியாத மோனமேயிடைவிடாப்
  பற்றாகநிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. 8

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோகொடிய
  வாலமமுதாகவிலையோ
அக்கடலின்மீதுவட வனனிற்கவில்லையோ
  வந்தரத்தகிலகோடி

தாழாமணிலைநிற்க விலலையோமேருவுந்
தனுவாகவளையவிலையோ
சத்தமேகங்களும் வச்ரதரனாணையிற்
சஞ்சரித்திடவில்லையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடியாற்சிலையு
மடமங்கையாகவிலையோ
மணிமந்த்ரமாதியால் வேண்டுசித்திகளுலக
மார்க்கத்தில்வைக்கவிலையோ
பாழானவென்மனங் குவியவொருதந்திரம்
பண்ணுவதுனக்கருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 9

ஆசைக்கொரளவிலலை யகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங்கடன்மீதிலே
ஆணைசெலவேநினைவ ரளகேசநிகராக
வம்பொன்மிகவைத்தபேரும்
நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவர்
நெடுநாளிருந்தபேரும்
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
முறங்குவதுமாகமுடியும்
உள்ளதேபோதுநா னெனக்குளறியே
யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்

பாசக்கடற்குளே வீழாமன்மனதற்ற
 பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணானந்தமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருள் வணக்கம்.

நித்தியமாய்நிர்மலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமாய்
 நிறைவாய்நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரிய
 நிறைசுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி
 மனவாக்கெட்டாச
சித்துருவாய் நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெரு
 வெளியைச் சிந்தைசெய்வாம். 1

யாதுமனநினையுமந்த நினைவுக்குநினைவாகி
 யாதினபாலும
பேதமறநின்றுயிருக் குயிராகியன்பருக்கே
 பேரானந்தக
கோதிலமுதூற்றரும்பிக் குணங்குறி யொன்றறத்
 தன்னைக கொடுத்துக்காட்டு
நீதில்பராபரமான சித்தாந்தப்பேரொளியைச்
 சிந்தைசெய்வாம். 2

பெருவெளியாயைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பேசாத
பெரியமோனம்
வருமிடமாய்மனமாதிக் கெட்டாதபேரின்ப
மயமாய்ஞானக்
குருவருளாற்காட்டிடவு மன்பரைக் கோத்தறவிழு
ங்கிக் கொண்டப்பாலுந்
தெரிவரிதாய்க்கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப்
பொருளினையாஞ் சிந்தைசெயவாம். 3.

இகபரமு முயிர்க்குயிரை யாதெனதற் றவருறவை
யெந்தநாளுஞ்
சுகபரிபூரணமான நிராலமபகோசரத்தைத
துரியவாழ்வை
அகமகிழவருந்தேனை முக்கனியைக்கற்கண்டை
யமிர்தைநாடி
மொகுமொகெனவிருவிழிநீர் முத்திரைப்பக்கரம
லர்கண் முகிழ்த்துநிற்பாம். 4

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவுருவத்
தன்மைநாமம்
ஏதுமின்றியெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும் பிரிவ
றநின றியககஞ்செய்யுஞ்
சோதியைமாத்தூவெளியை மனதவிழ நிறைவான
துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளேநினைவாகச்
சிந்தைசெய்வாம். 5

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீரெனவுலக
மெட்டக்குத்தோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லறியாததற்பரத்தைச்
சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறநாளுந் தடையறவானந்தவெள்ளம்
பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளையனுதினமும்
வழுத்தல்செய்வாம். 6

பொருளாககண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்
பொருளாகிப் போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர் மிடிதீரப்பருகவந்த
செழுந்தேனாகி
அருளாதோர்க்ககம்புறமென் றுன்னுதபூரணவா
னந்தமாகி
இருடீரவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்பொருளினையா
மிறைஞ்சிநிற்பாம். 7

அருமறையின்சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மா
முனிவர்சித்த ராதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்பனைகடந்த
செல்வமாகிக்
கருதரியமலரின்மண மௌனிலெண்ணெயுடனு
யிர்போற் கலந்தெந்நாளுந்
துரியநடுவிருந்த பெரியபொருளியாதனைத்
தொழுதல்செய்வாம். 8

விண்ணாதி பூதமெல்லாந் தன்னகத்தி லடக்கியொரு
வெளியாயஞானக்
கண்ணூரக்கண்டவன்பர் கண்ணூடேயானந்தக்
கடலாய்வேறொன்
றெண்ணாதபடிக்கிரங்கித் தானாகச்செய்தருளு
மிறையேயுன்றன்
றண்ணாருஞ்சாந்தவரு டனைநினைந்துகரமலர்க
டலைமேற்கொள்வாம். 9

விண்ணிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்
கலந்தறிவாம் வெளியினூடுந்
தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச் சதானந்தமானபெருந்
தகையேநின்பா
லுண்ணிறைந்தபேரன்பா லுள்ளுருகிமொழிகு
ளறி யுவகையாகிக்
கண்ணிறைந்தபுனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்பநின்
னருளைக் கருத்தில்வைப்பாம் 10

வேறு.

ஆதியந்தங்காட்டாத முதலாயெம்மை
யடிமைக்காவளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
நீதிபெருங்குருவாகி மனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக் கரியதாகி
மௌனத்தோர்பாலவெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையை நாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம்.

அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறா
யமர்ந்ததெனவகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினொடுருகிவிழிநீர்
ஆறாகவாராத முத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்
சங்கரசயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன்முனிவோர்க
ளொடுதருநிழல்வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொருசொல்லாலுணர்த்தியே
சொரூபாநுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேல் கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 1

ஆக்கையெனுமிடிகரையை மெய்யெனறபாவிநா
னத்துவிதவாஞ்சையாதல்
அரியகொம்பிறதேனை முடவனிச்சித்தபடி
யாகுமறிவவிழவின்பந்
தாக்கும்வகையேதிநாட் சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிவை நிற்கவென்மார்க்கங்கள்
சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம
வருவித்துவட்டாத பேரின்பமானசுக
வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தேக்கித்திளைக்கநீ முன்னிற்பதென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 2

ஒளவியமிருக்கநா னென்கின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருககலோபம்
அருளினைமைகூடக் கலந்துள்ளிருக்கமே
லாசாபிசாசமுதலாம்
வெவ்வியகுணம்பல விருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யுணர்வெப்படிருக்க

விதியிலலெனனிலோ பூரணனெனும்பொய்
விரிக்கிலுரைவேறுமுண்டோ
கவவுமலமாகின்ற நாகபாசத்தினற
கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை
கடிதகலவேவரு ஞானசஞ்சீவியே
கதியானபூமிநடுவே
செவ்விதின் வளர்ந்தோங்கு திவ்யகுண மேருவே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே

இ[illegible] நிலைமைக்குத்தகு ஞா
னசா[illegible]தார
பா[illegible]யுமைக்குத்தந்த [illegible]யுமைக்குத் [illegible]
யாதி [illegible]
[illegible]
ரபயங்கடந்தோரை
[illegible]சமைக்குத்தந் [illegible]
தன்னருள்வைத்தகளில்லையோ
பொய்யவைருநெஞ்சினா [illegible]
பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
போதபரிபூரண வகண்டிதாகாரமாய்
போக்குவரவற்றபொருளே
தெய்வமறைமுடிவான பிரணவாசாரியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியபிணியாளருடைமைத்திட்
டேரிட்டதன்சுருதி மொழிதப்பினடையைவிட்
டிடருறவுறாதகுபிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாத பேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே 6

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்
களிமருவுதாயசெம்பனையயான்
காண்டகவிருக்கநீ ஞானவனல்மூட்டியே
கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்துநின் னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்க மாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவேன்
அருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தமீதா
அத்துவிதநிலையாரெ மென்னையாண்டுன்னடிமை
யானவர்களறிவினூடுந்
திருமருவுகல்லாலடிக்கீழும்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 7

கூடுதலுடன்பிரிதலற்றநிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடனவிரிதலற்றுக்
குணமற்றவரவினொடு போக்கற்றநிலையான
குறியற்றமலமுமற்று
நாடுதலுமற்றமேல் கீழ்நடுப்பக்கமான
நண்ணுதலுமற்றறிந்து
நாதமற்றறைகைப் பூசையேதமுமற்ற
ஞாதுருவினஞானமற்ற
வாடுதலுமற்றமேலொன்றற்றிரண்டற்ற
வாக்கற்றமனமுமற்ற
மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய
தேடுதலுமற்றவிடநிலையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 8

தாரகவுருவெலாந் தந்தருள்மௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டி யறிவிற்சமாதியாய
சாசுவதசம்ப்ரதாயம்
ஓராமன்மந்திரமு முன்னுமன்முக்கிநிலை
யொன்றேயிரண்டெனும்

லொளியெனவுடவெளியெனவு முருவெனவுகாதபய
மொஷியெனவுமுணர்வுருமற்
பாராதுபார்ப்பதே போதுசாதனமற்ற
பரமவனுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென்றுணர்த்தியது பாராமலக்கிலே
பதிந்தநின்பழவடியார்தஞ்
சீராயிருக்கநினதருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 9

போதமாயாதிநடுவந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாத வின்பமாய்நின்றநின்
பூரணமபுகலிடமதா
ஆதரவுவையாம லறிவதுமறைப்பதுநி
னருளபின்னுமறிவினைமைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநி னருளாகிலெளியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
ஏதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கீடானகாயமேதென்
னிச்சாசுதந்தரஞ் சிறிதுமிலையிப்படி
யிரண்டினுண்மையுமுதிரத்
தீதிலருள்கொண்டினி புணர்த்தியெனையாள்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே.

பத்திநெறி நிலைநின்று நவகண்டபூமிப் 10
பரப்பைவலமாகவுந் தாம்
பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாகமின்றியெழுநா
மத்தியிடைநின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயுவினா
வன்பசிதனைக்கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்துமூல ப்ராணனோடங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
ளோறுநிலைநிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே.

திருச்சிற்றம்பலம். 11

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைநிகளத்தினை விர்த்தாளிபடவுதறி
யாங்காரமூலையையெற்றி
யத்துவிதமதமாகி மதமாறுமாருக
ஸங்கையின்விளாபுரியாக்கிப்

பாசவிருடன்னிழ லெனச்சுளித்தார்த்துமேற்
பார்த்துப்பரந்தமனதைப்
பாரித்தகவளமாய்ப் பூரிக்கவுண்டுமுக
படாமன்னமாயைநூறித்
தேசுபெறநீவைத்த சின்முத்திராங்குசச்
செங்கையைக்குளேயடங்கிச்
சின்மயானந்தசுக வெள்ளம்படிந்துநின்
திருவருட்பூர்த்தியான
வாசமுறுசற்சார மீதெனையொருஞான
மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே.

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு
மடங்கவெளியாகவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதி பிறிவாகவறிவார்க
ளறிவாகநின்றநிலையிற்
சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்திமேற்
சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநா னதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ரமிகநன்றுகாண்
எந்தைவடவாற்பரம குருவாழ்கவாழ்கவருளிய
நந்திமரபுவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழ வேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லையென்னவே

வந்தகுருவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 2

ஆதிக்கநல்கினவ ராரிந்தமாயைக்கெ
னறிவன்றியிடமில்லையோ
வந்தரப்புட்பமுங் கானலின்னீருமோ
ரவசரத்துபயோகமோ
போதித்தநிலையையு மயக்குதேயபயநான்
புக்கவருமோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியென்
புந்திக்குளிந்த்ரஜாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனை வெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வதென்றுபுகல்வாய்
சண்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாகநிலையு
மாதிக்கொடண்டப் பரப்பெலாமறியவே
வந்தருளுஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 3

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டுமையல்பூட்டு
மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றும்வானர்மாட
மேல்வீடுசொர்க்கமென்றும்

பொன்னையறியாதவளர் பொருளென்றுபோற்றியிப்
பொய்யவேடமிருதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவீத லாதிநற்குணமெலாம்
போக்கிலேபோகவிட்டுத்
தன்னிகரிலோபாதி பாழ்ம்பேய்பிடித்திடத்
தரணிமிசைலோகாயதன்
சமயநடைசாராமல் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசிவானுபூதி [ன்
மனனவொருசொற்கொண் டெனைத்தடுத்தாண்டபி
வாழ்வித்தஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 4.

போனகமிருக்கின்ற சாலியிடைவேண்டில
புசித்தற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறுதர்மாதி வேதமுடனாகமம்
புகலுமதினாலாம்பயன்
... ஞானநெறியுக்யநெறி காட்சியனுமானமுத
... ஞானிதங்கபேர்ந்து
தே... நினைக்குளறு படைபுணட்பெயர்த்திடவு
... ரன்குசாதனமுமோர்ந்திட
...ன ... னநெறியுஞ்சரியை யாதிசோபானமுந்
நந் ... ன்றுபசுபசுபுபசு
ப ... மருவிகற்பமுமாயாதிசேனையு
மறிந்திரண்டொன்றென்னுமோர்

ன்னதவிகற்பமற வென்றுநிற்பதுமது
மரபென்றபிரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 5

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணைசிறிதேதுமிலாக்
காட்சியுங்கொலைகளவு கட்காமமாட்சியாக்
காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்ம்மொழியு மல்லாதுநன்மைகள்
பொருந்துகுணமேதுமறியேன்
புருஷர்வடிவானதே யல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்தமேதுமில்லேன்
நல்லாமறிந்தநீ யறியாததன்றெனக்
கெவ்வண்ணமுய்வண்ணமோ
விஞ்ஞாயிருளென்றவர்க் கொளிதாரகம்பெறு
மௌனகுருநின்னருடாரகம்
வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாளநினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 6

கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காணமதயானைநீ
கைகாட்டவுங்கையா லென்பிடிக்கெனப்பெரிய
கட்டைமிகவேர்திவருமே

சிற்றறிவதன்றியு மெவரேனுமொருமொழி
  திடுக்கென்றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவே பறையறையவுதரவெந்
  தீயென்ஞ்சமளவளாவ
வெற்றுணரவுணர்வற்றன மத்தவெறியினர்போல
  வுளருமென் முதறிமார்க்க
முணர்வதெப்படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
  யுறுவதெப்படியாயினும்
மற்றெனக்கையநீ சொன்னவொருவார்த்தையினை
  மலையிலக்கெனநம்பினேன்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
  மரபில்வருமௌனகுருவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சனநிராலம்ப
  நிர்விஷயகைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ் சலரகிதநிர்வசன
  நிர்த்தொந்தநித்தமுக்த
தற்பரவிஸ்வாதீத வ்யோமபரிபூரண
  சதானந்தஞானபகவ
சம்புசிவசங்கர சர்வேசவென்றுநான்
  சர்வகாலமுநினைவனோ
அற்புதவகோசர நிவர்த்திபெறுமன்பருக்
  கானந்தபூர்த்தியான

வத்துவிநிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார
வனுபூதியனுகூலமுங்
கற்பனையறக்காண முக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணூடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 1

மண்ணாதியைந்தொடு புறத்திலுளகருவியும்
வாக்காதிகன்மேந்த்ரியம்
வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
மன்னுசுத்தாதியுடனே
தொண்ணூற்றொடாறுமற் றுள்ளனவுமெளனியாய்ச்
சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
ரவெளியதாயகண் டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதையென்சொல்லுவேன்
பண்ணுறுமிசைவினொடு பாடிப்படித்தருட்
பான்மைநெறிநின்றுதவறாப்
பக்குவவிசேடராய் நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
கண்ணாறுகரைபுரள நின்றவர்களையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 2

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே

யெங்கணும்பிறவிநீ யெனறுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியது மிககவுபகாரமாச்
சொல்லிறந்தவரும்விண்டு
சொன்னவையுமிதைநல்ல குருவானபேருந்
தொகுத்துநெறி[illegible]
அல்லாமலில்லையென நன்றுவறிந்தே
னறிந்தபடிநின்றுசுகநா
னாதவண்ணமே யிவ்வண்ணமாயினை
னதுவுநினதருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
கதிக்குவகையேதுபகலாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 3

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளர்தம்
பக்ஷமோவெனதுபக்ஷம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்தநிலைகுலையாது
பரமவெளியாகவொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியா யருள்செய்திருக்கவுஞ்
சேராமலாராகநான
சிறுவீடுகட்டியது னடுசோற்றையுண்டுண்டு
தெருச்சிறியார்கள்போல
கட்டளையுறாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
நன்னிலையமாகவுண்ணி

நீயென்னறுநீயென் றிரண்டில்லையெனவே
நடுவேமுளைத்தடமனைதைக்
கட்டவறியாமலே வாடினேனெப்போது
கருணைக்குறித்தாவனோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 4

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யானமெய்யையெலலா
மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலை
மெய்யெதுமறியாவெறும
பொய்விடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான்
பொய்யானபொய்யையெல்லாம்
பெர்ய்யெனவண்ணமே புகலவைத்தாயெனிற்
புனமையேனென்செய்குவென
மைவிடாதெழுமிலை கண்டகுருவேவிஷ்ணு
வடிவானஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
மதங்கவெட்டருமின்றகுருவே
கைவிடாதேயென்ற வன்பருக்கனபாய்க்
கருத்தாடுணர்த்துகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரகடவுளே. 5

பெண்ணே னுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்சவாங்கே

பார்க்கின் றமலருடு நீயேயிருத்தியப்
    பனிமலரெடுக்கமனமும்
நண்ணேனலாமலிரு கைதான் குவிக்கவெனி
    னாணுமென் னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போ தரைக் கும்பிடாதலா
    லென் பூசைசெய்யன் முறையோ
விண்ணேவிணாதியாம் பூதமேநாதமே
    வேதமேவேதாந்தமே
மேதக்கவேள்வியே வேள்வியாம்பூமிக்குள்
    வித்தேயவித்தின் முளையே
கண்ணேகருத்தேயெ னெண்ணேயெழுத்தே
    கதிக்கானமோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
    கருணாகரக்கடவுளே. 6

சநதமும்வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
    தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
சகமீதிருந்தாலு மரணமுண்டென்பது
    சதாநிஷ்டர்நினைவதில்லை
சிந்தையறியாக்கிது போதிப்பதல்லவே
    செப்பினும்வெகுதர்க்கமாந்
திவ்யகுணமார்க்கண்டர் சுகராதிமுனிவோர்கள்
    சித்தாந்தசித்யரலரோ
விந்த்ராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள
    ரிருக்காதிவேதமுனிவ

ரெண்ணரியகணநாதர் நவநாதசித்தர்க
  ளிரவிமதியாதியோகர்கள்
ந்தருவாகினனார்கண் மற்றையர்களியாவருங்
  கைகுவித்திடுதெய்வமே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
  கருணாகரக்கடவுளே. 7

தள்ளுமறியாமனது பற்றிக்கொண்டேநானெனுந்
  துட்டமேதவதைகளில்லை
துரியநிறைசாந்ததே வதையாமுனைக்கண்டு
  தொழும்பனாய்ப்பேசிடேகீர்
உள்ளுறையிலென்னாவி நைந்துருகியானந்த
  மோங்குமதிதாபதீப
மொருகாலமன்றிது சதாகாலமுமாயு
  மொப்புவித்தேனகருணைகூர
தெள்ளிமறைவடியிட்ட வமுதப்பிழம்பே
  தெளிந்ததேனேசினியே
நிர்விசமயாதொரு நிரன்மொழுகுபாகமே
  நெகிழ்ட்டாதவானந்தமே
பள்ளனறியுடுமே மெள்ளமெள்ளவெளியாய்ப்
  பலங்கவருநல்லவுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
  கருணாகரக்கடவுளே 8

உடலகுறையுயவென்பெலா நெக்குருகவிழிநீர்க
  ளூற்றெனவெதும்பியூற்ற

ஊசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
யோருறவுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துண்ணடுக்குறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானிலின்ப
மழையேமழைத்தாரை வெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கடமையுடையதிறந்தனைய வனபரன்புகளெளிமை
கன்றெந்தனுக்கெளியையோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

இங்கற்றபடியங்கு மெனவறியுநல்லறிஞ
ரெக்காலமுமமுதவுவா
ரினஞ்சாறவரூாபொய்மை யாமிழுக்குரையா
ரிரங்குவார்கொலைகள்பயிலார்
சங்கறபசித்தரவ ருள்ளக்கருத்திலுறை
சாகூரிநீயிகபரத்துஞ்
சந்தானகற்பகத் தேவாயிருந்தே
சமஸ்தவின்பமுமுதவுவாய்
சிங்கத்தையொத்தெனைப் பாயவருவினையினைச்
சேதிக்கவருசிம்புளே

சிந்தாகுலந்திமிர மகலவருட்பானுவே
தீனனேனென்றனைப்பேறுமே
கந்தமறப்பேராசை வெள்ளத்தினைவாருநட்
ககனவட்டகப்பயலே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தர்கணம்.

திக்கொடுதிகந்தமும் மனவேகமென்னவே
சென்றுழியாடி வருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடு குன்றமுருவென்னவே
திகழ்ந்துருவனைவளாவீர்
புக்ரமிகுசக்கரதர னென்னநிற்பீர்கையி
லுழுந்தமிழுமாசமனமா
வேரேழுகடலெலாம் பருகவல்லீரிந்த
வுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தா வெடுத்தாவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
கடுகிடையிருத்தியே யட்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர்மேலுமேலும்
மிக்கசித்திகளெலாம் வல்லநீரடிமைமுறை
விளங்கவருசித்தியிலையோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

பாட்டளிதுதைந்துவளர் கற்பகநனீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பகமதிதிசநகநிதி யிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவரு நிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப்பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர் நற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணிடைக்குறுகவைப்பீர்
ஓட்டினையெடுத்தரு யிரக்கெதட்டுமாற்றாக
வொளிவிடும்பொன்னாகுவீர்
குரகனுமிளைப்பாற யோகதண்டத்திலே
யுலகுசுமைபாகவருளான்
பிட்டிடவுமவல்லநீ ரெனமனக்கல்லையனன
மெழுகாககிவைபபகரிதோ
வேதாநதசித்தாநத பாரநன்னிலைபெறற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

பாரொடுநனீராதி யானவொருடொன்றாகவே
பற்றிலயமாகும்போழ்து
பரவெளியினமருவுவீர் கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
நீரினுறைவண்டாய்த் துவண்டுசிவயோகநிலை
நிற்பீர்விகற்பமாகி
நெடியமுகிலேழும் பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதிமண்டலமதே

னவென்னவிளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவில்விடை
 யூர்திபிருளாலுலவுவீ
ருலகங்கள்கீழ்மேல தாகப்பெருங்காற்
 றுலாவினற்புராணையினை
மேருவெனவசையாம னிற்கவலலீருமது
 மேதக்கசித்தியெனிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே. 3

எண்ணரியபிறவிதனின் மானுடப்பிறவிதா
 னியாதினும்மரிதரிதுகா
ணிப்பிறவிதப்பினு லெப்பிறவிவாய்க்குமோ
 வேதுவருமோவறிகிலேன
கண்ணகனிலத்துநா னுளபொழுதேயருட்
 ககனவட்டத்தினின்று
காலூன்றிநின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு
 கலந்துமதியவசமுறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
 பதியாயிருந்ததேகப்
பவுரிகுலையாமலே கௌரிகுண்டலியாயி
 பண்ணவிதனருளினாலே
விண்ணிலவுமதியமுத மொழியாதுபொழியவே
 வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே.

பொய்திகழுலகநடை யென்சொல்கேனென்சொ-
ல்கேன பொழுதுபோக்கேதெனனிலோ
பொய்யுடனித்தம் புசிப்புக்கலைந்திடல்
புசித்தபின் கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிது செயதவமதல்லவே
கண்கெட்டபோக்கும்வெளியாய்க்
கண்டதிதுவிண்டிதைக் கண்டித்துநிற்றலெக
காலமோவகையறிகிலேன்
மைதிகழுமுகிலினங் குடைநிழற்றிடவட்ட
வரையினெடுசெம்பொன் மேரு
மால்வரையின் முதுகூடும் யோகதண்டக்கோல்
வளைந்துசயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழுமட்டாங்க யோகபூமிக்குள்வளர்
வேந்தர்சீரகுணசாந்தரே
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

கெசதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி
கேள்வியினிசைந்துநிற்பக்
கெடிகொண்டநலமாறு மும்மண்டலத்திலுங்
கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
தெசவிதமதாயநின்ற நாதங்களோலிடச்
சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திடவசந்தகாலம்

இச்சயபூலர்மீதுறை மணம்போலவானந்த
மித்யமேற்கொள்ளும்வண்ண
மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
யிந்த்ராதிதேவாகளெலாம்
விஜயஜெயஜெயவென்ன வாசிசொலவேகொலு
விருக்குநும்பெருமையெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 6

ஆணிலேபெண்ணிலே யெனபோலவொருபேதை
யகிலத்தினமிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
யடக்கியொருகணமேனுமயான்
காணிலேனருவுருவி லல்லாதுமௌனியாய்க
கண்மூடியோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை முட்டவேமூலவெங்
கனலினையெழுப்பவிலைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகுயினை யுயினுங்கடையான
புன்மையேனின்னமின்னம்
விணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

கனலமுமெதனவுமுக் கனியெனவும்வாயூறு
 கண்டெனவுமெடியெடுத்துக்
கடவுளர்கடந்தநல வமுதமுதுமேப்போற்
 கருத்திலெழுகின்றவெல்லா
என்னதறியாமையறி வெனனுமிருபகுதியா
 லீட்டுதமிழென்றமிழினுக்
கின்னல்பகராதலக மாராமைமேலிட்
 டிருத்தலாலத்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முத்திசித்திகளெலாந்
 தோய்ந்தநெறியேபடித்தீர்
சொலலுமெனவாநீங்கள் சொன்னவவையிற்சிறி
 துதோய்ந்தகுணசாநதனெனவே
மின்னலபெறவேசொலல வசசொல்கேட்டடிமை
 மனம் விகசிப்பநிதந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாநத சமரசநனனிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே. 8

பொற்பினெடுகைகாலில் வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
 போந்திடையொடுக்கமுறலாற்
பொலிவானவெண்ணீறு பூசியேயருள்கொண்டு
 பூரித்தவெண்ணிர்மையால
எற்படவிளங்குகக னத்திலிமையாவிழி
 யிசைந்துமேனோக்கமுறலா
லிரவுபகலிருளான கனதந்திபடவூறி
 யிதயங்களித்திடுதலாற்... ..

பற்பலவிதங்கொண்ட புலிகலையிலுரியது
  படைத்துப்ரதாபமுறலாற்
பணிவெயில்கள் புகுதாமனெடியவான்றொடர்நெடி
  யபருமரவனங்களாரும
வெற்பினிடையுறைதலாற் றவராசசிங்கமென
  மிக்கோருமைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
  வித்தகச்சித்தர்கணமே. 9

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்கணல்லவர்கள்
  கற்றுமறிவில்லாதவென்
கர்மத்தை யென்சொலவேன மதியையென் சொல்
  லுவேன் கைவல்யஞானநீதி
நல்லோருரைக்கிலோ கர்மமுக்கியமென்று
  நாட்டுவேனகர்மமொருவ
னாட்டினுலோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
  நவிலுவேனவடமொழியிலே
வல்லானொருத்தன்வர வுநத்ராவிடத்திலே
  வந்ததாவிவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர்வரி னங்ஙனேவடமொழியின்
  வசனங்கள்சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
  வித்தையென்முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
  வித்தகச்சித்தர்கணமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்த மானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக்
குணமொன் றுமொன் றிலேன்பாற்
கோரமெத்தனைபக்ஷ பாதமெத்தனைவன
குணங்களெத்தனைகொடியபாழ்ங்
கல்லாமையெத்தனை யகந்தையெத்தனைமனக்
கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியஞ்சொல்லிடினு மறியாமையெத்தனை
கதிக்கென் றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனை விர்தாகோஷ்டியெனனிலோ
செல்வமெத்தனைமுயற்சி
சிந்தையெத்தனைசலன மிந்த்ரஜாலம்போன்ற
தேகத்தில்வாஞ்சைமுதலாய்
அல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
யானேனிவைக்குமாளோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே.

தெருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாய்மனஞ்
சேர்ந்துவளாசித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவ சித்தாய்விசித்ரமாய்த்
திரமாகிநானவிதப்
பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமாயைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போக்கொடுவரத்துமாகி

யிருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
யின்முகிநாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
யிவையல்லவாயினனை
அருளாகிநினைறவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 2

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிற்றின்பொருட்டதாக
மண்டலமுமிண்டலமு மொன்முகிமனதுழல
மாலாகிநிற்கவறிவார்
வேறுப்டுவேடங்கள் கொள்ளவறிவாரொன்றை
மெணமெணன்றகம்வேறதாம்
வித்தையறிவாரமைப் போலவேசந்தைபோன்
மெய்ந்நூல்விரிககவறிவார்
சிறுபுலிபோற்சீறி மூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கசசிவக்கவறிவார்
திரமென்றுதந்தம் மதத்தையேதாமதச்
செய்கைகொடுமுளறவறிவார்
ஆறுசமயங்கடொறும் வேறுவேருகிவிளை
யாடுமுனையாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே.

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுன்மண்டிய
கடும்பசிதனக்கடைத்துங்
கார்வரையின்முழையிற்கருங்கல்போலசையாது
கண்மூடிநெடிதிருந்துந்
தீயினிடைவைகியுந் தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களென்பெலும்பாய்த்
தெரியநின்றுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூடாக்குருவி
தெற்றவெயிலூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கி மனதினையடக்கி
மௌனத்திநிலையிருந்து
மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்லவமுதுண்டு
வனமூடிருந்துமறிஞர்
ஆயுமறைமுடிவான வருணாடிஞரடிமை
யகிலத்தைநாடன்முறையோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே.

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுகபேதமுந்
தொந்தமுடனிர்த்தொந்தமுந்
ஸ்தூலமொடுசூக்குமமு மாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
பெத்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும
பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையு மருமையுடனெளிமையும்
மெண்ணினுடனுனுமற்று

நித்தமுமனித்தமு மஞ்சனநிரஞ்சனமு
    நிஷ்களமுநிகழ்சகளமு
நீதியுமநீதியு மாதியொடனாதியு
    நிர்விஷயவிஷயவடிவும்
அத்தனையுநீயல்லதெ னத்தனையுமில்லையெனின
    யாங்களுனையன்றியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
    யானந்தமானபரமே 5

காராருமாணவக் காட்டைக்களைந்தறக்
    கண்டகங்காரமெனவுங
கல்லைப்பிளந்துநெஞ் சகமானபூமிவெளி
    காணத்திருத்திமேற்
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
    பதித்தன்புநீராகவே
பாய்ச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயைவன்
    பறவையணுகாதவண்ண
நேராகநின்றுவிளை போகம்புசித்துய்ந்த
    நின்னன்பர்கூட்டமெய்த
நினைவின்படிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
    நின்னருட்பாரமென்றும்
ஆராருமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
    யாகின்றதுரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
    யானந்தமானபரமே.

வானாதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகி வளைகட லுமாய
மதியாகியிரவியாய மற்றுளவெலாமாகி
வான்கருணை வெள்ளமாகி
நானாகிநின்றவனு நீயாகிநின்றிடவு
நானென்பதற்றிடாதே
நானென்னக்குளறி நானதிகாரியாய
நானறிந்தறியாமையாய்ப்
போனாலதிட்டவலி வெல்லவெளிதோபகற்
பொழுதுபுகுமுன்கண்மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள்வான்றனை யெழுப்பவசமோவி
னிப் போதிப்பதெந்தநெறியை
யானுமெனகொடுமை யனியாயமனியாய
மார்பாலெடுத்துமொழிவே
னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 7

பொய்யினேன புலையினேன் கொலையினேனின்னரு
ள்புலப்படவறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாத நன்மையேனன்மைபோற்
பொருளலாப்பொருளைநாடும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன வெறியனேன் சிறிய
னேன் வினையினேனென்றெனைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற் றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதியேதுபுகலாய்

தூய்யனைமெய்யனை யுயிரினுக்குயிரான
    துணைவனை யிணையொன்றிலாத்
துரியனைதுரியமுங் காணுவதீதனை
    சுருதிமுடிமீதிருந்த
ஐயனையப்பனை யெனுமறிஞரறிவைவிட்
    டகலாதகருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
    யானந்தமானபரமே 8

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
    னிதயமுமொடுங்கவில்லை
யாதெனுமகந்தைதா னெள்ளளவுமாறவில்லை
    யாதினும்மபிமானமென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட தீகையொடிரக்கமென்
    சென்மத்துநானறிகிலேன்
சீலமொடுதவவிரத மொருகனவிலாயினுந்
    தரிசனங்கண்டுமறியேன்
பொய்த்தமொழியல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
    புகன்றிடேன்பிறர்கேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள்
    பொருந்திடாப்பேதைநானே
அத்தனைக்குணக்கேடர் கண்டதாக்கேட்டதா
    வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
    யானந்தமானபரமே. 9

எக்காலமுந் தனக கெனவொருசெயலிலா
வேழைநீயென் றிருந்திட்
டென தாவியுடல்பொருளு மௌனியாய்வந்ததனை
யேற்றநமதென றவன்றோ
பொய்க்காலதேசமும் பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சை
யும்பொய்யுடலைமெய்யெனலும்
பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையால்
மைக்காலிருட்டனைய விருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியுமில்லை
மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
அக்காலமிக்கால மென்பதிலையெல்லா
மதீதமயமானதன்றோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுகவாரி.

இனமுதுகனிபாகு கற்கண்டுசீனிதே
[illegible]டவயேவந்
தின்பங்கொடுத்தநினை யென்னேரநின்னன்ப
ரிடையறாதுருகிநாடி
புண்ணியகருத்தினிழ் வுரைகுளறியுடலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி

யுணர்வரியபேரின்ப வனுபூதியுணர்விலே
யுணர்வார்களுள்ளபடி காண்
கன்னிகையொருத்திசிற் றினபச்சேவம்பெண்ணினுங்
கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற்
கணவனருள் பெறின்முனே சொன்னவாறென்னெ
னக் கருதிநகையாவளதுபோற்
சொன்னபடிகேட்குமிப் பேதைக்குநின்கருணை
தோற்றிற்சுகாரமபமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 1

ஆனபின்வழியறியாத வென்னைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
பாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிகொடுத்துநா
னற்றேனலந்தேனென
வன்புலமயங்கவே பித்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெளமாகவந் துள்ளங்களிக்கவே
யென்னநீகலந்ததுண்டோ
தனபருவமலருக்கு மணமுண்டுவண்டுண்டு
தண்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வணந் திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற்றனியிருந்து
துன்பமுறின்னெங்ஙனே யழியாதுநின்னன்பர்
சுகம்வந்துவாய்க்குமையாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

கல்லேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
கனனெஞ்சமுருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காத வனமையையுநான்முகன்
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லானவகுத்தந்த வாயக்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்ப மழையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற் றாய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொலவிலோ திருவருட்கயனுமா
புன்மையேனுவனந்தோ
சொல்லான்முழக்கிலோ சுகமில்லைமௌனியாய்ச்
சும்மாவிருக்கவருளாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

என்பெலாநெக்குடைய ரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட
லிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவரு மழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிநீரிறைப்ப
அனபினான்மூர்ச்சித்த வன்பருக்கங்ஙனே
யமிர்தசஞ்சீவிபோல்வந்

ரணந்தமழைமொழிவை யுள்ளன்பிலாதவெனை
யார்ககாகவடிமைகொண்டாய்
ன்புலான்மயிர்தோ னரம்பெனபுமொய்த்திடு
புலைக்குடிலிலருவருபபுப்
பாய்யல்லவேயிதனை மெய்யென்றுநம்பியென்
புந்திசெலுமோபாழிலே
ன்பமாயலையவோ வுலகநடையையவொரு
சொற்பனத்திலும்வேண்டிலேன
த்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 4

நீர்பொருதெனுடலகாலினமுட்டைக்கவும்
வடுக்கென்றசைத்தெடுத்தால்
மைதஙதகனே தண்ணருளாநாடுவேன்
வேறொறையொருவர்கொலலின்
நேரமையோவென் முகமவாடிநிற்பதுவு
மையநின்னருளறியுமே
ஞுமெத்தப் புயந்தவனியாவென்னை
யாண்டநீகைவிடாதே
ந்நேரமென்றிலை யுடற்சுமையதாகவு
மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
யங்கெங்குமொருதீர்வை யாயமுண்டாயினு
மிறைஞ்சுகரா...யான
தான்னீர்மையாளர்கரு மாலுடம்வருத்தவரு
...யென்றுநம்பகின்றேனை

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 5

பற்றுவனவற்றிடு நிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்குமியோகப்
பாங்கிற்பிராணலய மென்னுமொருபூமியினை
பற்றின்மனமறுமென்னவே
கற்றையஞ்சடைமௌனி தானேகனிந்தகனி
கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதிந்நெறியெனத் திருவுளக்கனிவினொடு
கனிவாய்திறந்துமொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேன் பெருந்தவனுமல்லேன்
பெருக்கத்தவித்துளறியே
பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீரிறைத்துநான்
பேய்போலிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவே யலையவிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 6

அரும்பொனேமணியே யெனன்பேயெனன்பான
வறிவேயெனறிவினூறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
னாடினேனாடிநாடி
விரும்பியேகூவினே னுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி

விண்மாரியெனவெனிரு கண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயர்ந்தேனியான்
இரும்புநேர்நெஞ்சகக் கள்வனுனுமுனை
யிடைவிட்டுநினைறதுண்டோ
வென்றுநீயன்றுநா னுன்னடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுந்
துரும்பனேனென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரொடுகூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 7

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும்வைகின்ற
பரவெளியினுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாராளமாய்நிற்க நிச்சிந்தைகாட்டிச
சதாகாலநிட்டையெனவே
சுகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலையந்
தனைக்காட்டநாள்செல்லுமோ
காராரவெண்ணரு மனந்தகோடிகணின்று
காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்
கால்வீசிமின்னிப் படர்ந்துபரவெளியெலாங்
கம்மியானந்தவெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவே கருணையின்முழுங்கியே
தொண்டரைக்கூவுமுகிலே

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே. 8

பேதித்தசமயமோ வொன்றுசொனபடியொன்று
 பேசாதுதுறவாகியே
பேசாதபெரியோர்க ளிருவிகற்பத்திறப்
 பேசார்கள்பரமகுருவாய்ப்
போதிகுமுககணிறைநேர்மையாய்க்கைக்கொண்டு
 போதிப்பதாச்சறிவிலே
போக்குவரவறவின்ப நீககமறவசனமாப
 போதிப்பதெவரையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகியர்கணமதென்று
 சங்கிப்பாாதலாலே
தன்னிலேதாஞ யயாந்துவிடுவோமெனத்
 தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிககமனமாமை தனையேவினைவடிமை
 சுகமாவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே. 9

அண்டமுடிதன்னிலோ பகிரண்டமதனிலோ
 வலரிமண்டலநடுவிலோ
அனனடுவிலோவமிர்த மதிநடுவிலோவன்ப
 ரகமுருகிமலர்கவிகித்
தெண்டமிடவருமூர்த்தி நிலையிலோதிக்குத்
 திகந்தத்திலோவெளியிலோ

நிகழ்விந்துநாதநிலை தன்னிலோவேதாந்த
சித்தாந்தநிலைதனனிலோ
கடாடபலபொருளிலோ காணுதநிலையெனக்
கண்டசூனியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதன்னிலோ
கருவிகரணங்களோயந்த
தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய்
சுகதநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 10

ஏகநாள்கருணைக் குறித்தாகுநாளெனவு
மென்னிதயமென்னவாட்டுதே
யென்றுசொல்லுவேன் முன்னொடுபின்மலைவறவு
மிற்றைவரையாதுபெற்றேன
பந்தமானதிலிட்ட மெழுகாகியுள்ளம்
பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாயப்
பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமறிவை யெனனறிவிலறிவான
தெய்வநீயனறியுளதோ
தேகநிலையல்லவே யுடைகப்பல்கப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீ யடியார்கள்போலவே
துன்பதிலாழ்த்தன்முறையோ

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே 11

எந்நாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவில்லையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம் பிராணனுமெமைச்சடம
தென்றுனைச்சிதமெனறுமே
அந்நாளிலெவனோ பிரித்தானதைக்கேட்ட
வனறுமுதலின்றுவரையு
மறியாயமாயெமை யடக்கிக்குறுக்கே
யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்
முனனுகநீயென்ன கோட்டைகொண்டாயென்று
மூடமனமிகவுமேசு
மூண்டெரியுமனலிட்ட மெழுகாயுளங்கருகன்
முறைமையோபதினுயிரஞ்
சொன்னலுநின்னரு ளிரங்கவில்லையயினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்.

எங்குநிறைகின்ற பொருள்.

அவனன்றியோரணுவுமசையாதெனும்பெரிய
வாப்தர்மொழியொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை
யறிந்தார்களறியாதவார்

மௌனமொடிருந்ததாரென்போலுடம்பெலாம்
வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
மனதெனவுமொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்
வன்மையொடிரககமெங்கே
புவனம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவிடம்
பொய்மெயிதமகிதமேல் வருநன்மைதீமையொடு
பொறைபொறுமையுமெவ்விடம்
எவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்பகைஞர்
யாதுமுணையனறியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 1

அன்னேயனேயெனுஞ் சிலசமயநின்னையே
யையாவையாவென்னவே
யலறிடுஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
வலறியேயொன்றுமிலவாய்ப்
பின்னேதுமறியாம லொன்றைவிட்டொன்றைப்
பிதற்றிடுஞ்சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும் வெளியெனறுநாதாதி
பிறவுமேலயமென்றுந்
தன்னேரிலாததோ ரணுவென்றுமூவிதத்
தன்மையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமய மிவையாகிவேறதாய்ச்
சதானந்தமா

யெனனேயெனேகருணை விளையாட்டிருந்தவா
றெமமனோர்புகலவெளிதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுகருயிராகி
யெஙகுநிறைகின்றபொருளே. 2

வேதமுடனுகம புராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவாயெடுத்துரைக்கும
ஓதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபணுஞானமாகு
மூகமனுபவம்வசன மூனறுக்குமொவ்வுமீ
துவயவாதிகள்சம்மதம்
ஆதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள்போது
மியாதொன்றுபாவிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னை நானெனறுபாவிககி
னத்துவிதமாக்கமுறலாம்
ஏதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெங்தைநீகுறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 3

சொல்லான திற்சற்றும் வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
தொடையினைக்கிள்ளல்போற் சஙகற்பமொன்றிற்
றொடுக்குந்தொடுத்தழிக்கும்

பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சத்தபூமியிடை
போந்துதலைசுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றனே
புறம்போந்துசஞ்சரிக்குங்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங
காணுதுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாக்காட்டியே யணுவாச்சுருக்கிடுங்
கபடநாடகசாலமோ
யெல்லாமும்வலதிந்த மனமாயையேழையா
மென்னாலடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகினறபொருளே. 4

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளனேனானுமோ
கைகுவித்தாடியும யாடியும்விடாமலே
கண்பனித்தாரைகாட்டி
அண்ணபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
யானெனவுமேலெழுந்த
வனபாகிநாடக நடித்ததோகுறைவில்லை
யகிலமுஞ்சிறிதறியுமேற்
றண்ணருநின்னதரு ளறியாததல்லவே
சற்றேனுமினிதிராகிச்
சாக்ஷதமுத்திநிலை யீதெதன் றுணர்த்தியே
சகசநிலைதந்துவேறொன்

றெண்ணுமனுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
 யேழையேற்கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 5

காகமானதுகோடி கூடிநின்றாலுமொரு
 கல்லின்முனெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முனனேசெய்தாலுநின
 கருணைப்ரவாகவருளைத்
தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
 தமியனேற்கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையென்பதுவும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
 சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள்
 சேராமல்யோகமார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிட்டைக்குமென்
 சிந்தைக்கும்வெகுதூரநான்
ஏகமாய்நின்னொ டிருக்குநாளெந்தநா
 ளிந்நாளின்முற்றுறாதோ
விகபரமிண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 6

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
 லொருவனுன்வந்திருக்கி
னுலகம்பொருளதோ மாயாவிசித்ரமென
 வோயுமோவிடமில்லையோ

அருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவரோ
வலதுகிர்த்தியகர்த்தரா
யகிலம்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாதென்பரோவகன்ற
பெறுமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோலமாயவிதண்டை
பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
பிறக்கவில்லையோதொல்லையாம்
இருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசுமோ
வேறுளவுசிறிதுபுகலா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 7

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநிலை
நின்றிடவுமௌனியாகி
நேரேயுபாயமொன் றருளினையையோவிதனை
நினைறனுட்டிக்கவெனுற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபரதிபெறக்
காணவில்லையாகைபாலே
கையேற்றுணும்புசிப் பொவ்வாதெநாளுமுன்
காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயியம நியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவர்க்கேவல்செய்து
மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்

இல்லாமையொன் றினையு மில்லாமையாகவே
யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 8

மரவுரியுடுத்துமலை வனநெற்கொறித்துமுதிர்
வனசருகுவாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல் வெயிலாதிமழையால்
வருந்தியும்மூலவனலைச்
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகநமதல்லவென்று
சிற்சுகவபேக்ஷையாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
செலுத்தினரியாம்பாவியேம்
விரவுமறுசுவையினொடு வேண்டுவபுசித்தரையில்
வேண்டுவவெலாமுடுத்து
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையர்கள் சையோகமாயினோ
மெய்ப்பிடிபிழைப்பதுரையா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 9

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிக்கவிரகதன மதமேற்றவிருகும்ப
முலையினமணிமாலையு

வைத்தெமைமயக்கியிரு கண்வலையைவீசியே
மாயாவிலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழானசிற்றிடை
மடந்தையர்கள்சிற்றின்பமோ
புத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னாட்டும்வந்ததென்றாற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்துகாண
எத்தனைவிகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
யிவ்வுலகமறியாததோ
இகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 10

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடந்
துளறிடுமவத்தையாகி
யுருவுதான்காட்டாத வாணவமுமொளிகண்
டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையினாற்
றருவுசுகதுக்கவேலை
தட்டழியமுற்றுமில் லாமாயையதனாற்
றடித்தநிலபேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
மூதறிவுமேலுதிப்ப
முன்பின்னொடுகீழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமண்
முற்றுமானந்தநிறைவே

யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூ ரருள்வடிவ
 மென்னாளும்வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்ற
 படர்வெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிகாணாச் சுயஞ்சோதியாயண்ட
 பகிரண்டவுயிரனைத்தும்
நேராகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்
 நித்தமாய் நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
 நிர்மலானந்தமயமாய்ப்
பேராதுநிற்றிநீ சும்மாவிருந்துதான
 பேரின்பமெய்திடாமற்
பொய்ம்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
 பித்தாகவோமனதைநான
சாராதபடியறிவி னருள்கற்பாயகமாஞ்
 சாசுவதநிட்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே.

குடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுமூக்கூடி
 கொள்ளைபோயலைந்துபூதங்

கூடுஞ்சருங்கிலைச் சாலைகளொன்பது
குலாவுநடைமனையைநாறும்
வாடககயிறுவென்னரம் பாவென்புதசையினுன்
மதவேள்விழாநடத்த
வைக்கினறைத்தேகரை வெண்ணீர்செநீர்கணீர்
மலநீர்புனீரிறைக்கும்
விடக்குத்துருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத்தளிர்க்கும
வேட்கைமரமுறுகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்துபொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச் சதமெனறுசின்மயந்
தானுகிறபதென்றோ
ர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 2

ச்சத்திறற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறியில்லைவேத
ராயணப்பனுவன மூவர்செய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமில்லை
யாகத்திலேசிறிது முயலவெனமுற்றேக
மொவ்வாதிலுண்வெறுத்தா
யிர்வெறுத்திடலொக்கு மல்லாதுகிரியைக
ருப்பாயத்திறைச்செய்யவோ
மாகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
போதத்தினிற்கவென்றன்

விட்டுநெறிகூட்டிடுதென மிகவுநன்றிவையன்றி
விவகாரமுண்டென்னிலோ
தனைநந்தனிச்சிறிய னாற்றிலேன்போற்றிவளர்
சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 9

வேதாவையிவ்வணம் விதித்ததேதென்னினுன்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாது நிற்கவிலைமனதால்
விளைநததான்மனதைநாடிப்
போதமேநிற்குமப் போதத்தைநாடிலோ
போதமுநிலைவிளக்கம்
பொய்யெனறுதெய்வமறை யாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறநிகழ்த்தும்
ஆதாரவாதேய முழுதுநீயாதலா
லகலமீதென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமௌனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாய்தந்தைதாமுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 10

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நன்னீழல்வைகினுங்
குளிர்தீம்புனற்கையள்ளிக்

கொள்ளுகினுமந்நீ ரிடைத்திளைத்தாடினுங்
குளிர்சந்தவாடைமடவார்
வந்துலவுகின்றதென மூன்றிலிடையுலவவே
மாசதிபெறும்போதும்வெள்ளை
வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
மகிழ்போதும் வேளையமுதம்
விதவிதபெறவறுசுவையில் வந்ததெனவமுதுண்ணு
ம் வேளையிலுமாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைககாய் விரும்பிவேண்டியவண்ணம்
விளையாடிவிழி துயிலினுஞ்
சந்ததமுநின்னருளை மறவாவரந்தந்து
தமியேனைரக்ஷைபுரிவாய்
சாவபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேசோமயானந்தம்.

மருமலர்ச்சோலைநெறி நன்னீழன்மலையாதி
மனனுமுனிவர்க்கேவலாய்
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
மார்க்கத்தினின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
கமலாசனத்திசேர்த்துக்
காலைப்பிடித்தனலை யமண்டிகுண்டலியடிக்
கலைமதியினூடுதாக்கி

யுருகிவருமமிர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காம
லுணர்வானவிழியைநாடி
பொன்றேடிரண்டெனச் சமரசசொரூபசுக
முற்றிடவென்மனதின்வண்ணந்
திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடுகாண்பனே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 1

இப்பிறவியெனுமோ ரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
னென்னுமொருமகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுந்
துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
சுழல்வந்தடிப்பச்
சோராதவாசையாங் கானாறுவானதி
சுரந்ததெனமேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போ லறிவானவங்கமுங்
கைவிட்டுமதிமயங்கிக்
கள்ளவங்கக்காலர் வருவரென் றஞ்சியே
கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 2

தந்தைதாய்தமர் தார மகவெனுமிவையெலாஞ்
    சந்தையிற்கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமில்லைமணி மாடமாளிகைமேடை
    சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசாலக்கோலம்
    வஞ்சனைபொறாமைலோபம்
வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
    வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
    யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாய்நின்றநின னருள்வெள்ளமீதிலே
    யானென்பதறவுமூழ்கிச்
சிந்தைதான்றெளியாதசுழலும்வகையென்கொலோ
    தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே. 3

ஆடாமலோய்ந்திட்ட பம்பரம்போல்விசை
    யடங்கிமனம்வீழநேரே
யறியாமையாகின்ற விருளகலவிருளொளியு
    மல்லாதிருந்தவெளிபோற்
கோடாதெனைக்கண் டெனக்குணிறைசார்ந்தவெளி
    கூடியின்பாதீதமுங்
கூடினேனேசரியை கிரியையின்முயன்றநெறி
    கூடினேனேவல்லனியான்

ஈடாகவேயாறு வீட்டினிரம்பிலே
யிலகிவளர்பிராணனென்னு
மிருநிதியினைக்கட்டி யோகபரனாகாம
லேழைக்குடும்பனாகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 4

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
பஞ்சுபடுசொல்லனிவனைப்
பார்மினோபார்மினோ வென்றுசபைகூடவும்
பரமார்த்தமிதுவென்னவே
ஆடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
யமல்மேயேகமேயெம்
மாதியேசோதியே யெங்குநிறைகடவுளே
யபரசேயெனக்கூவிநான்
வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாவெனக்கருணை நீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிந்த
வண்மையைவளர்ப்பித்ததார்
தேடாதுதேடுவோர் தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 5

பிறியாதத்தன்னருட் சிவஞானியுாய்வந்து
பேசரியவாசியாலே
பேரின்பவுண்மையை யளித்தனையென்மனதறப்
பேரமபலககடவுளாய்
அறிவாயிருந்திடும நாதவொலிகாட்டியே
யமுதப்ரவாகசித்தி
யருளினையழாதுதிரு வம்பலமுமாகியெனை
யாண்டவினைய்தினெறியாய்க்
குறிதானளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தணக்
கோலமாயசுபாகலங்
கூறினபின்மௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேனமயங்கிமிக வறிவின்மையாவனோ
தேடரியசத்தாகியென்
சிந்தமிசைக்குடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 6

ஆராமெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
னறிவினைமயக்கவசமோ
வண்டகோடியையெலாங் கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்காவுமைத்துப்
போரமனின்றபார வெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலாதொன்றிலும்
பின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாலினிப்
பேரின்பமுத்திநிலையுங்

தாராது தள்ளவும் போகாது நல்லது
    தள்ளினும்போகேனியான
றடையே துமில்லையாண்டவனடிமையென் னுமிரு
    தன்மையிலுமென்வழக்குத்
தீராதுவிடுவதில்லை நடுவானகடவுளே
    கேடரியசத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே. 7

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
    கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
    கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையும்
    வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாம லுலகத்துலாவலாம்
    விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையொ டிருக்கலாமற்றொரு
    [illegible]
சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
    தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
    திறமரிதுசத்தாகியென்
        மிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே. 8

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
மில்லையெனுமிவ்வுலகமீ
தேதுமறியாதவ னெனப்பெயர்தரித்துமிக
வேழைக்குளேழையாகிக்
கல்லாதவறிவிற் கடைப்பட்டநானன்றி
கையினுண்மைஞானங்
கற்பித்தநின்னருளி னுக்கென்னகைம்மாறு
காட்டுவேனாற்றேவனான்
அல்லார்ந்தமேனியொடு குண்டுகட்பிறையெயிற்
றுபாசவடிவமான
வந்தகாகீயொரு பகட்டாற்பகட்டுவெ
தடாதடாகாசுகம்பார்
செல்லாதடாவென்றி பேசவாயதுதந்த
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 9

மின்போலுமிடையொடிய மொடியுமெனமொழிதல்
போன் மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்னகொங்கைநாட
டினார்கள் பின்னேவலா
என்போலலைந்தவர்கள் கற்றார்கள்கல்லார்க
ளிருவர்களிலொருவருண்டோ
வென்செய்கேனம்மம்ம வென்பாவமென்கொடுமை
யேயென்றெடுக்குமொழிவே.

அன்பால்வியந்துருகி யடியறறமரமெனன
வடியிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
மடிகளேயுமதடிமை யாங்களெனுநாலவருக்
கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தென்பாலினமுகவாகி வடவாலிருக்கின்ற
செலவமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 10

புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகநீழலிற்
பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
பொன்னுலகிலயிரா வதத்தேறுவரிசையும்
பூமண்டலாதிக்கமும்
மதவெறியினர்வேண்டு மாலென்றுதள்ளவுமெ
மாலுமொருகட்டுமறவே
வைக்கினறவைப்பானை மௌனதேசிகனென்ன
வந்தினனருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடை யங்கங்குநின்றருள்
சுரந்துபொழிகருணைமுகிலே
சித்திநிலைமுத்திநிலை விளைகின்றபூமியே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிற்சுகோதயவிலாசம்.

காகமோடுகழு கலைகைநாயநரிகள
சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக்
காலிரண்டுநவ வாசலபெற்றுவளர்
காமவேணடனசாலையை
மோகவாசைமுறி யிட்டபெட்டியையழு
மலமிருங்தொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகும்பியை
* முடங்கலார்கிடைசரக்கினை
மாகவிந்த்ர தனு மினனையொததிலக
வேதமோதியகுலாலனுர்
வனையவெய்யதடி காரனையமன்
வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
தேகமாஙபொயை மெய்யெனக்கருதி
யையமையமிசைவாடவோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே.
குறிகளோடுகுண மேதுமின்றியுன
லொழுகவின்றிடுமிரும்பனற்
கூடவின்றியது வாயிருந்தபடி
கொடியவாணவமறைக்குளே
யறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
மாயிருக்குமெனையருளினு
ளைவிலாதநது கரணமாதியை
யளித்தபோதுனையறிந்திடாது

பெறிவிலா தவண நின்றிடா தபடி
பலநிறங்கவருமுபலமாய்ப்
பெரியமாயையி லழுந்திநின்னது
ப்ரசாதநல்லருண்மறந்திடுந்
சிறியனேனுமுனை வந்தனைந்துசுக
மாயிருப்பதினியென்றுகாண்
டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 2

ஐந்துபூதமொருகானனீரென
வடங்கவந்தபெருவானமே
யாதியந்தநடுவேதுமினறியரு
ளாய்நிறைந்தவொருசோதியே
தொந்தரூபமுட னரூபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர்வஸ்துவே
துரியமேதுரிய மியிரினுக்குணர்வு
தோன்றநின்றருள் சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றொளிரு
மாதியேகருணைநீதியே
யெந்தையேயென விடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலைதீரவுஞ்
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுணருள்
செய்யநாளுமினியுய்வனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 3

ஐவரென றபுல வேடர்கொட்டா
தடங்கமர்க்கடவன் முட்டியா
டவிநின றுமலை யருகினின் றாசரு
காதிநின் றபணிவெயிலினன்
மெய்வருந்துத்வ மில்லைநற்சரியை
கிரியையோகமெனுமூன றதாய்
மேவுகன்றசவு பானநனனெறி
விருமபவில்லையுலகத்திலே
பொயமுடங்குதொழில் யாதகற்குநல
சாரதித்தொழிலடைத்திடும்
புத்தியூகமறி வற்றமூகமினை
பொருளெனக்கருதுமருளன்யான்
றெய்வநல்லருள் படைத்தவன்பரொடு
சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 4

ஏகமான வுரு வானநீயருளி
னனேகவுருவாகியே
யெந்தநாளகில கோடிசிர்ஷ்டிசெய
விசையுநாள்வரையநாண்முத
லேகநாளது வரைக்குமுன்னடிமை
கூடவேசனனமானதோ
வனந்தமுண்டுநல சனனமீதிதனு
ளறியவேண்டுவனவறியலா

மோகமாதிதரு பாசமானதை
யறிந்துவிட்டுனையுமென்னையுமே
முழுதுணர்ந்துபக மானவின்பவெள
மூழ்கவேண்டுமிது வினறிய
தேகமோநழுவி நானுமோநழுவின்
பின்னையுய்யும்வகையுள்ளதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே.

நியமலக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
மாசனாதிகபேதமு
நெடிதுநாடிதய பத்மபீடமிசை
நின்றுநின்றுகும்பகானலத்
தியலவிந்துவளர மூலகுண்டலியை
யினிதிறைஞ்சியமுதானதை
வெளியுஞ்சுயம்பு சோதிரூபவொ
வெய்யகல்போனவர் துமுறைமையிலே
வகதிநகதுயது பயிர்க்கபடலே
படிந்த சேமதிமையாமைவக்கோலா
வைப்படிசுவசிக வரிமையப்பரு
பக்கதுபடசமிகவமுடமாடிச்
செய்யுட்டுதமூது சிக்கப்பாகில்
பெற்றுநூலாவெகுமியலைடயமே
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே.

ஈறிதிரைக்கடனி கர்த்தசெலவமிக
வல்லலெனவொருவர்பின்செலா
தில்லையென்னுமுறை பேசிடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிக்கவே
நெறியின்வைகிவளா செல்வமும்முதவி
நோய்களற்றசுகவாழ்க்கையாய்
நியமமாதிநிலை நின்றுஞானநெறி
நிட்டைகூடவுமெந்நாளுமே
அறிவினினறுகுரு வாயுணர்த்திய து
மன்றிமோனகுருவாகியே
யகிலமீதுவர வநதசீரருளை
யையவையவினியென்சொல்கேன
சிறியனேனைமுநம தடிமையென்றுனது
திருவுளத்தினிலிருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 7

எவ்வுயிரத்திரளு முலகிலென்னுயி
ரெனக்குழைந்துருகிநன்மையா
யிதமுரைப்பவென தென்றயாவையு
மெடுத்தெரிந்துமதயானைபோற்
கவ்வையற்றநடை பயிலவன்பரடி
கண்டதேவருளின்வடிவமாக்
கண்டயாவையு மகண்டமெனவிரு

ரய

பலவிவண்டிரை கொழித்ததண்டரளம்
　விழியுதிர்ப்பமொழிகுளறியே
பாடிபாடியுணைந்துநைந்தெழுந்து
　பாவையொத்தசைதலின்றியே
திவ்யவனபுருவமாகியன்பரொடு
　மின வீட்டினிலிருப்பனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
　சிற்சுகோதயவிலாசமே. 8

மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மைபெறு
　மருவிலேதுரியவடிவமாய்
மனனுதேசமொடு காலமாதியை
　மறந்துநினைவற பாடியிலே
பந்தியாயவொடு நடம்புமெனையொரு
　மையறந்தகிலபாவனைப்
பாருபாரென நடத்தவந்தனை
　பாரதத்திறமிதுள்ளதோ
சத்தநித்தவிமல பாகுபேதமனந்து
　விசுவமாயைநடுவாகவே
சொலலேவெண்டும்வகைநலைகாதிகளை
　சொல்லுமாயையினுமில்லையென்
சித்தமிப்படி மயங்குமோவருளை
　நம்பினோர்கள்பெறுபெறிதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
　சிற்சுகோதயவிலாசமே. 9

பன்முகச்சமய நெறிபடைத்தவரு
மிபாங்களேகடவுளென்றிடும்
பாதகத்தவரும் வாததர்க்கமிடு
படிறருந்தலைவணங்கிடத்
தன்முகத்திலுயிர் வரவழைக்குமௌன
தருமனுமபகடுமேய்க்கியாய்த்
தனியிருப்பவட நீழலூடுவளா
சனகனாதிமுனிவோர்கடகு
சொன்மயக்கமது நீரவங்கைகொடு
மோனஞானமதுணர்த்திமே
சத்தநித்தவரு ளியல்பதாகவுள
சோமசேகரகிரபாலுவாய்த்
தென்முகத்தின்முக மாயிருந்தகொலு
வெம்முகத்துமுயவணங்குவேன்
றெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகாரபுவனம்.

சி த ம ப ர ர க சி ய ம்.

ஆகாரபுவனமின்பாகாரமாக
வங்ஙனேயொருமொழியாலகண்டாகார
போகானுபூதிபெற்றவன்பராவிக்
குறைதுணையேயென்னளவுமுகந்தநட்பே

வாகாரும்படிக்கிசைகிண்கிணியாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம்வயங்குமாபோற்
றேகாதியுலகமெங்குங்கலந்துதானே
திகழனந்தானந்தமயதெய்வக்குன்றே. 1

அனந்தபதவுயிர்கடொறுமுயிராயென்று
மானந்தநிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற்றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமான்போனுணிடையாவண்ண
மின்பமுறவன்பர்பக்கலிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண்ணருளிற்றோனே
கனிபலித்தவானந்தக்கட்டிப்பேறே. 2

பேறனைத்துமணுவெனவேயுதறித்தள்ளப்
பேரின்பமாகவந்தபெருக்கேபேசா
வீறனைத்துமிந்நெறிக்கேயென்னவென்னை
மேவென்றவரத்தேபாழ்வெய்யமாயைக்
கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச்சேடமாகிக்
குறைவறநின்றிடுநிறைவேகுவமாநின்ற
வாறனைத்தும்புகுங்கடல்போற்சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாதிகட்டே. 3

ஆதியந்தமெனுமெழுவாயீறற்றோங்கி
யருமறையின்னமுங்காணாதரற்றநாணு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியருமவாய்வாதப்பேயராகச்

நாதகமோனத்திலென்னவடவானீழற்
றண்ணருட்சந்திரமௌலீதடக்கைக்கேற்க
வேதகசின்மாத்திரமாயெம்மனோர்களும்
வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே. 4

விமலமுதற்குணமாகி நூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்தவிருத்திக்கேற்க
அமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலாயருட்கண்ணாகிச்
சமமுமுடன்கலப்புமகிழ்தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடன்றெமைக்காக்குஞ்சாக்ஷிப்பேறே
யிமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறொன்
றியக்காநிர்க்குணக்கடலாயிருந்தவொன்றே. 5

ஒன்றாகிப்பலவாகிப்பலவாககண்ட
வொளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திநண்ணுதாகி
யின்றாகிநாளையுமாய்மேலுமான
வெந்தையேயெம்மானேயெனவென்றேங்கிக்
கன்றாகிக்கதறினர்க்குச்சேதாவாகிக்
கடிதினில்வந்தருள்கூருங்கருணைவிண்ணே. 6

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயென்கண்ணேயரியவான

பொருளனைத்துந்தரும்பொருளேகருணைநீங்காப்
பூரணமாய்நின்றவொன்றேபுனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்ததனுட்கருததாய்மேவிக
காலமுந்தேசமும்வகுத்துக்கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும் [ளே
விழுப்பொருளேயான்சொலுமவிண்ணப்பங்கே

விண்ணவரிந்திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தரிஷிகள்கனவீணைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தர்மனுவாதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக
கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத்தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்தனேறு
செப்பரியசித்திமுத்திசேர்ந்தாரென்றும். 8

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
அப்பரிசாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும்விரித்தேயனுமானாதி
வொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்மெய்யென்ன [ம்
வொன்றிலையொன்றெனப்பார்ப்பதொவ்வாதார்க்கு
இப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி
யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி. 9

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாதி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
பண்புறவுஞ்சௌபானபக்ஷங்காட்டி
மயலறுமந்திரஞ்சிக்ஷைசோதிடாதி
மற்றங்க நூல்வணங்கமௌனமோலி
அயர்வறச்சென்னியில்வைத்துராசாங்கத்தி
லமர்ந்தது வைதிகசைவமழகிதந்தோ. 10

அந்தோவீ ததிசயமிச்சமயம்போலின
றறிஞரெல்லாநடுவறியவணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவர்க்கும்பேசாமோனம
வைத்திருந்தமாதவர்க்குமற்றுமற்றும்
இந்த்ராதிபோகநலம்பெற்றபேர்கரு
மிதுவனறித்தாயகம்வேறில்லையில்லை
சந்தானகற்பகம்போலருளைக்காட்டத்
தக்கநெறியிந்நெறியேதான்சனமார்க்கம். 11

சனமார்க்கஞானமதின்பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதப்பொருளுநதானென்றாகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங்கண்டதில்லை
பகர்வரியதில்லைமன்றுட்பார்த்தபோதங்
கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாமவெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந்திறைஞ்சாநிற்பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுளவெனக்குந்தானே
கண்டவுடனானந்தங்காண்டலாகும். 12

காண்டல்பெறப்புறத்திலுள்ளபடியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூலசொலும்பதியாங்கடவுளேநீ
நீண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபந்தூரம்
விலகலணுகுதன்முதலாம்விவகாரங்கள்
பூண்டவளவைகணமனவாக்காதிமயலெலாம
பொருந்தாமலகம்புறமும்புணர்க்கையாகி. 13

ஆகியசற்காரியவூகத்துக்கேற்ற
வமலமாய்நடுவாகியனந்தசத்தி
போகமுறுமானந்தமயமதாகி
யுயிர்க்குயிராயெந்நாளுமோங்காநிற்ப
போகவிருண்மாயைவினையுயிர்கட்கெல்லா
மொய்த்ததென்கொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகவருளொருசத்திவந்து [கொல்.
பதிந்ததென்கொலெனுமப்பான்மையென

நானெனுமோரகந்தையெவர்க்கும்வந்து
நலிந்தவுடனசகமாயைநாலுவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால்வளருந்துன்பச்
சாகரத்தின்பெருமையெவர்சாற்றவல்லா
ஊனென்றமுடலென்றுங்கரணமென்று
முள்ளென்றும்புறமென்றுமொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந்தீநீரென்று
மண்ணென்றுமலையென்றும்வனமதென்றும். 15

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணுமையாதி
மறப்பெனறுநினைப்பென்றுமாயாவாரி
யலையலையாயடிக்குமின்பதுன்பமெனறு
மதைவிளைக்கும்வினைகளெனறுமதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுநதெயவமென்றுஞ்
சாதகரென்றும்மதற்குச்சாக்ஷியாகக்
கலைபலவாநெறியென்றுநதர்க்கமென்றுங்
கடலுறுநுண்மணலெண்ணிக்காணும்போதும்.

காணரியவல்லவெல்லாநதானேகட்டுக்
கட்டாகவிளையுமதைக்கட்டோடேதான
வீணினிற்காப்பூரமலைபடுநீப்பட்ட
விந்தையெனக்காணவொருவிவேகங்காட்ட
வூணுறக்கமின்பதுன்பம்பேருராதி
யொவ்விடவுமெனைப்போலவுருவங்காட்டிக்
கோணறவோர்மான்காட்டி மானையீர்க்குங்
கொள்கையெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்து.

வநதெனுடல்பொருளாவிமூனறுநதன்மை
வசமெனவேயததுவாமார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனைமபூதங்கரணமாதி
யடுத்தகுணமததனையுமலலையல்லை
யிநதவுடலறிவறியாமையுநீயல்லை
யாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று
பநதமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்
பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேயாம். 18

அறிவாகியானந்தமயமாயென்று
மழியாதநிலையாகியாதின்பாலும்
பிரியாமற்றண்ணருளேகோயிலான
பெரியபரம்பதியதனைப்பெறவேவேண்டி
னெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்தநாளு
நிர்க்குணநிற்குளம்வாய்ததுநீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க
சிற்சுகம்பெற்றிடுகபந்தந்தீர்கவென்றே- 19

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்
பண்பொன்றையருளியந்தப்பண்புக்கேதான்
சிந்தையிலலைநானெனும்பானமையிலலை
தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
தொந்தமில்லைநீக்கமிலலைபிரிவுமிலலை
சொல்லுமிலலையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
யந்தமில்லையாதியிலலைநடுவுமில்லை
யகமுமில்லைபுறமுமிலலையனைத்துமில்லை. 20

இல்லையில்லையெனணிஞென்றுமில்லாதல்ல
வியலபாகியென்றுமுளளவியற்கையாகிச்
சொல்லரியதன்மையதாயான்றனென்னத்
தோன்றுமெதெல்லாம்விழுங்குஞ்சொரூபமாகி
யலலையுண்டபகல்போலவவித்தையெல்லா
மடையவுண்டுதடையறவுனனறிவைத்தானே
வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தானுகைக்கொண்டு
வேதகமாயபேசாமைவிளக்குந்தானே. 21

தானைதன்மயமே யல்லாலொன்றைத
தலையெடுக்வொட்டாது தலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்கர்பூரதீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாது புலம்வேறின்று
ஞானாகாரத்தினொடுஞேயமற்ற
ஞாதுருவுநழுவாமனழுவிநிற்கு
மானாலுமிதன்பெருமையெவர்க்காசொல்வா
ரதுவானாலதுவாவரதுவேசொல்லும். 22

அதுவென்றுமெதுவெனவொன்றடுக்குஞ்சங்கை
யாதலினாலதுவெனலுமறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகனாதி
மன்னவர்கள்சுகர்முதலோர்வாழ்ந்தாரெனறும்
பதியிந்தநிலையெனவுமென்னையாண்ட
படிகருநிருவிகற்பத்தாற்பரமானந்த
கதிகண்டுகொள்ளவுநின்னருள்கூறிநதக்
கதியன்றியுறங்கேன்மேறகருமம்பாரேல் 23

பாராதிவின்னை த்துயோச்சிநதை
பரியமடலாவெழுதிப்பாரததுப்பார்த்து
வாராயோவெனப்ராணநாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தெனைநீயாவைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன்றறியாவண்ணம்
புண்ணாளர்போனெஞ்சம்புலம்பியுள்ளே

நீராளமாயுருகிக்கண்ணீர்சோர
நெட்டுயிர்த்துமெய்மறந்தோர்நிலையாய்நிற்பேன் 24

ஆயுமறிவாகியுன்னைப்பிரியாவண்ண
மணைந்துசுகம்பெற்றவன்ப ரையோவென்னத்
தீயகொலைச்சமயத்துஞ்செல்லச்சிந்தை
தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செயவேன்வாழ்வான்
காயிலைபுனசருகாதிபருந்தக்கானங்
கடன்மலைபங்கேயெனவுங்கவலையாவேன்
வாயில்குப்பம்போற்கிடந்துபுரள்வேன்வானின்
மதிகதிரைமுன்னிலையாமைந்துநேரே. 25

நேரேதானிரவுபகலகோடாவண்ண
நித்தம்வரவுங்களையிந்நிலக்கேவைத்தார்
ஆரேயஙகவர்பெருமையென்னேயென்பே
னடிக்கின்றகாற்றேநீயாராலேதான
பேராதேசுழல்கின்றாயென்பேன்வந்து
பெய்கின்றமுகிலகாளெம்பெருமானும்போற்
றாராளமாக்கருணைபொழியசெய்யுஞ்
சாதகமெனனைகருதிச்சாற்றுமென்பேன். 26

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக்
கலந்தனையேயுனமுடிவின்காட்சியாக
வருபொருளெப்படியிருக்குஞ்சொல்லாயென்பேன்
மண்ணேயுன்முடிவிலெதுவயங்குமாங்கே

துரியவறிவுடைச்சேடனீற்றி லுண்மை
சொல்லாரோசொல்லென்பேனசுருதியேநீ
யொருவரைப்போலனைவருகருமுண் மையாமுன்
னுரையனரேவுன்முடிவையுரைநீயென்பேன். 27

உரையிறந்துபெருமைபெற்றுத்திரைக்கைநீட்டி
யொலிக்கின்றகடலேயிவ்வுலகஞ்சூழக
கரையுமினறியுன்னைவைத்தாரியாரேயென்பேன்
கானகத்திற்பைங்கிளிகாள கமலமேவும
வரிசிறைவண்டினங்காளோதிமங்காடீது
மார்க்கமன்றோநீங்களிதுவரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைகண்டு
பேசியதுண்டோவொருகாற்பேசுமென்பேன். 28

ஒருவனவன்யானைகெடக்குடத்துட்செங்கை
யோட்டுதலபோனூன்பேதையுப்போடப்பை
மருவவிட்டுங்கர்ப்பூரமதணிற்றீபம்
வயங்கவிட்டுமைக்கியமுன்னிவருந்திறிற்பே
னருளுடையபரமென்றேவன்றுதானே
யானுளனென்றும்மெனகேயாணவாதி
பெருகுவினைக்கட்டென்றுமென்னூற்கட்டிப்
பேசியதன்றேயருளூல்பேசிற்றனறே. 29

அன்றுமுதலின்றவரைச்சனனங்கோடி
யடைந்தடைந்திங்கியாதனையாலழிந்தகல்லால்

இன்றைவரைமுத்தியின்றேயெடுத்ததேக
மெப்போதோதெரியாதேயிப்போதேதான்
துன்றுமனக்கவலைகெடப்புலைநாயேனைத்
தொழும்புகொளச்சீகாழித்துறையேநாது
சென்றிடவேபொருளைவைத்தநாவலோய்நஞ்
சினைப்பாவென்றவருட்செல்வத்தேவே. 30

தேவர்தொழுமவாதவூர்த்தேவேயென்பேனா
திருமூலத்தேவேயிச்சகத்தோர்முத்திக்
காவலுறச்சிவவெள்ளக்குடனேவந்த
வரசேசும்மாவிருந்தானருளாச்சாரப்
பூவுலகில்வளரருணகிரியேமற்றைப்
புண்ணியர்காளோவென்பேன்புரையொன்றில்லா
வோவியம்போலசையாவுருநானேநிற்பே
னேதரியதுயர்கெடவேயுரைக்குமுன்னே. 31

ஓதரியசுகாபோதவடிவோனென்ன
வொருவரிலேபோயெனவுமுரைப்பேனருமை
பேதமபேதங்கெடவுமொருபேசாமை
பிறவாதோவாலடிபிறபெரியமோன
நாதமொருதரமுலகப்பார்க்கவிச்சை
நண்ணுணேனென்றென்றேநாணுவாகிக்
காதலிக்குமணியினைபயாரெனவாடுற்றேன்
கருத்தறிந்துபுறப்பதுன்மேற்கடன்முக்காலும். 32

காலமொடுதேசவர்த்தமானமாதி
கலந்துநின்றநிலைவாழிகருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாகி
மதாதீதமானவருண்மரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேனிவ்வழக்குப்பேசத்
தயவுவைத்துவளர்ததவருட்டன்மைவாழி
ஆலடியிற்பரமகுருவாழிவாழி
யகண்டிதாகாரவருளடியார்வாழி. 33

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேன்முகம்.

தேனமுகம் பிலிற்றும பைந்தாட் செய்யபங்கயத்தின்மேவு, நான்முகத் தேவேநினனு ணட்டிய வகிலமாயை, கான்முயற் கொம்பே யென்கோ கானலம் புனலே யென்கோ, வான்முக முளரியெனகோ மற்றென்கோ விளம்பல வேண்டும். 1

வேண்டுவெ படைத்தாய் நந்தை விதிப்படி புரந்தானத்தைக், காண்டக வழித்தான முககட் கடவுடானினையவாற்று, லாண்டவ னெவனோ வென்னவறிகிலா ஏகிலநீயே, யீண்டிய வல்லறீர வெம்மனோர்க்கியம்பு கண்டாய். 2

கண்டன வல்ல வென்றே கழித்திடு மிறுதிக்கண்ணே, கொண்டது பரமா னந்தக் கோதிலாமுத்தியத்தாற், பண்டையிற் படைப்புங் காப்பும் பறந்தனமா

யை யோடே, வெண்டலை விழிகைகாலில் விளங்கிட நின்றான் யாவன். 3

விளங்கவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக் கங்கைதாங் கித், துளங்குநன் னுதற்கண்டோன்றச் சுழல்வளிநெ டுமூச் சாகக், களங்கமி லுருவந்தானே ககனமாய்ப் பொலியப்பூமி, வளர்ந்ததா ளென்னவுள்ளமன்றெண மறையொனறின்றி. 4

மறைமுழக் கொலிப்பத் தானே வரதமோ டப யக் கைகண், முறைமையி னோங்க நாத முரசெனக் கறங்க வெங்குங், குறைவிலா வணிநிறைந்து கோதி லா நடனஞ் செய்வா, இறையவ னெனலாமியார்க்கு மிதயசம் மதமீதல்லால் 5

அல்லலாந் தொழில்படைத்தே யடிக்கடி யுருவெ டுத்தே, மல்லன்மா ஞாலங் காக்க வருபவர்கடவுளெ ன்னிற், றெல்லையாம் பிறவிவேலை தொலைந்திடா திரு ணீங்காது, நல்லது மாயை தானு நானெனவந்து நிற் கும். 6

நானென நிற்குஞான ஞானமன் றந்த ஞான, மோனமா யிருக்க வொட்டா மோனமின் றாகவே தான், றேனென ருசிக்கு மனபாற் சிந்தைநைந்துரு கும் வண்ணம், வானென நிறைந்தானந்த . மாகடல் வளாவதின்றே. 7

இன்றெனை யிருப்போ மென்னி னென்றுஞ் சூனி யமா முத்தி, நன்றொடு தீதுமன றி நாமுன்னே பெறு மவித்தை, நின்றது பெத்தந் தானே நிரந்தர முத்தி யென்னி, னொன்றொரு வரைநான்கேட்க வுணர்வி ல்லை குருவு மில்லை. 8

இல்லையென றிடினிப் பூமி யிருந்தவா றிருப்போ மென்னி, னலவன் சாருவாக னன்சொலுநெறிக்கு வீணிற், றெல்லையே யாகமாதி தொடுப்பதேன் மயக்க மேதிங், கொல்லைவந் திருமினெனன வுறவுசெய் திடு வனந்தோ. 9

அந்தணர் நாலவர் காண வருட்குரு வாகிவநத, வெந்தையே யெல்லாந் தானென றியம்பின னெமை ப்படைத்த, தநதைநீ யெம்மைக்காகருந் தலைவனே நுந்தை யன்றோ, பந்தமில் சித்திமுத்தி படைக்கநின னருள்பாலிப்பாய். 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்மாலை.

பன்மாலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான்பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நலலோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெனனாளுந்துதித்துநிற்பே

னென்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருககருணையெம்பிரானே. 1

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதனில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையெனறன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாரு
மொருவாவுன்னடிமைநாளொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைகளோரட்டதான
மதத்தொடும்வந்தெதிாத்தநவவடிவமன்றே. 2

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாசசுத்த
வான்பொருளேயெளியனேன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுககத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானநதவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலினனம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. 3

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
வாறேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிஙகிருந்தேனீதென்னமாயந்
தடையுற்றன்மேற்கதியுந்தடையதாமே

யூழ்வலியோவல்லதுன் றன் றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுண்டாயின்னம்
பாழவதிப்படவெனக்குமுடியாதெலலாம்
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினனே. 4

நானிங்கெனுமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய
நல்வினை தீவினை யெனவேநடுவேநாட்டி
யூனுருமுடற்சுமையென்மீதேன்வைததா
யுயிரெனவுமெனையொன்றாயுள்ளேன்வைத்தா
யானுமையாயகிலநிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்
செழுமபாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே.

ஒன் றியொனறிநின் றுநின் றுமென்னையெனனை
யுன்னியுன் னும்பொருளலைநீயுன்பாலனபா
னின் றதன்மைக்கிரங்கும்வைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்தநிலனுக்கே
யென் றுமென் றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லை
யிடுக்குவாாகைப்பிள்ளையேதாயேதா
கன் றுமனத்துடனுடுதழைதினறுற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. 6

உற்றதுணை நீயல்லாற்பற்றுவேறேன்
றுன்னேன்பன்னுளுலகத்தோடியாடிக்

கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
    கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணுநீத
நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
    நாதாந்தபரம்பொருளேநாரணுதி
சுற்றமுமாய்நல்லனபர்தமைச்சேயாகத்
    தொழும்புகொள்ளுங்கனமேசோதிக்குன்றே.

குணமுதழுவுருவாயருவாய்ஞானக்
    கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றுயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
    நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றுகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
    மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநால்வர்க்
கன்றுலின்கீழிருந்துமோனஞான
    மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே. 8

திரையில்லாககடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
    தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லா
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ [ங்
    கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரக்காணேனென்றுற்கட்டி
    வார்த்தைசொன்னுற்சுகம்வருமோவஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
    வின்பநிட்டைகொடுப்பதையாவெந்நாளோ. 9

எந்தநாளுனக்கடிமையாகுநாளோ
வெந்நாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்குமயங்கிற்றல்லாற் [சொற்
றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த்தெளியவோர்
றந்தநாண்முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்
றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளிலைமெத்தவலைந்தேனுனை
மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்பொருளேவல்.

நினைவொன்று நினையாம னிற்கினக மென்பார்
நிற்குமிட மேயருளா நிட்டையரு ளொட்டுந், தனை
யென்று மறந்திருப்ப வருள்வடிவா னதுமேற்றட்டி
யெழுந் திருக்குமின்பந் தனமயமே யதுவாம், பினை
யொன்று மிலையந்த வின்பமெனு நிலயம் பெற்றாரே
பிறவாமை பெற்றார்மறந்தான, மனையென்று மக
வென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுத்த வாதனையாமாசை
யொழி மன்னொருசொற்கொண்டே. 1

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்
தவொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்கு மென
மொழிந்த, குருமொழியே மலையிலக்குமற்றைமொழி
யெல்லாங் கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்கும்

கண்டாய், கருமொழியின் குணக்கில்லை மொழிக்கு மொழிருசிக்கக் கரும்பனையசொற்கொடுனைக் காட்டவுங் கண்டனைமேற், றருமொழியின் குணக்கில்லை யுனைவிட்டு நீங்காத் தற்பரமா யானந்தப் பொற் பொதுவாய் நில்லே. 2

நில்லாத வாக்கைநிலை யன்றெனவே கண்டாய்நே யவருண் மெய்யனன்றோ நிலயமதாநிற்கக், கல்லாதே யெனபடித்தாய் கற்றதெலலா மூடங்கற்றதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையு மன்று, சொல்லாலே பய னிலலை சொன்முடிவைத் தானே தொடர்ந்துபிடி மர்க்கடமபோற் றொட்டதுபற்றுநில், லெல்லாருமறிந் திடவே வாய்பபறைகொண்டடி நீயிராப்பகலில்லா விடமேயொமங்கிடமென றறிந்தே. 3

இடம்பொருளே வலக்குறித்து மடம்புகுநாயெனவே யெங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கேநீவாடா, மடம் பெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசைமன்னிடமே யிடமந்தமாநிலத்தே பொருளுந், திடம்பெறவே நிற்கினெலலா வுலகமும்வந் தேவல்செய்யுமிந்த நிலை நின்றோர் சனகனமுதன் முனிவர், கடம்பெறுமா மதயானை யென்னவுநீ பாசக்கட்டான நிகளபநதக்கட்டவிழப் பாரே.

பாராதி யண்டமெலாம் படர்கானற சலம்போற் பார்த்தனையேமுடிவினின றுபாரெதுதா னின்ற, தா ராலு மறியாத சத்தன்றோ வதுவா யங்கிருநீ யெங் கிருந்து மதுவாவை கண்டாய், பூராய மாகவுநீ மற் றொன்றை விரித்துப் புலமபாதே சஞ்சலமாப்புத்தி யை நாட்டாதே, யோராதே யொனறையுநீ முன்னி லைவையாதே யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி காணே. 5

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றொன்றைத் தொடர் ந்திட் டுளங்கருத வேண்டாநிஷ் களங்கமதியாகிக, கள்ளமனத் துறவை விட்டெல்லாந் துறந்த துற வோர் கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குலபகலற்ற, வெள்ளவெளிக கடன்மூழ்கியின்பமயப் பொருளா ய் விரவியெடுத் தெடுத்து விள்ளவும்வா யினறிக, கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையுமாகிக்கும் பிட்டுச் சகமபொயெனத் தம்பட்டமடியே. 6

அடிமுடியு நடுவுமறற பரவெளிமேற் கொண்டா லத்துவித வானந்த சித்தமுண்டாநமது, குடிமுழு தும் பிழைக்கு மொரு குறையுமில்லை யெடுத்தகோ லமெல்லா நன்றாகுங் குறைவுநிறை வறவே, விடியு முதயம்போல வருளுதயம்பெற்ற வித்தகரோடுங் கூடிவிளையாடலாகும், படிமுழுதும் விண்முழுதுங்

தந்நாலுங் களியாப் பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசுங் குணம்வருமே. 7

வரும்போமென் பனவுமின்றியென்று மொருபடித்தாய் வாஞதி தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியா, மிருமபோகல் லோமரமோ வெனனுநெஞ்சைக் கனமே விட்டமெழு காவுருக்குமின்ப வெள்ளமாகிக், கரும்போ கண்டோசினி சருக்கரையோதேனோ கனியமிர்தோ வெனருசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோருணர்வா, ரரும்போ நன மணங்காட்டும் காமரசங் கன்னி யறிவாளோவபக்குவர்கமோ வந்நலந்தான் விளங்குமே. 8

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுதலுமாகாத்தன்மைய் பிறை படைத்தளிக்குந் தலைமையது வான, கோஞ கமொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங்கூட்டியதுஞ் சகமுடி விற்குலவுறுமெய்ஞ்ஞான, வாஞகவம்முதலே நிற்குநிலை நம்மான் மதிப்பரிதாமெனமோனம் வைத்த துமுன மனமே, யானு மனஞ்சடமென்றழுங் காதே யுண்மை யறிவித்த விடங்குருவா மருளில தொன்றிலையே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னைமாதரை.

பொன்னைமாதரைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென்னுயிர்நாதனே

பின்னைநாடுவனுன்னருட்டுவெளி
தன்னைநாடுவன்றனனநதனியனே. 1

தன்னதென்றுரைசாற்றுவனவெலா
மின்னதென்றனைநின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னையிடருறக்கூட்டினாற்
பின்னையுய்கிலனபேதையனாவியே. 2

ஆவியேயுனையானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுளபான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே. 3

கோலமின்றிக்குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச்சிறியன்பிழைப்பனோ
ஆலமுண்டுமமிர்துருவாயவந்த
காலமெந்தைகதிநிலைகாண்பதே. 4

காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம்பொருந்தியுணிற்கவே. 5

நிற்குநன்னிலைநிற்கப்பெற்றாரருள்
வர்க்கமன்றிமனிதரன்றேயையா
துர்க்குணக்கடற்சோங்கன்னபாவியேற்
கெற்குணங்கண்டெனபெயர்சொல்வதே. 6

சொல்லையுன்னித் துடித்தகலாவரு
ளெல்லையுனனியெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லைநீயென்னைவாவென றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக்கருமிநடக்கையே. 7

கையுமெய்யுங்கருத்துக்கிசையவே
ஐயதந்ததற்கையமினியுண்டோ
பொய்யனேனசிந்தைப்பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்பமென்றுவிளைவதே. 8

என்றுமுன்னையிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தனனேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மைநிலைகெனனைநோமையா
நன்றுநீதறவைத்தநடுவதே. 9

வைத்ததேகம்வருந்தவருந்திடும்
பித்தனேனருள்பெற்றுந்திடமிலேன்
சித்தமோனசிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவையவருட்செம்பொற்சோதியே. 10

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சுடரேமுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமறியின்றி
யிம்பர்வாழ்வினுக்கிச்சைவைத்தேன்மன
நம்பிவாவெனினெனைகொலசெய்வதே. 11

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென்றெண்ணுமறிவின்றி

வெய்யகாமவெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுன்மையே. 12

புன்புலானரம்பெனபுடைப்பொய்யுட
லன்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணியேயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. 13

இல்லையுண்டென்றெவர்பகமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பன்யான்
செல்லவேநெருந்திக்கறியேனெலாம
வல்லநீயென்னைவாழ்விக்கவேண்டுமே. 14

வேண்டுஞ்சீரருண்மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென்புலமறியாததோ
வாண்டைநீயுன்னடியவனென்று
தூண்டுவேனன்றித்தொண்டனென்சொல்வதே. 15

எனக்குளேயுயிரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றோ
கனத்தசீரருட்காட்சியலாதொனறை
நினைக்கவோவறியாதெனறநெஞ்சமே. 16

நெஞ்சுகந்துனைநேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்றவருளறிந்தேயையா
தஞ்சமெனறுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்சவேநின்றசிற்சுகவாரியே. 17

வாரியேழுமலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின்சின்மயத்தேயென்று
லாரிலேயுளவாவித்திரளதை
யோரிலேனெனையாண்டவொருவனே. 18

ஒருவரென்னுளத்துள்ளுங்குறிப்பறிந்
தருள்வரோவெனையாளுடையண்ணலே
மருளனேன்பட்டவாதைவிரிக்கினோ
பெருகுநாளினிப்பேசவிதியின்றே. 19

இன்றுனக்கன்பிழைத்திலனென்றே
யன்றுதொட்டெனையாளரசேயென்று
நின்றரற்றியநீலனைக்கைவிட்டான்
மனறமெப்படிநினனருள்வாழ்த்துமே. 20

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுமுய்வனோ
சூழ்த்துநின்றதொழுமபரையானந்தத்
தாழ்த்துமுககணருட்செம்பொற்சோதியே. 21

சோதியேசுடரேசுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள்வாயருள்வானையே. 22

வானைப்போலவளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்

ஞானத்தெய்வத்தைநாடுவனென்னு
மீனப்பாழ்கெடவெனறுமிருப்பனே. 23.

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட்டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீாகமபலையெலா
மரும்பச்செய்யெனதன்னையொப்பாமனே. 24.

அன்னையப்பனென்னுவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவெனபதென
என்னைப்பூரணவின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்தசுடரெனததக்கதே 25.

தக்ககேள்வியிற்சார்ந்தநற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழயாவையும்பூதக்காய்த்
தொக்கனினறுமொன்முய்நிறைவானதே 26.

ஆனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றுதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடிய
தீனனேனினபந்தேககித்திளைப்பனே. 27

தேககியின்பந்திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமானெனக்கானந்தமாகியே
போக்கிறேடுவரவற்றபூரணந்
தாக்கினின்றவாதன்மயமாமதே. 28.

அதுவென் றுன்னுமதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின் றின்பவாரிவழங்குமே. 29

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாயப்
பாரிற்கண்டவையாவுமபருகினை
யோரிறகண்டிடுமெமனகனவென
யாருக்குஞ்சொலவாயிலையையனே. 39

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிநதமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குபபுகலிடமெஙஙனே. 31

எங்ஙனேயுய்யயானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன்னருண்மயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைககண்ணுதலெந்தையே. 32

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சிகையாற்றொழில்
பண்ணல்பூசைபகர்வதுமநதிர
மண்ணெடைந்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின்னருள்வடிவாகுமே. 33

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பனோ

கொடியவானெனவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயரசேயருளத்தனே. 34

அத்தனேயகண்டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயெனவுன்னைதொடர்ந்திலேன்
மத்தனேனபெறுமாமலமாயவான்
கத்தனேகலவியாததுகற்கவே. 35

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநான்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி
நிற்றல்வேண்டுநிருவிகற்பசசுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே 36

பெருமைக்கேயிறுமாநதுபிதற்றிய
கருமக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சிரன்பாக்கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனுந்தமே. 37

உன்மனிக்குமொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துபபுழுவனனபாவியேன்
கன்மனதனைதக்கரைக்கக்கடவதே. 38

கரையிலின்பக்கடலமுதேயிது
வரையினுனைவநதுகலந்திலே
னுரையிலாவின்பமுளளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தேனென்னதன்மையே. 39

மையுலாம்விழிமாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றவென்
னையனேயெனையாளுடையண்ணலே 40

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்பசுத்துவம்போயுயும்
வண்ணமாகமனோலயம்வாய்க்குமே. 41

வாக்குங்கைக்குமௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநல்லடியரைத்
தோய்க்குமானந்தத்தூவெளிவெள்ளமே 42

தூயதானதுரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தந்தையுநீயென்றாற்
சேயதாமிந்தச்சீவத்திரளன்றோ
வாயுமப்பேரொளியானவகண்டமே.

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குந்திரிந்துநன்மோனத்தை
யுகந்தபேருனையொன்றுவரையனே. 44

ஐயனேயுனையன்றியொருதெய்வம
கையினாற்றொழவுங்கருதேன்கண்டாய்

பொய்யனாகிலும்பொயயுரைபேன்சுத்த
மெய்யனாமுனக்கேவெளியாகுமே. 45

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றன்னைநான்
றெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன்றேகற்றகல்வியே. 46

கலலையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே. 47

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின்றமேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணெங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே 48

கனமமேதுகடுநரகேதுமேற்
செனமமேதெனைத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோரதமெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கணாதனிருக்கவே. 49

நாதகீதனென்னாதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே. 50

மறறுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவாசடைககண்ணுதலோனருள்
பெறறபேரவரேபெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர்மூதுரையர்த்தமே 51

உரையிறந்துளத்துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தினபமாகக்கலப்பனே. 52

கலந்தமுத்திகருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியுநின்றமைப்போலவே
யலந்துபோயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே 53

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டிபே
போதியாதவெல்லாமெளபோதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவ
மேதுநான்முயன்றேன்முக்கணெந்தையே 54

எந்தநாளைக்குமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்கவெனறுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தெறிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணுதியே. 55

கண்ணகனறவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முதலாமென்பிறவியை

யெண்ணவோவரிதேதைழகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவநதுகாக்குமே. 56

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகைநின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்கணானந்தமூர்த்தியே. 57

ஆனந்தங்கதியென்னவென்னானந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைபெறமுககணெங்
கோனிங்கிந்தகுறிபபதனல்வெறுந்
தீனன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே. 58

கையினாற்றொழுதேத்திக்கசிந்துளெ
[illegible]ரககாணவிருமபினே
னையனேயரசேயருளேயருட
டையலோர்புறம்வாழ்சகநாதனே. 59

சகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமைவிளையவிளைக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமையநின்முத்தி
சுகத்தினான்வந்துதோய்வதெக்காலமே. 60

காலமூன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்றிருவருளாலிந்த்ர
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணிநின
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே. 61

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாமபொருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேவைமைபற்றினேனெவறு
மிடியினேனகதிமேவும்விதியின்றே. 62

விதியையும்விதித்தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதிததம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே. 63

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமெனபானினறுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கோபதிலுயிரங்
தெண்டனெனபொய்ம்மைதீர்த்திடலவேண்டுமே. 64

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானென்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசென்மமெடுப்பனனந்தமே. 65

எடுத்ததேகமிறக்குமுனேயென்னைக்
கொடுத்துநின்னையுங்கூடவுங்காண்பனோ
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக
கெடுத்தவின்பகளிர்மணிக்குன்றமே. 66

குன்றிடார்கொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடியமாணிககமேயுனை

யன்றியார் துணையாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே. 67

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமனனலா
லிருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே. 68

எங்குமென்னையிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செயதபழவினைபற்றற்
றங்கணுவுன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே 69

உண்டவர்கடன்றியுட்பசியோயுமோ
கண்டவர்கடன்றிக்காதலடங்குமோ
கொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசைவாகமதிக்கவே. 70

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிநதக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே. 71

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனசசொலநண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொனவொண்பொருளேயொரு
யின்றெனக்கருள்வாயிருளேகவே. 72

இருவரேபுகழ்நதேத்தற்கினியரா
மொருவரே துணையென் றுணராய்நெஞ்சே
யருவரேகொடுங்காலர்கள் வந்தெதிர்
பொருவரேயவர்கனெனகொல்புகலவதே. 73

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகமுமவாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிலாசதுணைப்பொருட்டாறமாம
ககனமேனியைக்கண்டனகண்களே. 74

கண்ணுனினறவொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுனின்றுவிளங்கியமெய்யினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகினறவர்நான்றொழுந்தெய்வமே 75

தெய்வம்வேறுளதெனபவர்சிந்தனை
நைவரென்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனேயுனைசசார்ந்தவ
ருய்வரென்பதுமயாறுணர்ந்தேனுற்றே 76

உற்றவேளைகருறு துணையாயிநதச
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவாசடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பறறதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே. 77

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றினு
லுறறமாதவர்க்குண்மையைநலகுமே.

மற்றும்வேறுளமாரக்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மனமேகதியெயதவே. 78

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரணம்

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங்
கண்கண்மூன்றுடையவெனகண்ணே
பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனாற்
போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து
தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்
தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே. 1

இடமொருமடவாளுலகனைத்தீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையுமீனறுந்
தடமுறுமகிலமடஙகுநாளம்மை
தன்னையுமொழிததுவிண்ணெனவே
படறுருசோதிககருணையங்கடலே
பர்யிருட்படுகரிற்கிடக்கக்
கடனதோநினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்
கவர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கடனே. 2

வளம்பெருஞானவாரிவாய்மடுத்து
மண்ணையும்விண்ணையுந்தெரியா
தளம்பெறுநதரும்பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமாகவேயலந்தேன்

களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்
    காட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ
ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினினடிக்கு
    முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே 3

உள்ளமேநீங்காவென்னைவாவாவென்
    றலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலே
    வெப்பிலாத்தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுரக்குந்தூவெளிப்பரப்பே
    கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழாதெனைக்கரையேற்றிப்
    பாலிபபதுன்னருட்பரமே. 4

பரம்பரமாகிப்பககுவம்பழுத்த
    பழவடியார்ககருள்பழுததுச்
சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமே
    சோதியேதொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சுடைந்துகண்டுயிலபெறுமா
    யிருந்ததுமென்கணிலிருட்டைக்
கரந்துநின்கண்ணுற்றுயில்பெறலவேண்டிக்
    கருதினேன்கருததிது தானே. 5

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துங்
    காரணங்கண்டுசும்மாதான்

வருத்தமற்றிருந்துசுகம்பெறுவண்ணம்
வருந்தினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தராருளப்பாடுணர்பவர்யாவ
ருலகவர்பன்னெறியெனகருப்
பொருத்தமோசொல்லாய்மௌனசற்குருவே
போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே 6

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
மறிந்திடினிர்க்குணநிறைவு
முடியெனுமதுவ்ம்பொருளெனுமதுவு
மொழிந்திடிற்சுகமனமாயைக்
குடிகெடவேண்டிற்பணியறநிற்றல்
குணமெனப்புனனகைகாட்டிப
படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்
பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே. 7

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம்
புன்செயன்மாயைமயக்கினெனசெயலாப்
பொருந்துவேனஃதொருகாலம்
பின்செயல்யாதுநினைவின்றிக்கிடப்பேன்
பித்தனேனன்னிலைபெறநின்
றன்செயலாகமுடித்திடலவேண்டுஞ்
சச்சிதானந்தசற்குருவே. 8

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினையதனைற்

கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்
    காயமோபொய்யெனக்கண்ட
திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ்
    சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகியல்லவாய்ச்சமய
    மளவிடாவானந்தவடிவே 9

வடிவிலாவடிமாயமனநினைவணுகா
    மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன்
    மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்த
    பசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா
லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
    யன்பரைப்பருகுமாரமுதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற் கரிய பரம்பொருளே சுகவா ரிதியே சுடாக்கொழுந்தே, வெல்லற் கரிய மயலினெனைவிட் டெங் கொளித்தா யாகெட்டேன், கல்லிற் பசியநா ருரித்துங் கடுகிற் பெரிய கடலடைக்கு, மலவிற் கரிய வந்தகனூர்க் காளாக்கினையோ வறியேனை. 1

அறிவிற் கறிவு தாரகமென றறிந்தேயறிவோடறி யாமை, நெறியிற் புகுதா தோர்படித்தாய் நின்றநிலை

யுந தெரியாது, குறியற் றகண்டா தீதமயக் கோதில
முதே நினைக்குறுகிப், பிறிவறறிருக்க வேண்டாவோ
பேயேற் கினிநீ பேசாயே. 2

பேசாவனுபூ தியையடியேன பெற்றுப் பிழைக்கப்
பேராருளாற, றேசோ மயந்தந் தினியொருகாற் சித்தத்
திருஞந தீர்ப்பாயோ, பாசாடவியைக் கடந்தவனபர்
பற்றுமகண்டப் பாப்பான, வீசா பொதுவி னடமாடு
மிறைவா குறையா வினனமுதே 3

இன்பக்கடலிற் புகுநதிடுவா னிரவும்பகலுந் தோற்
றும, லனமிற் கரைநது கரைந்துருகி யண்ணு வரசே
யெனக்கூவிப், பின்புற்றழுஞ்சே யெனவிழிநீர் பெருக்
கிப் பெருக்கிப் பித்தாகித், துனபக் கடல்விட் டகல்
வேனோ சொரூபானந்தச் சுடர்க்கொழுந்தே. 4

கொழுந்து திகழ்வெண் பிறைச்சடிலக் கோவே
மன்றிற் கூத்தாடற், கெழுந்த சுடரே யிமயவரை
யென்றாய் கண்ணுக் கினியானே, தொழுந் தெய்வமுநீ
குருவுநீ துணைநீ தந்தைதாயுநீ, யழுநதும்பவநீ நன
மையுநீ யாவியாக்கை நீதானே. 5

தானே யகண்டா காரமயந தன்னிலெழுந்து பொ
துநடஞ்செய், வானே மாயப் பிறப்பறுப்பான் வந்து
ன் னடிக்கே கரங்கூப்பித், தேனே யென்னைப் பருக

வல்ல தெள்ளாரமுதே சிலலோகக், கோனேயெனுஞ் சொன்னினதுசெவி கொள்ளா தென்னே கூறுயே.6

கூறுநின்ற விடர்க்கவலைக் குடும்பக்கூத்துட் டுளை ந்ததடு, மாறு நின்ற பாவியைநீ வாவென் றழைத்தா லாகாதோ, நீறுரமேனி முக்கண்ணுடை நிமலாவடி யா நினைவினிடை, யாறுயப் பெருகும்பெருங்கருணை யரசேயென்னை யாள்வானே. 7

வானே முதலாம் பெரும்பூதம் வகுத்துப் புரந்து மாற்றவல்ல, கோனே யெனனைப் புரக்குநெறி குறித் தா யிலையே கொடியேனைத், தானே படைத்திங் கெ ன்னபலன் றன்னைப் படைத்தாயுன்கருத்தை, நானே தென்றிங் கறியேனே நம்பினேன்கண் டருள்வாயே.8

கண்டாா கண்ட காட்சியுநீ காணுர் காணுக் கள்வ னுநீ, பண்டா ருயிர்நீ யாக்கையுநீ பலவாஞ் சமயப் பகுதியுநீ, யெண்டோண் முக்கட் செம்மேனி யெந் தாய் நினகே யெவ்வாறு தொண்டாய்ப் பணிவரவர் பணிநீ சூட்டிக்கொள்வ தெவ்வாறே. 9

சூட்டி யெனதென் றிடுஞ் சுமையைச் சுமத்தியெ னை யுஞ் சுமையாளாக், கூட்டிப்பிடித்து வினைவழியே கூத்தாட்டினையே நினதருளால், வீட்டைக்கருது மப்

போது வெளியா முலகை வியப்பனைத்து, மேட்டுக் கடங்காச் சொப்பனம்போ லெந்தா யிருந்த தென் சொல்வேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ ம் ப னே ன்.

வம்பனேன் கள்ளங் கண்டுமென்னருள் வெள்ள ராய, வும்பரா லேவல செய்யென் றுணர்த்தினை யோ கோவானோர், தம்பிரா னேநீ செய்த தயவுக்குங் கைம்மா றுண்டோ, வெம்பிரா னுய்ந்தே னுய்ந்தே னினியொன் றுங் குறைவிலேனே. 1

குறைவிலா நிறைவாய்ஞானக் கோதிலானந்தவெ ள்ளத், துறையிலே படிந்துமூழ்கித் துளைந்துநான ரோன்றுவாறென், னுறையிலே புணர்த்தி மோனவொ ண்சுடா வைவா ளீந்த, விறைவனே நினைப்பிரிநதிங் கிருக்கிலே னிருக்கிலேனே. 2

இருநில மாதிநாத மீறதா மிவைகடந்த, பெருநி லமாயதூய பேரொளிப் பிழம்பாய நின்றுங், கருத்த ருமகண்டா னந்தக் கடவுணின் காட்சிகாண, வரு கவென் றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோ வஞ்ச னேற்கே. 3

வஞ்சனை யழுக்காறுதி வைத்திடும் பாண்டமான, நெஞ்சனை வலிதின் மேன்மை னெக்கு நெக்குருகப்

பண்ணி, யஞ்சலிசெய்யுங்கையுமருவிநீர்விழியுமாகத்,
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத் தற்பராபரமுனக்கே. 4

உனக்குநா னடிததொண்டாகி யுன்னடிக் கன்பு
செய்ய, வெனக்குநீ தோற்றி யஞ்சே லென்னுநா
ளெந்தநாளோ; மனக்கிலே சங்கடீர்ந்த மாதவர்க்கி
ரண்டற்பேருநகுந; தனக்குநே ரில்லாவொன்றே சச்சி
தானந்தவாழ்வே 5

வாழ்வென வயங்கி யென்னைவசஞ்செய்து மருட்
டும் பாழ்த்த; வூழ்வினைப்பகுதி கெட்டிங்குன்னையு
ங்கிட்டுமேனோ; தாழ்வெனுஞ் சமயநீங்கித் தமையு
ணர்ந்தோர்கட் கெல்லாஞ், சூழ்வெளிப் பொருளே
முக்கட் சோதியே யமர ரேறே. 6

ஏறுவாம் பரியா வானை யிருங்கலை யுரியாவென்
று, நாறுநற் சாந்தநீறு நஞ்சமே யமுதாகக்கொண்ட,
கூறருங் குணத்தே யுன்றன் குரைகழல குறுகின
ல்லா, லாறுமோ தாபசோப மகலுமோ வலலுறேனே. 7

தானமுந தவமும் யோகத் தன்மையு முணராவெ
ன்பான், ஞானமுந தெவிட்டா வின்ப நனமையுநல்
குவாயோ, பானலங் கவர்ந்த தீஞ்சொற் பச்சிளங்
கிள்ளைகாண. வானவரிறைஞ்ச மன்றுள் வயங்கிய
நடத்தினனே. 8

நடத்தியிவ் வுலகையெல்லா நாதநீ நிறைந்த தன்மை, திடத்துடனறிந்தா னந்தத் தெள்ளமு தருந்திடாதே, விடத்திர ளனையகாம வேட்கையி லழுந்திமாயைச், சடத்தினை மெய்யென் றெண்ணித் தளரவோ தனியனேனே. 9

தனிவளர் பொருளேமாறாத் தண்ணருங் கருணைபூத்த, வினியகற் பகமேமுக்க ணெந்தையே நினக்கன்பின்றி, நனிபெருங் குடிலங்காட்டு நயனவேற் கரியகூந்தல, வனிதயர் மயக்கி லாழ்ந்து வருந்தவோ வம்பனேனே: 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவன்செயல்.

சிவன்செய லாலேயாதும் வருமெனத்தேறேனுளு, மவந்தரு நினைவையெல்லா மகற்றிலே னுசைவெள்ளங், கவர்ந்துகொண் டிழுப்பவந்தக் கட்டிலேயகப்பட்டையோ, பவந்தனை யீட்டியீட்டிப் பதைக்கின்றேன், பாவியேனே. 1

பாவியே னினியென்செய்கேன் பரமனே பணிந்துன்பாதஞ், சேவியேன் விழிநீர்மலகச் சிவசிவவென் றுதேம்பி, யாவியே நிறையவந்த வமுதமே யென்னேனந்தோ, சாவிபோஞ் சமயத்தாழ்ந்து சகத்திடைத் தவிர்க்கின்றேனே, 2

இடைந்திடைந் தேங்கி மெய்புளகிப்ப வெழுந்தெ ழூந தையநின் சரண, மடைந்தன னினிநீ கைவிடே லுனக்கே யபயமென் றஞ்சலி செய்துள், ளுடைந்து டைந தெழுது சித்திரப்பாவை யொத்துநா னசைவற நிற்பத், தொடர்ந்துநீ யென்னையாட் கொள்ளுநா ளென் றோ சோதியே யாதிநாயகனே. 3

ஆதியாய்நடுவா யந்தமாய்பந்தம் யாவுமற்றகம்புற நிறைந்த, சோதியாய்ச்சுகமா யிருந்தவெம் பெருமான் றொண்டனேன் சுகத்திலே யிருக்கப், போதியாவண் ணங் கைவிடன் முறையோ புன்மையே னெஞ்செய கேன் மனமோ, வாதியா நின்ற தன்றியும் புலன்சேர் வாயிலோ தீயினுங் கொடிதே. 4

வாயிலோ ரைந்திற் புலனெனும்வேடர் வந்தெனை யீர்த்துவெங் காமத, தீயிலே வெதுப்பி யுயிரொடுந் தின்னச் சிந்தைநைந் துருகிமெய்மறந்து, தாயிலாச் சேய்போ லலைந்தலைப் பட்டேன் றாயினுங் கருணையா மன்று, ளையகமாகி யொளிவிடுமணியே நாதனே ஞா னவா ரிதியே. 5

ஞானமே வடிவாய்த் தேடுவாதேடு நாட்டமே நாட்டத்து ணிறைந்த, வானமே யெனக்கு வந்துவந் தோங்கு மார்க்கமே மருளர்தாமறியா, மோனமேமுத லே முத்திநல வித்தே முடிவிலா வின்பமே செய்யுந், தானமே தவமே நின்னைநா னினைந்தேன் றமியனேன் றனைமறப் பதற்கே. 6

மறமலி யுலக வாழக்கையே வேண்டும் வந்துநின்
னன்பர்தம்பணியா, மறமதுகிடைக்கி னன்றியானந்த
வற்புத நிட்டையி னிமித்தந், துறவதுவேண்டு மௌ
னியா யெனக்குத் தூயநலலருடரி னின்னம், பிறவி
யும்வேண்டுமே யானென திறககப் பெற்றவர் பெற்றி
டும்பேறே. 7

பெற்றவர் பெற்ற பெருந்தவக குன்றே பெருகிய
கருணைவா ரிதியே, நற்றவத் துணையே யானந்தக்கட
லே ஞாதுரு ஞானஞே யங்க, ளற்றவர்க்கரு நட்பு
டை கலப்பே யனேகமாய் நின்னடிக்கன்பு, கற்ற
துங் கேள்வி கேட்டது நின்னைக் கண்டிடும் பொருட்
டன்றோ காணே. 8

அன்றுநால் வருக்கு மொழிநெறி காட்டு மன்பு
டைச் சோதியே செம்பொன், மன்றுண் முககண்
ணுங் காளகண் டமுமாய் வயங்கிய வானமே யென்
னுட், டுன்றுகூரிருளைத் துரந்திடுமதியே துனபமு
மின்பமுமாகி, நின்றவாதனையைக் கடந்தவர் நினைவே
நேசமே நின்பரமயானே. 9

யானெனல் காணேன் பூரண நிறைவில் யாதினுமி
ருந்தபே ரொளிநீ, தானென நிற்குஞ் சமத்துற வெனு
னைத் தன்னவ னாக்கவுந் தகுங்காண், வானெனவயங்கி
யொன்றிரண் டென்னு மார்க்கமாநெறி தந்துமாறுத்,
தேனென ருசித்து ளன்பரைக கலந்தசெலவமே சிற்
பர சிவமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னை யொருவர்.

தன்னை யொருவர்க் கறிவரிதாய்த் தானே தானு
யெங்குநிறைந், துன்னற் கரிய பரவெளியா யுலவா
வமுதா யொளிவிளக்கா, யென்னுட் கலந்தா யானறி
யா திருந்தா யிறைவா வினியேனு, நின்னைப்பெறுமா
றெனக்கருளா யில்லைக்கொடுகக நினையாயோ. 1

நினையு நினைவுக கெட்டாத நெறிபெற் றுணர்ந்த
நெறியாளர், வினையைக் கரைக்கும் பரமவின்ப வெ
ள்ளப்பெருக்கே நினதருளான், மனைவி புதல்வ ரன்
னைபிதா மாடுவீடென் றிடுமயக்கந், தனையுமறந்திங்
குனைமறவாத் தன்மைவருமோ தமியேற்கே. 2

வரும்போ மென்னு மிருநிலைமை மன்னுதொருத
ன்மைத்தாகிக், கரும்போதேனோ முககனியோ வென்
னவென்னுட் கலந்துநலந், தரும்பே ரின்பப்பொரு
ளேநின் றன்னை நினைந்து நெசகுருகே, னிரும்போகல்
லோ மரமோவென் னிதயமியாதென் றறியேனே. 3

அறியுந் தரமோ நானுன்னை யறிவுக் கறிவாய் நிற்
கையினுற, பிரியுந்தரமோ நீயென்னைப பெம்மானே
பே ரின்பமதாயச், செறியும் பொருணீ நின்னையன்றி
ச் செறியாப் பொருணான பெறும்பேற்றை, நெறிநின்
றொழுக விசாரித்தா னினக்கோ வில்லை யெனக்காமே.

எனதென்பதும்பொய் யானெனல்பொய் யெல்லா
மிறந்த விடங்காட்டு, நினதென்பதும் பொய் நீயெ

னல்பொய் நிற்கு நிலைக்கே நேசித்தேன், மனதென் பதுமோ வென்வசமாய் வாராதைய நின்னருளோ, தனதென்பதுக்கு மிடங்காணேன றமியேனெவ்வா றுய்வேனே. 5

உய்யும் படிக்குன் றிருக்கருணை யொன்றைக் கொடுத்தா லுடையாய்பாழ்ம, பொய்யு மவாவுமழு க்காறும் புடைபட்டோடு நன்னெறியா, மெய்யும றிவு பெறும்பேறும் விளங்கு மெனக்குன்னடியார் பாற், செய்யும் பணியுங்கைகூடுஞ் சிந்தைத் துயருந் தீர்ந்திடுமே. 6

சிந்தைத் துயரென் றொருபாவி சினந்து சினந்து போர்முயங்க, நிந்தைக்கிடமாய்ச் சகவாழ்வை நிலை யென் றுணர்ந்தே நிற்கின்றே, னெந்தப் படியுன்ன ருள்வாய்க்கு மெனகெ்கெப படிநீயருள் செய்வாய், பந்தத்துயரற் றவர்க்கெளிய பரமானந்தப் பழம்பொ ருளே. 7

பொருளைப் பூவைப் பூவையரைப் பொருளென் றெண்ணு மொருபாவி, யிருளைத் துரந்திட் டொளி நெறியை, யென்னுட் பதிப்பதென் றுகொலோ, தெ ருளத் தெருள வன்பர்நெஞ்சந் தித்தித் தூருகத் தெ விட்டாத, வருளைப் 'பொழியும் குணமுகிலே யறிவா னந்தத் தாரமுதே. 8

ஆரா வமிர்தம் விரும்பினர்களறியவிடத்தை யயிர்
தாக்கும், பேரானந்த சித்தனெனும் பெரியோயாவிக்
குரியோய்கேள், காரா கிரக வலையி னிடைக்கட்டுண்
டிருந்த கலைகளெல்லா, மூரா லொருநாட் கையுண
வேற்றுண்டா லெனக்கிங்கொழிந்திடுமே. 9

எனக்கென் றிருந்த வுடல்பொருளும் யானுமின
வென றிர்ந்தவண்ண, மனைத்து மிருந்து மிலதாக
வருளாய் நில்லா தழிவழக்காய, மனத்துட்புகுந்து
மயங்கவுமென்மதிக்குட் களங்கம் வந்ததென்னோ,
தனக்கொன் றுவமை யறநிறைந்த தனியே தன்னந்
தனிமுதலே 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ சை யெ னு ம்.

ஆசையெனும் பெருங்காற்றா டிலவம் பஞ்சென
வுமன தலையுங்கால, மோசம்வரு மிதனாலே கற்றது
ங்கேட்டதுந் தூரந்து முத்திக்கான, நேசமுநல் வா
சமும்போய்ப் புலனாயிற் கொடுமைபற்றி நிற்பரந்தோ,
தேசுபழுத் தருள்பழுத்த பராபரமே நிராசையின்றே
ற் றெய்வமுண்டோ. 1

இரப்பானங் கொருவனவன் வேண்டுவ கேட்ட
ருள்செயவே வேசற்றேதான், புறப்பான்ற னருணடி
யிருப்பதுபோ லெங்குநிறைபொருளே கேளாய, மற
ப்பான்மை நெஞ்சினன்யான் வேண்டுவ கேட்டிரங்

கெனவே மௌனத் தோடந், தரப்பான்மை யருணி
றைவி லிருப்பதுவோ பராபரமே சகசநிட்டை. 2

சாட்டையிற் பம்பர சாலம் போலெலா
மாட்டுவா னிறையென வறிந்து நெஞ்சமே
தேட்டமொன் றறவருட் செயலி னிற்றியேல்
வீட்டறா துறவற மிரண்டு மேன்மையே. 3

தனநெஞ்ச நினைப்பொழியா தறிவிலிநான் ஞா
னமெனுந் தன்மைபேச, வனநெஞ்ச மகிழ்ந்தொரு
சொல்லுரைத்தனையே யதனையுநினி புருகேனையா, வன்
னெஞ்சோ விரங்காத மரநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்சோ
வைரமான, கன்னெஞ்சோ வலதுமண்ணாங் கட்டிநெ
ஞ்சோ வெனதுநெஞ்சங் கருதிற்றனே. 4

வாழி சோபனம் வாழிநல லனபர்கள்
சூழ வந்தரு டோறறமுஞ் சோபன
மாழி போலரு ளையன் மௌனத்தா
ளேழை யேன்பெற்ற வின்பமுஞ் சோபனம். 5

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற் குறைவையா தியானெ
னுங குதர்க்கம், விடுக்கின் றோகள்பாற் பிரிகிலா
துள்ளன்பு விடாதே, யடுக்கின் றோர்களுக் கிரங்கி
டுந்தண்டமி ழலங்க, ளொடுக்கின் றோர்களைச்சோதி
யாததுபரஞ் சோதி. 6

உலக மாயையி லேவெளி யேன்றனையுழல விட்டி னையேயுடையாயரு, ளிலகு பேரின்ப வீட்டினி லென்னையு மிருத்தி வைப்பதெக் காலஞ் சொலாயெழிற், றிலக வானுதற் பைநதொடி கண்ணிணை தேக்க நாடகஞ்செய்தடி யார்க்கெலா, மலகிலாவினை தீர்க்கத் துசங்கட்டு மப்பனே யருளானந்த சோதியே. 7

முன்னிலைச் சுட்டொழுதியெனப் பல்காலு நெஞ் சேநான் மொழிந்தேனேநின், றன்னிலையைக் காட்டாதே யென்னையொன்றாச் சூட்டாதே சரணன்போந்த, வந்நிலையே நிலையந்த நிலையிலே சித்திமுத்தியனைத்துந் தோன்று, நன்னிலையீ தனறிபிலை சுகமென்றே சுகர்முதலோர் நாடினாரே. 8

அத்துவிதப் பெறும்பேரன் றறியாமல் யானெனும்பே யகந்தையோடு, மத்தமதி யினர்போல மனங்கிடப்ப வின்னமின்னம் வருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய் நின்மலமா யகண்டிதமாய்ச் சொரூபானந்த, சத்திகளீங் காதவணந் தன்மயமா யருள்பழுத்துத் தழைத்தவொன்றே. 9

தந்தை தாயுநீ யென்னுயிர்த் துணையுநீ சஞ்சல மதுதீர்க்க, வந்ததேசிக வடிவுநீ யுனையலான் மற்றொரு துணை காணே, னந்த மாதியு மளப்

பருஞ் சோதியே யாதியே யடியார்தஞ், சிந்தைமே
விய தாயுமா னவனெனுஞ் சிரகிரிப் பெருமானே. 10

காதி லோலையை வரைந்துமேற் குமிழையுங் கறு
விவேள் கருநீலப், போதுபோன்றிடுங் கண்ணியர்ம
யக்கிலெப்போதுமே தளராமன், மாதுகாதலி பங்க
ஜையபங்கஜ மாடமா ளிகைசூழுஞ், சேதுமேவிய
ராமநா யகன்றனைச் சிந்தைசெய் மடநெஞ்சே. 11

அண்டமுமாய்ப் பிண்டமுமா யளவிலாத வாரு
யிருக் கோருயிரா யமர்ந்தாயானுற், கண்டவரார்க்கே
ட்டவரா ருன்னுலுன்னைக காண்பதல்லா லெனனறி
வாற்காணப் போமோ, வண்டுளப மணிமார்பன் புத
ல்வனோடு மனைவியொடுங் குடியிருந்து வணங்கிப்போ
ற்றும், புண்டரிக புரத்தினி னுதாந்தமெளன போதா
ந்த நடம்புரியும் புனிதவாழ்வே. 12

பொறியிற் செறியைம் புலக்கனியைப் புந்திக்கவ
ராற் புகுந்திழுத்து, மறுகிச்சுழலு மனக்குரங்குமா
ளவாளா விருப்பேனோ, வறிவுக் கறிவாய்ப்பூரணமா
யகண்டானந்த மயமாகிப், பிறிவற் றிருக்கும் பெருங்
கருணைப் பெம்மானேயெம் பெருமானே. 13

உரையுணா விறந்து தம்மை யுணர்பவ ருணர்வி னூடே, கரையிலா வின்ப வெள்ளங் காட்டிடுமுகி லே மாருப், பரையெனுங் கிரணஞ் சூழ்ந்த பானு வே நின்னைப்பற்றித, திரையிலா நீர்போற் சித்தந்தெ ளிவனோ சிறியனேனே. 14

கேவல சகல மின்றிக கிடுேழாடு மேலாயெங்கு, மே விய வருளின் கண்ணாய் மேவிடமேலா யின்பந், தா விடவின்பா தீதத தனியிடை யிருத்திவைத்த, தே வெனு மௌனி செம்பொற் சேவடி சிந்தை செய் வாம். 15

நேற்றுளா ரின்று மாளா நின்றன ரதனைக் கண்டு ம், போற்றிலே னின்னை யந்தோ போக்கினேன வீ ணேகால, மாற்றிலே னகண்டானந்த வண்ணலே யள வினமாயைச், சேற்றிலே யின்னம் வீழ்ந்து திளைக்க வோ சிறிய னேனே. 16

போத மென்பதே விளக்கொவ்வு மவித்தை பொய்யிருளாந், தீதிலாவிளக் கெடுத்திரு டேடவுஞ் சிக்கா, தாதலாலறி வாய்நின்ற விடத்தறியாமை, யே துமில்லையென றெம்பிரான் சுருதியே யியம்பும. 17

சுருதி யேசிவா கமங்களே யுங்களாற் சொல்லு, மொரு தனிபபொரு ளளவையீ றெனனவாயுண் டோ, மொரு திரைக்கட லுன்மண லெண்ணினும்

புகலக், கருத வெட்டிடா நிறைபொரு ளளவையார் காண்பார். 18

மின்னைப் போன்றன வகிலமென் றறிந்துமெய்ப் பொருளார, முன்னைப்போனற நற்பரம்பொருளில்லை யென் றோர்ந்து, பொன்னைப போன்ற நின்போதங் கொண்டுன்பணி பொருந்தா, வெனனைப் போன்று ள வேழைய ரையவிங்கெவரே. 19

தாயுந் தந்தையு மெனக்குற வாவதுஞ் சாற்றி
லையு நீயுநின் னருளுநின் னடியரு மனறோ
பேய னேன்றிரு வடியிணைத் தாமரைபிடித்தே
னைய னேயெனை யாளுடை முக்கணு யகனே. 20

காந்தமதை யெதிர்காணிற் கருநதாது செல்லும ந்தக காந்தத்தொன்று, தேய்ந்துவிட மெங்கேதான ங்கேதான் சலிப்பறவு மிருக்குமாபோற், சாந்தபதப் பரம்பொருளே பற்றுபொரு ளிருக்குமத்தாற் சலிக் குஞ் சித்தம், வாய்ந்தபொரு ளில்லையெனிற் பேசா மை நின்றநிலை வாய்க்குமன்றே. 21

பொற்பு றுங்கருத் தேயக மாயதிற் பொருந்தக், கற்பின் மங்கைய ரென்விழி கதவுபோற் கவினச், சொற்ப னத்தினுஞ் சோர்வின்றி யிருந்தநான்சோர் ந்து, நிற்பதற்கிந்த விணைவந்த வாறென்கொனிமலா.

வந்த வாறிந்த வினைவழி யிதுவென மதிக்கத், தீ
தவாறுண்டோ வுள்ளுணர் விலை யன்றித் தமியே,
னொந்த வாறுகண் டிரங்கவு மிலைகற்றநூலா, லெந்த
வாறினித் தற்பரா வுயகுவேனேழை. 23

சொல்லாலும் பொருளாலு மளவையாலுந் தொ
டரவொண்ணு வருணெறியைத் தொடர்ந்துநாடி, நல்
லார்க ளவையகத்தே யிருக்கவைததாய் நன்னர்நெஞ்
சந் தன்னலமு நணுகுவேனோ, வில்லாளி யாயுலகோ
டுயிரை யீன்றிட் டெண்ணரிய யோகினுக்கு மிவனே
யென்னக், கல்லாலின் கீழிருந்த செக்கர்மேனிக் கற்ப
கமே பராபரமே கைலைவாழ்வே. 24

சாக்கிரமாநுதலினிலிந் திரியம்பத்தும் சத்தாதி
வசனாதி வாயு பத்து, நீக்கமிலந்தக் கரணமபுருடனோ
டு நின்றதுமுப் பானைந்து நிலவுங்கண்டத், தாக்கிய
சொப்பனமதனில் வாயுபத்து மடுத்தனசத் தாதிவச
னாதியாக, நோக்குகர ணம்புருட னுடனேகூட றுவல்
வரிரு பந்தைந்தா றுண்ணியோரே. 25

சுழுததியித யந்தனிற்பி ராணன் சித்தஞ் சொல்
லரியபுருடனுடன மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்
றுரியம்பிராணனோடு மன்னுபுரு டனுங்கூடவயங்கா
நிற்கு, மழுத்திடுமூ லந்தன்னிற் றுரியாதீத மதனி

டையே புருடனென்றி யமருஞானம், பழுத்திடுபக் குவரறிவ ரவத்தை யைந்திற் பாங்குபெறக் கருவிநிற குும பரிசுதானே. 26

இடத்தைக் காத்திட்ட சுவாவெனப் புன்புலாலி றைச்சிச், சடத்தைக் காத்திட்ட நாயினே னுன்னன பர்தயங்கு, மடத்தைக் காத்திட்ட சேடத்தால் விசே டமாய்வாழ, விடத்தைக் காத்திட்ட கண்டத்தோய் நினனருள் வேண்டும். 27

வாதனைப்பழக்கத்தினுன்மனமநதமனததா
லோதவந்திடுமுரையுரைப்படிதொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிற்கண்டவெல்லா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற்கையமுண்டாமோ. 28

ஐயவாதனைப் பழக்கமே மனநினைவதுதான், வை யமீதினிற் பரம்பரை யாதினுமருவு, மெய்யினின்றொ ளிர் பெரியவா சார்வுற்று விளங்கிட், பொய்யதென்ப தை யொருவிமெய் யுணறுதல போதம. 29

குலமிலான்குணங் குறியிலான் குறைவிலான் கொ டிதாம், புலமிலான் றனக கென்னவோர் பற்றிலான் பொருந்து, மிலமிலான மைந்தர் மனைவியில் லானென வனவன்சஞ், சலமிலான் முத்தி தரும்பர சிவனெனத் தகுமே. 30

கடத்தை மண்ணென வுடைந்தபோதோ விந்தக் கருமச், சடத்தைப் பொயயென விறநதபோதோ சொலத்தருமம், விடத்தை நல்லமிர் தாவுண்டு பொற பொது வெளிக்கே, நடத்தைக காட்டியெவ் வுயிரை யு நடப்பிக்கு நலத்தோய். 31

நானெனவு நீயெனவு மிருதன்மை நாடாம னடு வேசுமமா, தானமரு நிலையிதுவே சத்தியஞ் சத்திய மெனநீ தமியனேற்கு, மோனகுரு வாகியுஙகை காட் டினையே திரும்பவு நான் முளைத்துத்தோன்றி, மான தமார்க் கமபுரிநதிங் களைநதேனே பரந்தேனே வஞ்ச னேனே. 32

தன்மயஞ் சுபாவஞ் சுத்தந் தண்ணருள் வடிவஞ் சாந்த, மின்மய மானவண்ட வெளியுரு வானபூர்த்தி, யென்மய மெனககுக்காட்டா தெனையபகரிக்கவந்த, சின்மய மகண்டாகாரந தக்ஷிணா திக்கமூர்த்தம். 33

சிற்றரும்பன சிற்றறிவாளனே தெளிந்தான், மற் றரும்பென மலரெனப பேரறிவாகிக், கற்றருமபிய கேள்வியான் மதித்திடக்கதிச்சீர், முற்றரும்பிய மௌ னியாய்ப பரத்திடை முளைப்பான. 34

மயக்கு சிந்தனை தெளிவென விருநெறி வகுப்பா, னயக்கு மொன்றன்பா லொனறிலை யெனனல வழக்

கே, யியக்கமுற்றிடு மயக்கத்திற் றெளிவுற லினிதாம்,
பயக்க வலலதோர் தெளிவுடை யவர்க் கெய்தல பண்
போ. 35

அருள்வடி வேழுமூர்த்த மவைகள்சோ பானமெ
ன்றே, கருதிசொல லியவாற்றாலே தொழூந் தெய்வ
மெல்லா மொன்றே, மருளெனக கில்லைமுன்பின் வரு
நெறிக் கிவ்வழக்குத், தெருளின்முன் னில்லையா முன
னைச் சேர்ந்தியான றெளிகின்றேனே. 36

எத்தனை பிறப்போ வெத்தனை யிறப்போ வெளிய
னேற் கிதுவரை யமைத்த, தத்தனை யெல்லா மறிந்த
நீ யறிவை யறிவிலி யறிகிலே னந்தோ, சித்தமும் வா
க்குந் தேகமுநினவே செனமமு மினியெனு லாற்றா,
வைத்திடிங் கெனனை நின்னடிக்குடியா மறைமுடியி
ருந்தவான் பொருளே. 37

வான்பொருளாகி யெங்குநீ யிருப்ப வந்தெனைக்
கொடுத்து நீயாகா, தேன்பொருள் போலக் கிடக்கின்
றேன முனனை யிருவினை வாதனையன்றோ, தீனபொ
ருளான வமிர்தமே நின்னைச சிந்தையிற் பாவனைசெய்
யு, நான்பொரு ளானே னலலனல் லரசே நானிறந்தி
ருப்பது நாட்டம். 38

நாட்டமூன் றுடைய செந்நிற மணியே நடுவுறுநா
யகவிளககே, கோட்டமில் குணத்தோர்க் கெளியகிர்க்,

குணமே கோதிலா வமிர்தமே நின்னை, வாட்டமி னெ
ஞ்சங் கிண்ணமாச் சேர்த்து வாய்மடுத் தருந்தினனுங்
கே, பாட்டளிநறவ முண்டயர்த் ததுபோற் பற்றயர்
ந் திருப்ப தென்னாளோ. 39

என்னுடை யுயிரே யென்னுளத் தறிவே யென்னு
டையன்பெனு நெறியாயக், கன்னன் முக்கனிதேன
கண்டமிர் தெனனக் கலந்தெனை மேவிடக் கருணை,
மன்னிய வுறவே யுன்னைநான் பிரியா வண்ணமென
மனமெனுங் கருவி, தனனது வழியற் றென்னுழைக்
கிடப்பத் தண்ணருள் வரமது வேண்டும். 40

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கெனச்செயல்.

எனக்கெனச் செயல் வேறிலையாவு மிங்கொருநின்,
றனக்கெனத்தகு முடல்பொரு ளாவியுந் தந்தேன்,
மனத்த கத்துள வழுக்கெலா மாற்றி யெம்பிரானீ,
நினைத்த தெப்படி யப்படி யருளுதனீதம். 1

உளவறிந்தெலா நின்செய லாமென வுணர்ந்தோர்
களவி லானந்த மளித்தனை யறிவிலாப் புன்மை
வுநாயினேற் கிவ்வண மமைத்தனை கருத்து
ருந் தன்மையிங் காரொடு புகலுவேன் றக்

என்னைத் தானின்ன வண்ணமென் றறிகிலாவே ழை, தன்னைத் தானறிந்திடவருள் புரிதிபெற்றக் கோய், பினனைத் தானினற னருள்பெற்ற மாதவப் பெரியோர், நின்னைத் தானிக ராரென வாழ்த்துவர் நெறியால. 3

ஏத மின்றித்தன னடியிணைக் கன்புதா னீட்டுங
காத லன்பர்க்கு கதிநிலை யீதெனக் காட்டும்
போத நித்திய புண்ணிய வெண்ணரும் புவன
நாத தற்பர நானெவ்வா றுய்குவே னவிலாய். 4

வேத மெத்தனை யத்தனை சிரத்தினும் விளங்கும்
பாத நித்திய பரம்பர நிரந்தர பரம
நாத தற்பர சிற்பர வடிவமாய் நடிக்கு
நீத நிற்குண நினையன்றி யொன்று நானினையேன. 5

நெறிகடாமபல பலவுமா யந்தந்த நெறிக்காஞ் செறியுந் தெய்வமும் பலபல வாகவுஞ்செறிந்தா, லறியுந் தன்மையிங் காருனை யறிவினு லறிந்தோர், பிறியுந் தனமையில் லாவகை கலக்கின்ற பெரியோய். 6

பெரிய வண்டங்க ளெத்தனை யமைத்ததிற் பிறங்கு, முரியபல்லுயி ரெத்தனை யமைத்ததற்குறுதி, வருவதெத்தனை யமைத்தனை யமைத்தருள் வளர்க் [illegible] தத்துவ வெணக்கிந்த வண்ணமே னமைத் 7

கணமதேனுநின் காரணந் தனையே கருத்தி, லுணரு மாதவர்க்கானந்த முதவினை யொன்றுங், குணமிலாதபொய் வஞ்சனுக்கெந்தை நிர்க்குணமா, மணமுலாமலர்ப் பதந்தரின் யாருனை மறப்பார். 8

தன்னன முக்கனி கண்டுதேன் சருக்கரைகலந்த, தெனனமுத்தியிற் கலந்தவர்க் கின்பமா யிருக்கு, நன்ன லத்தநின் னற்பதந் துணையென நம்பச, சொ னனவர்க்கெனு லாங்கைம்மா றில்லையென் சொல வேன். 9

தந்தைதாய்தமர் மகவெனு மவையெலாஞ் சகத் திற், பந்தமா மெனறே யருமறை வாயினுற்பகர்ந்த, வெநதை நீயெனை யின்னமவ வல்லலி லிருத்திற், சிந் தைதானறெளிந் தெவவண முய்வணஞ்செபபாய். 10

தூயயன் றண்ணருள் வடிவினன் பொறுமையாற் றுலங்கு, மெய்ய னென்றுனை யையனே யடைந்த னன்மெத்த, நொய்ய னுண்ணிய வறிவிலனென்றை நா ருக்கும், பொய்யனென்றெனைப் புறம்விடி னென் செயவேன் புகலாய். 11

ஒன்றதாய்ப்பல வாயுயிர்த் திரட்கெலா முறுதி, யென்றதா யெனறு முள்ளதா யெவற்றினு மிசைய,

நின்ற தாய்நிலை நின்றிடு மறிஞருவென்னெஞ்ச, மன்ற
தா யின்ப வுருக்கொடு நடிததிடின வாழ்வேன். 12

தனியி ருந்தருட் சகசமே பொருந்திடத் தமியேற்
கினியிரங்குதல் கடனிது சமயமென னிதயக
கனிவு மப்படி யாயின தாதலாற் கருணைப்
புனித நீயறி யாததொன் றுள்ளதோ புகலாய். 13

திருந்து சீரடித் தாமரைக் கன்புதான் செய்யப்,
பொருந்துநா ணல்ல புண்ணியஞ் செய்யுநாள் பொ
ருந்தா, திருந்த நாள்வெகு திவினையிழைத்தநாளெ
ன்று, அருந்தவாவுனைப் பொருந்துநா ளெந்நாள
டிமை. 14

பின்னு முன்னுமாய் நடுவுமா யாவினும் பெரிய,
தென்னுந் தன்மையா யெவ்வுயிர்த் திரளையுமியக்கி,
மன்னுந் தண்ணருள் வடிவமே யுனக் கன்புவைத்
துந், துன்னு மின்னலேன் யானெனு மகந்தையேன்
சொல்லாய. 15

மின்னை யன்னபொய் வாழ்க்கையே நிலையெனமெ
ய்யா, முன்னை நான்மறந் தெவ்வண முய்வணமுறை
யாய், முன்னை வலவினை வேரற முடித்தெனறுமுடி
யாத், தன்னைத் தன்னடி யார்க்கருள் புரிந்திடுந் தக்
கோய். 16

எம்ப ராபர வெம்முயிர்த் துணைவவென் றிறைஞ்சு, மும்ப ரிம்பர்க்கு முளககணே நடிக்கின்றாயுன்ற, னம்பொன மாமலர்ப பதத்தையே துணையெனவடிமை, நம்பி னேனினிப் புரப்பதெக் காலமோ நவிலாய். 17

பாடி யாடிநின் றிரங்கிநின் பதமலர் முடிமேற், சூடி வாழ்ந்தன ரமலநின னடியர்யான் றொழும்ப, ளுடியே விந்தவுலகத்தை மெய்யென நம்பித், தேடினேன்வெறுந் தீமையே யென்னினிச் செய்வேன. 18

களவு வஞ்சனே காமமென் றிவைவெயலாங்காட்டு
மளவு மாயையிங் காரெனக கமைத்தனரையா
வுளவிலே யெனக் குள்ளவா றுணர்த்தினுங் நடிமை
வளருமாமதி போன்மதி தளர்வின றி வாழ்வேன். 19

வானநாயக வானவர்நாயக வளங்கூர், ஞானநாயகநானமறை நாயகநலஞ்சேர், மோனநாயக நின்னடிக்கன்பினறி முற்றுங், தீனனுபகம் வாடவோவென்செய்வேன் செப்பாய். 20

ஏத மற்றவர்க் கினபமே பொழிகின்ற விறையே
பாத ககருங் கன்மனங் கோயிலாப் பரிந்து
சூத கத்தனு யாதினு மிசசைமேற் றோன்றும்
வாத னேக்கிட மாயினே னெவ்வணம் வாழ்வேன். 21

தெளிவொ டைகையோ வறிகிலா னறிவிலான் சிறி து, மளியி லானிவன் றிருவருட் கயலென வறிந தோ, வெளிய னுக்கினை யென்செய்வே னென்செய் வே னெல்லா, வொளியுமாய் நிறை வெளியுமா யாவு மா முரவோய். 22

கண்ணினுண்மணி யெனனவே தொழுமன்பர் கரு த்து, ணண்ணுகினறநின் னருளெனக் கெந்தநாண னுகு, மண்ணுவிண்ணு மற்றுள்ளன பூதமுமாருப், பெண்ணுமாணுமா யல்லவாய் நிற்கின்ற பெரியோய்.

சகமெ லாந்தனி புரந்தனை தகவுடைத் தக்கோ, ரகமெலாநிறைந் தானந்தமாயினை யளவின், மகமெ லாமபுரிந் தோரைவாழ் வித்தனமாறு, விகமெலாமெ னைப் பிறந்திடச் செய்ததே னெந்தாய். 24

ஏய்ந்தநல்லருள் பெற்றவர்க் கேவலா யெளியேன், வாயந்த பேரனபு வளர்க்கவுங் கருணைநீ வளர்ப்பா, யாய்ந்த மாமறை யெத்தனை யத்தனை யறிவாற், றேய் ந்த பேர்கட்குந் தோன்றிலாத் தோனறலாந்தூயோய்.

தககநின்னருட் கேள்வியோ சிறிதினறித் தமியே ன், மிக்கதெய்வமே நின்னின்ப வெள்ளத்தில் வீழே, மொகக முய்தந்தை மகவெனும் பாசக்கட்டுடனே,

துக்க வெள்ளத்தி லாழ்கினறே னென்செய்வா னீ
ணிங்தேன். 26

பவம் புரிந்திடும் பாவியேற் கருணிலை பதியத், தவ
ஞ்செயும்படி தயவுசெய் தருள்வதேகரும, மவம்புரிந்
திடார்க் கானந்த வமிர்தத்தை யளிக்க, நவங்கொடத்
துவத் திரையெறி கடலெனு நலதமேதோய். 27

உற்று ணர்நதெலா நீயல தில்லையென் றுனையே,
பற்றுகின்றன ரெந்தைநின் னடியர்யான்பாவி, முற்று
மாயமாஞ் சகத்தையே மெய்யெனமுதமுற, னற்றிருந்
திடத் தொழில்செய்வான் றனை நிகரானேன். 28

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்டலத்தின்.

மண்டலத்தின் மிசையொருவன் செய்தவித்தை
யகோ வெனவும வாரணுதி, யண்டமவை யடுக்கடுக்
கா யந்தரத்தி னிறுத்துமவதானம்போல, வெண்டரு
நல்லகிலாண்ட கோடியைத்தன் னருள்வெளியி லிலக
வைத்துக், கொண்டுநின்ற வற்புதத்தை யெவராலு
நிசசயிககக் கூடாவொன்றை. 1

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிக்கும விவகாரங் கடந்தே
பூாம் யோகபூமி, நின்றுநெளிந தவர்பேசா மௌன

நியாயத்தைநிறை நிறைவைத்தன்னை, யன்றியொரு பொருளிலதா வெப்பொருட்குந் தான்முதலா யசல மாகி, யென்றுமுள்ள வின்பத்தைத் தண்ணெனற சா ந்தபத வியற்கை தன்னை. 2

பதமூன்றுங் கடந்தவர்க்கு மேலான ஞானபதப் பரிசுகாட்டிச், சதமாகி நிராலம்ப சா்க்ஷியதா யாரம் பத் தனமையாகி, விதம்யாவுங் கடந்த வித்தை யெ னுயிருளைக் கீண்டெழுந்து விமலமாகி, மதமாறுங் காணுத வானந்த சாகரத்தை மௌனவாழ்வை. 3

வாழ்வனைத்துந் தந்தவின்ப மாகடலை நல்லமிர்தை மணியைப் பொனனைத், தாழ்வறவென் னுளத்திருந்த தத்துவத்தை யத்துவித சாரந்தனனைச், சூழ்பெரும் பே ரொளியையொளி பரந்தபர வெளியை யினபச் சுகத்தைமாறு, வேழுலகுங் கலந்தின்றாய் நாளையா யென்றுமா மியற்கைதனனை. 4

தன்னையறிந் தவாதம்மைத் தானுகச்செய்தருளுஞ் சமதசைலோக, மின்னைநிகாத் திடவறியாச் சொரூபா னந்தச் சுடரை வேதமாதி, யெனனையறி வரிதென் னச் சமயகோடிகளிடைய விடையறாத, பொன்னைவி ரித் திடுமுலகத் தும்பரும்மிம் பரும்பரவும் புனிதமெ ய்யை. 5

பரவரிய பரசிவமா யதுவெனலாய் நானெனலா ய்ப் பாசசாலம், விரவிநின்ற விசித்திரத்தை யைக்ய பதத்தினிதிருந்த விவேகந்தன்னை, யிரவுபக லினைப்பு மறப் பெனுநதொநதமறியார்க ளிதயம்வேதச், சிரமெ னவாழ் பராபரத்தையானந்தநீங்காத சிதாகாசத்தை.

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்னமி ன்ன மறியேமெனனு, நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிர்க்குணத்தைத் தன்னருளா னினைவுகருள்ளே, வை த்து வைத்துப் பார்ப்பவரைத் தானாக வெந்நாளும் வளர்தநுக் காக்குஞ், சித்தினைமா தூவெளியைத் தன்மயமா மானந்தத் தெய்வந்தன்னை. 7

தன்னிலே தானாக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்து சுக சமாதியாகப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமேயுன புரைகடீர்ந்தா, யென்னிஞே யான்பிழை ப்பே னெனக்கினியா ருன்போல்வா ரில்லையில்லை, யுன் னிலோ திருவருளுக் கொப்பாவா யென்னுயிர்க்கோ ருறவுமாவாய. 8

உறவுடலை யெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை யொழிந்து தள்ளற், கறவுமரி தரிதன்றே விகபாமு முனையனறி யாவதுண்டோ, வறிதிலுன்னை யசத் தென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும் வாழ்த்துவே

னென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மதே யத்தினினீ செல்லல்வேண்டும். 9

வேண்டியகா ளென்றோடும் பழகியநீ யெனைப்பிரி ந்த விசாரத்தாலே, மாண்டிகிடக் கினுமந்த வெல்லை யையும் பூரணமா வணக்கஞ் செயவே, ஞண்டகுரு மௌனிதனஞ லியானெனதற் றவனருண ஞவேன பூவிற், காண்டகவெண் சித்திமுத்தி யெனக்குண்டா முன்னலென் கவலைதீர்வேன். 10

தீராத வெனசனன வழக்கெல்லாந் திரும்நிந்தச் சனனத்தோடே, யாரேனு மறிவரிய சீவன்முத்தியுண் டாகு மையவையோ, காரேனுங் கற்பகப்பூங் காவே னுமுனக்குவமை காட்டப் போமோ, பாராதியாக வெழு மண்டலத்தி னின்மகிமை பகரலாமோ. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாயப்புலி.

பாயப் புலிமுன் மான்கனறைக் காட்டும்படியகில, மாயைப் பெரும்படைக் கேயிலக் காவெனை வைத் தனையோ, நீயெப் படிவகுத் தாலுநன்றேநின் பெரு ங்கருணை, தாயொத் தடியாக்கருள் சச்சிதானந்த தற் பரமே. 1

தற்பரமாஞ் சிற்பரமாகி மன்றந் தனினடித்து, நிற் பரம் போருகன மால்பணி நீதரென் னெஞ்சகமாங்,

தற்பரந் தாங்குக் கரைந்திட வானொத்த காட்சி நல்கும், பொற்பர மாயென் வினைக்கருந்தாதைப் பொடி செய்ததே. 2

செய்யுந் தவஞ்சற்று மில்லாத நானுன் றிருவடிக்கே, கொய்யும் புதுமல ரிட்டுமெய்யன்பர் குழாத்துடனே, கையுஞ் சிரமிசைக் கூப்பிநினைருடிக் கசிந்துருகி, யுய்யும படிக்கருள் செய்வதென்றோ புலியூரத்தனே. 3

அத்தனைச் சிற்றம்பலவனை யென்னுயிராகிநின்ற, சுத்தனைச் சுத்த வெளியா னவனைச் சுகவடிவா, நித்தனை, நித்த நிராதாரமாகிய நின்மலனை, எத்தனைநாள் செல்லு மோமன மேகண் டிறைஞ்சுதற்கே. 4

கண்டா ருளத்தினிற் காலூன்றிப் பெய்யுங்கருணைமுகி, லண்டார் புரத்துக்கு மன்பர் வினைக்குமசனிதன்னைக், கொண்டாடி னார்முனங் கூத்தாடுமத்தன்றன் கோலமெல்லாம், விண்டாலம்மாவொன்றுங் காணாது வெட்ட வெறுவெளியே. 5

வெளியான நீயென் மனவெளி யூடு விரவினையா, வொளியாருங் கண்ணு மிரவியும் போனின்றுலாவுவன்கா, ணளியாருங் கொன்றைச் சடையாட வம்புலியாடககங்கைத், துளியாட மன்று ளாடமாடு முக்கட் சுடர்க்கொழுந்தே. 6

கொழுந்தா துறைமலர்க் கோதையர் மோகக்கு. ரைகடலி, லழுந்தாத வண்ணநின் பாதப்புணை தந்த ருள்வதென்றோ, வெழுந்தா தரவுசெ யெமபெருமா னெனறிறைஞ்சிவிண்ணோர், தொழுந்தாதையே வெ ண்பொடிபூத்த மேனிச் சுகப்பொருளே. 7

சுகமாகு ஞானந் திருமேனி யாநல்ல தொண்டர் தங்க, ளகமேபொற கோயி லெனமகிழ்ந்தே மனறு ளாடியகற், பகமேயுன பொன்னடி நீழல்கண் டால னறிப் பாவிகளிந்தச், செகமாயை யானவருங் கோ டை நீங்குந திறமிலையே. 8

நீங்கா துயிருக் குயிராகினின்ற நினையறிந்தே, தூ ங்காமற் றூங்கினல் லாதே யெனக்குச் சுகமுமுண் டோ, வோங்கார மாமைந் தெழுததாற் புவனத்தை யுண்டு பண்ணிப், பாங்கா நடததும பொருளே யக ண்ட பரசிவமே. 9

சிவமாதி நான்முகக கோவந்த மாமறை செப்புகி ன்ற, நவமா யிலங்கிய வொனறே யிரண்டற்ற நன் மைபெறு, தவமேதருமைம் புலப்பொறிக்கே யென னறிவுபொல்லாப், பவமே விளைக்க வெனறோவெளி மானெனப் பாய்ந்ததுவே. 10

ஆறொத் திலங்கு சமயங்க ளாறுக்கு மாழ்கடலா ய், வீறிப்பரந்தபரமான வானந்தவெள்ளமொன்று,

தேறித் தெளிநது நிலைபெற்ற மாதவர்சித்தத்திலே, யூறிய பரந்தண்ட கோடியெல்லா நின்றுலாவியதே.

நடக்கினு மோடினு நிற்கினும் வேறொரு நாட்ட மின்றிக், கிடக்கினுஞ் செவ்வி திருக்கினு நல்லருட் கேள்வியிலே, தொடக்குமென் னெஞ்சமனமற்ற பூர ணத் தொட்டிக்குளே, முடக்குவன்யானபரமானந்த நித்திரை மூடிடுமே. 12

எண்ணாத தெண்ணிய நெஞ்சே துயரொழி யெ ன்னிரண்டு, கண்ணே யுறங்குறங் கென்னை முக் கட் கருணைப்பிரான், றண்ணா கருணை மௌனத்தி னன் முத்தி சாதிக்கலா, நண்ணாத தொன்றில்லையெ ல்லா நலமு நமக்குளவே. 13

நானென் றொருமுத லுண்டென்ற நான்றலை நா ணவென்னுட், டானென்றொருமுதல பூரணமாகத் தலைப்பட் டொப்பி, லானந்தந் தந்தென் னறிவையெ ல் லாமுண் டவசநல்கி, மோனந் தனைவிளைத்தாலினி யாது மொழிகுவதே. 14

தானந் தவஞ்சற்று மில்லாத நானுண்மை தானறி ந்து, மோனம் பொருளெனக் கண்டிடச் சற்குருமோ னனுமாய்த், தீனன் றனக்கிங் கிரங்கினையேயினிச் சிந் தைக்கென்று, மானந்தந் தானல்லவோபரமேசச்சிதா னந்தமே. 15

எனகேோர் சுதந்தா மில்லையப்பாவெனக் கெய்ப் பில வைப்பாய், மனகோ தகற்றம்பரம்பொருளே யெனனை வாழ்வித்திட, நினக்கேபரநின்னை நீங்காத பூரண நீள்கருணை, தனக்கே பரமினிச் சும்மாவிருக்கத் தருமென்றமே. 16.

இடம்பெற வீடுமின் ஞர்சேய் சகமு மிருநிதியு, முடம்பைவிட் டாருயிர் போம்போதுகூடி யுடனவருமோ, மடமபெற மாயை மனமே யினியிங்குவா மௌனி, திடமபெற வைதத மௌனஞ் சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே 17.

நாற்றச சடலத்தை யொன்பது வாசனடைமனை யைச், சோற்றுப் பசையினை மும்மலபாண்டத்தொடக் கறையை, யாற்றப பெருககன்ன கன்மப்பெருககை யடர்கிருமிச், சேற்றைத துணையென்ற நாய்க்குமுண் டோகதி சேர்வதுவே 18.

பொய்யா ருலக நிலையல்ல கானற் புனலெனவே, மெய்யாவறிந்தென்ன வெனலுலிதனை விடப்படுமோ, கையான மௌனந் தெரித்தேகல்லா னிழற்கண்ணிருந்த, வையாவப் பாவென் னரசேமுக் கண்ணுடையாரமுதே. 19.

ஆரா வமுதென மோனம் வகித்துக்கல் லானிழற் கீழ்ப், போராது நால்வருடன் வாழ்முக்கண்ணுடை

ப்பேரரசே, நீரா யுருகவுள் ளன்புதந்தே சுகநிட்டை யைநீ; தாரா விடினென் பெருமூச்சுத் தானத்தனஞ் செயனே 20

வாயுண்டு வாழ்த்த மௌனஞ்செய் போதுமௌ னவருட், டாயுண்டு சேயென்ன வென்னைப் புரக்கச்ச தானநதபர, நீயுண்டு நின்னைச் சரண்புக நானுண்டெ ன்னெஞ்சமையா, தீயுண்டிருநத மெழுகலவோகதி சோவதற்கே. 21

கல்லா லெறிந்துங்கை வில்லா லடித்துங்கனிமது ரச், சொல்லாற் றுதித்துநற் பசிலை தூவியுந் தொ ண்டரின, மெல்லாம பிழைத்தன ரன்பற்ற நானினி யேதுசெய்வேன், கொல்லா விரதியர் நேர்நின்றமுக் கட் குருமணியே 22

முன்னிலைச் சுட்டொழி நெஞ்சேநின்போதமுளை க்கிலையோ; பின்னிலைச சனமம் பிறக்குநகண் டாயிந் தப் பேய்த்தனமேன், றன்னிலையே நிலவு தானே தனிச்சச்சி தானநதமா; நனனிலை வாய்க்குமெண் சித் தியுங் காணு நமதல்லவே 23

சொல்லான் மௌன மௌனமென்றே சொலலிச் சொல்லிக் கொண்ட, தல்லான் மனமறப்பூரண நிட் டையி லாழ்ந்த துண்டோ, கல்லாத மூடனினியெ ன்செய் வேன்சகற் காரணமாம், வலலாளனுனமௌ ன சதானந்த மாகடலே. 24

ஆரணமாகம மெல்லா முரைத்த வருண்மௌன, காரண மூலங்கல லாலடிக் கேயுண்டு காணப் பெற் ருற், பாரணங்கோடு சுழுனெஞ்சமாகியபாதரச, மார ணமாய்விடு மெண்சித்தி முத்தியும் வாயத்திடுமே 25

சித்தமவுனி வடபான் மவுனிநந் தீபகுண்ட, சுத் தமவுனியெனுமூவருக்குந் தொழும்புசெயது, சத்த மவுன முதன்மூன்று மௌனமுந்தான் படைத்தே, னித்த மவுனமல்லாலறியேன் மற்றை நிட்டைகளே.

கண்டே னினதரு ளவவருளாய் நின்று காண்ப தெல்லா, முண்டேயதுவு நினதாக்கி னேனுவட்டாத வின்ப, மொண்டேயருந்தி யிளைப்பாறி னேனல்ல முத்திபெற்றுக், கொண்டேன் பராபரமே யெனக கேதுங் குறைவில்லையே. 27

மேற்கொண்ட வாயுவுங் கீழ்ப்பட மூலத்துவெந் தழலைச், சூற்கொண்ட மேகமெனவூமை நிறைறுசொரி வதையென, ஞற்கண்டதன்று மௌனோபதேசியளிக் கையினிப், பாற்கண்டு கொண்டனன் மேலையமிர்தம் பருகுவனே. 28

சொல்லாற் றொடர்பொரு ளாற்றொட ராப்பரஞ் சோதிநின்னை, வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன் சக மார்க்கத்திலுஞ், செலலாதென் சிந்தை நடுவே கிட

ந்து திகைத்து விம்மி, யல்லானதுபக லானதும் வாய் விட் டரற்றுவனே. 29

அறியாத வென்னை யறிவாயு நீயென்றகம்புறமும், பிறியா தறிவித்த பேரறி வாஞ்சுத்தப் பேரொளியோ, குறியாத வானந்தக் கோவோ வமுதருள் குண்டலியோ, சிறியேன் படுந்துயர் கண்டுகெல்லாளிமுற் சேர்ந்ததுவே. 30

எல்லா முதவு முனையொன்றிற் பாவனை யேனுஞ் செய்து, புல்லா யினுமொரு பச்சிலையாயினும் போட்டிறைஞ்சி, நில்லேனல யோக நெறியுஞ்செயேனரு ளீதியொன்றுங், கல்லேனெவ்வாறு பரமே பரகதி காண்பதுவே. 31

ஒன்றுந் தெரிந்திட வில்லையென் னுள்ளத்தொருவவெனக், கென்றுந் தெரிந்த விளைவயவைகே ளிரவும்பகலுங், குன்றுங் குழியும் வனமுமலையுங் குரைகடலு, மன்று மனையுமனமாதிதத்துவ மாயையுமே. 32

பழுதுண்டு பாவையர் மோகவி காரப்பரவையிடை, விழுகின்ற பாவிக்குந் தனருட்புணையை வியந்தளித்தான், றெழுகின்ற வன்ப ருளங்களிகூரத்துல கருமன்று, ளெழுகின்ற வானந்தக கூத்தனென்கண்மணி யென்னப்பனே. 33

அழுக்கூர்ந்த நெஞ்சுடையேனுக் கையாநின்னரு ள்வழங்கி, னிழுக்காகு மெனறெண்ணியோவிரங்காத வியல்புகண்டாய், முழுக்காத லாகிவிழி நீர்பெருககிய முத்தரெனுங், குழுக்காணநின்று நடமாடுந திலலைக் கொழுஞ்சுடரே. 34

ஆலம்படைத்த விழியார்கண் மால்கொண் டவர் செயிந்த்ர, சாலம்படைத்துத தளாநதனையேயென் றுந் தண்ணருள்கூர், கோலம் படைத்துக கல்லால டிக் கிழ்வைகுங் கோவுக்கனபாங், காலம்படைக்கத் தவம்படை யாதெனகொல கன்னெஞ்சமே 35

சும்மாவிருககச் சுகஞ்சுகமெனறு சுருதியெல்லா, மமமா நிரநதரஞ் சொல்லவுங் கேட்டுமறிவினறியே, பெம்மான் மௌனி மொழியையுந் தப்பியென் பே தைமையால், வெமமாயக் காட்டி லலைந்தேனந்தோ வென்விதிவசமே. 36

தினமே செலச்செல வாழுநாளு நீஙகச் செகத்தி ருள்சொற், பனமேயெனவெளி கண்டேயிருக்கவும் பாசபந்த, வினமே துணையென்றிருந்தோ நமன்வரி னென்செய்குவோ, மனமே நம்போல வுண்டோசுத்த மூடரிவ்வையகத்தே. 37

கடலெத் தனைமலை யெத்தனை யத்தனை கன்மம தற், குடலெத் தனையத் தனைகட னுண்மண லொக்

குமிந்தச், சடலத்தை நானவிடுமுன்னே யுனைவந்தி சாரவிருட், படலத்தை மாற்றப் படாதோ நிறைந்த பராபரமே. 38

நினையு நினைவு நினையன்றி யில்லை நினைத்திடுங்கால், வினையென் றொருமுத னின்னையல்லாது விளைவதுண்டோ, தனையுந் தெளிந்துன்னைச சார்ந்தோர்களுள்ளச்செந தாமரையா, மனையும்பொான மனறமுநின்றுடுஞ் சோதி மணிவிளக்கே. 39

உள்ளத்தையுமிங கெனையுநின் கையினிலொப்புவித்துங், கள்ளத்தைச் செய்யும் வினையால் வருந்தக் கணககுமுண்டோ, பள்ளத்தில்வீழும் புனல்போற் படிநதுன் பரமவின்ப, வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கே யெளிதாந்தில்லை வித்தகனே. 40

கள்ளம்பொருந்து மடநெஞ்சமேகொடுங் காலர்வந்தா, லுள்ளன் பவர்கட்குண் டோவிலலையேயுலகீன்றவனை, வள்ளம் பொருந்து மலரடிகாணமன்றுடுவின்ப, வெள்ளச் செம்பாதப் புணையேயல் லாற்கதிவேறில்லையே. 41

தன்மயமான சுபாவத்தின மெள்ளத் தலைப்படுங்கான், மின்மயமான சகம்யா துரைத்தென் வெளியிலுயத்த, சின்மய முத்திரைக கையேமெய்யாகத்

தெளிந்தநெஞ்சே, நின்மய மென்மயமெல்லா நிறை
ந்த நிராமயமே. 42

ஆயுங் கலையுஞ் சுருதியுங் காண்டற் கரியவுனைத்,
தோயும் படிகருக் கருணைசெய் வாயசுகவான் பொரு
ளே, தாயும் பிதாவுந் தமருங் குருவுந் தனிமுதலு,
நீயும பரையுமென் றேயுணர்நதெனிது நிச்சயமே. 43

அல்லும் பகலு முனக்கே யபயமபய மென்று,
சொலலுஞ் சொலலின்னந் தெரிந்ததன்றே துதிப்பா
ர்கண்மனக், கல்லுங கரைக்கு மௌனுவுனது கருணை
யென்பாற, செல்லும் பொழுதல்லவோ செலலுவேன
ந்தச சிற்சுகத்தே. 44

எல்லாஞ் சிவன்செய லென்றறிந் தாலவ னின்ன
ருளே, யல்லாற் புகலிடம் வேறுமுண் டோவதுவே
நிலையா நிலலாயுன் னுறறமி யேற்குக் கதியுண்டிந்நீணி
லததிற், பொல்லா மயக்கத்தி லாழ்நதாவ தென்னபுக
னெஞ்சமே. 45

ஒளியே யொளியி னுணர்வே யுணர்வி னுவகை
பொங்கும், களியே களிக்குங்கருத்தே கருத்தைக் கவ
ளங்கொண்ட, வெளியே வெளியின் விளைசுகமே சுகர்
வீறுகண்டுந், தெளியேன் றெளிந்தவரைப்போற்றிடே
னென்ன செய்குவனே. 46

மறக்கின்ற தன்மை யிறததலொப் பாகு மனம தோன்றிற், பிறககின்ற தன்மை பிறத்தலொப்பாகு மிப்பேய்ப்பிறவி, யிறக்கின்ற வெல்லைக ளவிலலையே யிந்தச சன்மவல்ல, றுறககின்ற நாளெந்த நாள் பர மேநின் றெழும்பனுக்கே. 47

காட்டியவநதக கரணமு மாயையிக் காயமென்று, சூட்டிய கோலமு நானு வியங்கத் துறையிதனு, ஞெட் டிய நான்றனக் கென்றே ரறிவற்ற நானிவற்றைக், கூட்டினை ருட்டினையேபர மேநல்ல கூத்திதுவே. 48

பொல்லாத மாமர்க் கடமன மேயெனைப்போ லடுத்த, வெல்லாவற்றை யும்பறிக கொண்டனையே யென்னை நின்மயமா, நில்லா யருள்வெளி நீநானிற் பேனருணிட்டையொரு, சொலலாற்பதிந்து பரிபூரணு னந்தந் தோய்குவனே 49

வாராய்நெஞ் சேயுன்றன றுன்மார்க்கம்யாவையும் வைத்துக்கட்டிங், காரா யடிக்கடி சுற்றுகின் றாயுன் னவலமதிக், கோரா யிரம்புத்தி சொன்னுலு மோர்கி லையோகெடுவாய், பாராயுனைக் கொலலுவேன் வெல் லுவே னருட்பாஙகு கொண்டே. 50

மாதத்திலேயொரு திங்களுண்டாகி மடிவதை நின், போதத்திலேசற்றும் வைத்திலையே வெறும்பு

ன்மைநெஞ்சே, வேதத்தி லேதர்க்க வாதத்திலே விள
ங்காதுவிநது, நாதத்திலேபடங்காதநத வானபொரு
ளுடிகைகொள்ளே. 51

எங்கும் வியாபித துணர்வா யுனக்கென் னிதயத்
துள்ளே, தஙகுந் துயரந தெரியாத வண்ணந்தடை
செயததா, ரங்கங்குழைநதுள் ளுருகுமன்பாளாக்
கணைகடந்து, பொங்குங் கருணைக் கடலேசம்பூரண
போதத்தனே. 52

வையகமாதர் சுகத்தையும் பொன்னையு மாயைம
ல, மெய்யையு மெய்யென்றா நின்னடியார்தம் விவே
கத்தையு, மையமில்வீட்டையு மெய்ந்நூலையும்பொ
ய்ய தாகவெண்ணும், பொய்யர்தநட்பை விடுவதெ
ன்றோபரி பூரணமே. 53

அரியுங் கனியொத் தருவினை யாஞெந் தயர்வுறு
வேன், றெளியும் படிககிப பரிபாக காலமுஞ் சித்தி
க்குமோ, வொளியுங் கருணையு மாறுத வினபமுமோ
ருருவாய், வெளிவந தடியர்களிக்க நின்றுடும் விழுப்
பொருளே. 54

அடையார் புரஞ்செற்ற தேவேநின் பொன்னடிக்
கன்புசற்றும், படையாத வென்னைப்படைத்திந்தப்
பாரிற் படர்ந்தவினைத், தடையாற்றளையிட்டு நெஞ்
சம புண்ணுகத் தளரவைத்தா, யுடையா யுடையபடி
யன்றி யானசெய்த தொன்றிலையே. 55

ஆடுங் கறங்குந் திரிகையும் போல வலைந்தலைந்து, காடுங் கரையுந் திரிவதல் லாலின் கருணைவந்து, கூடும் படிக்குத் தவமுயலாத கொடியரெமன், றேடும் பொழுதென்ன செய்வார பரானந்தசிற்சுடரே. 56

கற்றும் பலபல கேள்விகள் கேட்டுங் கறங்கென வே, சுற்றுந்தொழில் கற்றுசசிற் றின்பத்தூடுசுழலி னென்னுங, குற்றங குறைந்து குணமே லிடுமென்பர் கூட்டத்தையே, முற்றுந் துணையென நம்புகண்டாய் சுத்த மூடநெஞ்சே. 57

நீயென நானென்ன வேறில்லை யென்னு நினைவருள த், தாயென மோன குருவாகிவந்து தடுத்தடிமைச், சேயெனக் காத்தனை யேபர மேநின்றிருவருளுக், கே யென செய்யுங்கைம மாறுளதோ சுத்த வேழை யனே. 58

ஆத்திரம் வநதவர் போலலை யாமலரோகதிட, கா த்திரந் தந்தென்னை யயென்னைபோலுங் கருணைவை த்திம், மாத்திர முன்னின் றுணர்த்தினை யேமெள ஞயினிநான், சாத்திரஞ் சொன்னபடி யியமாதியுஞ் சாதிப்பனே. 59

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய் யுறவாயி னுண்மையுற வாகக
கடவாரார் தண்ணருளே கண்டாய்-திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோன னொருசொல்லே யுண்மைநன்றாப்
பற்றிப்பார் மற்றவெல்லாம் பாழ். 1

பாராதி பூதமெல்லாம் பாரக்குங்கா லப்பரத்தின்
சீராக நிற்குந திறங்கண்டாய்-நேராக
நிற்குந்திருவருளி னெஞ்சேயா நிற்பதல்லாற்
கற்குநெறி யாதினிமேற் காண். 2

மெய்யான தன்மை விளங்கினல் யார்க்கேனும்
பொய்யான தனமை பொருநதுமோ-வையாவே
மன்னு நிராசையின்னம வநததல்ல வுன்னடிமை
யெனனுநிலை யெய்துமாறெண. 3

அறியாமை மேலிட் டறிவின்றி நிற்குங்
குறியேற் கறிவென்ற கோலம்-வறிதேயா
நீயுணர்த்த நானுணரு நேசத்தாலோ வறிவென
றேயெனக்கோர் நாம மிட்டதே. 4

ஏதுக்குச் சும்மா விருமனமே யென்றனக்குப் [கு
போதித்தவுண்மை யெஙகேபோகவிட்டாய் - வாதுக்
வந்தெதிராதத மல்லரைப்போல் வாதாடினையேயுன்
புந்தியென்ன போதமென்ன போ. 5

சகமனைத்தும் பொய்யெனவேதானுணர்ந்தாற்றுக்
சுகமனைத்தும் பொய்யன்றோ சோரா-திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாத மேலானவத்துவிதக்
கட்டுகஞளாவதெனறோ காண். 6

கற்கண்டோ தேனோ கனிரசமோ பாலோவென் [ட
சொற்கண்டாதேதெனநான்சொலலுவேன் - விற்கண்
வானமதி காண மௌனிமௌ னத்தளிதத
தானமதி லூறு மமிர்தம் 7

கேட்டலுடன் சிந்திதல்கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறு வுற்பவநோய் மாறுமோ-நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்பும் போம. 8

மாயா சகத்தை மறியாதார் மண்முதலா
யேயான தத்துவத்தி லெய்துவரோ-நேயானு
பூதிநிலை நிறகப் பொருநதுவாக ளனனவர்த
நீதியையே யோமனமே நீ 9

இகமுழுதும் பொய்யெனவே யெய்ந்துணாந்தா லாங்கே, மிகவளர வந்தவருண் மெய்யே-யகநெகிழப், பாரீ ரொருசொற் படியே யனுபவத்தைச், சேரீ ரது வே திறம். 10

ஆரணங்க ளாகமங்க ளியாவுமேயானந்த, பூரண மே யுண்மைப் பொருளென்னுங-காரணத்தை, யோ ராயோ வுள்ளுள்ளே யுற்றுணர்ந்தவ் வுண்மையினைப், பாராயோ நெஞ்சே பகர். 11

நேராயம் மௌனநிலை நில்லாமல் வாய்பேசி
யாரா யலைந்தீர்நீ ராகெடுவீர் - தேரீர்
திரையுந் திரையுநதிச செனனியனை நாவாற்
கரையுங் கரையுமனக் கல. 12

அற்ப மனமே யகிலவாழ் வத்தனையுஞ், சொற்ப
னங்கண் டாயுண்மை சொனனேனுன் - கறபனைபொ
ன், றிலலாவிடத்தே யெனைசசுமமா வைத்திருககக்,
கல்லாய்நீ தானோர் கவி. 13

ஏதுந்திருவருளி னிச்சையா மென்றென்றெப்,
போதும் பொருந்தும் புனிதர்பாற் - றீதுநெறி, செ
ல்லுமோ செல்லாதே செலலுமிடமினபமலாற், சொ
லலுமோ வேதத் தொனி. 14

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங் கட்டியே றும்போலச்,
சொல்லேறப பாழ்த்த தொளைச் செவிகொண் - டல்
லேறு, நெஞ்சனென நிற்கவைத்தாய் நீதியோ தற்பர
மே, வஞ்சனல்லே னீயேமதி 15

அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னப
டி, தப்பிலாச் சித்தொன்றுஞ்-சாதியினு லெப்படியுந்,
தேரிற் றவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுநிட்டை, யாரு
மிடத் தத்துவித மாம். 16

வேத முதலாய் விளங்குஞ் சிவவடிவாம்
போத நிலையிற் பொருநதாம - லேதமிகு

மோகாதி யல்லலிலே மூழ்கினையே நெஞ்சேயித்
தேகாதி மெய்யோ தெளி. 17

நோக்கற் கரிதான நுண்ணியனான் மோனநிலை,
தாககற் குபாயஞ் சமைத்தபிரான் - காக்குமுயி, ரத்
தனைக்கு நானடிமை யாதலினால யானெனதென், றித்
தனைக்கும் பேசவிட மில். 18

ஒன் றுமற நில்லென் றுணர்த்தியநம மோனகுரு,
தன் றனைத்தா ளேமூழ் தாம்வாழ்க - வென்றென்றே,
திக்கனைத்துங் கைகுவிக்குஞ் சின்மயராந தன்மையர
கமே, கைக்குவரு மின்பக் கனி. 19

மனத்தாலும் வாக்காலு மன்னவொண்ணுமோன,
வினத்தாரேநல்ல வினத்தார் - கனத்தபுகழ், கொண்
டவரு மன்னவரே கூறரிய முத்திநெறி, கண்டவரு
மன்னவரே காண். 20

கண்ணொளியே மோனக் கரும்பே கவலையறப்,
பண்ணொளிகரு முள்ளொளியாம் பான்மையினை - ந
ண்ணிடவுன, சிதத மிரங்கிலதென் சித்தந்தெளியா
வே, றித்தனைக்கு மாதரவு மில். 21

அறியாமை சாரி னலுவா யறிவா
நெறியான போததுவாய் நிற்கும் - குறியாற்
சதசத் தருளுணர்த்தத் தானுணரா நின்ற
விதமுற் றறிவெனும்பேர் மெய். 22

குருலிஙக சங்கமமாக் கொண்டதிரு மேனி, கரு வொன்று மேனிநம்பாற் காட்டா-தருளென்று, கண் டவர்க்கே யானந்தங் கண்டுகொளலாமலது, கொண் டவர்க்கிங கென்ன கிடைக்கும். 23

புலியி னதளுடையான பூதப் படையான், பலியி ரந்து மெல்லாம் பரிப்பான் - மலிபுனலசேர், பொன் முடியான் முகககட் புனிதன் சரண்புகுந்தோர்க்,கென் முடியா தேதுமுளதே. 24

சொலலுக்கடங்காச் சுகப்பொருளை நாமெனவே, யல்லும் பகலு மரற்றுவதென்-னல்லசிவ, ஞானமயம் பெற்றோர்களுமில்லை யென்பரந்தோ, மோனமயமான முறை 25

ஐயா வருணகிரி யப்பா வுனைப்போல, மெய்யாக வோர்சொல் விளம்பினர்யார்-வையகத்தோர், சாற்றரி தென் றேசற்றார் தன்னையாய் முக்கணெந்தை, நாற் றிசைக்குங் கைகாட்டினன். 26

காதற்றுப் போனமுறி கட்டிவைத்தா லாவதுண் டோ, தீதற்ற காயமுமச் செய்கையே - போதமாய், நிற்பரல்லா லிச்சகத்தி னோரார்க ணோரிடினுந், தற்ப ரமாக் கண்டிருப்பார் தாம். 27

வெள்ளங் குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினான், கள்ளங் குலாவுவஞ்சக கள்ளனே-னுள்ளத்தி, லில்லனென லன்னவன்று னெங்கும் வியாபகத்தா,னல்லவென்றுஞ் சொலல வழக்காம். 28

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக் கொள்ளாமல், வைத்த வருண்மோன வள்ளலையே-நித்தமனபு, பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக் கரமெழும்புங், காணத்துடிக்குமிரு கண். 29

தொலலைவினைக் கீடாய்ச் சுழல்கின்ற நாளொருவ, னெல்லையிலா நின்கருணை யெய்துவனோ - வல்லவனா, மோன குருவே முழுதினையுந் தானுணர்ந்த, ஞான குருவே நவில். 30

மூன்றுகண்ணா முத்தொழிலா மும்முதலா மூவுல குந, தோன்றக் கருணைபொழி தோன்றலே - யீன்ற வனை, தன்னைப்போ மோலன்பு தழைததோயொரு தெய்வ, முன்னைப்போ லுண்டோ வுரை. 31

நேசிக்குஞ் சிந்தை நினைவுக்குளுன்னை வைத்துப், பூசிக்குந் தானிறைந்து பூரணமா-யோசித்து, நின்றத லலான் மோனு நிருவிகற்ப நிட்டைநிலை, யென்றுவரு மோவறி யேனே. 32

அறிவி லறியாமை யற்றறிவாய்நின்று, பிறிவறவா னந்தமயம பெற்றுக் - குறியவிழ்ந்தா, லன்றைக் குட ல்வேண்டே னையாவிவ் வாக்கையையே, யென்றைக் கும வேண்டுவனே யான. 33

உடலைப் பழித்திங் குணவுங் கொடாமல், விடவி டவே நாடுவரோ மெய்யைய - படபடென, வேண்டு வேணிந்தவுடன் மெய்யுணராப் பொய்யனு, ஞண்ட நீ தானேயறி. 34

அறியாயோ வென்னையுநீ யாண்டநீ சுத்த, வெறி யாய் மயங்கவுமேன விட்டாய்-நெறிமயங்கிக், குன்று ஞ்செடியுங் குறுகுமோ வையாவே, கன்றுகெட்டாற் றுயருகே காண். 35

ஏதுக் குடறசுமை கொண் டேனிருந்தே னையனே, யாதிக்க மோனவருட் டாயே - சோதியா, மன்ன நிரு விகற்ப வானந்த நிட்டையிலே, பின்னமற நில்லாத பின். 36

பின்னு முடற்சுமையாய் பேசும் வழக்கதனு
லென்னபல னுமுற் றிருந்தோமே-யன்னதனு
லானந்தந் தானேதா னுகுமெய் மையனே
யேணிநதத் துன்ப மினி. 37

துன்பக் கடலிற் றளைந்ததெல்லாந் தீரந்ததே
யின்பக் கடலி லிருமென்ன-வன்பிற்

கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணருவி காட்ட
விரைந்து வருமானந்த மே. 38

கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணீரா றாக
விரைந்தே நிருவிகற்ப மெய்த-நிரந்தரமு
நின்னையே சிந்திக்க நீ கொடுத்தாய் மோனாநா
னென்னை முழுதுங்கொடுத் தேனே. 39

அல்லும் பகலும்பே ரன்புடனே தானிருந்தாற்
கல்லு முருகாதோ கன்னெஞ்சே-பொல்லாத
தப்புவழி யேனினைந்தாய் சந்ததமு நீயிறந்த
வெப்பிலே யானந்தமே 40

கொடுத்தேனே யென்னைக் கொடுத்தவுட னின்ப
மடுத்தேனே நீடூழி வாழ்ந்தே-யடுத்தேனே
பெற்றேனே பெற்றுப் பிழைத்தேனே சன்மவல்ல
லிற்றேனே யேழையடி யேன். 41

பெற்றோம் பிறவாமை பேசாமை யாயிருக்கக்
கற்றோ மௌனவுரைக்கக் காரியமேன-சற்றேனு
நீக்கற்ற வின்ப நிலைபொருந்தி யேசற்று
வாக்கற்றாற் பேசுமோ வாய். 42

காலன் றனையுதைத்தான் காமன் றனையெரித்தான்
பாலன் பசிக்கிரங்கிப் பாற்கடலை-ஞாலமெச்சப்
பின்னே நடக்கவிட்டான் பேரருளை நாடாதார்க்
கென்னே நடக்கை யினி. 43

விண்ணருவிமேனமேல் விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவி வெள்ளமொடு கைகூப்பித்-தண்ணமிர்த,
வெள்ளமே யானந்த வெற்பே யெனத் தொழுவோ,
ருள்ளமே ஞானவொளி. 44

பிள்ளைமதிச் செஞ்சடையான் பேசாப் பெருமை
யினன், கள்ளவிழும பூங்கொன்றைக் கண்ணியா-
னுள்ளபடி, கல்லாலின் கீழிருந்து கற்பித்தா னேர்வ
சன, மெல்லாரு மீடேறவே. 45

புலனைந்துந் தானே பொரமயங்கிச் சிந்தை
யலமந் துழலு மடிமை-நலமிகுந்த
சித்தான மோன சிவனேநின் சேவடிக்கே
பித்தானு லுண்டோ பிறப்பு 46

நிறைகுடந்தா னீர்கொளுமோ நிச்சயமா மோன
முறையுணர்ந்தார் யாதை முயல்வார்-பிறையணிந்த
மிக்கசை லாயமலை வித்தகனே வேதியனே
செக்கரணி மேனியனே செப்பு 47

துங்கமழு மானுடையாய் சூலப்படையுடையாய்,
திங்களணி செஞ்சடையாய் சேவுடையாய் - மங்கை
யொரு, பானுடையாய செங்கட் பணியாயென்சென
னியின்மேற், கானுடையாய் நீயே கதி. 48

இனிய கருணைமுகி லெம்பிரான் முக்கட்
கனியமிர்த வாரியின்பக் கட்டி-தனிமுதலவ

னித்தன் பரம னிமலநிறை வாய்நிறைந்த
சுத்தனமக் கென்றாந் துணை. 49

நீதியாய்க் கல்லாலி னீழலின்கீ ழேயிருந்து
போதியா வுண்மையெல்லாம் போதித்தா-னேதில்
சனகாதியாம் தவத்தோர்க்கு ஞான
தினகரனு மோன சிவன். 50

தேகச் செயறுனுஞ் சிந்தையுடனே குழையில்
யோகநிலை ஞானிகளுக் கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லலிலே வாழ்வாரோ வப்பனே நீயற்ற
வெல்லையிலே சும்மா விரு. 51

சும்மா விருக்கச் சுகமுதய மாகுமே
யிம்மாயா யோகமினி யேனடா-தம்மறிவின்
சுட்டாலே யாகுமோ சொல்லவேண் டாங்கன்ம
நிட்டா சிறுபிள்ளாய் நீ. 52

நீயற்ற வந்நிலையே நிட்டையதி னீயிலையோ
வாயற்றவனே மயங்காதே-போயற்
றிருந்தாலு நீபோகா யெனறுமுள்ளாய் சும்மா
வருந்தாதே யினபமுண்டு வா. 53

வாவாவென் றின்பம்வரவழைக்குநகண்ணீரோ
டாவாவென் றேயழுத வப்பனே-நீவாடா
வெல்லா நபக்கெனவே யீந்தனையே யீந்தபடி
நில்லா யதுவே நினை. 54

நில்லாப் பொருளை நினையாதே நின்னையுள்ளோர்
சொலலாப் பொருட்டிரளைச் சொலலாதே-கல்லாத
சிந்தை குழைந்துசுகஞ் சேரகுருவருளால்
வந்தவழி நல்ல வழி. 55

வழியிதென்று மல்லா வழியிதென்றுஞ் சொல்
லிற், பழிபழியா நல்லருளாற் பார்த்தோர் - மொழி
யுனக்கே, யேற்றிருக்கச் சொன்னவன்றே யெங்கும்
பெருவெளியாம, பார்த்தவிடமெல்லாநீ பார். 56

பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப்பிள்
ளையைப்போ, லாருந்துறக்கை யரிதரிது-நேரே, மன
த்துறவு மப்படியே மாணுவிவறறி, னுனக்கிசைந்த
வாறென்றே யோர். 57

ஓராமலே யொருகா லுனனுமை னுள்ளொளியைப்
பாராம லுள்ளபடி பார்த்திருந்தால்-வாராதோ
பத்துத் திசையும் பரந்தெழுந்தா னந்தவெள்ளந்
தத்திக் கரைபுரண்டு தான். 58

தானுன தன்மைவந்து தாக்கினு லவ்விடத்தே
வானுதி மாயை வழங்காதோ-ஞானுகே
ருனனுள்ளே தோன்று வுறவாகி நின்றதென
வென்னுள்ளே யென்று மிரு. 59

என்னையுன்னை யின்னதிது வென்னுமை னிற்குநிலை
தன்னையரு ளென்ற தருணத்தி-லன்னைபெற்ற

பிள்ளைக்குஞ் சொல்லாத பெற்றிகண்டா யையனே
யுள்ளத்தி னுள்ளே யுணர். 60

சொன்னவர்தாநிட்டை தொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவர் போதியார் மாமௌனன்-றன்னுள்
விருப்பாகக் கைகாட்டி மிக்கவட நீழ
விருப்பா னிருவிகற்பத் தே. 61

இந்த நிருவிகற்பத் தெந்தை யிருக்கநிட்டை
சிந்தைநீ தேறாய் செகமனைத்தும்-வந்ததொடர்ப்
பாடுகெட வன்றோவோர் பாத்திரத்துக் காடலல்லா
லாடுவதே னாட்டு மவன். 62

அவனே பரமு மவனே குருவு
மவனே யகில மனைத்து-மவனேதா
மானவரே சொன்னா லவரே குருவெனக்கு
நானவனாய நிற்பதெநத நாள். 63

நாளவங்கள் போகாம னாடோறு நந்தமையே
யாளவந்தார் தாளின்கீழாட்புகுநதாய்-மீளவுன்னைக்
காட்டாம னிற்குங் கருத்தறிந்தா னெஞ்சேயுன்
னாட்டானா னையமில்லை யால. 64

யான்றானெனலறவே யின்பநிட்டை யென்றருணைக்
கோன்றா னுரைததமொழி கொள்ளாயோ-தோனறி
யிழுக்கடித்தாய் நெஞ்சேநீ யென்கலைகள் சோர
வழுக்கடிக்கும் வண்ணாபோ லாய். 65

எங்குஞ் சிவமே யிரண்டற்று நிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ் சுகநீ சலியாதே-யங்கிங்கென்
றெண்ணாதே பாழி லிறந்து பிறந்துழலப்
பண்ணாதே யானுன் பரம. 66

மெய்யைப்பொய் யெனறிடவு மெய்யனையாப்
பொய்நெஞ்சே, பொய்யைததான் மெய்யெனவும
போகுமோ-வையமறத் தனமயத்தை மெய்யெனவே
சார்ந்தனையேலானந்த, மெனமமபமுநின்மயமுமே. 67

பூங்கா வனங்கிழலும் புததமுதுஞ் சாந்தபதம்
வாங்காத வானந்த மாமழையு-நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற் றாமௌனபூமியினு
னில்லை யெனநின்ற விடம். 68

இடம்வான நலலபொரு ளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக் கருவி யனைத்து-முடனுதவ
மந்தார தாருவென வந்து மவுனகுரு
தந்தானோர் சொற்கொண்டு தான். 69

தானந் தவஞானஞ் சாற்றரிய சித்திமுத்தி
யானவையெல் லாந்தாமே யாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொரு சொல்லாற் சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்க முனக் கேன். 70

உன்னை யுடலையுறு பொருளைத் தாவெனவே
யென்னை யடிமைக் கிருத்தினன்-சொன்னவொரு

சொல்லை மறவாமற் சேர்ந்தா னெஞ்சேயுன்று
மில்லை பிறப்ப தெனக்கே. 71

எனக்கு முனக்குமுற வில்லையெனத் தேர்ந்து
நினைககவரி தானவின்ப நிட்டை-தனைக்கொடுத்தே
யாசான் மவுனி யளித்தானெஞ் சேயுனையோர்
காசா மதியேனுங் காண் 72

ஆனந்த மோனகுரு வாமெனவே யென்னறிவின்
மோனந் தனக்கிசைய முற்றியதாற்-றேனுந்து
சொல்லெல்லா மோனந் தொழிலா தியமோன
மெல்லாநன் மோன வடிவே 73

எல்லாமே மோனநிறை வெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண் மோனநிலை நாடினார்-பொல்லாத
நானெனவிங் கொனறை நடுவேமுளைக்க விட்டிங்
கேனலைந்தேன மோனகுரு வே. 74

மோன குருவளித்த மோனமே யானந்த
ஞான வருளுமது நானுமது-வானாதி
நின்ற நிலையுமது நெஞ்சப் பிறப்புமது
வென்றறிந்தே னானந்த மே. 75

அறிந்தவறி வெல்லா மறிவன்றி யில்லை
மறிந்தமன மற்ற மவுனஞ்-செறிந்திடவே
நாட்டினா னானந்த நாட்டிற் குடிவாழ்க்கை
கூட்டினான் மோன குரு. 76

குருவாகித் தண்ணருளைக் கூறுமுன்னே மோன
வுருநீ டுயிர்பொருளு மொக்கத் - தருதியென
வாங்கினையே வேறுமுண்மை வைததிடவுங் கேட்டி
யீங்கொருவ ருண்டோ வினி. [டவு

இனிய கருப்புவட்டை யென்னுவி லிட்டா
னனியிரத மாறுது நானுந்-தனியிருகக
பெற்றிலேன்மோனம் பிறந்தவன்றே மோனமல்லாற்
கற்றிலே னேதுங் கதி. 78

ஏதுக்குஞ் சும்மா விருநீயென வுரைத்த
சூதுக்கோ தோன்றுத துணையாகிப்-போதித்து
நின்றதற்கோ வென்னையா னீககிப் பிரியாமற்
கொன்றதற்கோ பேசாக் குறி. 79

குறியுங் குணமுமறக் கூடாத கூட்டத்
தறிவறிவாய் நின்றுவிட வாங்கே-பிறிவறவுஞ்
சும்மா விருத்திச் சுகங்கொடுத்த மோன நினபாற்
கைம்மாறு நானெழிதல் காண். 80

நானறு மெனனுமயகக நணணுஙகா லெனனுணை
வான்று னெனநிறைய மாட்டாய்நீ-யூன்றுமல்
வைத்தமவு னத்தாலே மாயை மனமிறநது
துய்த்துவிடு ஞான சுகம். 81

ஞானநெறிக் கேற்றகுரு நண்ணரிய சித்திமுத்தி
தானந் தருமந் தழைத்தகுரு-மானமொடு

தாயெனவும் வந்தென்னைத் தந்தகுரு வென்சிந்தைக்
கோயிலென வாழுங் குரு. 82

சித்துஞ் சடமுஞ் சிவத்தைவிட வில்லையென்ற
நித்தன் பரமகுரு நேசததாற்-சுத்தநிலை
பெற்றோமே நெஞ்சே பெரும்பிறவி சாராமற்
கற்றோமே மோனக் கரு. 83

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏசற்றவந்நிலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவநநிலையேயெந்தைபரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
யூசற்சுழல்போ லுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்கா லும்பாழ்நெஞ்சே. 1

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாழியின்பத்தழுந்தப்படியாயோ [போல்
தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்
வாழாதுவாழ்ந்தழியாவண்ணமிருப்பாயே. 2

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக்கேநமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற்கூட்க்கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய்நமக்காகவாளவந்தார்பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்கவாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே. 3

வஞ்சமோபண்டையுளவாதனையானீயலைந்து
கொஞ்சமுற்றுயுன்னைக்குறைசொலலவாயுமுண்
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ் [டோ
நெஞ்சமேயென்போலநீயமுந்தவாராயோ. 4

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றே
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே. 5

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயங்கிலைக்கே
தாயானமோனனருள்சந்திக்கவந்திடுமே. 6

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்படிப்பிக்கக்கற்றவர்யா
ரிந்தமதியேனுனக்கிங்கென்மதிகேளொன்றலே
சந்தநெஞ்சேபரத்திற்சாரினின்பமுண்டாமே. 7

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம்பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரின்றுட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தெனபுலத்தாரோடிருந்துசெய்பூசைகொண்டருளே.

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடீர்முயற்கோடோவான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடீர்நீயுறைந்ததெவ்விடமோகாணேனே. 9

எவ்விடத்துமபூரணமா மெந்தைபிரான் றண்ணருளே, யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சே யாராயிற்கண்டிலனே, யவ்விடத்துமாயையிலே மாண்டனையோவவ்விடமுஞ், செவ்விடமேநீயுஞ் செனனமற்றுவாழியவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

காடுங்கரையும்.

காடுங் கரையு மனக்குரங்கு கால்விட்டோடவதன்பிறகே, யோடுந் தொழிலாற் பயனுளதோவொன்றாய்ப் பலவா யுயிர்க்குயிரா, யாடுங் கருணைப் பரஞ்சோதி யருளைப் பெறுதற்கன்புநிலை, தேடும் பருவமிதுகண்டீர் சேரவாருஞ்செகத்தீரே. 1

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொருளைக், கைவந்திடவேமன்றுள்வெளிகாட்டு மிந்தக்கருத்தைவிட்டுப், பொய்வந் துழலுஞ் சமயநெறி புகுதவேண்டா முத்திதருந், தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச் சேரவாருஞ் சகத்தீரே. 2

காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்டீ ரகண்டாகார சிவ, போக மெனும்பே ரின்பவெள்ளம் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமா, யேக வுருவாய்க் கிடக்குதை யோவின்புற் றிடநா மினியெடுத்த, தேகம விழு முன புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்தீரே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்த தேகம் பொருளாவி மூன்றுநீ யெனக் கொன்றில்லை யெனமோன நன்னெறி, கொடுத்த போது கொடுத்ததன் றோபினுங் குளறி நானென் றுகூத்தாட மாயையை, விடுத்தவா றுங்கண்ணீரொடு கம்பலை விலகு மாறுமென் வேட்கைப்ர வாகத்தைத், தடுத்தவாறும் புகலாய் சிரகிரித் தாயுமான தயாபர மூர்த்தியே 1

நோயும் வெங்கலிப் பேயுந் தொடரநின் னூலிற் சொன்ன முறையிய மாதிநான், றோயும் வண்ணமெ னைக்காக்குங் காவலுந்தொழும்பு கொள்ளுஞ்சுவாமியு நீகண்டா, யோயுஞ்சன்ம மினியஞ் சலஞ்சலென் றுலகங் கண்டு தொழுவோருருவிலே, தாயுந்தந்தையு மானோய் சிரகிரித் தாயுமான தயாபர மூர்த்தியே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகமேலாம்.

முகமெலாங்கணீர் முத்தரும்பிடச் செங்கைமுகி ழ்பப, வகமெலாங்குழைந் தானந்தமாகநல்லறிஞு, ரிக மெலாந்தவ மிழைக்கின்ற ரென்செய்கோவேழை, சக மெலாம்பெற நல்லருளுதரமாச் சமைந்தோய். 1

திருச்சிற்றம்பலம்.

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவே நின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக் காத் தாளக, கடனுனகெனவெறண்ணி நினைக்கைகுவி த்தோ னலனே, வடைவுகெட்ட பாழ்மாயை யாழி யிலே யின்னமலலற், படமுடியா தெனனுவிப் பற் றேபராபரமே. 1

ஆராமைகண்டிஙகருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாறுயோவந்துவருததமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. 2

வாழாதுவாழவுனை வந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளாறுரமுக்காற்றே
டேழாயெனவுலகமேகமினிநாஞெருவன்
பாழாகாவாறுமுக்ம்பார்நீபராபரமே. 3

உள்ளத்திலுள்ளே யொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையையான்காணுந்தரமாமோ

வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குண்பார்நஞ்சூட்டும்
பளளத்தின்மீன்போற்பதைத்தேன்பராபரமே. 4

வாவிக்கமலமலர் வண்டாய்த் துவண்டு துவண், டாவிக்கு ணின்றவுனக கன்பு வைத்தார்ககஞ்சலெ ன்பாய், பூவிற்கும் வான்கடையிற் புல்விற்போபோ லவொன்றைப், பாவிக்க மாட்டேன பதியே பரா பரமே. 5.

விண்ணுறுவெற்பினவிழுந தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணுறுபாய்ச்சிடுமெனகாதல வெள்ளங்கண்டிலை
தண்ணுறுசாந்தபதத்தற்பரமேநால்வேதப் [யோ
டண்ணுறுமின்பப்பதியேபராபரமே. 6

கூடியநின்சீரடியார்கூட்டமென்றேவாய்க்குமென
வாடியவெனனெஞ்சுமுகவாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின்சீரருளைத்திக்கனைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே. 7

நெஞ்சத்திநூடேநினைவாய்நினை வூடு
மஞ்சலெனவாழுமெனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றாய்க்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநாணுர்பதியேபராபரமே. 8

புத்திநெறியாகவுனைப்போற்றிப்பலகாலு
முத்திநெறிவேண்டாதமூடனேனுங்கெடுவேன்
சித்திநெறிக்கென்கடவேன்சீரடியார்க்கேவல்செயும்
பத்திநெறிக்கெனுமுகம்பார்நீபராபரமே. 9

கண்டறியேன்கேட்டறியேன் காட்டுநினையேயித யங்கொண்டறியேன்முத்தி குறிக்குந்தரமுமுண்டோ, தொண்டறியாப் பேதைமையேன் சொலலே னின் றனமை யெல்லாம், பண்டறிவாய் நீயேபக ராய்பராபரமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

த ன் னை.

கட்டளைக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற்றுணுணர்த்து
மன்னைபொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப்பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவாந்திழுத்திட்டென்னபலனகண்டாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ க் கை வ.

ஆக்குவைமாயையாவுநொடியினிலவற்றைமாள
நீக்குவநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப்புனிதநல்லருளானந்தந்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றேசச்சிதானநதவாழ்வே. 1

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர்கணவரையன்றிவேறு
ரிற்புறத்தவரைநாடார்யூரங்களும்பின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந்தலைவநின்னலதோர்தெய்வம்
பொறபுறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானந்தவாழ்வே. 1

முருந்திளநகையார்பாரமுலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய
விருந்தமிர்தெனவருந்திவெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருநதலோகாயதப்பேரினத்தனுயிருந்தவேமை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. 2

தீதெலாமொன்றும்வனமை செறிந்திருட்படலம்
பூதகசிநதைபெற்றபதகனுணபாதநீழ [போர்த்த
லாதரவடையவுள்ளனபருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணானந்தவாழ்வே. 3

நாதனைநாதாதீதநண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால் [ர்க்க
வாதனைபெருக்கியென்னை வசஞ்செய்துமனந்துன்மா
போதனைசெய்தனனறேபூரணானந்தவாழ்வே. 4

எண்ணியவெண்ணமெல்லா மிறப்புமேற்பிறப்புக்
காசை, பண்ணியென்னறிவையெல்லாம் பாழாக்கி
யெனைப்பாழாக்குந், திண்ணியவினையைக் கொன்று

சிறியனை யுய்யக்கொண்டாற், புண்ணியநினக்கேய ன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே. 5

பத்திநீபத்திக்கானபலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தித்திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோ பூரணானந்தவாழ்வே.

தாயினுமினியநின்னைச் சரணென வடைந்தநா யேன், பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதல்செய்தனன் றோ; தீயிடைமெழுகாயநொந்தேன் றெளிவிலேனா வீணேகாலம், போயினதாற்றகில்லேன் பூரணானந்த வாழ்வே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலைவளர்காதலி.

பதியுண்டுநிதியுண்டுபுத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பவிசுண்டுதவிசுண்டுதிட்டாந்தமாகயம
படரெனுந்திமிரமணுகாக்
கதியுண்டுஞானமாங்கதிருண்டுசதிருண்டு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டர்பாலம்மைநின்றுளிற்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே

ணதியுண்டகடலெனச்சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்தவொளியே
நாதாந்தரூபமேவேதாந்தமோனமே
நானெனுமகந்தைதீர்த்தென்
மதியுண்டமதியானமதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன்றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே 1

தெட்டிலேவலியமடமாதர்வாய்வெட்டிலே
சிற்றிடையிலேநடையிலே
சேலொத்தவிழியிலேபாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டுபட்டிலேபுனைகந்த
பொடியிலேயடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலேநிற்கின்றநிலையிலே
புந்திதனைநுழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாமலறிவிலேபொறையிலே
நின்னடியர்கூட்டத்திலே
நிலைபெற்றவன்பிலேமலைவற்றமெஞ்ஞான
நேயத்திலேயுனிருதாண்
மட்டிலேமனதுசெலநினதருளுமருள்வையோ
வளமருவுதேவைபரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 2

பாகமோபெறவுனைப் பாடவறியேன்மல
 பரிபாகம்வரவுமனதிற்
பண்புமோசற்றுமிலை நியமமோசெய்திடப்
 பாவியேன்பாபரூப
தேகமோதிடமில்லை ஞானமோகனவிலுஞ்
 சிந்தியேனபேரின்பமோ
சேரவெனமுற்கள்ள மனதுமோமெத்தவுஞ்
 சிந்திக்குதென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோ குரோதமோலோபமோ
 முற்றுமாற்சரியமோதான
முறியிட்டெனைக்கொள்ளு நிதியமோதேடவெனின்
 மூசுவரிவண்டுபோல
மாகமோடவும்வலல னெனையாளவல்லையோ
 வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. 6

தூளேறுதூசுபோல் வினையேறுமெய்யெனுந்
 தொக்கினுட்சிக்கிநாளுஞ்
சுழலேறுகாற்றினிடை யழலேறுபஞ்செனச்
 சூறையிட் டிவையெல்லா
நீளேறநாளேற வார்த்திகமெனுங்கூற்றி

வேளேறு தந்தியைக் கனதந்தியுடன்வென்று
விரையேறுமாலைசூடி
விண்ணேறுமேகங்கள் வெற்பேறிமறைவுற
வெருட்டியகருங்கூந்தலாய்
வாளேறுகண்ணியே விடையேறுமெம்பிரான்
மனதுக்கிசைந்தமயிலே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 7

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாம்பேய்கள்
புந்திமுதலானபேய்கள்
போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென்
போதத்தையுடழித்து
வேதனைவளர்த்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன்
விதித்தானிவ்வல்லலெல்லாம்
மும்படிக்குனது மௌனமந்த்ராதிக்ய
வித்தைதனையியந்தருள்வையோ
தவடிவாகிய மஹாமந்த்ரரூபியே
நாதாந்தவெட்டவெளியே
சமயமானபயிர் தழையவருமேகமே
ஞானவானந்தமயிலே
தமிடுபரசமயம் யாவுக்குமெண்ணர்வரிய
மகிமைபெருபெரியபொருளே

அகிலாண்டநாயகி.

சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டொளிர்பிராணவாயுவெனு
　ஙிகளமோடுகமனஞ்செயு
மனமெனும்பெரியமத்தயானையையென்
　வசமடக்கிடின்முமண்டலத்
திட்டமுற்றவளராஜயோகமிவன
　யோகமெனறறிஞர்புகழுவே
யேழையேனுலகிணீடுவாழ்வனினி
　யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர்பராவுசக்ரதர
　பாக்யமானசுகயோகமும்
பரகாவியகவித்வநானமறை
　பாராயணஞ்செய்மதியூகமு
மட்டசித்தியுநலன்பருக்கருள
　விருதுகட்டியபொனன்னமே
அண்டகோடிபுகழ்காவைவாழுமகி
　லாண்டநாயகியெனம்மையே. 1

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியநாயகி விருத்தம்.

காற்றைப்பிடித்துமட்கரகத்தடைத்தபடி
　கனமப்புனற்குளுறாங்
கடைகெட்டநவவாயில்பெற்றபசுமட்கலக்
　காயத்துளேயிருத்திச்

சோற்றைச்சுமத்திரீபந்தித்துவைக்கத்
துருத்திக்குண்மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்தென்னபேருபெற்றேனருட்
டோயரீபாய்ச்சல்செய்து
நாற்றைப்பதித்ததென்ஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப்புலப்பட்டியு
நமனைதீப்பூடுமனுகாமன்முன்னின்று
நாடுசிவபோகமான
பேற்றைப்பகுத்தருளியென்னையாளவல்லையோ
பெரியவகிலாண்டகோடி
பெற்றநாயகிபெரிய கயிலைமாநகர்மருவு
பெரியநாயகியம்மையே. 1

திருச்சிற்றம்பலம்.

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய் மகவுமனை வாழ்க்கை யாக்கை
சகமனைத்து மெளனியரு ளழைத்தபோதே
யிந்திரசா லங்கனவு கான னீரா
யிருந்ததுவே யிவ்வியற்கை யென்னேயென்னே. 1

என்னைநான் கொடுக்கவொருப் பட்டகால
மியாதிருந்தென் னெதுபோயென் னென்னைநீங்கா
வன்னைபோ லருள்பொழியுங் கருணைவாரி
யானந்தப் பெருமுகிலே யரசே சொல்வாய். 2

அரசேநின் றிருக்கருணை யல்லா தொன்றை
யறியாத சிறியேனு னதனுண் முத்திக்
கரைசேரும படிக்குனருட் புணையைக் கூட்டுங்
கைப்பிடியே கடைப்பிடியாக கருத்துட்கண்டேன். 3

கண்டேனிங் கென்னையுமென் றன்னையுநீங்காக்
கருணையுநின் றன்னையுநான கண்டேன கண்டேன்
விண்டேனென் றெனைப்புறம்பாத்தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின னருட்களிப்பின் வியப்பாலன்றோ. 4

ஓவென்ற சுத்தவெளி யொன்றே நின்றிங்
குயிரையெல்லாம் வம்பினென வுவட்டாவின்பத்
தேவென்ற நீகலந்து கலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற் குறைவாமோ செகவிலாசம். 5

செகத்தையெல்லா மணுவளவுஞ் சிதறாவண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில் வைப்பையணுத் திரளையெல்லா
மகத்துவமாப் பிரமாண்டமாகச் செய்யும்
வல்லவா நீநினைந்த வாறேயெல்லாம். 6

சொல்லாமலே வாய்துடிப்ப தல்லா னெஞ்சந்
துடித்திருக ணீரருவி சொரியத் தேம்பிக்
கல்லாலே யிருந்தநெஞ்சங் கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக குருகிடவுங் காண்பேன் கொல்லோ. 7

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவ்ருத்தம்பிள்ளை
பெறுப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முறறவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முறுதவரேகன்னெஞ்சமுடையராவார். 1

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனேயானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே. 2

நீயேயிங்கெளியேற்குந்தாகமோக
நினைவூடேநின்றுணர்த்திநிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனகெனவோரனபுமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய். 3

பாராயோவென்றுயரமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலாறுலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ. 4

வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில் [டிச்
வைத்தணைத்துக்கொண்டுகையர்லவளைத்துக்கட்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியககமறவின்பங்கஞ்சேர்வதெனறோ. 5

சேராமற்சிற்றினத்தைப்பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ணா
மாராகநாளலைந்தேனரசேநீதா
னறிந்திருந்துமாயையிலேனழுந்தவைத்தாய். 6

வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை
வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவுரையாய்திகையாவண்ணம். 7

திகையாதோவெந்நாளும்பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனுனிரண்டுகானமாடுபோலே. 8

மாடுமக்கள்சிற்றிடையார்செம்பொனுடை
வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்
வீடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோவிடைவிடாமன்
மிக்ககதிவீடன்றோவிளங்கல்வேண்டும். 9

விளங்கவெனக்குள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளேயென்னைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாந்தகாட்சிப்பேறே. 10

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்

வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தையிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழறனிலொருநால்வர்கருங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங்கைக்காட்டென்றாற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோசொலலுந்தன்மை
துரும்புபற்றிகடல்கடக்குந்துணிபேயன்றோ. 1

அன்றேவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையும்வெவவேறாயாற்றநேரே
நின்றேயேநினைப்பெருமாறெவ்வாறுங்கே, னின்ன
ருள்கொண்டறிவதலலாநெறிவேருண்டோ. 2

நெறியார்க்கினின்னையன்றியகிலம்வேறோ
நிலநீர்தீக்கால்வானுநீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றலையாங்கள்வேறோ
கோதையொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய்.

றாயவைம்பூதச்சுமைமையைத்தாங்கி
குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பினனே
ாறுதகவலையுடன்சுழலவென்னை
வைத்தனையேபரமேனின்மகிமைநன்றே. 4

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டே
நானுகிநீயிருந்தனியாயஞ்சற்றே

யின்றெனக்குவெளியானாலெல்லாம்வல்ல
லிறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். 5

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னானந்தப்பார்வையெங்கே. 6

எங்கேயெங்கேயருளென்றெமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன். 7

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாவிங்ஙன்
பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ. 8

நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்கநாரிமார்கண்
பட்ட காயமிந்தக்காயமென்றோ
கூற்றாமுயிர்பிடிக்கவருமந்நீதி. 9

வன்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
றுமவர்களெங்கேநெறிதப்பாத
ங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களெங்கே
பின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால். 10

ஆளுனும்யானெனத் திங்கற்றவெல்லை
யதுபோது மதுகதி தானலலவென்று
போளுனும்யான போவனல்லான்மோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளோநாடேன். 11

பொருளேநின் பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோ தற்போதமுண்டோ
இருடனுவல்லவெளி தானுண்டோ
வின்பமுண்டோ துன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ.

உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த் திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுத் துறவுமின்றிக
காசினிக்குள்லைந்தவரார்காட்டாய்தேவே. 13

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழி தித்திப்பாக
மூவர்சொலுந் தமிழ்கேட்குந் திருச்செவிக்கே
மூட்டனேன்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான். 14

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
மூதறிவுகக்கினியாய்நின்மூளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. 15

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனுற்சுட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைக்காட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினைமுடிவதென்றே. 16

என்றுளோநீயன்றுளம்யாமென்பதென்னை
விதுநிற்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீயுமைபபடைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதோ. 17

பொருந்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடிமெய்யென்றேபோதரூபத்
திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றோ
வெம்பெருமான்யான்கவலையெய்தாக்காலம். 18

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனைவாவா வெனறுகூவிக், குறைவற
நின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்லாய். 19

சொல்லாயதொகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரேதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே
கரணமுடனுறவுகலக்கமாட்டேன். 20

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணார்காணுவன்ஞானம்பேசிப்
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். 21

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசிந்துள்ளன்பார்

தொண்டரடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. 22

சோதியா யிருட்பிழம்பைச் சூறையாடுந், தூவெ ளியே யெனைத் தொடர்ந்து தொடாந் தெந்நாளும், வாதியா நினறவினைப் பகையைவென்ற, வாழ்வேயிவ குணைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். 23

மயக்குறுமென் மனமணுகாப் பாதைகாட்டி, வல வினையைப் பறித்தனையே வாழ்வே நானென், செயக் கடவேன் செயலெல்லா நினதேயென்று, செங்கைகு விப் பேனல்லாற்செயல்வேறில்லை. 24

வேறுபடுஞ் சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின், விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லான், மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவின் மோன, வாரிதியின தித்திரள்போல் வயங்கிற்றம்மா. 25

அம்மாவீ ததிசயந்தா னன்றோவன்றோ, வகண்ட நிலை யாக்கியென்னை யறிவாம்வண்ணஞ், சும்மாவேயி ருக்கவைத்தா யையா வாங்கே, சுகமயமா யிருப்பதல் லாற் சொல்வானென்னே. 26

என்னேநான் பிறந்துழலவந்தவாறிங், கென்னெ னவோர்செயலில்லையே யேழை யென்பான், முன்னே

செய் வினையெனவும் பின்னேவந்து, மூளும்வினை
யெனவுமவர முறையேயெனந்தாய். 27

தாயான தண்ணருளைநிரம்பவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையாவேகதேசம்
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும். 28

புகலரிய நின்விளையாட் டெனவே யெநதாய், புன
மையறி வுடைய வெனைப் பொருளாப்பண்ணி, யிக
ல்விளைக்கு மலமாயை கனமத்தாடே, யிடருறவுஞ்
செய்தனையே யிரக்க மீதோ. 29

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார
மில்லேனைல்லோாகளீட்டங்கண்டாற
கரக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோவல்லுநக்கோகரியகல்லோ. 30

திருச்சிற்றம்பலம்.

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத் திருவருளாம்பூமிமுதற்
பாராதியாண்ட பதியேபராபரமே. 1

கண்ணாரக்கண்டோர் கருப்பொருள்காணமலருள்
விண்ணூடிருந்தவின்ப வெற்பேபராபரமே. 2

சிந்தித்தவெல்லாமென் சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணை மழையேபராபரமே. 3

ஆராவமுதேயரசேயா னந்தவெள்ளப்
பேராரே[illegible]னப் பெருக்கேபராபரமே. 4

ஆரறிவாரென்ன வனந்தமறையோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப் பெருக்கேபராபரமே. 5

உரையிறந்தவன்பருளத் தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக் கடலேபராபரமே. 6

எத்திக்குந்தானாகி யென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத் தேனேபராபரமே. 7

திக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
கைக்குள்வளர்நெல்லிக் கனியேபராபரமே. 8

முத்தேபவளமே மொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென்னுள்ளத் தெளிவேபராபரமே. 9

கண்ணேகருத்தேயென் கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்த வியப்பேபராபரமே. 10

வாக்காய்மனதாய் மனவாக்கிறந்தவாபாற்
றாக்காதேதாக்குந் தனியேபராபரமே. 11

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்ற
வொரு, வார்த்தைசொல்லவந்த மனுவேபராபரமே.

வானந்தமண்ணினந்தம் வைத்துவைத்துப்பாக
கவெனக், கானந்தந்தந்த வரசேபராபரமே. 13

அன்பைப்பெருககியென தாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே யிறையேபராபரமே. 14

வானமெல்லாங்கொண்ட மௌனமணிப்பெட்ட
கத்துக், கானபணியான வணியேபராபரமே. 15

ஓடுமிருவிதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
ளூடும்பொருளான நட்பேபராபரமே. 16

சித்தநினைவுஞ் செய்யுஞ்செயலுநீயெனவா
மூததமர்கட்கான வுரவேபராபரமே. 17

போதாந்தபுண்ணியர்கள் போற்றிசயபோற்றியெ
னும், வேதாந்தவீட்டில் விளக்கேபராயரமே. 18

முத்தாந்தவீதி முளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந் தேவேபராபரமே. 19

ஈனந்தருமுடல மென்னதியானென்பதற
வானந்தவேண்டி யலந்தேன்பராபரமே 20

தன்புருஷனென்றுசமிளகிக் கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்க வலந்தேன்பராபரமே. 21

சுத்தவறிவாய்ச் சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென் செய்வேனபராபரமே. 22

நாருவனுபூதி வாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேறுதென்செய்வேன் சிவமேபராபரமே. 23

தாகமுறிந்தின்பநிட்டை தாராயேலாகெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென் செய்வேன்பராபரமே. 24

அப்பாவென் னெய்ப்பில்வைப்பே யாற்றகிலேன்
போற்றியெனறு செப்புவதல் லால்வேறென் செய்
வேனபராபரமே 25

ஆற்றறியுமென்னறிவு முட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றுமின்பந்தந்திலையே யையாபராபரமே. 26

சொல்லாலடங்காச் சுகக்கடலிலவாய்மூடுக்கி
னல்லாலென்றுக மறுமோபராபரமே. 27

பாராயோவென்னைமுகம் பார்த்தொருகா லென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்து செப்பாய்பராபரமே. 28

ஓபாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
மீபாதோவையா பகராய்பராபரமே. 29

ஓகோவுனைப்பிரிந்தா ருள்ளங்களைவில்லைத்த
பகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே. ௩௦

கூர்த்தவறிவத்தனையுங் கொள்ளைகொடுத்துன்னரு
ளைப், பார்த்தவனென்னைமுகம் பாராய்பராபரமே.

கடலமுதேதேனேயென் கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம் பார்நீபராபரமே. 32

உள்ளமறிவா யுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத் தவிப்பேன்பராபரமே. 33

கன்றினுக்குச்சேதா கனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணை யெந்தாய்பராபரமே. 34

எண்ணாதவெண்ணமெலா மெண்ணியெண்ணி
யேழைநெஞ்சம், புண்ணாகச்செய்ததினிப் போதும்பரா
பரமே. 35

ஆழ்ந்ததுரும்பெனவே யங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்ன பாவம்பராபரமே. 36

கற்றவறிவாலுனைநான் கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சே கொதிக்கும்பராபரமே.

ஐயோவுனைக்காண்பா னாசைகொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப் புகலாய்பராபரமே. 38

துன்பக்கண்ணீரிற் றுளைந்தோர்க்குன்னானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவ தெந்நாள்பராபரமே. 39

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழுக்கா றுயுள
றா, நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே.

பாசம்போய்நின்றவர்போர் பாராட்டி யானுனு
மோசம்போனேனுன் முறையோபராபரமே. 41

நன்றறியேன்தீதறியே னானெனறுநின்றவனு
ரென்றறியேனேனைழ யென்னைபராபரமே. 42

இன்றுபுதிதன்றே யெளியேன்படுந்துயரு
மொன்றுமறியாயோ வுரையாய்பராபரமே. 43

எத்தனைதான்சன்மமெடுத தெத்தனைநான்பட்டது
ய, ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே. 44

இந்தநாட்சற்று மிரங்கிலையேற்காலனவரு
மந்தநாட்காக்கவல்லா ரார்காண்பராபரமே 45

உற்றுற்றுநாடி யுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே. 46

எள்ளளவுநினைவிட வில்லாவெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன் சாற்றாய்பராபரமே. 47

பாடிப்படித்துலகிற் பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. 48

வெட்டவெளிப்பேதையன்யான் வேறுகபடொன் றறியேன், சிட்டருடன்சேரனந்தந் தெண்டன்பராபரமே. 66

இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. 67

மால்காட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. 68

எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணிநான்றன்னுத
வைப்பையழியாநிலையா வையாய்பராபரமே. 69

சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற் கெளிதோபராபரமே. 70

முன்னொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறநின்
றன்னொடுநாநிற்பதென்றோ சாற்றாய்பராபரமே. 71

மைவண்ணந்தீர்ந்த மௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய்பராபரமே. 72

வித்தன்றியாதும விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. 73

ஆங்காரமற்றான் னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூக்கும்பராபரமே. 74

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. 75

சொல்லாடாவூமறைப்போற் சொலவிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. 76

பேச்சாகாமோனம் பிறவாமுளைத்ததென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே. 77

கெட்டியென்றான் னன்பர்மலங் கெட்டயர்ந்தோர்பூரணமாந், தொட்டிலுக்குட் சேய்போறறயின்றார் பராபரமே. 78

காட்டவருளிருக்கக் காணாதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவா னன்றோபராபரமே. 79

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநினனருளு மன்றோபராபரமே 80

எத்தனையோதேர்ந்தாலு மென்னாலே யின்பமுண்டோ, சித்துருவேயினபச் சிவமேபராபரமே. 81

மண்ணெண்ணும்விண்காட்டி மறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணெண்டுகண்ணைகவென்று காண்பேன்பராபரமே.

பஞ்சரித்துநின்னைப் பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபராபரமே 83

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே. 84

அனைத்துமாய்நின்றாயே யான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. 85

நின்போதத்தாலே நினைப்புமறப்புமென்று
லென்போதமெங்கே யியம்பாய்பராபரமே. 86

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந் தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கே யியங்கும்பராபரமே. 87

கொழுந்திலவயிரமெனக் கோதறவுள்ளன்பி
ல்முழுந்துமவர்க்கேசுகமுண் டாகும்பராபரமே. 88

பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான் பேறும்பராபரமே. 89

யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்பேரன்பாக
தாகியரும்யோகமுன்னே சார்ந்தோர்பராபரமே. 90

அல்லும்பகலு மறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாண்பராபரமே. 91

எச்சிலென்றுபூவையிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே. 92

அந்தக்கரண மடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன் றெந்தாய்பராபரமே. 93

தன்னையறிந்தா றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. 94

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதா னுண்டோபராபரமே.

தன்னையறிதருளே தாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே. 66

கற்றகலையானிலைதான் காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியா மன்றோபராபரமே. 97

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோ நின்னரு
ளாம், விண்மூடினெல்லாம் வெளியாம்பராபரமே. 98

நேரேநினதருளென் னெஞ்சைக்கவரினென்றும்
பாரேன்சுகமும் படைப்பேன்பராபரமே. 99

வான்காணவேண்டின் மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய் நாட்டம்பராபரமே. 100

வாதனைவிட் டுன்னருளின் மன்னினல்லால்வேறு
மொரு, சாதனை தானுண்டோநீ சாற்றாய்பராபரமே.

பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றாகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றாய்பராபரமே. 102

விளக்குந்தகளியையும் வேறென்றார்நின்னைத்
துளககமறச்சீவனென்று சொலவார்பராபரமே. 103

பாராதிநீயாப் பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீ யாங்காண்பராபரமே. 104

பொய்யைப்பொய்யென் றறியும்போதத்துக்காதர
வுன், மெய்யருளேயன்றோ விளம்பாய்பராபரமே.105

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியமுயிருஞ்ச
கத்தை, தெரிவாகவில்லையென்ற தீரமபராபரமே.

மாயாசகமில்லையென மற்றெனக்கோர்பற்றுமில்லை
நீயேநானென்றுவந்து னிற்பேன்பராபரமே. 107

வானாதிநீயெனவே வைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோ சாற்றாய்பராபரமே. 108

வெள்ளககருணைமத வேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே. 109

வேண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவின்பங் கொடுப்பாய்பராபரமே.

மாயைமுதலாம்வினைநீ மன்னுயிர்நீமன்னுயிர்சேர்ந்
தாயுமறிவானதுநீ யன்றோபராபரமே 111

என்னறிவும்யானுமென தென்பதுவுமாமிவைக
ளின்னவையேயன்றோ னிகழ்த்தாய்பராபரமே. 112

பாரறியாதண்டப பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவாரநாறோ வறியேன்பராபரமே 113

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டனின்னையாரறிந்து கொள்வார்பராபரமே

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொலிபுகாமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணீ கண்டாய்பராபரமே

என்போலெளியவரு மெங்கெஙகும்பார்த்தாலு
முன்போலவலியவரு முண்டோபராபரமே. 116

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்து நின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலிலையே யையாபராபரமே. 117

ஒன்றேபலவே யுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னை யென்றோபராபரமே. 118

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான் சிந்திப்பதெல்லானின்
ஜெப்பிறியானமெனு வோர்ந்தேன்பராபரமே. 119

ஆரிருந்தென்னார்போ யென்னாரமுதாநின்னருளின்
சீரிருநதாலும் பேவன் சிவமேபராபரமே. 120

வஞ்சநமன்வாதனைக்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தே னையாபராபரமே. 121

எந்தப்படியுன் னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவ தன்றோபராபரமே 122

எந்தெந்தநாளு மெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட் டேவேபராபரமே. 123

அஞ்சலஞ்சலெனறடிமைக் கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சினுணர்த்து னிறைவேபராபரமே. 124

என்னையுனறன் கைக்களித்தார் யாவரென்னையா
னகொடுத்துப், பின்னையுன்றற் பெற்றநலம் பேசேன்
பராபரமே. 125

வாய்பேசாவூமையென வைககவென்றோநீமௌனத்
தாயாகவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே. 126

தன்னைத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்டனின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபல னெந்தாய்பராபரமே.

மார்க்கண்டர்க்காக மறலிபட்ட பாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்ன பயங்காண்பராபரமே.

சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையாரோ வியப்பேன்பராபரமே 129

ஆதொன்றுமின்றியென்னைச் சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே. 130

வாயொன்றும்பேசா மௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே. 131

என்றுமிருந்தபடிக் கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோ வுரையாய்பராபரமே. 132

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான் கண்டேன்பராபரமே

பித்தனையேதுமறியாப் பேதையனையாளவுனக்
கெத்தனைதான்றெண்டமிடுவேன்பராபரமே.

தாயர்கர்ப்பத்தூடனமுந் தண்ணீருந்தந்தருளு
நேயவுனையாரே நினைவார்பராபரமே. 135

விரிந்தமனமொடுங்கும் வேளையிறைகைப்
பரந்தவருள்வாழி பதியேபராபரமே. 136

சிந்தையைப்போய் நானெனனல்போய்த் தேக்கவின்பம்
மாமழைபெய், வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே.

தந்தேனேபோர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே. 138

மண்ணும்விண்ணுமவந்து வணங்காவோ. நின்னருளாக, கண்ணுறவுட்கண்டவரைக் கண்டாற் பராபரமே. 139

என்றுங்கருணைபெற்ற வினபத்தபோதனர்சொற்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ் செல்லும்பராபரமே.

ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகநினைத்
தேடுவதுநின்னடியார் செய்கைபராபரமே. 141

பொங்கியநின் றண்ணருளைப் புட்கலமாய்ப் பெற்றவர்கட், கெங்கெழுந் தென்னாயி றியம்பாய் பராபரமே. 142

பாலரொடுபேயர்பித்தர் பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே. 143

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங் குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டே சுகங்காண்பராபரமே.

இருள்பகலற்றதிருக் காட்சியர்கண்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாய்பராபரமே. 145

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பறமுத் தொடாவார்பராபரமே. 146

அப்புமுப்பும்போனற வயிக்யபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வா யுண்டோபராபரமே.

சித்தந்தெளிந்து சிவமானேரெல்லோர்க்குந்
கொத்தடிமையான குடிநான்பராபரமே. 148

தம்முயிர்போ. லெவ்வுயிருந்தானென்று தண்ணரு
ருள்கூர், செம்மையருக் கேவலென்று செய்வேன்
பராபரமே. 149

விண்ணுக்கும்விண்ணுகி மேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணினிற்குமாறு பகராய்பராபரமே. 150

நெஞ்சகமேகோயி னினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராய்பராபரமே 151

கெட்டவழியாணவப்பேய் கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசை செய்வார்பராபரமே. 152

கால்பிடித்துமூலக் கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம் விழுமோபராபரமே. 153

பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப் பாவித்துப்பூசைசெய்
தால், விஞ்சியஞானம் விளங்கும்பராபரமே. 154

அன்பர்பணிசெய்யவென்னை யாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே. 155

மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச் சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபரமே.

விரும்புஞ்சரியைமுதல் மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே. 157

தானந்தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையணுக நல்லோர்பராபரமே 158

சொன்னத்தைச் சொல்லித் துடிக்கின்றவாணவப்
பேய்க, கின்னலவருவதெந்நாளெந்தாய்பராபரமே.

இன்றோவிருவினைவந் தேறியதுநானென்றோ
வன்றேவிளைந்ததன்றோ வாற்றேன்பராபரமே. 160

எண்ணமுந்தானின்னைவிட வில்லையென்றால்யான்
முன்னமே, பண்ணவினையேது பகராய்பராபரமே. 161

என்னையின்னதென்றறியா வேழைக்குமழகெடுவேன்
முன்னைவினைக்கூடன் முறையோபராபரமே. 162

அறியாநான்செய்வினையை யையாநீகூட்டுங்
குறியேயெனக்குளவு கூறாய்பராபரமே. 163

என்னைக்கெடுக்க விசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத் தகாதோபராபரமே. 164

வல்லமையேகாட்டுகின்ற மாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினெங்கே யிருக்குமபராபரமே. 165

முக்குணத்தாலெல்லா மூளக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதா ரெந்தாய்பராபரமே. 166

ஆற்றப்படாதுதுன்ப மையுவென்றலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென் செய்வேனபராபரமே. 167

பூராயமாய்மனதைப் போககவறியாமலேயோ
பாராயலைந்தே னரசேபராபரமே. 168

சினமிறககககற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாமபெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லாக்கு வாயேனபராபரமே 166

மாதுக்குவந்தெதிர்த்த மலலரைப்போற் பாழ்த்தம
ன, மேதுக்குக்கூத்தாடு தெந்தாய்பராபரமே. 170

சூதாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன் வாய்க்கும்பராபரமே. 171

காலமொருமூன்றுங் கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார் நல்லோர்பராபரமே. 191

கொல்லாவிரதமொன்று கொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோ வறியேன்பராபரமே 192

இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துசிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே. 193

ஏதுவந்துமேதொழிந்துமென்னதியானென்னார்கள்
போதநிலைகண்ட புலத்தோர்பராபரமே 194

ஆயிரஞ்சொன்னாலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற பிழைகாண்பராபரமே 195

மாயமயக்கொழிந்தாற் மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையி னிற்பாராபராபரமே. 196

நித்திரையிற்செத்தபிணநேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்ல துறவோர்பராபரமே. 197

என்னெஞ்சமேனு மிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோ காட்டாய்பராபரமே. 198

மந்தவறிவாகியின்பம் வாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென் செய்வேன்பராபரமே. 199

தேடினேன் றிக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டேன் சி
ந்தைநைந்து, வாடினே னென்மயக்க மாற்றாய் பரா
பரமே. 200

மடிமையெனுமொன்றை மறுத்தன்றோவென்னை
யடிமைகொளலவேண்டு மரசேபராபரமே. 201

காலாபயந்தீரவின்பக் காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே. 202

நீர்ப்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநின்றழியப் [மே.
பார்ப்பதல்லால் வேறுமொன்றைப் பாரேன்பராபர

நீர்க்குமிழிபோலென்னினைவுவெளியாய்க்கரையைப்
பார்க்குமிடமெல்லா மென்பார்வைபராபரமே. 204

ஆடியோய்பம்பரம்போ லாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றேனென் செய்வேன்பராபரமே.

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோன நலமேபராபரமே. 206

ஆனந்தமானநின்னை யன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்கு முத்திபராபரமே. 207

ஏதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றுலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான சொன்னேன்பராபரமே.

முத்தியிலுநதேகமிரை மூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரெத்தனைபேரெனறுரைப்ப தெந்தாயபராபரமே.

நீயனறிநானுர் நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சூலுமுண்டோ சாற்றாய்பராபரமே. 210

அங்கமோநின்வடிவ மானசுகாகூபமோநீ
யெங்குமேனெனெனற தென்னைபராபரமே. 211

கொள்ளைவெள்ளத தண்ணருண்மேற் கொண்டு சுழித்தார்த்திழுத்தாற், கள்ளமனக கப்பலெங்கே காணும பராபரமே. 212

எக்கலையுங்கற்றுணார்ந்தோ னென்றவர்க்குஞ் சம்ம தஞ்சொல, வெககணையாலின்பம்வருமோபராபரமே.

கல்லெறியப்பாசி கலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொலலுணரின்ஞானம்வந்து தோன்றும்பராபரமே

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமை நிந்தித்தபேயறிஞ
ரெனனகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே. 215

மன்னதியானென்னலற்றோ ரெங்கிருந்துபார்க்கினு
மன்னிதியாநீபெரிய சாமிபராபரமே. [நின்

சோற்றுததுருத்திச் சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
காற்றைப்பிடிக்கலைநானே கண்டாய்பராபரமே. 217

உள்ளபடியொன்றையுரைக்கினவர்களுள்ளுறவாய்க
கள்ளமின்றியன்பாய்க் களிப்பேன்பராபரமே. 218

அறித்தவிபல பாகவொனறை யான்பகர்வதல்
லாற், றெறிநதறொன்றையானவேண்டிச் சொல்லேன
பராபரமே. 219

உள்ளமறியாதொருவ ரொனறையுன்னிப்பேசிலே
யோ, துள்ளியிளங்கன்றாய்த் துடிப்பேன்பராபரமே.

எல்லாருமின்புற் றிருக்கநினைப்பதுவே
யலலாமல்வேறொன் றறியேன்பராபரமே. 221

முன்னுண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டுதல்போ
லின்நாளிற்காணவெனக் கிச்சைபராபரமே. 222

தன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்தஅன்பர் தன்மைபராபரமே 223

கண்டுயிலா தென்னறிவின் கண்ணூடே காட்சிபெற்
மண்டியபே ரொளிநீ வாழிபராபரமே. 224

நானென தன்மையென்று நாடாமனுடைவின்ப
வானகிநின் றனைநீ வாழிபராபரமே. 225

அநததூட னுவனுவா யண்டமெல்லாநதானுய்
மகத்தாகிநின் றனைநீ வாழிபராபரமே. 226

காரகமாங்காப்பவறைக் கண்ணூடுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக் காத்தனைநீவாழிபராபரமே. 227

புரந்தோர்தந்தேசமென்பார பூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தம்மதெனபா ரென்னேபராபரமே. 228

மூர்த்தியெலலாம் வாழியெங்கண் மோனகுருவா
ழியருள், வார்த்தையென்றும் வாழியன்பர் வாழிபரா
பரமே 229

சொலலும்பொருளுந தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணை செய்தாய்பராபரமே. 230

இறைவரைக்குள்ளாக வெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர் பேசாய்பராபரமே. 231

நாடுநகருநிசா ளுட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவி லெநதாய்பராபரமே. 232

தேடுந்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிபெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோ கூறாய்பராபரமே. 233

தேடாததேட்டினரே செங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமனிலையில் வாழ்வார்பராபரமே. 234

நீராய்க்கசிந்துருகி நெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னனே பகராய்பராபரமே 235

உள்ளபொருளாவி யுடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென் குறைதீர்பராபரமே 236

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகி லல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே. 237

தாராவருளையெல்லாந் தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீ வாழிபராபரமே. 238

ஆசையுன்மீதல்லா லருளறியவேறொன்றிற்
பாசம்வையேனினகருணைப் பாங்காற்பராபரமே

ஆதியந்தநீகுருவா யாண்டதல்லானின்னையனறிப்
போதனையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே. 240

தானகவந்துதடுத் தாண்டெனையினப
வானகச்செய்தவின்ப வானேபராபரமே. 241

பற்றற்றிருக்குநெறி பற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றநினைகருமனஞ் சொனனேன்பராபரமே. 242

படிப்பறறுகேள்வியற்றுப் பற்றற்றுசசிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க்கன்றோ சுகங்காண்பராபரமே 243

சத்தாகிநின்றோர் சடங்களிலிங்கமெனை
வைத்தாருமுண்டேயென வாழ்வேபராபரமே. 244

சித்தநிருவிகற்பஞ் சேரநதாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரமபோல் வயங்குமபராபரமே 245

ஆதிகாலத்திலெனை யாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனினெஙகேநான் போவேனபராபரமே.

நாலெழுத்துஞ் சொன்மலரோ நாளுந்திகழும பொன்மலரோ, தேவையுனக் கினனதென்று செப்பாய பராபரமே. 247

கன்னறரும்பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயெனனு ளிருந்தாய்பராபரமே. 248

சிறபரமேதற்பரமே தெய்வசசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பே யறிவேபராபரமே. 249

அறிவிப்பானீயென்று லைம்புலங்கடந்தந்
நெறிநிற்பார்யாரே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. 250

அந்தக்கரணமெனு மாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்ட வழகோபராபரமே. 251

ஐவரொடுங்கூடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவே சிவமேபராபரமே 252

[illegible]ளாகிநின்றசுக மாகாமலையோ
விருளாகிநிற்க வியல்போபராபரமே 253

அன்பரெல்லாமின்ப மருந்திடவும்யானொருவன்
றுன்புறுதனன்றோநீ சொல்லாய்பராபரமே 254

சந்ததமுநின்கருணை சாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன் சித்தம்பராபரமே 255

நானெனக்குளறு நாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப் போகேன்பராபரமே 256

இக்காயம்பொய்யென்றோ ரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோ புகலாய்பராபரமே 257

தானுதலபூரணமே சாருமிடமுண்டுயிரும்
வானுதியுமொழுங்காய் மனனும்பராபரமே. 258

உன்னுமனங்கர்ப்பூர வுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்த விளக்கேபராபரமே 259

நாட்பட்டலைந்த நடுக்கமெல்லாந்தீர வுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக் காமோபராபரமே. 260

அண்டபிண்டங்காணே னகமும்புறமுமொன்றாக்
கண்டவென்னை நீகலந்த காலம்பராபரமே. 279

எத்தனைபோ கோடியெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென் செய்வேன்பராபரமே. 280

அன்றந்தநாலவருக்கு மற்புதமாநீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக் குண்டோபராபரமே.

அப்பனென்றுமன்னையென்றுமாரியனென்றும்முனை
செப்புவதுமுன்னிலையின் சேர்க்கம்பராபரமே [யே

கட்டுங்கனமுமந்தக் காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோ விளம்பாய்பராபரமே 283

பேசாதமோனநிலை பெற்றன்றோநின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தான் வாய்க்கும்பராபரமே. 284

கற்றாலுங்கேட்டாலுங் காயமறியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. 285

கண்டவடிவெல்லாங் கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளே யன்றோபராபரமே. 285

தன்செயலாலொன்றுமில்லை தானென்றானென்பாவி
நின்செயலாய்நில்லா நினைவேன்பராபரமே. 287

கொலைகளவுகட்காமங் கோபம்விட்டாலன்றே
மலையிலக்காநின்னருடான் வாய்க்கும்பராபரமே. 288

தன்னையறியாதுசகந் தானயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவருந் துண்டோபராபரமே 289

ஒன்றிரண்டென்றன்று வுணாவுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னையாளு மிறைமேபராபரமே 290

கருதுமடியார்களுள்ளங் காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவான சுகமேபராபரமே 291

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துதிக்கனைத்துங், கைகுவித்துநிற்பதெந்தக் காலம்பராபரமே.

அத்துவிதமான வயிக்யவனுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையார் சொலவாபராபரமே. 293

வைத்தசுவராலம்பின் மண்போமோமாயையினோர்க
கெத்தனைபோதித்துமென்ன மெந்தாப்பராபரமே

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப்போகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவென் கண்ணேபராபரமே 295

சொல்லிப்பதர்களைந்து சொன்முடிவுகாணாதார்
நெல்லிற்பதர்போல நிற்பர்பராபரமே. 296

அழுக்காற்றானெஞ்ச மழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றலின்பல மெய்தார்பராபரமே 297

தேகாதிபொய்யெனவே தேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுண்டோ மொழியாய்பராபரமே 298

சாதனையெல்லாமவிழத் தற்போதங்காட்டாதோர்
போதனைநீங்கல்குவதெப் போதோபராபரமே 299

ஒன்றுமறியாவிருளா முள்ளம்படைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவ தெந்தாய்பராபரமே 300

சிந்திக்குந்தோறுமென்னுட் சிற்சுகமாயூற்றூறிப்
புந்திக்குணின்றவருட் பொற்பேபராபரமே 301

என்றுமடைந்தோர்கட் கிரங்காகுறிப்பனைத்துங்
கன்றையுதைகாலி கதைகாண்பராபரமே. 302

குற்றங்குறையக குணமேமேலிடவருளை
யுற்றவரேயாவர்க் குறவாம்பராபரமே. 303

ஒருமையால்வாய்க்குமுண்மைக் கோரனந்தநூல் கோடிப், பேருரையாற்பேசிலென்ன பே…பராபரமே. 304

சொல்லுஞ்சமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக் கையாபராபரமே. 305

பிடித்ததையேதாபிக்கும் பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லா ரார்காண்பராபரமே. 306

நேசத்தானின்னை நினைக்குநினைவுடையார்
ஆசைக்கடலி லழுந்தாராபராபரமே. 307

கள்ளாதுகட்டுணவுங் காரியமோநானொருசொற்
கொள்ளாததோஷமன்றோ கூறாய்பராபரமே. 308

சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்த நிட்டைபராபரமே. 309

நீட்சிகுறுகலில்லா நித்யசுகாரம்பசக
ராஷியாமுன்னைவந்து சார்ந்தேன்பராபரமே. 310

வானாதிதத்துவமாய மனனிநின்றகாரணநீ
நானாகிநிற்பதெந்த நாளோபராபரமே. 311

காட்டத்திலங்கி கடையவந்தாலென்னவுன்னு
நாட்டத்திலூடுவந்த நட்பேபராபரமே. 312

நித்திரையாய்த்தானே நினைவயர்ந்தானித்தநித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள் செய்கைபராபரமே.

இன்பநிட்டை யெய்தாமல் யாதெனினுஞ் சென்
றுமனந், துன்புறுதல் வன்பிறவித் துக்கம்பராபரமே.

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையையமிலை யையாபராபரமே. 315

மந்திரத்தையுன்னி மயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத் தகாதோபராபரமே 316

விண்கருணை பூத்ததென்ன மேவியுயிர்கட்குயிராய்த்
தண்கருணைதோன்றவருடாய்நீபராபரமே. 317

தன்மயமாய்நின்றநிலை தானேதானாகிநின்று
னின்மயமாயெல்லா நிகழும்பராபரமே. 318

ஏங்கியிடையுநெஞ்ச வேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற் பாரம்பராபரமே.

ஆண்டநின்னை நீங்கா வடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகன்மம் புகலாய்பராபரமே. 320

எங்கணுநீயென்று லிருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலைய லாமோபராபரமே. 321

கற்குமதுவுண்டு களித்தலல்லானின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோ நீதான்பராபரமே. 322

அண்டபகிரண்ட மறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற் கதியாம்பராபரமே. 323

கலக்கமுறனெஞ்சைக் கலக்கித்திரும்பத்
துலககுபவனீயலையோ சொலலாய்பராபரமே. 324

சிந்தையுமென்போலச் செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலா வாழ்வேன்பராபரமே. 325

பந்தமெலாந்தீரப் பரஞ்சோதிநீகுருவாய
வந்தவாடிவை மறவேன்பராபரமே 326

தானந்தமான சகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையருளையாபராபரமே. 327

அல்லலெல்லாந் தீரவெனக கானந்த மாகவொரு,
சொல்லையென்பால் வைத்ததையென் சொல்வேன்ப
ராபரமே. 328

சிந்தைமயக்கமறச் சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான் றந்தேன்பராபரமே. 329

மைமகாட்டுமாயை மயக்கமறநீகுருவாய்க
கைகாட்டவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. 330

மால்வைத்தசிந்தை மயக்கரவென்சென்னிமிசைக
கால்வைக்கவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே 331

மணஞ்ஞனமாயையெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ஞரவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. 332

பன்னிர்மையாலே மயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே. 333

உள்ளதுணரா வுணர்விலிமாபாவியென்றோ
வெள்ளவெள்ளக்கைநெகிழ விட்டாய்பராபரமே.

எல்லாநின்னதுசெய லென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோ வையாபராபரமே. 335

பந்தமயக்கிருக்கப் பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே 336

காட்சியெல்லாங் கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோ
யாதினுக்கு மாட்சியுன தருளேயன்றோ பராபரமே.

எட்டுத்திசையுமொன்று யின்பமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடார் வேறோபராபரமே. 338

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப் பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவே சிவமேபராபரமே. 339

ஏதேதுசொன்னாலு மெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே. 340

கற்பனையாய் பாடுகின்றேன் கண்ணீருங் கம்பலை
யுஞ், சொற்பனத்துங் காணேனென் சொல்வேன்பரா
பரமே. 341

வன்பொன்றுநீங்கா மனதிறப்பமாருப்பே
ரன்பொன்றும்போது மெனக்கையாபராபரமே. 342

ஏதுந்தெரியா வெளியேயெனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற் பொருதோபராபரமே 343

ஓராமலெல்லா மொழிந்தேதற்குன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத் தகுமோபராபரமே. 344

மோனந்தருஞான மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே. 345

வாடுமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறைவேபராபரமே. 346

புந்தியினுனின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போநின் றியானம்பராபரமே 347

உனக்குவமையாககருணை யுள்ளவருமவலைமைக
கெனக்குவமையானவரு மில்லைபராபரமே 348

தாயிருந்தும்பிள்ளை தளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்து நின்றேன்பராபரமே. 349

வாயாற்கிணறுகெட்ட வாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயானார்க்கின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. 350

பாவமென்றுமேலேதும் பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சிவனுக்காபோதந் தெரித்தார்பராபரமே. 351

இன்பநிருவிகற்ப மின்றேதாவன்றெனிலோ
அன்பம்பொறாப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே. 352

கற்குநிலைகற்றுற் கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவே நீதம்பராபரமே 353

காச்சச்சுடர்விடும்பொற் கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சற்றவரே பிறவார்பராபரமே. 354

பற்றொழிந்துசிந்தைப் பதைப்பொழிந்துதானேதா
னாற்றிருப்பதென்றைக் கமைப்பாயபராபரமே. 355

உருவெளிதான்வாதவூ ருக்தமர்க்கல்லாலினமுங்
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோ கூறாய்பராபரமே

தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறி யையாபராபரமே. 357

உலகநெறிபோற்சடல மோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்த வியல்போபராபரமே. 358

பரமாப் பரவெளியாப் பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்குந், திரமேதுமில்லைநன்றாத்தேர்ந்தேன்பராபரமே.

தேடுவோனின்னருளைத் தேடுமுன்னேயெய்தினட
மாடுவேனானந்த மாவேன்பராபரமே 360

உள்ளங்குழைய வுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்று காண்பேன்பராபரமே. 361

பட்டப்பகல்போலப் பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லா
ம், வெட்டவெளியாக விளங்கும்பராபரமே. 362

பார்க்கினனுப் போற்கிடந்தபாழுஞ் சிந்தைமாளி
னென்னை, யார்க்குச்சரியிடலா மையாபராபரமே.

பாட்டுக்கோவன்பினுககோ பத்திக்கோவன்பர்தங்க
ணீட்டுகெகெல்லாங்குறிகி நின்றாய்பராபரமே. 364

முத்தாந்தவித்தே முளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச் சிறப்பேபராபரமே 365

உன்னுவெளியா யுறங்காதபேருணர்வா
யென்னுவிக்குள்ளே யிருந்தாய்பராபரமே 366

தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மையர்க்குச்சின்மயமா
நித்தமுந்தகத்த நிறைவேபராபரமே. 367

உள்ளக்கொதிப்பகல வுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணை வேண்டும்பராபரமே. 368

என்னைப்புரப்பதரு ளின்கடனுமென்கடனு
நின்னிற்பணியறவே நிற்கைபராபரமே. 869

தானேயாகன்னிலையைத் தந்தவருளானந்த
வானேமனோதீத வாழ்வேபராபரமே. 370

மண்ணாதிபூதமெல்லாம் வைத்திருந்த நின்னிறை
வைக், கண்ணாரக்கண்டு களித்தேன்பராபரமே. 371

அறியாமையீதென் றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும் பெற்றேன்பராபரமே. 372

நீதெனவுநன்றெனவுந் தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேநடக்கவொட்டா தென்னேபராபரமே. 373

கண்டவறிவகண்டா காரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேமுத்தி கொடுப்பாய்பராபரமே. 374

ஈறுகவல்வினைநா னென்னுமலின்பசுகம்
பேறும்படிக்கடிமை பெற்றேன்பராபரமே. 375

பெற்றா ரனுபூதி பேசாதமோனநிலை
கற்றாருனைப்பிரியார் கண்டாய்பராபரமே 376

நீயேநானென்று நினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவரு டந்தாய்பராபரமே. 277

சஞ்சலமற்றெல்லாநீ தானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளா யரசேபராபரமே. 378

பூதமுதனாதவரை பொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவின்பக் கடலேபராபரமே. 379

வாக்குமன மொன்றுபட்ட வார்த்தையல்லால்வெ
வ்வேறாய்ப, போக்குடைய வார்த்தை பொருந்தேன்
பராபரமே. 380

வன்மையின்றியெல்லாமதித் துணர்வாய்க்காகெடு
வேன், றன்மையொன்றுந் தோயாத் தடையேபரா
பரமே. • 381

பத்தர்சித்தர்வாழிபரி பக்குவர்கள்வாழிசெங்கோலை
வைத்தவர்கள்வாழிகுரு வாழிபராபரமே. 382

நல்லாரேனுணாலுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத் தொடர்ந்தேன்பராபரமே.

சொல்லிறப்பச் சற்குருவாய்த் தோன்றிச்சுகங்
கொடுத்த, நல்லுரைக்கே கொத்தடிமை நான்காண்
பராபரமே. 384

மூத்திக்குவித்தான மோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவிளைந்த தேனேபராபரமே. 385

'த்திரையும்பாழ்த்த நினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீ சொல்லாய்பராபரமே. 386

மண்ணுமறிகடலு மற்றுள வுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே. 387

பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோ வறியேன்பராபரமே. 388

பொய்யுணர்வா யிந்தப் புழுக்கூட்டைக் காத்திருந்
தே, னுய்யும்வகையு முளதோபராபரமே. 389

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதி யளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதி துலங்குமோபைங்கிளியே. 1

அகமேவுமண்ணலுக்கென் னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே. 2

ஆவிக்குளாவியெனு மற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீபைங்கிளியே. 3

ஆருமறியாமலெனை யந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச் செப்பிவாபைங்கிளியே. 4

ஆறுனகண்ணீர்க்கென் னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுததென்னோ குதலைமொழிப்பைங்கிளியே. 5

இன்பருளவாடையமுக் கேறுமெமக்கண்ணல்சுத்த
மெய்ப்பரமாமாடை யளிப்பானோபைங்கிளியே. 6

உன்னுடனொன் றிரண்டென் றோராமல்விட்டுநேறி
சொன்னான்வரவும்வகை சொல்லாய்நீபைங்கிளியே.

ஊருமிலார்பேருமிலா ருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரென்னை யறிவாரோபைங்கிளியே. 8

ஊரைப்பா ராமலெனக் குள்ளகத்து நாயகனார்,
சீரைப்பார்த்தாற்கருணை செயவாரோபைங்கிளியே.

என் றுவிடியுமிறைவாவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே. 10

எந்தமடலூடு மெழுதாவிறைவடிவைச், சிந்தைமட
லாவெழுதிச் சேர்ப்பேனோ பைங்கிளியே. 11

கண்ணுண்மணிபோலின்பங் காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்துசேர்வாரோபைங்கிளியே.

ஏடாமலர்சூடே னெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோபைங்கிளியே. 13

கல்லேன்மலரேன் கனிந்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையு நாடுவரோபைங்கிளியே.

கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரெனவே, விண்ட
பெருமானையுநான் மேவுவனோபைங்கிளியே. 15

காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாள்கழித்து மெலிவேனோபைங்கிளியே. 16

காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெனையிழுத்து மேவுவனோபைங்கிளியே. 17

காதலால்வாடினதுங் கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோபைங்கிளியே. 18

கிட்டிக்கொண் டன்பருண்மை கேளாப்பலவடி
கொள், பட்டிக்குமின்பமுண்டோ சொல்லாய்நீபை
ங்கிளியே. 19

கிட்டோராய்நெஞ்சிற் கிளர்வார்தழுவவென்று
னெட்டோராவரவர் நேசமென்னோபைங்கிளியே. 20

கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்கையினரென்கவலை
யாறும்படிக்கு மணவாரோபைங்கிளியே. 21

சின்னஞ்சிறியேன்றன் சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியே தவிப்பேனோபைங்கிளியே. 22

சிந்தைதமருளைத் தெளிவித்தென்னையாள
வந்தகுருநாதனருள் வாய்க்குமோபைங்கிளியே. 23

சொல்லிறந்துநின்ற சுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலு மணைவேனோபைங்கிளியே. 24

தற்போதத்தாலே தலைகீழதாகவைய
னற்போதவின்புற நாட்செலுமோபைங்கிளியே 25

தன்னையறியுந் தருணந் தனிற்றலைவ, ரென்னையு
ணையாதவண்ண மெங்கொளித்தார் பைங்கிளியே. 26

தாங்கரிய மையலெல்லாந் தந்தென்னைவிட் டின்னரு
ளாம், பாங்கியையாச் சேர்ந்தாரிறைக்குப் பண்போசொல்
பைங்கிளியே. 27

தாவியதோர் மர்க்கடமாந் தன்மைவிட்டே யண்
ணலிடத், தோவியம்போனிற்கினெனை யுள்குவரோ
பைங்கிளியே. 28

தீராகருவழக்கைத் தீர்வையிட்டங்கென்னையினிப்
பாரேறுதாண்டானைப் பற்றுவனோபைங்கிளியே. 29

தூங்கிவிழித்தென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கி நிற்
கும், பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன் பைங்
கிளியே. 30

தொல்லைக்கவலை தொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமய மெயதுவனோபைங்கிளியே.

நன்னெஞ்சத் தன்பரெல்லா நாதரைச்சேர்ந்தின்
பணைந்தார், வன்னெஞ்சத் தானான் வாழ்விழந்
தேன் பைங்கிளியே 32

நானைகருதின்வர நாடாாசும்மாவிருந்தாற்
றானைபணைவரவா தன்மையன்றோபைங்கிளியே. 33

நீாகருமிழிபோன்றவுட னிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சோக்கவறியாமற் றிகைப்பேனோபைங்கிளியே. 34

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார் நினைக்கின்வேறென்றணை
யார், வஞ்சகத்தா ரல்லரவர் மார்க்கமென்றோ பைங்
கிளியே 35

பன்முத்திரைச்சமயம் பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச சேர்வேனோபைங்கிளியே. 36

பச்சைகண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லா மண்ணாற்கியம்பிவாபைங்கிளியே. 37

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம் பாராமலெம்மிறைவ
ராசைதந்ததுன்பமதற் காற்றேனென்பைங்கிளியே. 38

பாராசையற்றிறையைப் பற்றறநான்பற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம் புகன்றுவாபைங்கிளியே. 39

பேதைப்பருவத்தே பின்றொடர்ந்தென் பக்குவ
முன், சோதித்தவண்ணல்வந்து தோய்வாரோபைங்
கிளியே. 40

பைம்பயிரைநாடுமுன்போற் பாராபூத்தபைங்கொ
டிசேர், செம்பயிரைநாடித் திகைத்தேனே பைங்
கிளியே. 41

பொய்க்கூடுகொண்டு புலம்புவனோவெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்று விளம்பிவாபைங்கிளியே. 42

பொய்ப்பணி வேண்டேனைப் பொருட்படுத்திய
ண்ணலென்பான், மெய்ப்பணியுந் தந்தொருகான் மே
வுவனோ பைங்கிளியே. 43

மண்ணுறங்கும் விண்ணுறங்கு மற்றுள வெலாமு
றங்கும், கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர் காதலாற்பைங்
கிளியே. 44

மட்டுப்படாத மயக்கமெல்லாந் தீரவென்னை, வெ
ட்டவெளிவீட்டிலண்ணன் மேவுவனோபைங்கிளியே.

மாலைவார்த்தென்னை வார்த்திறைவர் பண்ணெறி யாம், பாலைவனத்தில்விட்ட பாவமென்னோ பைங் கிளியே. 46

மெய்யினோய் மாற்றவுழ்ந்த மெத்தவுண்டம்மண் ணறந்த. வையமேனோய்தீர்க்க மருந்துமுண்டோ பைங் கிளியே 47

பேயும் பஞ்ச வண்ணமுற்றுய வீண்சிறையா லல்ல லுற்றும். பாவிபஞ்சவண்ணம் பகர்ந்தாவா பைங்கி ளியே. 48

வாய்திறவா வண்ணமொனை வைத்தாண்டார்க்கெ ன்றுபரை; நீதிறவார்சொல்லி னிசபாங்காண் பைங் கிளியே 49

வாட்டப் பாடாதமனி னவுன்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக் காண்பேனோபைங்கிளியே.

வாராவரவாக வந்தருளுமொனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போயபபேசிவாபைங்கிளியே.

விண்ணவர்தம் பாலமுதம் வேப்பங்கா யாகவெ ண்பாற், பண்ணியதெம்மன்னன்மயல் பார்த்தாயோ [illegible] 52

விண்ணுள் வளியடங்கி வேறற்றதென்ன வருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங் காண்பேனோ பைங்கிளியே. 53

விண்ணூர் நிலவுதவழ் மேடையி லெல்லாருமுற,
மண்ணான வீட்டிலென்னை வைத்ததென்னோ பைங்
கிளியே. 54

உள்ளத்தினுள்ளே பொளித்திருந்தென் கள்ள
மெல்லாம், வள்ளலறிந்தாலெனக்கு வாயுமுண்டோ
பைங்கிளியே. 55

ஆகத்தைநீக்குமுன்னே யாவித்துணைவரைநான்
றுகத்தின் வண்ணந் தழுவுவனோ பைங்கிளியே. 56

தானேசுபாவந் தலைப்படநின்றுன்ஞான
வூனானவரும் வருவாரோ பைங்கிளியே. 57

கள்ளத்தலைவரவர் கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்தில்வந்த வுபாயமென்னோ பைங்கிளியே. 58

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணி நிலவெறிப்பமன்றுடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான் காணுநாளெந்நாளோ. 1

பொன்னுருமன்றுண்மணியும் [illegible]வைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னாரமுதினல மீச்சிப்பதெந்நாளோ.

நீக்கிமலக்கட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத் தொழுதிடநாளென்றோ. 3

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித் திருக்களிப்பதெந்நாளோ. 4

வெஞ்சேலெனும்விழியார் வேட்கைநஞ்சுக் கஞ்சினை
ரை, யஞ்சேலெனுங்கைக் கபயமென்பதெந்நாளோ.

ஆறுசமயத்து மதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ. 6

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங்கலந்திலகை
யிச்சையுடனின்றாளை யுரங்காண்பதெந்நாளோ. 7

ஆதியந்தங்காட்டா தகண்டிதமாய்நின்றுணர்த்தும்
போதவடிவாமடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ. 8

கங்கைநிலவுசடைக் காட்டானைத் தந்தையெனு
ம், புங்கவெண்கோட்டானைபதம் புந்திவைப்பதெந்
நாளோ. 9

அஞ்சமுகங்காட்டாமூ லாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியை [illegible]

தந்தையிருதாடேணித்துந் தம்பிரான்றாள்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கே யின்புறுவதெந்நாளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருமாபின் வணக்கம்.

தூய்யகரமலராற் சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசை யாடிணைவதெந்நாளோ. 1

சிந்தையினுக்கெட்டாத சிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய் நாமணைவதெந்நாளோ. 2

எந்தைசனற்குமர ஞதியெமையாட்கொள்வான்
வந்ததவத்தினரை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ. 3

பொய்கண்டார்காணாப் புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருள் மேவுநாளெந்நாளோ. 4

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாகவுண்மை, சா
தித்தார்பொன்னடியைத் தான்பணிவதெந்நாளோ. 5

சிற்றம்பலமன்னுஞ் சின்மயராந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூறுநாளெந்நாளோ. 6

குறைவிலருண்ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிகள்
[illegible]பணிவதெந்நாளோ.

நீர்க்குமிழி பூணமைத்து நின்றானில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற் பற்றறுவதெந்நாளோ. 2

காக்கைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாட்கூடியுண்டு
தேக்குமிருந்தாமுடலைச் சீயென்பதெந்நாளோ. 3

செங்கிருமியாதி செனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னு மிழுக்கொழிவதெந்நாளோ. 4

தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர் தாமாயவாழிநாட்
டைப், பித்தனெனென்னும்பிதற்றொழிவதெந்நாளோ.

உளனென்றிநாத னுணர்த்துமந்தைவிட்டறிவே
னெனென்றபாவிதலை நாணுநாளெந்நாளோ. 6

வேலையிலாவேதன் விதித்தவிந்த்ரசாலவுடன்
மாலைவியாபார மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 7

ஆழ்ந்துநினைக்கி னரோசிகமாவிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றை மதிக்குநாளெந்நாளோ. 8

மும்மலச்சேறான முழுக்கும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்து னிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. 9

நாற்றமிகக்கூட்டு நவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்தி சுகமென்பதெந்நாளோ 10

உருவிருப்பவுள்ளேதா னாறுமலக்கேணி, யருவ
ருப்பு வாழ்க்கையைக்கண் டஞ்சுநாளெந்நாளோ. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதரைப் பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார் புலையொழிவதெந்நாளோ. 1

திண்ணியநெஞ்சப்பறவை சிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங் கடக்குநாளெந்நாளோ. 2

கண்டுமொழிபேசிமனங் கண்டுகொண்டு கைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமாதர்பொய்க் கூத்தொழிவதெந்நாளோ. 3

காமனைவாவென்றிருண்ட கண்வலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ. 4

கண்களில்வெண்பூளை காபப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப் பிழைக்குநாளெந்நாளோ. 5

வீங்கித்தளர்ந்து விழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத் துடைக்குநாளெந்நாளோ.

கச்சிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்குமின்மாற்றும்
வைச்சிருக்குமாதர் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 7

பச்சென்றகொங்கைப் பசப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ. 8

உந்திச்சுழியா லுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ. 9

தட்டுவைத்தசேலைப்பூங் கொய்சகத்திற் சிந்தை
யெல்லாங், கட்டிவைக்கு மாயமின்னா ர் கட்டழிவதெ
ந்நாளோ. 10

ஆழாழியென்ன வளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற் பற்றொழிவதெந்நாளோ. 11

தூயபனித்திங்கள் சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 12

ஏழைக்குறும்புசெய்யு மேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ. 13

விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமது மொண்டுதருந்,
தொண்டியர்கள் கட்கடையிற் சுற்றொழிவ தெந்நா
ளோ. 14

மெய்யிற்சிவம்பிறக்க மேவுமின்பம் போன்மாதர்,
பொய்யிலின் பின்றென்று பொருந்தாநா ளெந்
நாளோ. 15

திருச்சிற்றம்பலம்.

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலே யலக்கழிந்தேதோடமற
வெம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ

சத்தமுதலாம்புலனிற் சஞ்சரித்தகள்வரேனும்
பித்தாபயந்திரிந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ. 2

நாளும்பொறிவழியை நாடாதவெண்ணமெனும்
யாளும்பொறியா லருள்வருவதெந்நாளோ, 3

வாக்காதியானகன்மமாயை தம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ. 4

மனமானவானரக் கைம்மாலையாகாம
லெலையாளடிகளடி யெய்துநாளெந்நாளோ. 5

வேட்டைப்புலப்புலையர் மேவாதவண்ணமனக
காட்டைத்திருத்தி கழைகாண்பதெந்நாளோ. 6

உந்துபிறப்பிறப்பை யுற்றிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்க மனமிறப்பதெந்நாளோ. 7

புத்தியெனுந்துத்திப் பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையருளோங்குநாளெந்நாளோ.

ஆங்காரமென்னுமத யானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ 9

சித்தமெனும்பௌவத்திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பா
யித்தமிலாதருளி னிற்குநாளெந்நாளோ. 10

வித்தியாதத்துவங்க ளேழும்வருண்டோட
சுத்தபரயோகத்தைத் துய்க்குநாளெந்நாளோ.

சுத்தவித்தை யேமுதலாத் தோன்றுமோ ரைந்துவகைத், தத்துவத்தை நீங்கியருள் சாருநாளெந்நாளோ. 12

பொல்லாதகாமப் புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற் சேருநாளெந்நாளோ. 13

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியா யாம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக்கூறொழிவதெந்நாளோ.

ஆனபுறக்கருவி யாறுபத்துமற்றுள்வும்
போனவழியுங்கூடப் புன்முளைப்பதெந்நாளோ. 15

அந்தகனுக்கெங்குமிரு ளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலை வடியுநாளெந்நாளோ. 16

புன்மலத்தைக் சேர்ந்துமல போதம்பொருந்துதல்போய், நின்மலத்தைச் சேர்ந்துமல நீங்குநாளெந்நாளோ. 17

கண்டுகண்டுந்தேறாக் கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ. 18

பைங்கூழ்வினைதான் படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ. 19

குறித்தவிதமாதியாற் கூடும்வினையெல்லாம் [நாளோ.
வறுத்தவித்தாம் வண்ணமருள் வந்திடுநாளெந்

சஞ்சிதமேயாதி சரக்கானமுச்சேறும்
வெந்தபொரியாகவருணமேவுநாளெந்நாளோ. 21

தேகமுதனன்காத் திரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ. 22

சத்தமுதலீத் தழைத்திங்கெழக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயை தொடக்கறுவதெந்நாளோ. 23

எம்மைவினையை யிறைமையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதை யகலுநாளெந்நாளோ. 42

நித்திரையாய்வந்து நினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ் சமர்த்தறிவதெந்நாளோ. 25

சின்னல்பின்னலான் சகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலைமூட்டுநாளெந்நாளோ. 26

மாயாவிகார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ 27

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்த வூழெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெனைத் தெரிசிப்பதெந்நாளே.

செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்பட்டேவேரமறிவதெந்நாளோ

தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ. 3

பஞ்சப்பொறியையுயி ரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்சவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ. 4

அந்தக்கரணமுயி ராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத் தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ.

முக்குணத்தைசசீவனென்னு மூடத்தைவிட்டருளா, லக்கணமேயெம்மை யறிந்துகொள்வ தெந்நாளோ. 6

காலையுயிரென்னுங் கலதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. 7

வான்கொடுத்துத்தேடு மதிகேடாபோலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாம னன்கறிவதெந்நாளோ. 8

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருளியல்பு.

ஞானந்தருநா டிதுநமக்குவேண்டாமென்
றூனந்தநாட்டி லவதரிப்பதெந்நாளோ. 1

பொய்க்காட்சியான புல்லைத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புல்லை மேவுநாளெந்நாளோ. 2

ஆதியந்தங்காட்டாம லம்பரம்போலேவிறைந்த
நீதியிலருட்டலைச் சேருநாளெந்நாளோ. 3

எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும், வெட்ட
வெளிவிண்ணூற்றின் மெய்தோயவதெந்நாளோ. 4

சூதானமென்று சுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பை மேவுநாளெந்நாளோ. 5

வெந்துவெடிக் கின்றசிந்தை வெப்பகலத்தண்ணரு
வாய், வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெந்நாளோ. 6

சூரியர்கள்சந்திரர்க டோன்றாய்ச்சுயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற் பொருந்துநாளெந்நாளோ 7

கன்றுமனவெப்பக் கலகமெலாந்தீரவருட
டென்றல்வந்துவீசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ. 8

கட்டுநடன்செங்கோல் கடாவுடிக்குங்கோலாச
வெட்டவெளிப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ. 9

சாலக்கபாடத் தடைதீரவெம்பெருமா
னோலக்கமண்டபத்து ளோடுநாளெந்நாளோ. 10

விண்ணவன்றனென்னும் விரிநிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்தித் தளர்வொழிவதெந்நாளோ

வெய்யபுலிபார்த்து விழித்திருந்தவல்லலற்றுத்
துய்யவருளிற் றுயிலுநாளெந்நாளோ.

வெய்யபிறவிவெயில் வெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழ லணையுநாளெந்நாளோ. 13

வாதைப்பிறவி வளைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையைப் பற்றுநாளெந்நாளோ. 14

ஈனமில்லா மெய்ப்பொருளை யிம்மையிலேகாண வெளி, ஞானமெனுமஞ்சனத்தை நான்பெறுவதெந் நாளோ. 15

எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப புணருநாளெந்நாளோ. 16

சடத்துளுயிர்போலெமக்குத் தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணி நாம்விடுவதெந்நாளோ. 17

ஏககனுமர்ந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளாம்
மிக்ககரையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ. 18

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கின் பின்னேபோய்க் காண்பார்போன் மெய்ஞ்ஞான, மெய்விளக்கின் பின்னேபோய் மெய் காண்பதெந்நாளோ. 1

[illegible]பசுபாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளைக் கண்புறுவதெந்நாளோ.

ஆணவத்தைநீக்கி யறிவுடையைவகையாக்
காணவத்தைதக்கப்பாலைக் காணுநாளெந்நாளோ. 3

நீக்கப்பிரியா நினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவரவற்ற பொருளினைவதெந்நாளோ. 4

அண்டருக்கு மெய்ப்பில்லைவப்பா மாரமுதையெ
ன்னகத்திற், கண்டுகொண்டுநின்று களிக்குநாளெந்
நாளோ. 5

காட்டுந்திருவருளே கண்ணாகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ. 6

நானெனுந்தன்மை நழுவியேயெவ்வுயிர்க்குந்
தானெனவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ. 7

சிந்தைதமறந்து திருவருளாய்நிற்பவர்பால் [ளோ.
வந்தபொரு ளெம்மையுந்தான் வாழ்விப்ப தெந்நா

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடி யோருநாளெந்நாளோ. 9

அருவுருவமெல்லா மகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ.

ஆரணமுங்காண வகண்டாகாரபரி
பூரணம்வந்தெய்தப் பொருந்துநாளெந்நாளோ

சத்தொடுசித்தாகித் தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந் தோன்றுநாளெந்நாளோ. 12

எங்கெங்கும்பார்த்தாலு மின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ. 13

அடிமுடிகாட்டாதசுத்த வம்பரமாஞ்சோதிக்
கடிவெளிவந்தென்னைக் கலக்குநாளெந்நாளோ. 14

ஒன்றனையுங்காட்டா வௌத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுட னிற்குநாளெந்நாளோ. 15

எந்தச்சமய மிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளா வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. 16

எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார் யாவரவர்தம்மைக
யவ்வாறாய்நின்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ.

பெண்ணாணலியெனவும் பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக் காணுநாளெந்நாளோ.

நினைப்புமறப்புமற நின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற் சந்திப்பதெந்நாளோ 19

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று
[illegible]காணமை னிற்குநாளெந்நாளோ. 1

சித்தந்தெளிந்தோர் தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுககடலுட் டோயுநாளெந்நாளோ. 2

சிற்றின்பமுண்டுழ் சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமெமை மூடுநாளெந்நாளோ. 3

எல்லையில்பேரின்பமய மெப்படியென்றோர் தமக்குச், சொல்லறியாவூமர்கள்போற் சொல்லுநா ளெந்நாளோ. 4

அண்டரண்டகோடி யனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பம் கூடுநாளெந்நாளோ. 5

ஆதியந்தமில்லாத வாதியனாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடே துலையுநாளெந்நாளோ. 6

சாலோகமாதி சவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ. 7

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ் சாலோகமாதியெனும்
பொற்பறிந்தானந்தம் பொருந்துநாளெந்நாளோ. 8

உள்ளத்தினுள்ளேதா னூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துலைந்து விடாய்தீர்வதெந்நாளோ. 9

கன்னலுடன்முக்கனியுங் கற்கண்டுசீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதை வாய்மடுப்பதெந்நாளோ. 10

மண்ணூடெழுன்ற மயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணூடெழுந்தசுக மேவுநாளெந்நாளோ. 11

கானற்சலம்போன்ற கட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதவாவி மருவுநாளெந்நாளோ. 12

தீங்கரும்பென்றாலினியா தின்றாலினிப்பனபோற்
பாங்குறாம்பேரின்பம் படைக்குநாளெந்நாளோ. 13

புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுக நாமணைவதெந்நாளோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்பு நிலைமை.

தககரவிகண்ட சரோருகம்போலென்னிதய
மிககவருள்கண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ. 1

வானமுகிலகண்ட மயூரபக்ஷிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டு நடிக்குநாளெந்நாளோ. 2

சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபக்ஷிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம் வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ 3

குத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக் குண்டலிப்பாம் பொ
ன்றாட்டுஞ் சித்தனையென்கண்ணாற் றெரிசிப்பதெ
நாளோ. 4

அந்தரத்தேநின்றாடு மானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிறைகொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ. 5

கள்ளனிவனென் றுமெள்ளக் கைவிடுதல்காரியமோ
வள்ளலேயென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. 6

விண்ணுடர்காணு விமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவாவென் றரற்றுநாளெந்நாளோ. 7

ஏதேதுசெய்தாலு மென்பணிபோய்நின்பணியா
மாதேவாவென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. 8

பண்டுங்காணேனுன் பழம்பொருளேயின்றுமுனைக்
கண்டுங்காணேனெனவுங் கைகுவிப்பதெந்நாளோ. 9

பொங்கேதமான புழுக்கூடெல்லாநீரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென் றிரங்குநாளெந்நாளோ. 10

கடலின்மடைதூண்டதுபோற் கண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித் துருகுநாளெந்நாளோ. 11

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப் போனேனிற்காண
வலந்தேனென்றேங்கி யழுங்குநாளெந்நாளோ. 12

புண்ணீர்மையாளர் புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங் காட்டுநாளெந்நாளோ. 13

போற்றேனென் றாலுமென்னைப் புந்திசெய்யும்
வேதனைக்கிங், காற்றேனாற்றேனென் றரற்றுநாளெந்

பொய்ம்முடங்கும் பூம்சல ம்பொட்டலறப பூங்கமலன்
கைமுடங்கநான்சனனக கட்டறுவதெந்நாளோ. 15

கற்குணத்தைப் போன்றவஞ்சக் கர்ரர்கள்கைகோ வாம, னற்குணத்தார கைகோத்து நான்றிரிவதெந் நாளோ. 16

துட்டனைமாமாயைச் சுழனீக்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ. 17

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றார் தெளிவறிவதெந்நாளோ. 1

மூச்சற்றுச்சிந்தை முயற்சியற்று மூதறிவாய்ப், பேச்சற்றோர் பெற்றவொன்றைப பெற்றிடுநாளெந் நாளோ. 2

கோட்டாலையான குணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ. 3

கெடுத்தே பசுத்துவத்தைக் தேடிலாவானந்த, மடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ. 4

கற்கண்டாலோடுகின்ற காக்கைபோற்பொய்ம்மாயச், சொற்கண்டாலோடுமன்பர் தோய்வறிவதெந் நாளோ. 5

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச் செயலறிவதெந்நாளோ. 6

குற்றச்சமயக் குறும்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்பொருட் கன்புவைத்ததெந்நாளோ.

தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ் சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நேர்பெறுவதெந்நாளோ. 8

வீறியவேதாந்தமுதன் மிக்ககலாந்தவரை [ளோ
யாறுமுணர்ந் தோருணர்வுக் கன்புவைப்ப தெந்நா

கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மய மென்றறிந்து, கொண்டநெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்பதெந்நாளோ. 10

பாக்கியங்களெல்லாம் பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தை நோக்குநாளெந்நாளோ. 11

எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போ லெண்ணுந் தபோதனர்கள், செவ்வறிவைநாடிமிகச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. 12

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறிஞநிலை.

இருநிலனுய்த்தியாகி யென்றதிருப்பாட்டின், பெருநிலையைக் கண்டிணைந்து பேசறிவ தெந்நாளோ.

அற்றவாகட்கற்றசிவ னுமென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின் மூழ்குநாளெந்நாளோ. 2

நானென்னைமுன்படைத்தா னென்றதகவுரையை
நானென்னுவுண்மைபெற்றுநானுணர்வதெந்நாளோ.

என்னுடைய தோழனுமாமென்ற திருப்பாட்டி,
னன்னெறியைக்கண்டுரிமை நூஞ்செய்வதெந்நாளோ.

ஆருடனே சேரு மறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிககருடான் சேருநாளெந்நாளோ. 5

உன்னிலுன்னுமென்ற வுற்றமொழியாலென்னிதயந்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச் சாருநாளெந்நாளோ.

நினைப்பற்வேதானினைநதே னென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளி லாழுநாளெநநாளோ. 7

சென்றசென்றே யணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்
தொன்றாகி, நின்றவிடுமென்றநெறி நிற்குநா ளெந்
நாளோ 8

ஆதியந்தமில்லா வரியபரஞ்சோதியென்ற
நீதிமொழிகண்டதுவாய் நிற்குநாளெந்நாளோ. 9

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்லினிலைநிற்குநா ளெந்நாளோ

திரையற்றநீர்போற் றெளியவெனத்தேர்ந்த
வுறைபற்றியுற்றங் கொடுகெகுநாளெந்நாளோ 11

அறியாவறிவி லவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுறை யுணர்ந்து நிற்குநாளெந்நாளோ. 12

மனக்குணியென்று மியற்கையுமாய்ப்பின்னு
முனக்குறைனென்ற வுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. 13

அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளென், றுறுதி
சொன்னவுண்மையினை யோருநாளெந்நாளோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிற்குநிலை.

ஞானிசைபோலப் பரமன்பானினறதிற
நண்ணியருளாகி யிருக்குநாளெந்நாளோ 1

அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்து கூடுநாளெந்நாளோ. 2

சொல்லான்மனத்தாற் றொடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய் நிலைநிற்பதெந்நாளோ. 3

செங்கதிரின்முன்மதியந் தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளி லடங்குநாளெந்நாளோ. 4

வானூடடங்கும் வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூடடங்குங் குறிப்பறிவதெந்நாளோ 5

செப்பரியதண்கருணைச் சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லெப்பிணியுமில்லா யமையுநாளெந்நாளோ. 6

தூயவறிவான சுகரூபசோதிதன்பாற
றீயினிரும்பென்னத் திகழுநாளெந்நாளோ. 7

தீதணையாகர்ப்பூர தீபமெனநானகண்ட
சோதியிடனொன்றித் துரிசறுவதெந்நாளோ. 8

ஆராருங்காணாத வற்புதனார்பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ. 9

எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிரான்சந்நிதியில்
பட்டப்பகல்விளக்கா பண்புறுவதெந்நாளோ. 10

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக் கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவை மேவுநாளெந்நாளோ. 11

துச்சப்புலனாற் சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்ப்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ. 12

இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ 13

தானவனுந்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவண்ட
மெங்கு, ஞானமதயானை நடத்துநாளெந்நாளோ. 14

ஒன்றிரண்டு மில்லதுவா யொன்றிரண்டுமுள்ளது
வாய், நின்றசமத்துநிலை நேர்பெறுவதெந்நாளோ. 51

பாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமல்
மாசில்சமத்துமுத்தி வாய்க்குநாளெந்நாளோ. 16

சிற்றறிவுமெள்ளச் சிதைந்தெம்மான்பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந் தோங்குநாளெந்நாளோ. 17

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரினையாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவா லெய்துநாளெந்நாளோ 18

போக்குவரவற்றவெளி போனிறைந்தபோதனிலை
நீக்கமறக்கூடி நினைப்பறுவதெந்நாளோ. 19

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய் மேவுநாளெந்நாளோ. 20

வாடாதேநானுவாய் மாயாதயெங்கோவை
நாடாதநாடி நலம்பெறுவதெந்நாளோ. 21

ஆடலையேகாட்டியெம தாடலொழித் தாண்டான்
பொற், றாடலைமேற்சூடித் தழைக்குநாளெந்நாளோ.

மேலொடுகீழில்லாத வித்தகனார் தம்முடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்து பண்புறுவதெந்நாளோ. 23

அறியாதறிந்தெமையா ளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங் குறிக்குநாளெந்நாளோ. 24

ஓராமன்மந்திரமு முன்னுமனம்பரனைப்
பாராமற்பார்த்துப் பழகுநாளெந்நாளோ. 25

ஊன்பற்றுமென்றோ டுறவுபற்றும்பூரணன்பால்
வான்பற்றுங்கண்போன் மருவுநாளெந்நாளோ. 26

ஆண்டான்மவுனி யளித்தவறிவாலறிவைத்
தாண்டாமற்றாண்டித் துலங்குநாளெந்நாளோ. 27

ஆணவத்தோடத்துவித மானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோடத்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ. 28

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற்குபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற் கடுநரகென்றெந்நாளு
நன்மைதருஞானநெறி நாமணைவதெந்நாளோ. 1

ஞானநெறிதானெ நழுவிடினுமுப்பதத்து
வானமுத்திநல்குமென வன்புறுவதெந்நாளோ. 2

பன்மார்க்கமான பலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ. 3

அத்துவிதமென்ற வங்கியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 4

கேட்டன்முதனான்காலே கேடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவெமக்கு வாய்க்குநாளெந்நாளோ. 5

என்னதியானென்பதற வெவ்விடமுமென்றுசான்
சன்னிதியாக்கண்டுநிட்டை சாதிப்பதெந்நாளோ. 6

நாம்பிரமமென்று னடுவேயொன்றுண்டாமா
றேம்பியெலலாமொன்றாய்த் திகழுநாளெந்நாளோ. 7

முச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந் தானென்பதெந்நாளோ. 8

எவ்வடிவும்பூரணமா மௌநதையுருவென்றிசைநத
வவ்வடிவுக்குள்ளே யடங்குநாளெந்நாளோ 9

சிந்தித்ததெல்லாஞ் சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ. 10

தாங்கியபார்விண்ணாதி தானேஞானக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர் வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. 11

ஆசனமூர்த்தங்க ளறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசை பொருந்துநாளெந்நாளோ. 12

அஞ்செழுத்தினுண்மை யதுவானவப்பொருளே
நெஞ்செழுத்தியொன்றாகி நிற்குநாளெந்நாளோ. 13

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிரு மானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணி யாஞ்செய்வதெந்நாளோ

தேசிகர்கோனை திறன்மவுனிநந்தமக்கு
வாசிகொடுக்க மகிழுநாளெந்நாளோ 15

குருலிங்கசங்கமமாக் கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமென்றன்புற் றருள்பெறுவதெந்நாளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காண்பேனோவென்கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந் தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான் பொருந்திடவுங்காண்பேனோ. 1

கேவலத்தினுன்கிடந்து கீழ்ப்படாதின்பவருட்
காவலன்பாலொன்றிக் கலந்திடவுங்காண்பேனோ. 2

துரியங்கடந்தவொன்றே தூவெளியாய்நின்ற
பெரியநிறைவேயுனைநான் பெற்றிடவுங்காண்பேனோ.

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சே மாறாதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமர்மணிநின் றேசினையுங்காண்பேனோ. 4

மாயாவிகார மலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுபூதி நிலைபெறவுங்காண்பேனோ. 5

பொய்யுலகும் பொய்யுறவும் பொய்யுடலும் பொய்யெனவே, மெய்யனினை மெய்யெனவேமெய்யுடனே காண்பேனோ. 6

பாலற்றபட்டமெனு மாயாமனப்படலங்
காலற்றுவீழவுமுக் கண்ணுடையாய்காண்பேனோ 7

உள்ளும்புறம்பு மொருபடித்தாய்நின்றுசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. 8

காட்டுகின்றமுக்கட் கரும்பேகனியேயென்
றேட்டமெல்லாந்தீரவுன தாடலையுங்காண்பேனோ. 9

தூங்காமற்றூங்கிச சுகப்பெருமானின்னிறைவி
னீங்காமனிற்கு நிலைபெறவுங்காண்பேனோ. 10

வாதவூராளிதனை வான்கருணையால்விழுங்கும்
போதவூரேறேநின் பொன்னடியுங்காண்பேனோ 11

சாட்டையிலாப் பம்பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்த ஞானவெளிகாண்பேனோ. 12

மன்றுடும்வாழ்வே மரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றாட்கீழ்க் குடிபெறவுங்காண்பேனோ. 13

பொய்யென் றறிந்துமெமைப் போகவொட்டாதை
யவித்தை வையங்கனமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேனோ.

தாயினுநல்லதயாளுவே நின்னையுன்னித், தீயின்
மெழுகொத்துருகுஞ் சிந்தைவரக்காண்பேனோ. 15

என்செயினு மென்பெறினு மென்னிறைவாவே
யையன்யா, னின்செயலென் றுன்னு நினைவுவரக்
காண்பேனோ. 16

எள்ளத்தனையு மிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தை யுலாவிடவுங்காண்பேனோ. 17

வஞ்சகத்துக்காலயமாம் வல்வினையேனுக்குவே
னெஞ்சகத்தியலைாநீ நேர்பெறவுங்காண்பேனோ. 18

தொல்லைபிறவித் துயர்கெடவுமெந்தைபிரான்
மல்லற்கருணை வழங்கிடவுங்காண்பேனோ. 19

வாளாருங்கண்ணார் மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
றாளாகவெந்தை யருள்செயவுங்காண்பேனோ. 20

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சம் பாவியைநீகூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின் னருள்செயவுங்காண்பேனோ. 21

ஆடுகெறங்காகி யலமந்துழன்றுமனம்
வாடுமெனையையாநீ வாவென்னவுங்காண்பேனோ. 22

சிட்டர்க்கெளிய சிவனேயோ தீவினையேன்
மட்டற்றவாசை யொழியக்கறவுங்காண்பேனோ. 23

உண்ணின்றுணர்ந்து முலப்பிலாவொன்றேநின்
றண்ணொன்றசாநதவருள் சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ.

ஒடுங்கருத்தொடுங்க வுள்ளுணர்வுந்தூன்றநினைக்
கூடும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. 25

வாக்கான்மனத்தான் மதிப்பரியாய்நின்னருளை
நோக்காமனேக்கிநிற்கு நுண்ணறிவுகாண்பேனோ 26

இவ்வுடம்புநீங்குமுனே யெந்தாய்கேளின்னருளா
மவ்வுடம்புக்குள்ளே யவதரிக்ககாண்பேனோ 27

நித்தமாயொன்றாய நிரஞ்சனமாய் நிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீ வெளியாய்த் தோன்றிடவுங் காண்பேனோ. 28

கண்ணிறைநதமௌனக் கருத்தேயென் கண்ணே
யென், னுண்ணிறைந்தமாயை யொழிந்திடவுங் காண்பேனோ 29

அத்தாவிமலா வருளானவானநத
சித்தாவெனக்குனருள் செய்திடவுங்காண்பேனோ 30

வீணேபிறந்திறந்து வேசற்றேனாசையறக்
காணேணிறைநின் கருணைபெறக்காண்பேனோ. 31

சட்டையொத்த விம்படலைத் தள்ளுமுன்னே நமன்சகச, நிட்டையைப் பெற்றையா நிருவிகற்பங்காண்பேனே. 32

எல்லாந்தெரியுமிறைவா வென்னல்லலெல்லாஞ் சொல்லாமுனீதான் றெருத்திரங்கக்காண்பேனே 33.

அண்டபகிரண்ட மனைத்துமொருபடித்தாக் [னே கண்டவாகள்கண்டதிருக் காட்சியையுங் காண்பே

உளனிருந்த காயமுடனிருப்பவெந்தை நின்பால், வானிருந்த தென்னவுநான் வந்திருக்கக் காண்பேனே. 35

தினையத்தனையுந் தெளிவறியாப்பாவியேன், வினையிற்பரம்பொருணீ நேர்பெறவுங்காண்பேனே. 36

துன்பமெனுந் திட்டனைத்துஞ் சூறையிடவையாவே, யின்பவெள்ளம்வந்திங் கெதிர்ப்படவுங் காண்பேனே. 37

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங் கரைந்துருகவெத்தொழிற்கும் வல்லாய்நின்னின்பம் வழங்கினலாகாதோ. 1

என்னையறிய வெனக்கறிவாய்நின்னருணின்
றன்னையறிநிநின்பநலஞ் சாரவைத்தாலாகாதோ. 2

பொய்ம்மையமேயான புரைதீரவெநதையின்ப
மெய்ம்மையம்வநதென்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ

மட்டிலாச்சிற்சுகமாம் வாழ்வேநின்னின்பமயா
சிட்டர்போலயானருநதித்தேககவைத்தாலாகாதோ

அத்தாநின்பொற்ற ளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாககியின்பம் பெருகவைத்தாலாகாதோ. 5

மெல்லியலார்மோக விழற்கிறைப்பேனையாநின
னெல்லையிலானந்தநல மிசசிந்தாலாகாதோ 6

சுட்டழகாயெண்ணுமனஞ் சூறையிட்டானந்தமயக
கட்டழகாநின்னைக கலக்கவைத்தாலாகாதோ. 7

சோதியேநநதாச் சுகவடிவேதூவெளியே
ஆதியேநின்னை யறியவைத்தாலாகாதோ. 8

நேசஞ்சிறிதுமிலே னின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரஙகி வாவென்றாலாகாதோ 9

என்னறிவுக்குள்ளே யிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுனினுடன்யா னிற்கவைத்தாலாகாதோ.

ஆதிபிரானேயென் னல்லலிருளகலச்
சோதிபரகாசமய நோன றுவித்தாலாகாதோ. 11

ஆசைச்சுழற்கடலி லாழாமலையாநின்
நேசப்புணைத்தா ணிறுத்தினாலாகாதோ. 12

பாசநிகளங்களெல்லாம் பஞ்சாகச்செஞ்செவே
யீசவெனை வாவென் றிரங்கினாலாகாதோ 13

ஓயாவுளனைபா யுருகிவாய்விட்டரற்றிச
சேயாகியெந்தைநின்னைச் சேரவைத்தாலாகாதோ

ஆதிபார்வாழ்வா யகண்டிதமாய்நின்றபரஞ்
சோதிநீயென்னைத் தொழும்பனென்றாலாகாதோ

விண்ணாரக்கண்ட விழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணாரநின்னிறைவைக் காணவைந்தாலாகாதோ

சோராமற்சேர்ந்துநின்ற சின்மயனேநின்மயத்தைப
பாராமற்பாரெனநீ பக்ஷம்வைத்தாலாகாதோ. 17

கண்ணாடிபோலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளை
உண்ணாடியையா வுருகவைத்தாலாகாதோ. 18

மூலவிருள்கால்வாங்க மூதறிவுதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவெந்தை கூடுவித்தாலாகாதோ.

சாற்றரியவின்பவெள்ளந் தானருமதினீமுனைக்கி
லூற்றமுருமென்னவதிலுண்மைசொன்னாலாகாதோ.

கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையனின்றாட்கீழே யடிமைநின்றாலாகாதோ. 21

திருச்சிற்றம்பலம்.

இல்லையோவென்கண்ணி.

ஏதுந்தெரியா தெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீநீக்கவொரு ஞானவிளக்கில்லையோ 1

பணியற்றுநின்று பதைப்பறவென்கண்ணூண்
மணியொத்தசோதியின்ப வாரியெனக்கில்லையோ. 2

எம்மாலறிவதற வெம்பெருமான்யாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொரு சூத்திரந்தானில்லையோ 3

நாய்கதுங்கடையானே னுதாநின்னின்பமயம்
வாயக்கும்படியினியோர் மந்திரந்தானில்லையோ. 4

ஊனுகநிற்கு முணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ. 5

அல்லும்பகலு மகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர் போதனைதானில்லையோ. 6

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேண்டாவோ வென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின் காட்சியென்றே கைகுவித்துப், பண்டுமின்று நின்றவென்னைப் பரிதவிக்க வேண்டாவோ 1

வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்த வேண்டாவோ 2

தன்னையறியத் தனியறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவை நீங்கிநிற்கவேண்டாவோ

அள்ளக்குறையா வகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ.

அண்டனேயண்ட ரமுதேயென்னுருயிரே, தொண்டனேற்கின்பந் தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ 5

பாராதேநின்று பதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும் வழிகாட்ட வேண்டாவோ. 6

திருச்சிற்றம்பலம்.

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்த மேன்மைபடைத் தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க, கண்ணிறைந்தசோதியைநாங் காணவா நல்லறிவே. 1

சித்தான நாமென்சடத்தை நாமென்னவென் றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச் சாரவாநல்லறிவே. 2

அங்குமிங்குமெங்குநிறை யற்புதனைப்பொற்பறிந்து
பங்கயபத்துள்வண்டாய்ப் பயனபெறவாநல்லறிவே.

கான்றசோறென்னவிந்தக் காசினிவாழ்வுதன்னையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற் றோன்றவாநல்லறிவே 4

திருச்சிற்றம்பலம்.

பலவகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோ வென்செயலோவேதுமில்லை
தன்னரசநாடாகித் தத்துவங்கூத்தாடியதே. 1

பண்டொருகானின்பாற் பழக்கமுண்டோ வெந்
தைதனைக், கண்டொருகாற்போற்றக் கருத்துங்கரு
தியதே 2

வேறு.

கண்டனவேகாணுமன்றிக் காணுவேகாணுமென்
கொண்டறிவேனெந்தைதனைக் கூடுங்குறிப்பினையே 3

கல்லாலடியில்வளர் கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப் பொருத்தந்தான்சொல்லாயே. 4

தப்பிதமொன் றின்றியது தானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாமலென் சென்னியதுதொட்டனையே.

வேறு.

மாசானநெஞ்சினிவன் வஞ்சனென்றேவாய்திறந்து
பேசாமௌனர் பெருமான்படைத்ததுவே 6

கற்பதெல்லாங் கற்றேமுக் கண்ணுடையாய் நின்
பணியாய் நிற்பதுகற்றன்றோ நிருவிகற்பமாவதுவே.

முன்னைவினைக்கன்ம முயன்றனிவனென்றே
வென்னைவளவிலெந்தா யிரங்காதிருந்ததுவே. 8

வேறு.

நெஞ்சகர்வேறாகி நினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாறெவ்வாறே.

வேறு.

பள்ளங்கடோறும் பரந்துபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தா லுடையாயென்செய்வேனே. 10

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்கு மூடவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மரகத வெந்தைபெருமானே.

வல்லாளாமோறுநின் வான்கருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோறு னெவ்வண்ணமுய்வேனே. 12

வேறு.

வாக்குமனமுமவுனமுற வெந்தைநின்னை
நோக்குமவுனமிந்த நாலறிவிலுண்டாமோ 13

ஒன்றாய்ப்பலவா யுலகமெங்குந்தானேயாய
நின்றுயையாவெனை நீ நீங்கற்கெளிதாமோ 14

ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென்றனை நீ
கூவியழைத்தின்பங் கொடுத்தாற்குறைவாமோ 15

எத்தனையோ நின்விளையாட் டெந்தாய்கே ளிவ்
வளவென், றத்தனையுமென்று லறியுந்தரமாமோ. 16

தேடுவார்தேடுஞ் சிவனேயோநின்றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர் கூறற்கெளிதாமோ 17

வேறு.

பற்றினதைப் பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்கேவ
லத்தி, லுற்றவிடுநெஞ்சமுனை யொன்றிநிற்பதெப்ப
டியோ. 18

ஒப்பிலாவொன்றேநின் னுண்மையொன்றுங் காட்
டாமற், பொய்ப்புவியை மெயபோற் புதுக்கிவைத்த
தென்னேயோ. 19

காலாலவழிதடவுங் காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற் போந்தறிவாயநில்லாயோ 20

தன்னரசுநாடாஞ் சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டினையோ 21

வேறு.

திங்களமுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனைய பொய்ந்நூல்புலம்புவனோ. 22

உன்னவுன்ன வென்னையெடுத் துள்விழுங்கு நின்னிறைவை, யின்னமின்னங்காணமலெந்தாய் சுழல்வேனோ 23

ஆராவமுதனைய வானந்தவாரியென்பாற்
றூராமலையா நீ தள்ளிவிடவந்ததென்னோ 24

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையாவைத் தானந்த
நிலைதானே நிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி [தோ
யிருக்கவென்னைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்திழுக்குமந்
இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே

ஒருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
னொழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும் 2

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயதுக்காகக
கட்டபடமென்றருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடான்றே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடுகின்றபனுவல்

பாடுகின்றபனுவலோர்க
டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி
லாடுகின்றவழகனே. 1

அக்லனென்றநின்னையே
பக்திசெய்துபனுவலால்
பித்தனின்றுபேசவே
வைத்ததென்னவாரமே 2

சிந்தையன்புசேரவே
நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே
தந்திரங்குதாலுவே 3

அண்டரண்டம்யாவுநீ
கொண்டுநின்றகோலமே

தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர்
கண்டநெஞ்சுகரையுமே. 4

அன்னைபோலவருண்மிகுத்து
மன்னுஞானவரதனை
என்னையேயெனக்களித்த
நின்னையானுநினைவனே. 5

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தக்களிப்பு

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியநாதியுமாகி எனக்
கானந்த மாயறி வாய்நின் றிலங்குஞ்
சோதிமௌனியாய்த்தோன்றி அவன்
சொல்லாதவார்த்தையைச்சொன்னாண்டிதோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 1

சொன்னசொல்லேதென்றுசொல்வேன் என்னைச்
சூதாய்த் தனிக்கவே சும்மா விருத்தி
முன்னிலை யேதுமில் லாதே சுக
முற்றச்செய்தேயென்னைப் பற்றிக்கொண்டாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 2

பற்றியபற்றறவுள்ளே தன்னைப்
பற்றச்சொன்னான்பற்றிப் பார்த்தவிடத்தே

பெற்றதை யேதென்றுசொல்வேன் சற்றும்
பேசாத காரியம் பேசினான் றோழி
சங்கர சங்கர சம்பு 3

பேசா விடும்பைகள் பேசிச சுத்தப்
பேயங்க மாகிப் பிதற்றித் திரிந்தேன்
ஆசா பிசாசைத் துரத்தி ஐய
னடிப்பிணைக்கீழே யடக்கிக்கொண்டாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு 4

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே அவ
னாகிய மேனியி லன்பை வளர்த்தேன்
மடக்கிக்கொண்டா னென்னைத் தன்னுட் சற்றும்
வாய்பேசா வண்ண மரபுஞ்செய தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 5

மரபைக் கெடுத்தனன் கேட்டேன் இத்தை
வாய்விட்டுச சொல்லிடின் வாழ்வெனக்கில்லை
கரவு புருடனு மலலன் என்னைக்
காக்குந் தலைமைக் கடவுள்காண் மின்னே
சங்கர சங்கர சம்பு. 6

கடலின் மடைவிண்ட தென்ன இரு
கண்களுமானந்தக் கண்ணீர் சொரிய
உடலும் புளகித மாக என
துள்ள முருக வுபாயஞ்செய் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 7

உள்ளது மில்லது மாய்முன் உற்ற
னுணாவது வாயுன் னுளங்கண்டதெல்லாம்
தள்ளெனச் சொல்லியென் னையன் என்னைத்
தாஞங்கிக் கொண்ட சமர்த்தைப்பார் தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு 8

பாராதி பூதநீ யல்லை உன்னிப்
பாரிந்தி ரியங்க ரணநீ யல்லை
யாரா யுணாவுநீ யென்றான் ஐய
னன்பா யுரைத்தசொல் லானந்தந் தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 9

அன்பருக் கன்பான மெய்யன் ஐய
னைந்த மோன னருட்குரு நாதன்
தன்பாதஞ் சென்னியில் வைத்தான் என்னைத்
தானறிந் தென்மனந் தானிறந் தேனே
சங்கர சங்கர சம்பு 10

இறப்பும் பிறப்பும் பொருந்த எனக்
கெவ்வண்ணம்வந்ததென் றெண்ணியான்பார்க்கின்
மறப்பு நினைப்புமாய் நின்ற வஞ்ச
மாயா மனத்தால் விளைந்தது தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 11

மனதே கல்லாலெனக் கன்றே தெய்வ
மௌன குருவாகி வந்துகை காட்டி

னநாம் பணியற மாற்றி அவ
னின்னருள் வெள்ளத் திருத்திவைத் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு 12

அருளா லெவையும்பா ரென்றான் அத்தை
யறியாதேசுட்டியென் னறிவாலேபார்த்தேன்
இருளான பொருள்கண்ட தல்லாற் கண்ட
வென்னையுங்கண்டில னென்னேடி தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 13

என்னையுந் தன்னையும் வேறா உள்ளத்
தெண்ணாத வண்ண மிரண்டற நிற்கச்
சொன்னது மோவொரு சொல்லே அந்தச்
சொல்லால் விளைந்த சுகத்தையென்சொல்வேன்
சங்கர சங்கர சம்பு. 14

விளையுஞ் சிவானந்த பூமி அந்த
வெட்ட வெளிநண்ணித் துட்ட விருளாங்
களையைக் களைந்துபின் பார்த்தேன் ஐயன்
களையன்றி வேறொன்றுங் கண்டிலன் றோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 15

கண்டார் நகைப்புயிர் வாழ்க்கை இரு
கண்காண நீங்கவுங் கண்டோந் துயிறான்
கொண்டார்போற் போனாலும் போகும் இதிற்
குணமேது நலமேது கூறாய்நீ தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 16

நலமேது மறியாத வென்னைச் சுத்த
நாதாந்த மோனமா நாட்டந்தந் தேசஞ்
சலமேது மில்லாம லெல்லாம் வல்லான்
றனாலென் றலைமீது தாக்கினான் றோழி
சங்கர சங்கர சம்பு 17

தாக்குநல லானந்த சோதி அணு
தன்னிற் சிறியவென் னைத்தன் னருளாற்
போகரு வரவற் றிருக்குஞ் சுத்த
பூரண மாக்கினான் புதுமைகாண் மின்னே
சங்கர சங்கர சம்பு 18

ஆக்கி யளித்துத் துடைக்குந் தொழி
லத்தனை வைத்துமெள் ளத்தனை யேனுந்
தாக்கற நிற்குஞ் சமர்த்தன் அந்த
சாந்நிதியை சிந்திக்கத் தக்கது தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 19

சிந்தை பிறந்தது மாங்கே அந்தச்
சிந்தை யிறந்து தெளிந்தது மாங்கே
எந்த நிலைகளு மாங்கே கண்ட
யான்றா னிரண்டற் றிருந்தது மாங்கே
சங்கர சங்கர சம்பு. 20

ஆங்கென்று மீங்கென்று முண்டோ சச்சி
தானந்த சோதி யகண்ட வடிவாய்

ஓங்கி நிறைந்தது கண்டாற் பின்ன
ரொன்றென் றிரண்டென் றுரைத்திடலாமோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 21

என்று மழியுமிக் காயம் இத்தை
யேதுகரு மெய்யென் றிருந்தீ ருலகீர்
ஒன்று மறியாத நீரோ யம
னோலைவந் தாற்சொல்ல வுத்தர முண்டோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 22

உண்டோ நமைப்போல வஞ்சர் மல
மூறித் ததும்பு முடலைமெய் யென்று
கொண்டோ பிழைபபதிங் கையோ அருட்
கோலத்தைமெய்யென்று கொள்ளவேண்டாவோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 23

வேண்டா விருப்பும் வெறுப்பும் அந்த
வில்லங்கத் தாலே விளையுஞ் சனனம்
ஆண்டா னுரைத்த படியே சற்று
மசையா திருந்துகொள் ளறிவாகி நெஞ்சே
சங்கர சங்கர சம்பு. 24

அறிவாருமில்லையோ வையோ என்னை
யாரென் றறியாத வங்கதே சத்தில்
வறிதேகா மத்தீயிற் சிக்கி உள்ள
வான்பொருள் டோற்கவோ வந்தேனென் றோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 25

வந்த வரவை மறந்து மிக்க
மாதர்பொன் பூமி மயக்கத்தி லாழும்
இந்த மயக்கை யறுக்க எனக்
கெந்தைமெய்ஞ்ஞான வெழில்வாள்கொடுத்தான்
சங்கர சங்கர சம்பு 26

வாளாருங் கண்ணியர் மோகம் யம
வாதைக் கனலை வளர்க்குமெய் யென்றே
வேளா னவனுமெய் விட்டான் என்னின்
மிக்கோர் துறக்கை விதியன்றோ தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 27

விதிக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாம் சுத்த
வெயின்மஞ்ச ளென்னவே வேதாகமங்கள்
மதிக்கு மதனை மதியார் அவர்
மாசகசுந்தன் மாசகசுந்தன் மார்க்க மேமாமே
சங்கர சங்கர சம்பு. 28

துன்மார்க்க மாதர்மயக்கம் மனத்
தூயர்க்குப் பற்றுது சொன்னோன்சனகன்
சன்மார்க்க நீதிவிட்டாந்தம் அவன்
றனந்த மான சதானந்த னன்றோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 29

அன்றென்று மாமென்று முண்டோ உனக்
கானந்தம் வேண்டி னறிவாகிச் சற்றே

நின்றாற் றெரியு மெனவே மறை
நீதியெம் மாதி நிகழ்த்திஞன் ரேழி

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகவல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
நின்றவொன்றேநின்மலவடிவே
குன்றப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே
யாதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத்திருவருளதனாற்
பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறுவி
யண்டசமுதலாமெண்டருநால்வகை
எழுபிறவியிற்றாழாதோங்கு
மனந்தயோனியினினம்பெறமல்க
வணுமுதலசலமானவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித்தொன்மைக்கிடா
விமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
வேழையுயிர்த்திரள்வாழவமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தாரவ்வுடல்வாழ்க்கை

இன்பமெனவே துன்பமிலையெனப்
பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளர்க்க
வாதரவாகக்காதலுமமைத்திட்
டேகமின்றியேயேகனெனவே
வறிவுபோலறியாமையியக்கிக்
காலமுங்கன்மமுங்கட்டுங்காட்டிப்
மேலுநரகமுமேதகுசுவர்க்கமும்
மாலறவகுத்தனையேலும்வண்ண
வமையாக்காதலிற்சமயகோடி
யறம்பொருளாதிதிறம்படநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனைவரும்
தத்தநிலையேமுத்திமுடிவென
வாதத்தர்க்கமும்போதநூல்கரு
நிறைவிற்காட்டியேகுறைவின்றிவபங்க
வங்கங்குநின்றனையெங்குமாகிச்
சமயாதீதத்தன்மையாகி
இமையோர்முதலியயாவருமுனிவருந்
தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளென
வேசற்றிருக்கமாசற்றஞான
நலமுங்காட்டினைஞானமிலைற்கு
நிலையுங்காட்டுதனின்னருட்கடனே

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்ணம்.

தனனந் தனனதந்த தனனந் தனனதந்த
தனனந் தனனதந்த—தனதனதான
தனனந் தனனதந்த தனனந் தனனதந்த
தனனந் தனனதந்த—தனதனதான
தனனந் தனனதந்த தனனந் தனனதந்த
தனனந் தனனதந்த—தனதனதான
—தானதனதனதானதனன.

அருவென் பனவுமன்றி உருவென் பனவுமன்றி
அகமும் புறமுமன்றி—முறைபிறழாது
குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
மறையொன் றெனவிளம்ப—விமலமதாகி
அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று—ளறிவினர்காண
—ஞானவெளியிடைமேவுமுயிராய். ()

அனலொன் றிடவெரிந்து புகைமண்டிடுவதன்று
புனலொன் றிடவமிழ்ந்து—மடிவிலதாதை
சருவும் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
சமர்கொண் டழிவதன்றோ—ரியல்பினதாகும்
அவனென் பதுவுமன்றி அவளென் பதுவுமன்றி
அதுவென பதுவுமன்றி—யெழில்கொடுலாவு
—மாருநிலையறியாதபடியே. (வ)

இருளென் பதுவுமன்றி யொளியென் பதுவுமன்றி
ஏவையுந் தனுளடங்க—வொருமுதலாகு

முளதென் பதுவுமன்றி யிலதென் பதுவுமன்றி
உலகந் தொழவிருந்த—வயன்முதலோர்கள்
மவுருவ கவலைகொண்டு சமயங் களில்விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி—யருள்செயுமாறு
—கூறரியசகமாயையறவே. ()

எனதென் பதையிகழ்ந்த வறிவின் றிரளின்றி
மறிவொன் றெனவிளங்கு—முபயமதாக
வறியுந் தரமுமன்றி பிறியுந் தரமுமன்றி
வசரஞ் சரமிரண்டி—னொருபடியாகி
எதுசந் ததநிறைந்த தெதுசிந் தனையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள்—சுகவடிவாகும்
—யாதுபரமதைநாடியறிநீ. (௭)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
கபடந் தனில்விழுந்து—கெடுநினைவாகி
வலையின் புடைமறிந்த மறியென் றவசமுண்டு
வசனந் திரமுமன்றி—யவரிதழூறல்
பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பகலுமின்சொல்
புகலும் படிதுணிந்து—குழல்முகாக
—மாலைவகைபலசூடியுடனே. ()

பதுமந் தனையிசைந்த முலையென் றதையுகந்து
வரிவண் டெனவுழன்று—கலிலெனுவாடுஞ்

சிறுகிண் கிணிசிலம்பு புனைதண் டைகண்முழங்கு
மொலிநன் றெனமகிழ்ந்து—செவிகொளாநாசி
பசுமஞ் சளின்வியந்த மணமுந் திடமுகுந்து
பவமஞ் சிடவிறைஞ்சி—வரிசையினாடு
—காலின்மிசைமுடிசூடிமயலாய். (௯)

மருளுந் தெருளும்வந்து கதியென் பதைமறந்து
மதனன் சலதிபொங்க—விரணமதான
வளிபுண் டனைவளைந்து விரல்கொண் டுறவளைந்து
சுரதஞ் சுகமிதென்று—பரவசமாகி
மருவுந் தொழின்மிகுந்து தினமுந் தினமும்விஞ்சி
வளரும் பிறைகுறைந்த—படிமதிசோர
—வானரமதெனமேனிதிரையாய். ()

வயதும் படவெழுந்து பிணியுந் திமிதியென்று
வரவுஞ் செயலழிந்து—விருமலுமாகி
அனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ்சுடர்களின்று
முரமுங் கனைகளின்று—சரியெனநாடி
மனையின் புறமிருந்த் தினமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ் செயவிருண்ட—யமன்வரும்வேளை
—ஏதுதுணை பழிகாரமனமே. (க)

ஆக பாடல் - 1452.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

முற்றிற்று.

அருள்வாக்கிய அகவல்.

இஃது தாயுமானசுவாமிகளுடைய

மாணாக்கராகிய

அருளையரென்பவர்

மேற்படி சுவாமிகளைத் துதிசெய்தது.

திருவளாகருணைச்சிவானந்தபூரண
மொருவருமறியாவொருதனிச்சித்து
நவந்தருபேதமாயநாடகநடித்துற்
பவந்தனைநீக்கிப்பரிந்தருள்பராபரங்
கண்ணுங்கருத்துங்கதிரொளிபோல
நண்ணிடவெனக்குநல்கியநன்மை
யொன்றாய்ப்பலவாயொப்பிலாமோனக்
குன்றாய்நிறைந்தகுணப்பெருங்குன்ற
மண்ணையும்புனலையும்வளியையுங்கனலையும்
விண்ணையும்படைத்தளித்திலாவித்துப்
பந்தமனைத்தையும்பாழ்படநூறியென்
சிந்தையுட்புகுந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சோதி
விள்ளொணாஞானம்விளங்கியமேலோர்
கொள்ளைகொண்டுண்ணக்குறைவிலாநிறையு
தாட்டாமறைமலர்த்தாணினைப்பவர்க்குக்
காட்டாவின்பங்காட்டியகதிநிலை
வாக்கான்மனத்தான்மதித்திடவரிதென
நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க
மாதியாயறிவாயகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்விரிந்துதுலங்கியதோற்றம்

பரவெளிதன்னிற்பதிந்தவென்னுளத்தின்
விரவிவிரவிமேற்கொளும்வெள்ளஞ்
சுட்டுககடங்காச்சோதியடியார்
மட்டுக்கடங்கும்வான்பெருங்கருணை
யெல்லைக்கடங்காவேகப்பெருவெளி
தில்லைப்பொதுவிற்றிருநடத்தெய்வர்
வாதவூரெந்தையைவரிசையாயவிழுங்கும்
போதவூர்மேவுகர்பபூரவிளக்குச
சுகரையகண்டக்தூவெளியெல்லாந்
திகழவேகாட்டுஞ்சின்மயசாக்ஷி
செழுந்தமிழ்ப்பரைச்சிவலிங்கமாகி
விழுங்கியஞானவித்தகவேழ
மெழிற்றிருபட்டினத்திறைவரையென்று
மழிவிலாவிலிங்கமாக்கியவனாதி
சாந்தபூமிதண்ணருள்வெள்ள
மார்ந்தநீழலசையாககனம்
பரவுவார்நெஞ்சிற்பரவியமாட்சி
யிரவுபகலற்றவேகாந்தக்காட்சி
யாட்சிபோலிருக்குமகிலந்தனக்குச்
சாக்ஷியாயிருக்குந்தாரகத்தனிமுத
வாணும்பெண்ணுமலியுமல்லாததோர்
தாணுவாய்நின்றசத்தாந்தனிச்சுட
ரெள்ளுமெண்ணெயுமெப்படியப்படி
யுள்ளும்புறம்புமுலாவியவொருபொரு
ளளவிலாமதந்தொறுமவரவர்பொருளென

வுளநிறைந்திருக்குமொருபொற்பணதி
துள்ளுமனப்பேய் துடிக்கத் தறிக்கக்
கொள்ளுமோனவாள் கொடுத்திடுமரசு
பெரியபேறும்பேசாப்பெருமை
யரியவுரிமையளவிலாவளவு
துரியநிறைவுந்தோன்றுவதீதம்
விரியுநல்லன்புவிளைத்திடும்விளைவு
தீராப்பிணியாஞ்செனனமறுக்க
வாராவரவாய்வந்தசஞ்சீவி
யாலைக்கரும்புபாதமுதக்கட்டிநீள்
சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனிபாறேன்சருக்கரை
யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றாய்க்கூட்டி
யருந்தியரசமெனவறிஞர்சமாதியிற்
பொருந்தியவின்பம்பொழிசிற்சுகோதய
மெங்கணுநிறைந்தவியல்பினையெனக்குச்
செங்கையால்விளங்கத்தெரித்தமெய்த்தேசிகன்
தன்னையறிவித்துத்தற்பரமாகி
யென்னுளத்திருந்தருளேகநாயக
னடிமுடியில்லாவரும்பொருடனக்கு
முடியடியிதுவெனமொழிந்திடுமுதல்வன்
மெய்யலான்மற்றவைமெய்யலவெல்லாம்
பொய்யெனவறிவெனப்புன்னகைபுரிந்தோ
னருளும்பொருளும்பேதமாயிருந்து
மிருதிறனென்னுமியலுமன்றென்றே

னருளுணக்குண்டேலருளும்வெளிப்படும்
பொருண்மையுந்தானே பொருந்துமென்றுரைத்தோன்
சத்தசத்திரண்டுதன்மையுந்தானே
யொத்தலாற்சதசத்துனக்கெனவுரைத்தோ
ன[illegible]வமறவிடினருளுறுமென்னக்
காணருநேர்மையாற்காணவேயுரைத்தோன்
றொன்மமுள்ளளவுந்தீராதிழுக்குங்
கன்மம்விடாதெனக்காட்டியவள்ளலு
ளுளதிலதெனவுமுறுதலான்மாயை
வளமிலதெனவும்வகுத்தினிதுரைத்தோ
னில்லறத்திருந்துமிதயமடங்கிய
வல்லவன்றானேமகாயோகியென்றோன்
றுறவறத்திருந்துஞ்சூழ்மனக்குரங்கொன்
றறவகைபறியானஞ்ஞானியென்றோ
னிறவாமனந்தானிறக்கவுணர்த்திப்
புறவாவரந்தரும்பேரறிவாள
னந்தனதருளாலனைத்தையுமியக்குஞ்
சுத்தமாமாயையின்றோற்றமென்றுரைத்தோ
னிருண்மலமகலவிசைந்ததிலழுத்தும்
பொருளருட்டிரோதைப்பொற்பெனப்புகன்றோன்
வீறுசிவமுதல்விளம்பியபடியே
யாறுமனாதியென்றறிஞருக்குரைப்போன்
கொல்லாவிரதங்குவலயத்தோர்க
ளெல்லாம்பெறுமினென்றியம்பியதயாநிதி
தருமமுந்தானேயுந்தவமும்புரிபவர்க்

குரிமையாயவரோடுறவுகலப்பவன்
றன்னுயிர்போலத்தரணியின்மருவிய
மன்னுயிரனைத்தையும்வளர்த்திடும்வேந்தன்
களவுவஞ்சனைகள்செய்கருமிகடமக்குந்
தெளிவுவந்துறவருள்செய்திடுந்திறத்தோன்
தான்பெறும்பேறுசகமெலாம்பெறவே
வான்பெருங்கருணைவழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்ததாபததம்மை
யஞ்சலென்றருளுமறிஞர்சிகாமணி
சீவகோடிகளுஞ்சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழுயாவையுமுணர்ந்தோன்
யானெனதென்னுவிறைவனெம்பெருமான்
றனவனாகியதலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க்காறுமுகன்சொலும்
பொருணலமல்லதுபொருளெனமதியான்
பூதமுதலாப்பொலிந்திடுநாத
பேதமுங்கடந்தபெருந்தகைமூர்த்தி
மூலாதாரமுதலாயுள்ள
மேலாதாரமும்வெறுவெளிகண்டவன்
மண்டலமூன்றினுமன்னியவுருவினுங்
கண்டவையத்தினுங்கடவுளாய்நின்றோன்
பகர்சமயந்தொறும்பரமேயிருந்து
அகநடம்புரியுந்தொழிலெனச்சொன்னோன்
பேதவபேதபேதாபேத
போதமிதுவெனப்புகன்றிடும்புண்ணிய

னதுநாளெனவேயாற்றிடுமனுபவஞ்
சதுர்வேதாந்தந்தன்மையென்றுரைத்தோ
னல்லும்பகலுமறிவானோர்கருச்
சொல்லும்பொருளுஞ்சுவையெனச்சொன்னோன்
சுதனேகுருவாஞ்சுவாமிநாயகற்கெனி
னதிகமெய்ஞ்ஞானமல்லவோவென்றோ
னேசயோகத்துறநிருபரெல்லாந்தொழு
மிராசயோகந்திறையிராசயோகத்தான்
பொறுமைதெளிவுபுனிதவாசார
மறுவிலாவண்மைவாரமியற்கை
தண்ணமர்சாந்தந்தயங்கியகீர்த்தி
யெண்ணெனக்கலைபயிலிணையிலாக்கல்வி
நல்லவிரக்கநடுநிலைசத்திய
மில்லையென்னுமலெவர்கருந்தருங்கொடை
நற்குணமெல்லா நண்ணியபெருந்தகை
சிற்குணவாரிதிருவருட்செல்வன்
கர்மேலெடுத்துக்கருத்துறவணங்கிப
பரமேயுனக்குபபரமெனப்பகர்ந்தோ
னலடிமேவுமரசினையடுத்தே
சீலமெய்ஞ்ஞானநதெளிந்தனனெனவுஞ்
சித்தமௌனிதிடச்சித்தமாக
வைத்தநிலையின் வளர்ந்தனனெனவு
மூலன்மரபின்மூளைத்தமௌனிதன்
பாலன்யானெனவும்பரிவொடும்பகர்ந்தோன்
வடமொழியியற்கையின்மகிமையையுணர்ந்து

திடமுறமுப்பொருட்டிறத்தையுந்தெளிந்து
கண்டமுதென்னககனிரசமென்னத்
தண்டமிழ்மாரிதன்னைப்பொழிந்து
சித்தியுமுத்தியுஞ்சிறந்தருள்கொழிக்கு
நித்தியநிரஞ்சனநிராலம்பநிறைவைப்
பாடியுநாடியும்பணிந்தெழுந்தன்பா
லாடியுமரற்றியுமகங்குழைவெய்தியு
முடலங்குழையவுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
படபடென்றுள்ளம்பதைத்துபபதைத்துப்
பாங்குறநெட்டுயிரப்பாகிப்பரதவித்
தேங்கியேங்கியிரங்கியிரங்கி
யோய்ந்தபம்பரம்போலொடுங்கியேசிறிது
மேய்ந்தவிழிகளிமைப்பதுமின்றிச்
சோர்ந்துசோர்ந்துதுவண்டுதுவண்டுமெய்
யார்ந்தவன்போடவாசமுற்றடிக்கடி
யுண்ணடுக்குறவேயுருகியேசற்றாக்
தண்ணமர்மொழியுந்தழுதழுத்திடவே
யுள்ளரும்புறம்புமொருமித்துருகி
வெள்ளநீர்போல்விழிநீர்பெருக்கிக்
கன்றுபசுவைக்கருதிக்கதறிச்
சென்றுசென்றோடித்திகைப்பதுபோல
வென்புநெக்குடையவிருகரங்குவித்துப்
புன்புலால்யாக்கைபொருந்தாதினியென
வுணர்ந்துணர்ந்தன்பர்யுவக்கமேற்கொண்டினிக்
கணப்பிரியேனெனக்கருதியேகுறித்துத்

திருவுருவெல்லாந் திருநீறிலங்க
விருகரனளினமியன் முடிகுவிந்துப்
பூரணசந்திரன் போலொளிகாட்டுங்
காரணவுதனமகவின் குறுவெயர்வுற
விளநிலாவெனவே யிலங்கியசிறுநகை
தளதளவென்னத் தயங்கியெழில்பெற
வித்தன்மையெல்லாமிசைந்துமிவனருள்
சித்தெனச்சிவகதிசேர்ந்தவருரைப்ப
பாத்திரமாடப்பரிவுடனுடிச
சாத்திரங்காட்டித்தயவுசெய்தருளும்
வல்லவனெனவேமன்னுயிர்க்காக
வெல்லையிலன்பனிவனெனவிளங்கி
யீனவுலகத்தியற்கைபொய்யென்றே
ஞானனூன்மெய்யெனநவின்றினிதிரங்கிக்
கேவலசகலங்கீழ்ப்படமேலாய்
மேவருஞ்சுத்தமெய்யினைநல்க
வருளேயுருவுகொண்டவனியில்வந்த
பொருளேயிவனெனப்பொலிந்திடும்புனிதன்
சைவஞ்சிவனுடன்சம்பந்தமென்பது
மெய்வளர் ஞானம்விளக்குமென்றிசைத்தோன்
கதிர்விழியொளியுறக்கலந்தசித்தாந்த
விதிமுறையாமெனவிளம்பியமேலோன்
முடிவினிலாகமமுறைமையினுண்மையை
யடியவர்க்குறித்துரைத்தருளியவண்ணல்
சிதம்பரரேர்ஷமுதிறமாவுரைத்திடை

பதம்பரவெனப்பகர்பரமமெய்ஞ்ஞானி
முத்திபஞ்சாக்கரமுறைமையிலயிக்கியஞ்
சத்தியமிதுவெனச்சார்ந்தவர்க்குரைத்தோ
னஞ்செழுத்துள்ளேயனைத்தையுங்காட்டியென்
னெஞ்சழுத்தியகுருநீதிமாதவ
னெல்லாநிறைந்தவிறைவன்செயலெனக்
கல்லாவெனக்குங்கருணைசெய்கடவுள்
குருவருளாலேகூடுவதல்லாற்
றிருவருண்ணுறுதெனத்தெரிந்திடவுரைத்தோன்
குருவுருவருளெனக்கொண்டபின்குறையாப்
பொருண்மயமாமெனப்புகன்றிடுபோத
னைந்தமூர்த்திகளையுமெழிற்குருவடிவெனச்
சிந்தையிற்றியக்கறத்தேர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்
சதாசிவமென்றபேர்தான்படைத்ததுதா
னெதாவதேபொருளென்றெடுத்தெடுத்துரைத்
கல்லானைகன்னல்கவர்ந்திடச்செய்தவ [தோன்
னெல்லாம்வல்லசித்தெம்மிறையென்றே
னெவ்வுயிர்தோறுமிறைமேவியதிறஞ்
செவ்வியபிரம்படிசெப்பிடுமென்றே
னெவ்வணமெவரெவரிசைத்தனரவரவர்க்
கவ்வணமாவனெம்மானெனவறைந்தோ
னொருபாணனுக்கேயொருசிவனுட்படின்
வருமடியார்திறம்வழுத்தொணாதென்றோன்
சிவனடியாரைச்சிவனெனக்காண்பவ
னெவனவன்சிவனேயென்றெடுத்துரைத்தோன்

விருப்புவெறுப்பினைவேரறப்பரித்துக்
கருபபுகாதென்னைக்காத்தருள்செய்தோ
னிருசொல்லுரையாதியானின்பமெய்த
வொருசொல்லுரைத்தவுயர்குருபூதர
னத்துவாமார்க்கமாறையுமகற்றித்
தத்துவாதீதத்தன்மையைத்தந்தோன்
றிருமகண்மருவியதிகழ்வளமறைசையில்
வருமுணர்வாளன்பருளிலாமனத்தா
னெண்ணியவெண்ணமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குற்
றண்ணருள்செய்தவன்றாயுமானவ
னொருமொழிபகர்ந்தவுதவியாலவன்ற
னிருபதமுப்போதிறைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

அருள்வாக்கிய அகவல்-முற்றிற்று.

இக்கொச்சகங்கள் ஓர்பழைய பிரதியில் வண்ணத்தின் இடைஇடையில் காணப்படுகின்றன.

கொச்சகம்.

தத்துவம்வேறென்னைவேறாக்கியருடந்ததிலே
உற்றுணர்வும்வேண்டாவென்றோரிரண்டுமுன்றினையும்
நித்தியமென்றேகாட்டிநில்லாமனில்லெனவே
தத்துவத்தோடொத்துவிதந்தருந்தாயுமானவனே. 1

நந்தமதென்றெண்ணிலிந்திடவுடல்வேறாக்கி
வந்தபொருளென்னதல்லவென்றெனதுவல்லமையும்
உந்தனக்கன்றெல்லாமதென்றேயுட்புகுந்த
தன்னையுமேற்றுமருளாந்தாயுமானவனே.

பந்தாடுமாபோற்பதிந்துகருப்பட்டேத்திருச்
சிந்தாமணியாய்ச்செகந்தனிலேதீவகம்போல்
வந்தான்மறைசைநகர்மற்றுமோர்மெய்கண்ட
சந்தானத்தானத்தவத்தாயுமானவனே. 3

தன்னைத்தானென்றினையுங் காட்டாதபேரிருளின், உன்னை
த்தான் கண்ணிலர்போ லொன்றாகித்தாளுழன்ற, என்னைத்
தானிவ்வணமென் றெண்ணறியர் வேழையென்றே, தன்னைத்
தான் றந்தாண்டான் றனித்தாயுமானவனே. 4

திடக்குப்பையாடரவஞ்செங்கட்கேழற்கோ
டுடுக்குப்பைநீத்தேயுயர்மறைசைவந்தெழுந்தே
விடக்குப்பைகோலால்விளங்கியபொய்மெய்யெனவாழ்
சடக்குப்பையென்றுதவிர்த்தான்றாயுமானவனே. 5

புகப்பட்டான்வல்லிருளின்பொல்லாதவேழாம்
பகப்பட்டானீங்காப்பரப்பானதீவினையின்
அகப்பட்டான்மாயாவிகாரவடவியெனுஞ்
சகப்பட்டானென்றிரங்கியாண்டான்றாயுமானவனே. 6

கஞ்சநெறிகாணாதகாரணமேயன்பருக்காப்
பஞ்சவன்முன்சோப்பரிமேலெழுந்தபாம்
மஞ்சுலவுஞ்சோலையின்மாமறைசைவந்தோக்கித்
தஞ்சமென்றார்கஞ்சலெனவாட்டாயுமானவனே. 7

மன்றக்கவலைதீர்த்தென்மயக்கவிகற்பங்களெல்லாம்
உனக்கலவென்றெவ்வொன்றும்வருங்கியொன்றுமற
நினைக்கவரிதானவின்பநிட்டையிதென்றேயுணர்த்தான்
தனக்குவமையில்லானெனக்குமருட்டாயவனே. 8

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாடலகராதி.

திருப்பாடலகராதி முற்றிற்று.